

שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמֹה

Malbim's Commentary
on
The Song of Songs

הקדמה Introduction

	<i>The Song of Songs is special It holds the mysterious of secrets</i>	אוצר האוצרות וצבי כל חמדה סגולת הסגולה ויקר כל קדש השיר המקודש הזה לנו. מיום אביר החכמים ברוח ה' עליו השכיל עד היום הזה. זקני קדם קדש קדשים קראוהו. סולת נקיה כנוהו ראש השירים וזרם	The treasure of all treasures The best of the most desired The potential of all potentials The dearest of all holies This song is sanctified [dedicated] to us. From the day the knight of sages [Solomon] was Endowed with the spirit of HaShem To this day. The sages of old called it "The Holy of Holies" They named it refined flower The master [head] of all songs, and their crown תפארת הכתובים glory of all Writings [Hagiograph] והדרם splendor	
The and their		חמדת שנות עולם וצבי עדים חוסן התושיה והתבונה אוסס חכמה והדעת מעון האור והזהר אהל הצחצחות והצהר	The most desired of years of eternity And their best jewel The strength of initiative and insight The barn of wisdom and knowledge The dwelling of light and splendor The tent of brightness and openness.	
		לא היה יום - כה אמרו חכמינו הנאמנים - כיום שניתן בו שיר השירים לישראל.	There was no day [as joyous] -- so said our loyal sages -- as the day The Song of Songs was given to Israel.	
	<i>What is the Secret of the Song? Who is it about?</i>	אולם מה סוד השיר הזה ועל מה ועל מי משלו נשאו מי המה נביאיו ועל מה נבאו על מי נאמרו הדברים והחזיונות האלה אשר מאד נפלאו מה יסודו ועל מה אדיו הטבעו מי זאת עולה מן המדבר ודודה אשר חמק עבר	But what is the secret of this song? What is it about? Whom is it about? Who are its prophets? And what did they prophesize about Whom were the verses said upon? And these visions, so wondrous What is their source? and what do they signify? Who is the one ascending from the desert? Sneaked out and vanished And who is her lover who Who is the selected lover? Whom sent his hand From the [doorknob] hole And who is his spouse, who like wraps him And her breasts as deer twins.	5:6 5:4
		והיא מקוטרת מור ולבונה ומי היא אחותה הקטנה מי הוא זה הצבי והעופר אשכל הכופר הלן בין שדים ורובץ בצהרים צרור המור והתפוח המציץ והמשגיח וקותציו תלתלים וידיו גלילים רגליו כאילים ומי הם השועלים המחבלים מי אפוא הוא הרועה בשושנים אשר עיניו כיונים שוקיו כעמודים וכולו מחמדים דגול מרבבה	Filled with incense of myrrh and francinsence Who is their little sister? Who is the deer and roe? Who is the cluster of tar? ??? Who sleeps between the breasts And relaxes at noon time The bundle of myrrh and apple Who peeps and watches out Whose hair ends are curls And arms cylinders His legs like rams And who are the damaging foxes? Who, then, is the shepherd in the roses Whose eyes are like doves Whose thighs are like pillars Who is all sweetness? Greater than tens of thousands	

ודגלו אהבה	And his banner is love
הדוד על הררי בתר	The lover on mountains of divide
ומי היא יונתו בסתר	And who is his dove in hiding
השרורה ונאווה	The black and fair
והיא חולת אהבה	Who is love sick
ברה וחמה	Beautiful like the sun
וכנדגלות איומה.	And awesome like angels
ונופת שפתותיה	And the sweetness of her lips
וכעדר העסיס שניה	Whose teeth are like flocks of nectar
ברכות בחשבון עיניה	Hers eyes like pools in Heshbon
ובנעלים יפו פעמיה	And in her shoes her steps were beautiful
ומי הוא המלך במסבו	And who is the reclining king
ועלמות	And the young maidens,
ובנות סביבו	and the daughters around
מלכות ופלגשים	Queens and mistresses
והיפה בנשים	And the most beautiful of women
שלמה ושולמית	Solomon and the Shulamite,
ומולת המחנים	And the [??] of the two camps?
כלה ולבנון	The bride and Lebanon and
ובנות ירושלים	The daughters of Jerusalem
מי הם החושקים והנושקים	Who are the passionate and kissers
הרעים והרועים	The friends and shepherds
הדודים והידידים.	The lovers and mates
העיר והשומרים.	The city and the guards.
הכרם בבעל המון והנוטרים	The vineyard at Baal Hamon and its guards
המטה וששים גבורים	The bed and its sixty valiant men
ומה האפריון ועמודיו	And what is the canopy and its columns
והגן ומגדיו	The garden and its fruits
התמר וסנסניו	The palm tree and its frawns
מעין גנים	The spring in the garden
ופרדס רמונים	The orchard of pomegranate
הדודאים והגפנים	The love apples and the vines
האשישות והתפוחים.	The wine glasses and the apples
שושנת העמקים	The rose of the valleys
והיא בין החוחים	Which is among the thrones
כל אלה חדות צפונות	All these are hidden riddles
וסודות חתומות	And sealed secrets
חכמות רמות ופליאות נעלמות	Elevated wisdoms and mysterious wonders
חכמי קדם	The sages of old ploughed with
חרשו בעגלתו	its carriage [meddled with its secrets]
וחדתו לא מצאו	But did not find its secret
ונבוני דור אחרון	And the sages of late
שדדו אדמתו	Robbed its land
ואלומותיו לא נשאו	But did not carry its sheaves
וניתן הספר על יד יודע ספר	If the book were given to a knower of books
לאמר קרא נא זה	With a request: "Please read it"
ואמר לא אוכל כי חתום הוא	The response would be: "I cannot. It is sealed"
חדה היא ותהי לחדה	"It is a riddle and will remain one"
<i>The Song is Disguised As a Passion Song</i>	
השמלה אשר בה יתכסה השיר	The garment with which the song covers itself
בהגלותו לעיני רואים	When revealed to the eyes of the seers
הוא שיר ידידות	Is a song of friendship
בין המלך שלמה	Between King Solomon and
וחשוקתו	his [female] passion
או בין רועה בצאן ורעייתו	Or between a sheep shepherd and his lover
מלא דברי חשק	It is full of words of passion

	אין סדרים למו ומליצות רבות אין מבין אותמו ורוב המליצות	It has no order And many [stylistic] sayings No one understands And most these riddles
	הודמיונות נלאו המפרשים לשבצם במשבצות זהב הפשט במלואותם וישימו העקוב למישור ויאמרו משל היה	The interpreters were reluctant to place them In the golden squares of simple [<i>peshat</i>] in full Instead they made the plain crooked And said: "This is only a parable."
<i>Who are the lovers in the Song? Midresh: - The nation of Israel</i>	אבל מי הוא הנשגב והמתעטף באדרת היקר הלו ומי הם החושקים המופלאים והידידים הנעלמים הלובשים מחלצות האלה ויבואו בעדי עדים	But who is the elevated Who wraps himself in this precious cloak And who are the wondrous lovers And the disappearing [hidden] friends Who wear these fancy garments And came with their jewels
	יאמרו המושלים. כי כנסת ישראל היא היא החשוקה והחושק הוא דודה העליון אלהיה אשר ארשה לו לאשה במצרים בנעוריה שם הגיע עתה עת דודים שם זכר אהבת כלולותיה ובמדבר ציה שם קשרה בתולה עדיה כלה קשוריה ואתא מרבבות קדש וכשני עפרים שני שדיה ובארץ צבי פרש כנפיו עליה ובבית עולמים אתו מלבנון כלה וכריח לבנון ריח שמלותיה. עד בגדה אשה מריעה וישלחה מביתו בפשעיה ואשת נעורים כי תמאס אמר אלהיה ודומה דודה לצבי הנה אחר כותליה ועוד ישוב לשוש עליה לטוב כאשר שש על אבותיה - דרך זה סללוהו חכמי המדרש במדרשיהם. ורוב המפרשים הלכו בעקבותיהם לבד בפתרון פרטי הכתובים והמשך המאמרים נעו מעגלותיהם. איש לדרכו כטוב בעיניהם. -	Said the interpreters [by means of parable] As the congregation of Israel She is the desired one The desiring one is her supreme Lover, her God Who was engaged to her in Egypt, in her youth There was a time of loving there and then He remembered the love of their betrothal In the arid desert She committed her virginity Adorned with her jewelry He came from the multitudes of holiness And her two breasts as two roes In the land of deer [the best land, Israel] he spread his wings upon her In the house of eternity he his bride from Lebanon The scent of her garments As the scent of Lebanon Until the [?] women betrayed him And he sent her away from his home When she sinned "The women of [his] youth was rejected," her God said Her lover is like a deer behind her walls Until he returns To rejoice upon her in goodness As he rejoiced with her ancestors This path was paved by the sages of the Midrash And most interpreters followed them Except for the solution of the detailed verses Their discourses. Moved in their own trajectories Each interpreter in their own way, As best they saw
<i>Philosophers say The Song is about Nature</i>	וחכמי החקירה הסירו מצנפת המליצה הרימו העטרה ומבלי חומר עשו צורה ותלו הרים גבוהים בשערה ארגו בשיר הזה כל חכמת הטבע והמערכת	And the sages of research Removed the hat of [stylized] sayings Lifted up the crown And created form without matter And hung high mountains upon a thread They weaved in this song All the science of nature and the celestial beings

קורי עכביש עם המסכת וינועו את הכתובים אל אשר יהיה שמה רוח הפילוסופיה ללכת ונשאר מצבת במ כאלה וכאלון אשר בשלכת	Cob webs with its masks And they gravitate toward the writings Where the spirit of philosophy could go And they were left as a tomb Like a oak in autumn
סוף דבר רוב הפירושים והבאורים שוכנים חרררים בירכתי צפון ביערים בגבול הרמז והדרוש נעצרים מעיר מושב הפשט רחוקים במעבה הכתוב בלתי מוצקים ובעליל המליצה מזוקקים והגם כי ידענו זאת כי הדבר האלקי לו שבעים פנים ואלף כונן בכל זאת הבאור הפשטי הוא ראשית דעת והוא המפתח בו נפתח השערים טרם נבוא בחדרים אל הקדש פנימה ואל היכלי מלך.	In short, most interpretations and commentary Resides in the quarters of north, in the forests At the border of hint [remez] and drush they stop They distance themselves from the city of peshat Not grounding themselves in the depth of it And cleaning themselves from the essence of it Although we knew That the divine word Has seventy faces and a thousand directions Nevertheless, the simple explanation Is the beginning of wisdom [and knowledge] And is the key with which the gates are opened Before we enter the rooms of the inside Holy And in the chambers of the king.
לכן יצאתי להשכילך בינה הט אזנך והאזינה הנה אפתח לך שער חדש בו נפשך תראה אור ותמצא מרגוע ומתוק האור וטוב לעיניים לראות את השמש	Therefore I have set to teach you understanding Please set your ear and listen I will open a new gate for you Where you should will see light And you'll find rest And the light is sweet and good for the eyes To see the sun.
לא מחשבת המבארים בהבנת חזונית המשל הזה מחשבותי ולא דרכיהם בכונת הנמשל דרכי לא המלך שלמה לבדו זה דודה וזה ריעה וידידה ולא רועה צאן במדבר הוא לבדו חמדה וגם יעדה. ולא על מקהלת ישראל נשא השיר לפי פרושי משלו וגם לא על מעשי הטבע ומפעלו	Not the thought of the interpreters In the external understanding of this parable Are my thighs Not the ways in understanding the analogies Are my ways Not king Solomon alone Who is her lover, her friend and mate And not the sheep shepherd in the desert He alone is the desired and the goal And not on the congregation of Israel This song is an analogy by my interpretation And not on the deeds of nature and its actions
המשל יספר הבלי שלמה עודו בחיים חייתו נשיו הרבות והעלמה אהובת ריע אשר מאסה אהבתו והמליצה תחווה דעת ידו החזקה ברוח נבואתו עת פשט בגדיו הצואים ובאלהים חיים דבקה נשמתו המשל והמליצה יחדיו יהיו תמים וימלאו ימיהם ללדת והנם בבטן אם אחת תאומים	The parable will tell of the vanity of Solomon When he was alive His many wives, and his beloved maiden Who rejected his love And the riddles will testify his strong Hand in the spirit of his prophesy When he derobed the garments of his sin And his soul adhered to the Living God And the parable and the sayings will be in accord And their pregnancy period will be over And they are twins in one belly
והנה אנחנו מאלמים אלומים והנה קמה אלומתי וגם נצבה ארפא משובח הכתובים אוהבם נדבה	And we are both gathering sheaves And my sheave stood up and was erected I will heal their regression, bestow love upon them

*Malbim's Interpretation
is different and superior*

ודגלם עלי אהבה
ועתה אפרש את שיחתי
אטה למשל אזני אפתח בכנור חדתי
והנה תסובנה אלומותיכם
ותשתחוינה לאלמתי

And their standard upon me is love
And now I will explain my discourse
I will commence not to say my riddle
And then your sheaves will turn
And bow to mine

*King Solomon captured
A good looking maiden -
but she remained loyal
to her lover, the desert
shepherd*

המשל מספר
כי בין המון הנשים
מלכות ופלגשים
אשר בהמה דבר שלמה לאהבה
חשקה נפשו רהבים
אילת אהבים
אלמה כקציעה וימימה
ברה כחמה
כולה מתאימה
אין כמוה על אדמה
והיא רועה צאן בני אמה.
והיא כרחל לפני גוויזה נאלמה
כי כאש עצור בעצמותיה ולהבה
רשפי אש שלהת אהבה
אל עלם נעלם
פלוני אלמוני
טוב רואי אדמוני
יפה עינים ורזיר מתנים
בחור כארזים. וחכם הרזים
רועה צאן וגדיים
הררי בשדה בירכתיים
והוא יחוש יום יום כנשר שמים
מן המדבר אשר הוא חונה שמה
אל חדרי שלמה
מעון רעייתו העגומה
ויחדש עמה תמיד ברית אהבתו
ויקראיה יונתו תמתו
והוא נקרא דודי וריעי בפי כלתו.
והגם כי הפקיד המלך עליה שומרים
בנות ירושלים אותה נוטרים
וסביב מיטתו ששים גבורים
בכל זאת מנעולי ברזל ונחשתים
בפני רשפי האהבה לא נעלו
וחומה בריח דלתים
בין החשקים לא הבדילו

The parable tells
That among the multitude of women
Queens and concubines
Whom Solomon loved
His soul desired
One love fawn
A young maiden [??]
Clear as the sun
All fitting
There was no one like her on earth
And she shepherds her nations sheep
She is like a lamb, silenced before her shearers
Fire is stored in her bones
Flames of fire, the flame of love
For a mysterious young man
Unknown
Good looking and red-haired
Good eyes and fast hips
A valiant person, a sage of secrets
A shepherd of sheep and goats
His mountains at the edges of the field
And every day he feels like the eagle in the sky
From the desert where he encamps
To the chambers of Solomon
The dwellings of his saddened spouse
And he renews his covenant of love with her
And he calls her his dove, his pure one
And he is called the lover and friend by her
Although the King set guards to watch her
The daughters of Jerusalem watch over her
Around his bed sixty valiant men
Even though there are iron and copper locks
They cannot lock out the flames of love
And the walls and bolts
Cannot separate between the passionate

כי הדוד שב לדבר עמה תמיד
דרך חור מזוזה ודלתים
גם היא יצאה אחריו המדבר
רובצת עמו בין המשפתים
ובכל עת צאתה ירדפו אחריה
בנות ציון נוטריה
יסובבוה במחולת המחנים
והיא נושאת אליהן ידיים
לאמר השבעתי אתכם בנות ירושלים
אם תעוררו את האהבה
כי טוב לי עמה פת חרבה
במדבר ציה וערבה
מיכלי עונג בם לא ראיתי טובה.
ויין הרקח מהול בדאבה. -
באחרית הימים
בא עופר האילים
מהרי בשמים
קרנים מידו עליה זרחו
ודודאי האהבה פרחו

As the lover returned to speak with her
Through the hole of the door and the threshold
She too, went out to the desert to look for him
She relaxed with him among the sheep
And when she left, the guards pursued her
The daughters of Zion and their guards
They encircled her in the dance of the two camps
And she reaches out her arms to them
Saying: I adjure you daughters of Jerusalem
If you arouse love
I had better have a dry piece of bread
In a arid desert
Than all the pleasures I have not seen any good in
And the wine of concoction mixed with sadness
At the end of times
The roe of deers will come
from the mountains of perfume
The rays of his hands will radiate upon her
And his love apples will blossom

ורשפיה רשפי אש נצחו	And her glitters of fire will triumph
ואסירי התקוה חפשי שולחו	And the prisoners of hope will be released
ואל המדבר ברחו	And they will escape to the desert
ולהקת המשוררים רנה פצחו -	And the choir of singers opened and sung
כמות עזה אהבה	Love is as strong as death
וקנאתה כשאול נשגבה	And jealousy is as elevated as hell
לא יכבו מים רבים את הלהבה	Many waters will not extinguish the flame
ולא נהרות ומי תהום רבה.	No rivers or the waters of the depth
העבים סרו שחקים נטהרו	The clouds will be gone, the skies pure
צללים עברו ריעים התחברו	Shadows will pass, and friends reunite
גיל וששון חגרו הביטו ונהרו	Joy and gladness will enjoined and shine
עטרת עטרו המזמרים זמרו	Singers will crown your crown and sing
והמשוררים שרו	And the poets will sing

הוצעה A Proposal

*The body is like a city,
different parts operate
under one rule*

חכמי המחקר וחכמי תושיה	The research and wisdom sages
ידמו במשליהם את הגויה	Compare the human body in their analogies
עם המון כחותיה הדגלות	With the multitude of its great powers
הפועלות והמתפעלות	Which are active and self-active
אל קרית מלך רב וצבאיה	In the court of the great king and his hosts
או אל עיר קטנה אחת ואנשיה.	Or in one small town and its inhabitants.
כי כמו שימצאו בעיר	As in a city
אנשים רבים שונים	There are many types of people
המונים המונים	Multitudes upon multitudes
איש על דגלו חונים	Each person encamped by their banner
ופועלים בעסקים מפורדים	Each engaged in their separate activities
לתכליתים אישים מיוחדים	Each with their own private objectives
כן גם בגויה המון כחות רבות	So does the body have multiple forces
כעדר הקצובות	Like a flock of sheep
איש על מקומו יחנה	Each encamped in their own place
ועל יסוד טבעו נבנה	Built according to their own nature
ופעולתו יענה	Responding according to their action
ולתכלית מיוחדת יפנה	Each inclined to a special end
וכן כמו שכל אנשי העיר	As each of the inhabitants of a city
רב וצעיר	Old and young, honored and common
ישתתפו בהנהגה כוללת	Participate in the general management [of the city]
ויתחברו תחת ממשלה אחת מושל	And join together under one ruling government
ותחת דת וחקים	Under a set of one set of laws
ומשפטים צדיקים	And just judgements
וכולם מתחזקים ועוסקים	They all reinforce themselves and act
איש על דגלו ואיש על צבאו	Each according to their banner and host
איש על עבודתו	Each per their work
ואיש על משאו	Each per their load
להעמיד שלום העיר על מכונה	To establish the peace of the city
בל יכרת מעונה	So that no harm will occur to it
ויש ביניהם ראשים ועוצרים	And some of them are leaders and setters
שופטים ושוטרים	Judges and guards
מצוים ומזהירים	Knowers of the law and warners
ודלת העם טף וגברים	And the common folk and the men
זקנים עם נערים	Old and young
כורמים ואכרים	Vineyard workers and farmers
מונהגים ונכנעים	Subjected and lead
מוזהרים ושומעים	Warned and listening.
גן גם כל כחות הגויה ומדותיה	All the faculties of the body and its characteristics
תכונותיה ומחנותיה	Its qualities and encampments
כולם עושים במלאכה	They are all engaged in their work
כאנשי הממלכה	As the subjects of a kingdom
להעמיד על מכונה	To establish

שלום הגויה וענינה	The peace of the body and its matters
חיותה בריאותה ומזונה	Its vitality, health and nurishment
ותשלח שרשיה וכפתה רעננה	As it deepens its root, and freshens its branches
וכולם משתתפים תחת חק טבעי כולל	They all participate according to one natural law
בכל כחותיהם הוא מתבולל	Which is embedded in all their powers
להעמיד את החי וגוייתו	In order to make the person and their body
כל ימי היותו על אדמתו	As long as they live
עד בוא חליפתו	Until the day they die
ויש ביניהם כחות ראשיות	Among them are primordial powers
העומדים על הפקודים	Who control the governed
וכחות פחיתות	And lesser powers
אשר נתנו להם לעבדים	Which were given to them as slaves
והדבר מתבאר וערוך	And this issue is explained at length
בספרי הפילוסופים בארץ	In the books of the philosophers.

*The soul is the ruler
The flesh is dependent
upon the soul*

וכאשר נשקיף בעין הבחינה	And when we examine well
על כל כחות הגויה	All the faculties of the body
ונתבונן במ בינה	And observe them with understanding
ראינו כי כולם עמה יעמדו	We can see that all these power
ועמה יאבדו.	Stand and fall with the body.
עם הבשר נולדו	They are born with the flesh
ובמותם לא נפרדו.	And do not separate from the body at death
כולם היו מן העפר	They all come from dust
ואל עפרם ישובו.	And return to dust
החמר היה להם לחמר	Material is a base for them,
וממנו ינובון.	And from material they are generated.
הם חניכיו ילידי ביתו.	They are the disciples and children of material
הם בעלי בריתו.	They are its allies.
רצים למלאות תאותו.	They rush to comply with its passions
וזה כל פרי שקידתם	And this is the fruit of their perseverance
כל ימי היותם על אדמתם.	As long as they are alive
להפיק רצון גוייתם.	To please their body
תענוגיו ומשאלותיו.	Its pleasures and desires.
מאוייו ותועלתיו.	Its longings and objectives.
הם אזרחי הקריה והבונים.	They are the citizens of the city, and its builders
הם יושבי העיר לפנים	They are the ancient dwellers of the city
אכרים ועובדי אדמה.	The farmers, workers of the land
כי השם אלוה חכמה.	The name of HaShem is wisdom
כולם עם עבל.	They are all with Eival
אויץ יחבל.	An enemy will be hurt
והרה הבל.	Impregnated with Abel
וילד אבל.	And a mourning child
החבל והכבל.	The rope and the cable
המשא והסבל.	The load and suffering
וקללת עיבל.	And the curse of Eival
זה חלקם בתבל	That is their part in the world

*The sould is divine
The body is her subject*

לבד אחת היא	Alone is the one
כמראה הלפידים היא מתהלכת.	Who walks like the looks of torches
בת מלך היא והיא המולכת.	She is the daughter of the king, and she rules
היא העיט המחיה את הפגרים.	She is the falcon that revives the corpses
לפיד אש העובר בין הבשרים.	The torch of fire passing between the flesh
כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים.	Since from that well the flocks drink
היא היונה היפה.	She is the beautiful dove
כשחר נשקפה.	Reflected like dawn
כבודה בת מלך פנימה.	Her honor as daughter of king is internal
ברה כחמה.	Clear as the sun
היא הרעיה היא הכלה.	She is the spouse, the mate, the bride
הקיימת סלה.	Who exists forever
היא החיה והמשכלת.	She is the living one and the thinking one
מכל בני בשר נבדלת.	Separated from all flessh

ואחרי המזוזה והדלת. תשים זכרונה. בעוז חביונה. בדודה השוכן . על הרי בשמים כי היא נשמת שדי ממרומים. הוא דודה ובו דובקת. הוא ריעה ואליו היא מתרפקת. בערב היא באה ובבקר היא שבה. אל האלהים אשר אהבה. לא תכרות ברית ליושב הארץ ולא תחנם. וכי יקראו אליה לא תענם. ועת יאמר אשר בידו נפש כל חי גזרו את הילד החי. תאמר לא כי בנך המת ובני החי. וגואלה חי ישיביה אל בית מועד לכל חי. ונעלמה מעיני כל חי. ואתה לפניך אלך ואישר הדורים. אפתח לפניך שערים. ונתתי לך אוצרות חשך ומטמוני מסתרים.	And behind the mezzuzah [threshold] and the wal She places her memory In her hidden strength In her lover dwelling on the mountains of perfume She is the breath of Shaday the God of the heavens She is His lover and to Him she adheres He is her friend and lover, to Him she yearns At night she arrives In the morning she returns To the God that she loves She will not sign treaties With the inhabitants of the land And she will not pardon them. If they call her, she will not answer And when the One who owns all living souls Will decree: cut the living child in half She will say: "No, your son is dead and mine alive" And her redeemer will return her alive The the convening house for all the living And then she disappears from all living Now let me walk in front of her And level the crooked Let me open gates for you And give you treasures of darkness Hidden treasures
הנה יד שלוחה אלי ובו מגלת ספר. והיא כתובה פנים ואחור. ואוכלה ותהי בפי כדבש למתוק. פצה פיק ואכל את אשר אני נותן אליך. דבש תמצא אכל דיק. וגופת מתוק אל חכך	Behold, a hand is reaching out toward me Holding a book scroll Written in and out, front and back I have eaten it and it is sweet as honey Open your mouth and eat what I give you If you find honey, eat enough, not too much And it will be sweet to your palate.

מבוא המחברת Preface

הן כל אדם באשר הוא אדם. חיי ופעולותיו יפרדו והיו לשני ראשים. כפי שני החלקים אשר מהם הורכב.	The life and actions of a human being, Are separated into two heads [types] As the two parts from which humans Are been made.
א הראש האחד יפנה דרך בית און. הוא חי הגוף ופעולותיו החומריות שהוא מצד היותו בן אדמה לבבו פונה אל הצלחות הזמניות. לאסף הון ועושר. לבקש כבוש ומשרה. לאהב חמדת עולם ותענוגות בשר.	Firstly, the one head turns to [the house of] vanity, The life of the body and the material functions Which stem from him/her being made out of dust His/her heart turns to fleeting successes To accumulate wealth and riches To seek conquest and riches To love the passions of the world And the pleasures of flesh.
ב והראש השני יפנה למסלה העולה בית אל. הוא חי הנשמה ופעולותיה הרוחניים. שהיא מצד היותה בת שמים מגמת פניה אל האושר הרוחני. לאסוף חכמה ודעת.	Secondly, the second head turns To the track that ascends to the House of God Which is the life of the soul And its spiritual actions. Since it is a product of heaven Its objective is spiritual happiness To gain wisdom and knowledge

לבקש יראת ה' וענות צדק.	To seek fear of HaShem and the response of justice
לאהב את ה' ולדבקה בו.	To love HaShem and cleave to Him
מואסת הבלי הזמן.	To detest the vanity of time [of this world]
מתקדשת מטומאת הגויה.	To purify itself from the impurity of the body
להיות לה מהלכים בין העומדים הנצחיים.	To walk among those who eternally stand
וגם בעת יפתוה או ינצחוה	When the material forces, her neighbors
כחות החומריות שכניה	Entice her or conquer her
לכרות עמהם ברית.	To enter a covenant with them
להיות נוטרה את כרמיהם.	To guard their vineyards
או לישן בחיק העצלה	Or to sleep on the lap of laziness,
שנת עולם.	The sleep of eternity
אף גם זאת היא ישניה	Even then, though she is asleep,
ולבה ער.	But her heart is awakened
מתעורר כפעם בפעם להתנער מעפר.	It awakens occasionally to shake the dust off
יזורר עד שבע פעמים	To sneeze seven times
ויפקח את עיניו השכליים	To open its mindful eyes
לראות כי ענן לבושו	To realize that its garment is [like] a cloud
ולדעת כי ערפל חתולתו	And its clothing [like] fog.
אולם שני הראשים האלה.	But these two heads
רצוני.	I would like to say
שני מיני החיים	Are two types of life
אשר בהם בצלם יתהלך איש	In the image of which a person walks
עלי חלד.	As long as he/she lives
נראו ונתגלו ביתר שאת ויתר עז	They were seen and discovered more intensely
בחיי שלמה המלך ע"ה.	In the life of King Solomon, May he rest in peace
כי א בחיים הגופנים	As firstly, he reached all the material
הוא השיג מאויי עולם	And worldly desires
ותענוגות הזמן	And the pleasures of time,
יותר מכל האדם	More than any other person
כמו שבאר זה בארך בספר קהלת.	As he [Solomon] explained in Ecclesiastics
ב בחיים הנפשיים.	And Secondly, in his emotional life
הוא זכה למראות אלהים.	He merited envisioning God
ותנח עליו הרוח	And the spirit rested with him
ודבר עמו	And [the Holy One] spoke with him
בחלום ובחזון.	In dream and vision
שאז כפי תנאי הנבואה	Then, according to the power of prophesy
יכלא הגשם.	Material could be locked up.
וכחות החומר ישבותו.	And the forces of matter cease
ועמודיו ירופפו.	And its columns weaken
ונפשו האלהית תפרד אז	And his divine soul separates then
מחברת החומר	From the company of matter
ותפשט מלבושיה הצואים.	And undresses from its soiled garments
ותשאר יחידה מתדבקת	And remains alone, cleaving to
עם השכל העליון	The supreme mind
הבלתי ב"ה	The un-teachable...
זה דודה וזה גריעה.	He is her lover and mate
ואחר שחבר ספר קהלת	And after [King Solomon] composed Ecclesiastics
בו שם מצרף לחיי הגוף	Where he described the combination of body
וכור להבלי כי המה מהבל יחד.	And soul, both transient, in vanity
חבר השיר הקדוש הזה.	He then composed this holy song
בו דבר נכבדות על חיי הנשמה	Where he speaks solemnly on the life of the soul
בעת נח עליה הרוח	When he was inspired
ותדבק בדודה העליון הדגול מרבבה.	And cleaved to the eternal lover, greater than ...
בו למד דעת את העם חכמה ומוסר	Where he taught the people wisdom and ethics
להודיע סוד הזה וענינו.	To make known this secret and its affairs
ולהאיר נפשות השוכנות בערפל.	And enlighten the souls who dwell in the fog
והלביש את דבריו משל ומליצה	And to dress his words with analogy and riddle
דברי חכמים וחדותם	Words of the sages, and their riddles.

ידמה במליצתו	In his parable, [King Solomon] makes an analogy
את בית שלמה	To the House of Solomon
היא גויתו	Which is his body
וצבא שכחותיה	And the host of its powers are analogous to
אל קרית מלך רב	The great court of the king
אשר פי המשורר יקביה בשם.	Which the poet calls
ציון וירושלים.	Zion and Jerusalem.
כמו שהשתמש במשל הזה בספר קהלת	The way he used this analogy in Ecclesiastics
עיר קטנה ואנשים בה מעט	"A small town with few people"
ואמרו חזיה	And our sages said
עיר קטנה זה הגוף	A small town, that is the body
ואנשים בה מעט אלו האברים	And the few people, these are the body parts
ואת הכח המתעורר	And the arousing power
או היצר המושל בגויה	Or the [evil] inclination which governs the body
אשר כל כחות הגוף נשמעים אליו	To which all the powers of the body report
למלאות פקודתו	To fulfil its order
יכנה בשם המלך שלמה.	He called King Solomon
כי הוא מנהיג את העיר הזאת	Since the king governs this city
ז"ל את גוית שלמה	Namely, the body of Solomon
ומלך עליה מלכות עצום	And rules it with absolute power
ומשל בה ממשל רב	And governs it with forceful government
כמלכות שלמה בעיר ירושלים.	Such as the kingdom of Solomon in Jerusalem
וכן אמר שם	And he also wrote [in Ecclesiastics]
ובא אליה מלך גדול	"And a great king come to it"
וסבב אותה	And encircled it
ופי חזיה מלך גדול	Our sages interpreted the great King
זה היצרה	As the evil inclination
גם יכנה במליצתו	In his parable he calls
את הוכחות הנפשיות	The powers of the soul
הנתלות בחומר למיניהם	Which are dependent on the vanity of matter
בשם בנות ציון או בנות ירושלים.	By Daughters of Zion or Daughters of Jerusalem
כי הם בנות העיר.	Since they are the daughters [dwellers] of the city
והגוף הזה.	And this body
הם נשי שלם	Is analogous to the wives of Solomon
פילגשיו	And his concubine
למלאות תאוותיו	There to meet his passions
ותשוקותיו על כל חמדת נשים.	And the desires for all the pleasures of women
הם אמהותיו ושפחותיו	These are his female servants and handmaids
מהם יקחו לו לרקחות	From whom he takes cooks
ולטבחות ולאופות	And bakers
בכח הזן והמגדל והמוליד	The forces which nourish, grow and birth
ויתר כחות הגויה	And the other powers of the body
במכסת נפשות	In which the soul is dressed.
הישא משלו ויאמר	He [King Solomon] recited his parable and said
כי בין המון הנשים	That among his multitude of wives
אשר היה לשלמה.	Which Solomon had
חשקה נפשו רעיה אחת	His soul desired only one young women
היפה בנשים.	The most beautiful of women
היא מחותנה אל רועה צאן במדבר.	Who was married to a desert shepherd.
אתלקח הרעיה מחיק אהובה הרועה	This woman was taken away from her lover
אל המלך שלמה אל בית מלכותו.	To King Solomon's and to his palace
וישם כתר מלכות בראשה	And the King crowned her [Queen]
בויתן לה משאת כיד המלך.	And gave her royal-generous gifts
גם הפקיד עליה שומרים	He also appointed guards to guard her
בנות ירושלים מעוטרים אותה.	The daughters of Jerusalem who surround her
המה עקבה ישמור בל תברח	They followed her so she will not escape
אל המדבר אל דודה.	To the desert, to her lover
אבל לשוא שקד שומר.	But all in vain.
כי היא לא נפתה לבבה	She her heart was not enticed
אל כל חשק שלמה.	To the passions of Solomon

נפשה בחלה באהבתו.	Her soul detested his love
מאסה פת בג המלך ויין משתיו.	She despised the king's food and wine
כי נכספה גם כלתה נפשה	Her soul yearned and seeker
אל אלוף נעוריה הרועה בשושנים.	The lover of her youth, the shepherd in the roses
גם הוא זכר לה אהבת כלולותיה.	He too remembered the love of her youth
ובכל יום ויום היה מתהלך לפי חצר בית הנשים	He walked daily in front of the women's court
שבו נלכדה כלתו.	Where she was captured
מגשי מן החלונות.	Watching from the windows
מדבר עמה אחרי הקירות והחרכים.	Speaking to her from behind the walls and ...
והיא תשפכו לפניו שיחה מבקשת	And she poured her heart out to him
יוצאי ממסגר נפשה.	To take her out of her prison
חושמיו נאותותם אותות.	And they set signs between them
עשה לה ציונים אין תברח	He told her how to escape
ואנה תמצאו	And where to find him
על הררי בטר.	In the mountains of the divide
וכן ברחו כמה פעמים מהיכל המלך	She escaped several times from the palace
אל המדבר אשר הוא חונה שם.	To the desert where he encamped
ובכל פעם רדפו אחריה	And each time the Daughters of Jerusalem
בנות ירושלים השומרות	The guards, chased after her
וישיבו בחמת רוחה	And brought her back, reluctant
אל חדרי שלמה.	To the chambers of Solomon
עד כי באחרית הימים	Until at the end of days
חגרה בעוז מתניה	She gathered her strength
שברה דלתו נחושה	Broke the strong copper doors
גדעה מסגרות.	Ripped off the frames
פתחה הזיקים נתקה מוסרות.	Untied the chains and disconnected her reins
ותצא ביד רמה עור	And she left victorious
ולבונה מקוטרת.	With incense and frankincense
אל דודה הצבי על הרי בשמים	To her lover, the deer on the mountains of perfume
זה תורף המשל.	This is the parable...
ומליצה חדות לו.	And its riddle...
וזה פתרונו	And this is its resolution:

The resolution to the parable:
The maiden is the soul
Locked in the
King's chambers

האשה היפה בנשים	The most beautiful of women
אשר בה חשק שלמה לאהבה	Whom Solomon desired to love
ויביאה אל היכלי המלך.	And bring her to the king's chambers.
היא נשמתו הרוחניית האלקית	She is his divine spiritual soul
אשר ירדה מגבהי מרומים	Which descended from the heights
לשכן בבית שלמה בשפל	To dwell in the lowly house of Solomon
ה' אמר לשכן בערפל -	HaShem said to dwell in the fog--
והדוד הרועה בצאן	And the lover who shepherds the sheep
אשר אליו היתה מחותנה.	Which was engaged to her
הוא דודה העליון הרועה בצבאות.	Is the supreme lover, the shepherd of hosts
היושב בשמי שמי קדם	Who sits in the ancient heavens
ושוכן בערבות -	And dwells on the [pleasant] plains--
ואשר כלאה המלך	She's the one who was locked up by the king
בבית מלכותו	In his palace
ויפתיה אל אהבתו.	And was enticed by his love
הוא כי התאמץ הכח המתעורר	He exerted effort, the arousing force
המוליך בגויה	Which governs the body
להיות שליט ברוח	To control the spirit
לכלא את הרוח הקדוש	To lock up the holy spirit
בברית אהבה בין בשרים.	In a covenant of the love of the flesh
וישתדל למשוך את הנפש האלהית	And he tried to draw the divine soul
עם בתולות אחריה רעותיה	With the other virgins, her mates
שהם כחות נפש השכליות אל רצונו.	Who are the powers of the mind and desire
גם לכבוש את המלכה עמו בבית	To conquer the queen in his palace
להיות לו לשגל	To copulate with her
ודוכנת למלאות תאוותיו ותשוקותיו	So that she satisfies all his desires and passions
בן בהנהגת המלכות.	Either in the affairs of the kingdom

הן באסיפת הון עושר	Or in gathering wealth and riches
וכל חשק שלמה -	All the passions of Solomon -
ואשר שם בנות ירושלים	Whom the daughters of Jerusalem
שומרים לה סביב.	Guard all around
הוא כי בנות הגויה	As they are the the forces of the body
ר"ל כחותיה עוטרם סביבה	Namely, the forces which surround her
ויחזיקו בה בל תתפשט	Holding her so that she does not undress
מן הגשמיות.	Her materiality
ובל תשל נעלי החומר	So that she does not take her shoes of matter
מעל רגליה.	Off her feet
ובל תשא אבר לעוף	So that she does not try to fly as a bird
על פני הטהרה והקדושה	Over the holy purity
אל הרוחניות אל דודה בשמים -	Up to spirituality, to her lover in heaven...--
ואשר המשיל משלים	Who wrote parables
כי כלתה נפש הרעיה	Because the soul of the Ra'aya longed
אל הרועה אלון נעוריה.	For the shepherd, the love of her youth
הוא כחתן יכהן פאר	Who is crowned in glory like a bridegroom
והיא ככלה תעדה כליה.	And she adorned herself as a bride
רל כי נפש שלמה	Namely, Solomon's soul
מאסה מאויי החומר ותשוקותיו.	Rejected the desires and passions of matter
ולא התגללה לשנות	And did not reveal itself to follow [?]
אחרי המולך בגויה	The ruler of the body
שהוא הכח המתעורר	Which is the arousing power,
ויצרי מעלליו.	And its evil inclinations
רק התעוררה בכל עת	It only awakened at all times
בתשוקה עצומה אל דודה ה	With a great yearning to her lover HaShem
מנת חלקה וכוסה	Who is part of her
ותאמץ זרועותיה בעיון ובמעשה	She tried her best in thought and deed
ללכת בדרכיו ולדבקה בו -	To follow his ways and to adhere to him
ואשר אמר המשל	As the parable said:
כי דודה שלח לה דבריו	Her lover sent out his messages
אחרי הקיר והדלת.	Behind the wall and the door
דרך חלונות וחרכים.	Through windows and cracks
הוא כי גם הדוד העליון אליה תשוקתו	The supreme lover himself yearned for her
לשפוך עליה רוח קדש.	To endow her with his holy spirit
להשכילה באמתתו.	To educate her in his truth.
ישלח לה דברי השגחתו דרך הקיר	He sends her his messages through the wall
הוא החומר אשר היה למסך	The matter which became the screen
בינה לבין קדש הקדשים.	Separating between her and the holy of holies.
משגיח עליה דרך חלונות	He watches over her through the windows
וחרכי הנפש	And the cracks of the soul
להעלותה מעמק השדים	To elevate her from the valley of devils
ובארות חמר	The wells of matter
אל הקדושה ורוח הקדש	To holiness and the holy spirit
ולהוציאה מעמק עכור	To take her out of the murky valley
את פתח תקוה -	To the opening of hope -
ואשר המשיל כי ברחח כמה פעמים	And the parable tells of her several escapes
מהיכל המלך	From the chamber of the king
אל דודה אשר בערבה.	To her lover in the plains
רל שעי השדתלות נפש שלמה	Namely, that by the effort of Solomon's soul
ותשוקתה והכנתה	Its yearning and preparation
אל הדיבוק האלקי.	To adhere to the divine
נח עליה הרוח	She was inspired
ותדבק בהדרת קדש	And attached herself to the glory of holiness
וזכתה לנבואה	And merited receiving prophesy
ודבר ה כמה פעמים	HaShem spoke several times
שבעת ההיא ברחח מהיכל שלמה.	When she escaped from the chamber of Solomon
רצוני שהשתפשטה מן החומר	Namely, she disrobed from matter
וסר מעליה הענן וערפל.	And the cloud and fog were removed from her
ואז התרחקה מאהבת המלך	Then she was distanced from the love of the king
רל שאז נסו הצללים	Namely, that then the shadows escaped

וחכשכת הכח המתעורר
 ונשארה מתבודדת
 עם האור הגדול
 וכבוד דודה הצח הזורח עליה -
 ואשר אמרו במשל
 שבכל פעם רדפו אחריה
 בנות ירושלים
 וישיבוה אל היכל המלך.
 אשר באשר עוד לא נמסו
 אסירי הגויה בהחלט
 לכן לא נמשך הדיבוק הזה זמן רב.
 כי אחר שחל עליו הרוח האלקי
 שבו בנות החומר להתעורר
 ולהשבית הדבוק הזה.
 וילק ה כאשר כלה לדבר עם שלמה
 ונפשו שבה למקומה להכלא
 תחת מסגר המוחר כבתחלה -
 ואשר אמר המשל
 כי באחרית הימים
 יצאה ביד רמה מבית שלמה
 ולא יספה שוב אליו עוד
 רק דבקה בדודה
 ויארשה לו לעולם.
 רל כי בעת נאסף שלמה אל עמיו
 וישכב עם אבותיו.
 אז נפרדו הקשורים
 ונמסו האסורים.
 הפח נשבר
 ונפשו נמלטה
 אל אלהיה אל בעל נעוריה.
 וישב העפר על הארץ
 והרוח שב אל האלהים אשר נתנה
 ותדבק בצרור החיים
 בחיי עד ועדן נצח -

And the awakening power...
 And she was left alone [meditating]
 With the great light
 And the honor of her bright lover shining upon her
 This is what the parable says:
 That each time the daughters of Jerusalem
 Chased after her
 And brought her back to the king's palace
 Whereas the shackles of the body
 Were not melted
 Hence this adherence did not last long
 As after the divine spirit rested upon it
 The daughters of matter returned and awakened
 To cancel this adhesion
 And when HaShem ended speaking with Solomon
 And his soul returned to its place in jail
 Behind bolts as in the beginning...
 As the parables says
 At the end of times
 She left victorious the house of Solomon
 And did not desire to return to it again
 Only to attach to her lover
 Who betrothed her for ever.
 Namely, that when Solomon passed away
 And was buried with his ancestors
 Then the ties were untied
 And the shackles melted
 And the trap was broken
 And his soul escaped
 To its God, the husband of her youth
 And the earth [dirt] returned to the land
 And the spirit returned to God who gave it
 And attached itself to the bundle of life
 The life of eternity and ever

There are five parts to this Song

They correspond to

Five prophetic revelations

Experienced by King Solomon

As described in the

Chronicles

וכאשר בחרנו
 את השיר הקדוש הזה למחלקותיו.
 ועברנו בין בתריו.
 ראינו כי נחלק
 לחמשה חלקים או חמשה שירים.
 בכל שיר ושיר יספר
 כי ברחא הרעיה
 מחדרי המלך אל המדבר.
 עש שנמצא כי ברחא
 אל המדבר חמש פעמים.
 בארבעה פעמים הראשונים
 יספר כי הושבה
 מן המדבר אל היכל המלך.
 ופעם החמישי מספר
 כי יצאה אל המדבר ונשארה שם
 אצל דודה. ולא שבה עוד.
 - והמליצה בזה.
 כי מצאנו שנראה ה אל שלמה
 ודבר עמו ארבעה פעמים.
 ואחרי כלות הדבור והחזון
 שבה אל החומר
 ונכלאה בו כבתחלה.
 והפעם החמישית בעת הגויעה והפרידה
 אז נפרדה נפשו מגופו לעולם
 ושובה אל בית אביה
 כנעוריה.

As we have chosen [examined]
 This holy song, along with its sections
 And we went through its divisions
 We saw that it was divided
 Into five parts or five songs.
 Every song tells
 How the Ra'aya escaped
 From the chambers of the king into the desert
 We will find that she escaped
 To the desert five times.
 In the first four times
 It is told that she was forced back
 From the desert to the king's chamber.
 On the fifth time, it is told,
 She left for the desert and remained there
 By her lover, and never returned.
 And the parable is
 We found that HaShem was revealed to Solomon
 And spoke with him four times
 And after the speech and vision were over
 She, the soul, returned to matter
 And was jailed in it as in the beginning
 And on the fifth time, at death and separation
 The soul was separated from the body forever
 And returned to her father's home
 As in her youth.

The First Song 1:1 - 2:7
The Soul escapes to
reunite with her Lover

השיר הראשון
מתחיל
ישקנו מנשיקות פיהן א ב
ומסיים
השבעתי אתכם בנות ירושלים
אם תעירו את האהבה ב ז

The first song
Starts with the verse
“May he kiss me with the kisses of his mouth”
And ends with the verse
“I adjure you, oh daughters of Jerusalem”
If you arouse love”

בו מספר כי הרעיה משתוקקת אל דודה
והוא עומד אחר כותליה.
היא מבקש ממנו יציין לה מקומו אנה תמצאהו.
וכי ברחא ויצאה אל המדבר
ונתחברה עם דודה
ודגלו עליה אהבה
שמאלו תחת לראשה
וימינו תחבקה.
עד ראתה כי בנות ירושלים
רודפות אחריה.
מבקשת מהם בל ישביתו
ובל יעוררו את האהבה.
ובזה נשבת החבור ביניהם
ויפרידו בין שניהם.

And it tells of the Ra'aya who yearns for her lover
And he is standing behind her walls
She asks him to tell her where she could find him
And she escaped to the desert
And united with her lover
“And his flag upon her was love”
“His left [arm] under her head
And his right [arm] embraces her”
Until she saw that the daughters of Jerusalem
Were pursuing her
She asks them to not cause her to stop [her love]
And not arouse love
And then the connection between them is broken
And they are separated.

והוא משל אל המראה הראשונה
שנזכר מלכים א ג ובדהב א
שהמלך הלך גבעונה
והעלה שם אלף עולות
וה נראה אליו
בחלום הלילה
ויאמר שאל מה אתן לך.
ובקש
לב שומע משפט
להבין בין טוב לרע וה.
מלא שאלתו.
עפז צייר כי נפש שלמה
היתה נוהה אחרי דודה.
ותבוא ביתו
בעולות.
ותדרוש להכיר דרכיו
ומשפטיו וחכמת אלהים.
וזכתה אל הדיבוק הנפלא
במרה נבואית
שאז הפשטה מן הגשם
ודבקה בדודה.
עד השביתוה
בנות ירושלים כחות הגוף
ששבו לאיתנם
ויקץ שלמה
ונפשו שבה אל בית כלא
כבראשונה

This is a parable for the first vision
Told in I Kings 1:3 and in I Chronicles
That King Solomon went to Giv'on
And made one thousand animal sacrifices
And HaShem revealed to him
In a dream at night
And asked him: What shall I give you
And King Solomon asked for
A heart which could listen to justice
To distinguish between good and evil
HaShem fulfilled his request
Nevertheless, the parable tells that Solomon's soul
Was yearning for her lover
And it came to his house through
The [animal] sacrifices
She, the soul, asked to know His ways
His law and the wisdom of God
And she merited the wondrous adherence
In the prophetic ... [?]
Which then was disrobed from its matter
And adhered to her lover
Until she was stopped by
The daughters of Jerusalem, the forces of the body
Which returned to their [previous] strength
Solomon awoke
And his soul returned to her jail
As in the beginning.

The Second Song 2:8 - 2:7
The Lover seeks the Soul

השיר שני מתחיל
קול דודי הנה זה בא ב ח
ומסיים
עד שיפוח היום
סוב דמה לך דודי לצבי.
סוף הקאפיטול בו מספר
כי הדוד התעורר מעצמו
לבא אל רעיתו.
וקרא לה שתצא אחריו.
אבל היא בסתר המדרגה

The second song starts with the verse 2:8
“The voice of my lover, here it comes”
And ends with the verse
“Until the day is gone
“Go and imagine yourself, my lover, as a deer...”
At the end of the chapter, which tells
That the lover awakened by himself
To come to his Ra'aya, (spouse, friend)
And called her to come and follow him
But she was hiding and locked

חבואה וכלואה.
ולא ארך הדבור עמו
רק מעט ואז עבר ממנה.

Under the level [stairs]
And this revelation was not long
Just a little while, and he left

והוא ציור אל הדבור השני
שנוכר במאו יא.
עת החל לבנות הבית
שאל הבית אשר אתה בונה
אם בדרכי תלך וכו.
ומבואר שלא היה
נבואה גמורה
שלכן כתיב
ויהי דבר ה אל שלמה
שזה מדרגה קטנה.
כי לא היה מראה וחזון
ולכן אמר מא ט
וירא ה אל שלמה
שנית
כאשר נראה אליו בגבעון
ולא חשב מראה זאת וכן
לא חשבה בדה
ולכן לא ספר בזה
שרדפו אחריו
בנות ירושלים.
כי הדודים נפרדו מעצמם
ויצתה רק לפי שעה
עד שיפוח היום
ונסו הצללים
ואז נפרד דודה מעצמו.
וכמו שיבואר בפנים.

This is a description of the second prophesy
Mentioned in I Kings 6:11
When [King Solomon] started building the Temple
HaShem asked: this house which you are building
If you follow my ways
It was explained that this was not
A complete prophesy
As it is written
And HaShem spoke with Solomon
"Speaking" is a lower level [of prophesy]
There was no vision or image
This he said in I Kings 9
And HaShem was revealed to Solomon
For the second time
As he had revealed himself to him in Giv'on
He did not consider this vision
And did not....
Hence he did not tell of it
That he was pursued by the
Daughters of Jerusalem
As the lovers separated by themselves
They were only together temporarily
Until the day was over
And the shadows vanished
The her lover separated from himself
As will be further explained in the commentary.

The Third Song 3:1 - 5:1
The soul seeks her Lover
everywhere at night

השיר השלישי מתחיל
על משכבי בלילות.
ג א ומסיים
באתי לגני ה א
מספר כי הרעיה
בקשה את דודה
על משכבה בלילות
ובכל העיר.
ולא מצאה אותו
עד שעצאה מן העיר
ומצאה את דודה
והביאה אותו אל בית אמה
עד שרדפו אחריה בנות ירושלים
ושם ספר
איך ברחו ממטת שלמה
ואיך התיחדה עם דודה
ודבר עמה בכל לשונות של חבה

The third song begins with verse 3:1
"Lying on my bed, at night..."
And ends with verse 5:1
"I have come to my garden..."
This song tells how the Ra'aya
Asked for her lover
As she way lying on her bed at night,
And around the city.
She did not find him
Until she left the city
And found her lover
She then brought him to her mother's house
Then the daughters of Jerusalem pursued her
And the story continues to tell
How she escaped from Solomon's bed
And how she unified [was alone] with her lover
Who spoke to her in all ways of love

וכז ציור אל הדבור השלישי
שנו במאו ט ובדהב ד
אחר שכלה
את הבית ויחנכהו
שאז הרבה מאד והעתיר
בתפלות ובתחנונים
ובזבחים אין מספר
כנו שם בארך.
וזה המשל שהרעיה
הרבתה לבקש את דודה
בכל עוז.

And this refers to [Solomon's] third prophesy
Mentioned in I Kings 9 and in II Chronicles 4
After [King Solomon] completed
Building the Temple, and inaugurating it
He prayed and pleaded
In speech, requests
And numerous animal sacrifice
As mentioned there at length
And this is an analogy to the Ra'aya
Who request much to reunite with her lover
With all her strength

ואז נראה ה אל שלמה	And then HaShem revealed himself to Solomon
והיה מראה גמורה כמש	And it was a complete vision
כאשר נראה ליו בגבעון	Like the one in Giv'on
שזה ממליץ כי אז נפרדה	Which indicates that Solomon's soul
נפש שלמה מן החי	Separated from the living Solomon
ומר ודבקה בדודה	And she attached to her lover
בדבוק נבואי.	In prophetic attachment
וגם הביאה אותו אל בית אמה	She also brought him to her mother's home
עי המקדש	Next to the Temple
אשר בנה כאשר אפרש איה בפנים.	Which Solomon built, as I will further explain.
עד שבנות החומר	Until the daughters of matter
השביתו את הדיבוק	Caused the adherence to stop
ותשב נפשו אל גוייתו	And his soul returned to its body
כבראשונה.	As in the beginning
ושם ספר מענין האפריון	And then he [the poet] tells about the canopy
שהוא בהמק	Which is the Temple
אשר בנה דברים נפלאים	And he built wonderful things
השייכים לענין הנבואה הזאת	Which relate to this prophesy
כאשר יבואר בגוף ה מחברת	As will be explained in the commentary.

*The Forth Song 5:2 - 5:?
The Soul falls asleep
Missing out on the
Lover's visit*

השיר הרביעי מתחיל	The fourth song begins with the verse 5:2
אני ישניה ה ב	"I am asleep, but my heart is awakened..."
ומסיים זה דודי וזה ריעי.	And ends with the end of that chapter
סוף הקאפיטול	"This is my lover and my friend"
בו יספר כי הרעיה נרדמה	And it tells how the Ra'aya fell asleep
ימים רבים בחדרי שלמה	For many days in the chambers of Solomon
ולא זכרה את דודה	And did not remember her lover
ואת אלף נעוריה שכחה.	She forgot the love of her youth
עד שבלילה אחת בא	Until one night he came over
ודפק על פתחה.	And knocked on her door
ותחלה לא רצתה לקום ממתנה	At first, she did not want to arise from her bed
לפתוח לו.	To open up for him
ואחר שקמה לפתוח הדלת	And when she [finally] got up to open the door
דודה חמק עבר	Her lover vanished
ולא יכלה למצוא אותו עוד.	And she could not find him any more
וגלתה צערה	She revealed her sorrow
לפני בנות ירושלים	To the Daughters of Jerusalem
והדיעה להן שהיא חולת אהבה.	And told them that she is "love sick"
וספרה להן תכונת דודה	She told them of the qualities of her lover
ומעלותיו ושלמותיו.	His greatness and completeness
וזה ציור אל מש במא יא	This relates to I King 11
כי אחכ חטא שלמה	After that, Solomon sinned
ונשא נשים נכריות	And married foreign women
ונטה לבבו מעם ה	And his heart shifted away from HaShem
הנראה אליו פעמים	Who revealed himself to Solomon,
ויאמר ה ל	Saying (I King 5:30)
שלמה יען אשר היתה זאת עמך	Solomon, since it was with you [your choice]
ולא שמרת בריתי וכו	You did not keep my covenant
קרוע אקרע את הממלכה מידך	[Tear] I will tear your kingdom from your hands
ושם כתוב	And it says there that
ויתנאף ה בשלמה.	HaShem was angry at Solomon
וזה מצייר שנפש שלמה נרדמה	And this tells that Solomon's soul fell asleep
בחיק הגויה	Within the body
ונמשכה אחרי תאוותיו.	And it was attracted by its passions
עד שבא ה ודפק על פתחה	Until HaShem came and knocked on her door
וידיע לה חטאה	And notified her of her sin
וענשה ואז שמה אל לבה	And punished her, then she paid attention
לבקש את דודה	To ask [to reunite with] her lover

ולשוב בתשובה עד שתזכה
אל האור והדיבוק האלהי כבתחלה.
אבל דודה חמק עבר.
וה התרחק ממנו
ולא נפרדה נפשו
מן החומר אל הרוחניות
עד בא מועד פרידתו.
שאו מצאו בנות ירושלים
רל כחות גופו
את דודו.
שבו לאסוף את נפשו אליו למקור החיים.
והגידו לו כי חולת אהבה היא

To return in Teshuva until she merited
The light and the divine attachment as at first
But her lover sneaked out and vanished
And she became distant from him
His soul did not separate
From material to spirituality
Until the time he left
Then the Daughters of Jerusalem
Namely, the faculties of the body
Found his lover
Who came to gather his soul to the source of life
And they told him that she is "love sick."

The Fifth Song 6:1 - 8:7**The reunion at death**

השיר החמישי מתחיל
אנה הלך דודך.
ו א ומסיים
מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה. ח ז.
בו ספר כי בא הדוד אל כלתו.
והיא דבקה נפשה אחריו.
ותצא עמו אל המדבר ביד רמה.
ולא יכלו בנות ירושלים
והמלך שלמה עצמו לעצור בעדם.
כי עזה כמות אהבה.

The fifth song begins with verse 6:1
"Where did your lover go"
And ends with verse 8:7
"Great waters cannot extinguish love"
Where he tells that the lover came to his bride
And she attached herself to him
She left with him victoriously to the desert
Neither the Daughters of Jerusalem
Nor King Solomon himself could stop them
Because love is as strong as death

והיא אמרה להבנות ח ד
מה תעירו ומה תעוררו את האהבה.
רל לא תוכלו עוד
להשבית את האהבה.
וצייר בזה העת
שבא הדוד העליון
לאסף נפש שלמה
אל צרור החיים.
שאו הפריד המות בינה ובין הגויה.
ותשב אל אלהיה.
לא יחרידוה עוד
כחות הגשם
כי בצל שדי תתלונן.

Then she said to the Daughters (8:4)
"Don't arouse or awaken love"
Namely, you cannot cause
Love to cease anymore.
And this represents that at the time
When the supreme lover
Came to collect the soul of Solomon
To the bundle of life
Then death separated between her and the body
And she returned to her God
The powers of materiality
Do not scare her anymore
Because she rests at the shadow of God

ובחלק הזה באו ענינים נפלאים
מענין הנפש בעת הגויעה
ואחר המות כמש בפנים איה

And in this part there appeared wonderful issues
Regarding the soul at its departing time
And after death, as explained in the commentary.

Addendum:**The Song of the Thousand****The soul pleads for****her little sister**

ונוסף אל המגילה הלזו
שיר קטן
מתחיל
אחות לנו קטנה

Added to this scroll
Is a small song
Which begins with the verse
"We have a little sister..."

עד סוף הספר.
והיא דברת הנשמה ותחנתה
בעד הרוח היוהלני
הנקשר בגויה.
ובעד יתר כחות הנפשיות
הנתלות בחומר ובעד הגוף עצמו
המוכן גכ לקבל גמור מעשיו
בעת התחיה.

Until the end of the book.
And this song is about the pleading of the soul
When the primordial spirit
Which attaches itself to the soul
And the rest of the emotional powers
Which rely on matter and on the body itself
Which is prepared to receive rewards for its deeds
At the time of resurrection

וימשיל משלים
כאילו תתחנן הרעיה

And an analogy is made
As the Ra'aya is pleading

בעד אחותה הקטנה	For her little sister
אשר שדים אין לה כמש במקומו.	Who does not have breasts, as it is said
ושיר זה נקרא	And this song is called
שיר האלף.	“The Song of the Thousand”- Shir HaEhlep
על שספר בו מהכרם של שלמה	Telling about Solomon's vineyard
שהיה מביא בפריו אלף כסף.	Which would bring a thousand silver in fruit
ועזא ויהי שירו	And it says that Solomon composed
חמשה ואלף.	Five and a Thousand songs
רל שהשיר שחבר.	Namely, that the song that he composed
יש בו חמשה שירים.	Has five songs
נוסף עליו שיר האלף	And added to them, is “The Song of the Thousand”

Conclusion Prayer
Please send me
Your light
and truth

אחרי יצא קו המדה	After that came out the measurement stick
וכלה את מדות הבית הפנימי	And measured the dimensions of the inner house
ויצא דרך השער אשר פניו דרך הקדים	And it then went out the gate facing East
ומדד חמש אמות בקנה ה	And measured five feet in HaShem's scale
מדה סביב סביב.	Measuring around and around.
טרם אבוא אל החצר הפנימי	Before I come into the inner court
ואל ההיכל לפני.	And the chamber which is in front of me
אליך ה אתפלל שלח אורך ואמתך	I pray to you HaShem, send your light and truth
המה ינחוני יביאוני	They will lead me and bring me
אל הר קדשך	To your Holy Mount
ואל משכנותיך	And to your dwellings
אל תשליכני מלפניך	Do not throw me away from you
ורוח קדשך	And your spirit of holiness
אל תקח ממני	Do not take away from me.

פרק א א Chapter 1, Verse 1

שִׁיר הַשִּׁירִים
אֲשֶׁר לְשִׁלְמֹה:

The Song of Songs.

Which is Solomon's.

שירי הנפש Songs of the Soul.

א א שיר השירים. 1:1 Song of Songs.

שיר זה נחלק לחמשה שירים. This song is divided into five songs

ורל שיר שכלולים בו. Namely, a song which includes the

שירי שלמה. The Songs of Solomon

ספר בשיר הזה Who told in this song

כי המלך שלמה אהב רעיה אחת That King Solomon loved one woman

היפה בנשים The most beautiful of all women

ויסגרה בבית מלכותו And he locked her up in his palace.

וישם בנות ירושלים And placed the Daughters of Jerusalem

שומרים ס ביבה. As guards around her.

אבל היא היתה אהובת ריע But she was a lover and friend

לרועה צאן במדבר. To a shepherd in the desert.

וברחה חמשה פעמים And she escaped five times

מהיכל המלך From the chambers of the king

אל המדבר אל דודה. To the desert, to her lover.

בארבעה פעמים הראשונים On the first four times.

הושבה אל חצר המלך. She was brought back to the king's court

ובפעם החמישי But on the fifth time,

לא יכלו לעצור בעדה. They couldn't stop her

יצאה ולא שבה עוד. She left and never returned

ובכל שיר ושיר יספר Each of the songs will tell.

איך יצאה אל המדבר How she left for the desert

ונתחברה עם דודה And reunited with her lover.

השיר הראשון נמשך The first song goes until verse 2:8

עד קול דודי דופק ב ח "The voice of my lover is knocking..."

מספר איך ברחו הרעיה בפעם הראשונה. And tells how the Ra'aya escaped on the first time

ובאיה אופן ברחו. And the way that she escaped

ואיך נתחברה עם דודה. And how she united with her lover

ואיך הושבה And how she was brought back by

עי בנות ירושלים השומרות אותה By the guards, the Daughters of Jerusalem.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

א א שיר השירים. 1:1 The Song of Songs.

שיר זה נחלק לחמשה שירים. This song is divided into five songs

ספר בשירתו כי המלך שלמה. And tells in its poetry that King Solomon.

רל היצר Namely, the evil inclination,

וכח המתעורר של גוף שלמה And the arousing power of Solomon's body

אהב רעיה אחת בת שמים. Loved one woman, a Ra'aya, a daughter of heaven

היא נשמתו הרוחנית האלקית His divine spiritual soul

אשר נסגרה בגויתו. Which was locked in his body,

מקום מלכות היצר וממשלתו. The kingdom of the evil inclination

וישם בנות ירושלים And he placed the Daughters of Jerusalem

הם כחות החומריות למיניהם Which are the various material forces

שומרים סביבה. As guards around her

להשקיע אותה החומר To steep her into matter

ולמשה אל רצונו להיות לו לפלגש. And to have her at his will, to be his mistress

אבל היא היתה קשורה But she was bound

במוסרות אהבה By chains of love.

אל דודה שבשמים. To her lover in heaven
 הרועה צבאותיו אשר ברא. Who shepherds his hosts, hosts which He created
 ויצאה חמשה פעמים מן הגויה And she left the body five times
 שהיא היכל היצר From the body, which is the chamber of the
 המולך שמה. Evil inclination which rules there.
 והתחברה עם דודה And she reunited with her lover
 אשר בערבות בשמי קדם. Who is on the plains of the ancient heavens

בארבעה פעמים הראשונים On the first four times
 התפשטה מן הגויה בעוד שלמה חי. She left the body while Solomon was alive
 עי שחל עליה הרוח האלקי By being inspired by the divine spirit
 במראות אלקים ארבעה פעמים. Four times through the visions of God
 ובשבה בכל פעם אל הגויה And every time she returned to the body
 כסור המראה. When the vision was over
 בעת התעוררו בנות ירושלים When the Daughters of Jerusalem
 שהם כחות החומריות משנתם. the forces of matter, awakened from their sleep.

ובפעם החמישי יצאה And on the fifth time, she left
 ונפרדה מן הגויה And separated from the body
 עת נאסף שלמה אל עמיו. When Solomon died..
 ודבקה באלהיה She clung to her God.
 בצרור החיים לנצח. To the bundle of live, for eternity.
 ובכל שיר ושיר יספר And each of the songs tells
 איך התפשטה מן החומר How she separated herself from matter
 ונדבקה עם דודה And attached to her lover
 פנים אל פנים Face to face.

השיר הראשון נמשך עד The first song goes through verse 2:8
 קול דודי דופק ב ח "The voice of my lover is knocking..."
 מספר איך התפשטה הרעיה השמימית And tells how the divine Ra'aya separated
 מן הגויים בפעם הראשון. From the gentiles on the first time.
 עי המראה הראשנה By the first vision
 אשר נראה ה אל שלמה When HaShem revealed Himself to Solomon.
 בחלום הלילה בגבעון. In a dream, at night, at Giv'on.
 כמו שזכרנו מאג דהב א As mentioned in I Kings 3 and II Chronicles 1
 ויספר באיזה אופן היה החזיון הזה. It tells the ways in which this vision took place
 ואיך נתחברה עם הקדש And how she connected with holiness
 ונח עליה הרוח. And the spirit rested upon her.
 ואיך שבה אל הגויה And she returned to the body
 ויקץ שלמה והנה חלום The Solomon awoke, and it was a dream.

פרק א ב

Chapter 1, Verse 2

יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ
 כִּי טוֹבִים דְּדִיךָ מִיַּיִן:

2 yishakeni mineshikot pihu

May he kiss me with kisses of his mouth,

ki tovim dodecha miya'in.

as your love is better than wine.

שירי הנפש Songs of the Soul.

ב ישקני Verse 2: "May he kiss me"

הרועה דודה. The shepherd, her lover
 עומד אחרי הדלת והמזוזה. Who stands behind the door and the mezzuzah
 והיא מרגשת בו She can sense him
 עי שמניו הטובים By his good oils
 המריחים ריח טוב. Which smell good
 והיא אומרת And she says
 מי יתן יקרב אלי May he approach me
 פנים אל פנים Face to face
 וישקני נשיקות אהבה. And will kiss me kisses of love

משיבה פניה אליו לנכח ואומרת
 הן דודיך ואהבתך טובים לי
 מיין ותענוג
 שיש לי בבית המלך

She turns to him and says:
 Your love is better to me
 Than the wine and pleasure
 That I have in the royal palace.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

ב ישקני הדוד העליון
 משגיח על רעייתו
 היא נפש שלמה
 ועומד אחר כותליה.
 כי הקיר שהוא החומר והגויה
 מבדיל בין הרעיה האלהית
 ובין דודה ורעיה.
 והיא מרגשת בו
 עי שמן תורק וריחו הטוב.
 ומבקשת
 ישקני מנשיקות פיהו.

Verse 2: May the supreme lover kiss me
 Watching over his lover
 Which is the soul of Solomon
 Standing behind its walls
 As the wall, which is matter and the body
 Separates between the divine spouse
 And her lover and friend
 And she senses him
 By the poured oil and its good smell
 And she asks:
 Kiss me with the kisses of your mouth

רל כי השגת הנפש
 תהיה בשני דרכים.
 א מה שתשיג את ה
 עי השכל והבינה
 והעיון.
 שאז לא תשיג את עצמו.
 וגם לא תשיגנו מצד עצמו
 רק מצד סימני החכמה
 והיכולת והרצון
 הנראים מהנהגתו את העולם.
 וזה נמשל במשל הריח.
 שהגם שהדבר המורח
 הוא במקום סתר בלתי מתראה.
 בכז נודע ההירור שישנו במציאות
 שעי הריח הטוב
 יגיע ממנו לחוש הריח.

The perception of the soul
 Will be in two ways:
 A. What she perceives of HaShem
 Through the mind, understanding
 And contemplation
 In this case she does not perceive his essence
 She does not perceive him as himself
 But only from the signs of his wisdom
 Capability and will
 Which are visible from his providence of the world
 And this is indicated in the parable of the scent.
 Even though the scented thing
 Is hidden and invisible,
 It is nevertheless known to exist
 Because of the good smell
 That is sensed by the smelling faculty

וכן רוחניות ה
 מורה אצל החכמים
 מצד הריח הטוב שהיא ההנהגה השלמה
 המורק מחכמתו על כלל המציאות וירי
 חוה המשכילים ביראת ה.
 וכמש המליץ
 בכל כחי אעבד את אלהי
 אעלה אל בית אבי
 בתמרת עשן ענן הקטורת
 במוריה לאפי מריחו.
 ימליץ כי
 עמוד ענן הקטורת
 הוא המקשר בין הנפש והאלהי.
 בו תרגיש ותתעצם
 להכירו ולהריחו.

The spirituality of HaShem, as well,
 Is indicated to the sages
 By the good scent which is the complete conduct
 Pouring from his wisdom upon all existence
 And ??? those who understand the fear of HaShem
 As the poet [??] said:
 "With all my might I will worship HaShem
 I will ascend to the house of my father
 In the smoke of the cloud of incense
 As my nose will smell it
 This indicates that
 The pillar of the cloud of incense
 Connects between the soul and the divine
 As the soul senses it
 and desires to know it and smell it.

ב יש השגה גדולה מזאת
 אשר תדמה כנשיקה.
 שהיא התקרה החושקים
 פנים אל פנים בתשוקה נפלאה.
 והיא. עית ישפך ה את רוחו

B. There is a great perception than this
 Which seems like a kiss
 Which is the ??? to those who desire
 To be face to face in wonderful desire.
 And it is: when HaShem instills his spirit

על הנפשות אשר הוכנו והתקדשו אל הנבואה ורוח הקדש שאו תצא הנפש מאדמתה ותדבק בשכל הנפלא ובקודש הקדשים	Upon the souls Which were prepared and sanctified For prophesy and the holy spirit Then the soul comes out of its soil (earth) And attaches to the wondrous mind, To holy of holies
ובמכלתא דרשבי משפטים דף קכד דבגין כך נשיקה בפה דהא פומא אפקותא ומקורא דרוחא היא. ועד נשיקין בפומא בחביבותא ודבקין רוחא ברוחא דלא מתפרשין דא מן דא. ועד מאן דנפיק נשמתי בנשיקה מתדבק ברוחא אחרא וכו	And in the [Midrash] Mekhilta DeRashbi Parashat Mishpatim, p. 124, it says: The kiss of the mouth, As the mouth is the source of the spirit Kisses of the mouth are loved As they attach spirit to spirit And do not separate them Whoever dies the death of a kiss Attaches to another spirit, etc.
ועז בקשה מי יתן ישקני ובמד ידביקני מנשיקות פיהו. והנשיקות האלה יש בהם כמה מדרגות וכמה מחיצות שבם יראו וישגו החושים כפי רוב הקירוב והחשק והדיבוק שבין האלוה ובין הנפש המתדבקת בו.	This is why she asked: May he kiss me May he attach me with the kisses of his mouth And these kisses have several levels And screens The prophets can observe and percieve The measure of closeness of the attachment Between God and the soul which attaches to it.
ועזא מנשיקות פיהו. עתה תסב דבורה אל הדוד העומד אצל קיר גוייתה. אומרת אליו דודך טובים מיין. רל כי היין גביה כחות הנפש ילהיב את החום הטבעי וישמח רוח האדם. אבל ההתלהבות הזה היא אש זרה כי בא מלמטה למעלה. מן הגוף אל הנפש.	And this is why he says: From the kisses of his mouth Now she turns to speak to her lover Who is standing by the walls of her body Saying to him: Your love is better than wine Namely, wine elevates the forces of the body Enthusing the natural heat And makes a person happy But this enthusiasm Is a foreign [strange] fire As it ascends from below From the body to the soul
ועכ היא אש זרה	That is why it is a strange fire
ושמחה של חול לא כן התלהבות הנפש ושמחתה עי חלות הרוח הקדש והנבואה. היא חדות ה ושמחה של קדושה הבאה מלמעלה למטה. אש אלוה המתפשט מן הנפש אל הגוף עד שעמודי הגויה יתפלצון ויכנעון תחת קדושת הנפש ולכן דודך טובים מיין	The happiness of a week day In contrast to the enthusiasm of the soul And its rejoicing By the holy spirit and prophesy Which is the rejoicing of HaShem And happiness of holiness Which descends from above The fire of God spread from the soul to the body Until the pillars of the body bursts out and resign To the holiness of the soul Hence: Your love is better than wine.

פרק א ג

Chapter 1, Verse 3

לְרִיחַ שְׁמֵנֶיךָ טוֹבִים
שִׁמְן תוֹרַק שְׁמֵךָ
עַל־כֵּן עַל־מֹת אֶהְבֹּךָ:

3 le'rei'ach shemaneicha tovim

The scent of your oils is good,

shemen turak shmecha

your name is pouring oil,

al ken alamot ahevocha.

that is why the young maidens love you.

שירי הנפש Songs of the Soul.

ג לריח. Verse 3: The scent
 הנה עתה הגם שאינך נראה ועין Here, now, even you are not visible
 מרגישים ממך רק ריח שמניך הטובים והמריחים. The scent of your good oils are felt
 ואין להם השגה And they cannot be sensed
 רק משמך הטוב But from your good name
 שנודע כשמן תורק Which is known as the pouring oil
 עי הריח הנודף למרחוק For its strong scent, which is felt afar
 ובכז אם יראוך Nevertheless, if you were visible
 וישגו יפך ומעלת עצמך. And your beauty and high quality of self
 לכן אבקש Hence, I request...

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

ג לריח מבארת דבריה. Verse 3: The scent, she explains:
 מדוע תחשוק אל הנשיקות האלה. Why she desires these kisses
 ואל היין הרוחני And why she is attracted by the spiritual wine
 המשחח הנפש והרוח. Which ??? the soul and spirit.
 הוא And the reason is
 כי כבר הרגישה בו That she has already felt his presence
 היא והעלמות רעותיה She and her handmaids, her mates
 שהם כח Which are the powers of
 החכמה והבינה והדעת Wisdom, understanding and knowledge
 מצד ההשכלה From the mind,
 בפעולות הנרגשות ממנו In the action that emanates from it
 הגם שלא הכירו עצמותו Even though they did not know his essence
 פנים אל פנים. Face to face
 ויש This is the meaning of the verse:
 לריח שמניך טובים "The scent of your oils is good"
 השמן מורה The oil indicates the abundance
 על השפע המורק ממנו Which flows from it
 על המציאות. Upon existence.

והאורה והרוחנית הצפון בו And the light and spirituality concealed in it
 וברמ צו דף לד The Zohar Raya Mehemna Parashat Zav, p. 34
 שמן תורק שמך It says: "Your name is the pouring oil"
 דהא מהאי שמן נגידין ברכאן That from this oil blessings are issued
 עי דכהנא ושם By the [High] [P]riest, as it is said:
 כי עמך מקור חיים "With you is the source of life"
 דא שמן עלאה This is the supreme oil
 דנגד ולא פסק לעלמין Whose flow will never cease
 דשריא בגו חכמה עלאה And which rests in the supreme wisdom
 דכונה. Of intention (kavannah).
 ובזהר שם דף לה The Zohar ibid, p. 35 on the verse
 לריח שמניך טובים "Your name is the pouring oil"
 בגין דבהאי ריחא As in this scent
 אתקיים חולשא דנפשא במהימנותא. The faith of the soul exists

ואתנגדי ברכאן לעילא ותתא. The source of the blessing, above and below

ובפ שמיני דף לח Zohar Shemini p. 38 says:
 כל חדותא דלעילא All the joy above
 תליה בהאי שמנהא קדישא Is dependent upon this holy oil
 מתמן נפק חדוה As from there are issued joy
 וברכאן לכולהי בוצינין. And blessings to all lights

ושמן תורק שמך. "Your name is the pouring oil"
 רל אין לך שם Namely, you don't have a name from
 מצד עצמך Your own respective

כי אינך ניכר ונודע
 רק מצד הרקת השמן
 והשפע והרוחניות
 המורק על כלל הבריאה.

Because you are neither known nor recognized
 But from the pouring of oil
 And the abundance and spirituality
 Which pours upon the entire creation

על כן עלמות
 הם הכחות השכליות
 המשרתות את הנפש הרוחניות.
 אהבוך כי הכירו
 בכבודך ומעלתך
 עי הרוח שהוא סימני החכמה
 וההנהגה הנראים
 מפעולתך.
 עד שהכירוך
 עי השכל והעיון
 הגם שלא השיגו
 את עצמותך עי הנבואה.
 כי ההשגות השכליות
 נתלות בחומר
 אשר הוא למסך
 מבדיל ביניהם
 ובין ההשגה הנקיה
 להשיג כבוד ה'
 כפי מה שהוא.
 לכן אבקש.

“That is why the young maidens...”
 These are the mental capacities
 Which serve the spiritual soul
 “loved you” because they recognize
 Your honor and highness
 By the spirit which is a sign of wisdom
 And providence visible
 From your actions.
 So that you are known
 By the mind and by contemplation
 Even though they did not perceive
 Your essence through prophesy
 Because the mental perceptions
 Are dependent upon matter
 Which is the screen
 Separating between them
 And the pure perception of
 The Glory of HaShem
 As it is.
 Therefore, I ask...

פרק א ד

Chapter 1, Verse 3

מִשְׁכְּנֵי אַחֲרֶיךָ נִרְוָצָה
 הֵבִיאֲנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו
 נִגְלִיהָ וְנִשְׂמְחָה בְּךָ
 נִזְכְּרָה דֹדֶיךָ מִיַּיִן
 מִיִּשְׁרָיִם אֶהְבֹּוֹךָ:

ד 4

*moshcheni acharecha, narutza
 hevi'ani hamelech hadarav
 nagilah venismecha bach
 nazkira dode'cha miyain
 meisharim ahevucha.*

Draw me, following you, let us run,
 the king brought me to his chambers,
 let us rejoice and be happy with you, we'll
 remind ourselves that your love is better than wine,
 they love you a love of equanimity.

שירי הנפש Songs of the Soul.

ד משכני
 והוציאני מן המסגר הזה
 מחדרי שלמה.
 ואז כשאהיה חפשי
 ונראה אותך פנים אל פנים
 אחרוך נרוצה.
 אני והעלמות רעותי.

Verse 4: Draw me
 And take me out of this jail
 The chambers of Solomon
 And then, when I'm free
 And see you face to face
 I will run, following you
 I and the handmaids, my mates

ובארה הטעם שמבקשת
 שימשוך אותה לחפשי.
 כי
 הביאני המלך חדריו.
 שאני כלואה בחדרי שלמה
 ולא אוכל לצאת מעצמי
 ואז כשנהיה חפשים.
 נגילה ונשמחה בך.
 כי השמחה העצמיית שיש לנו ממך
 גדולה על השמחה של חדרי שלמה.
 שאין להם מעלה עצמיית רק דמיונית

And she explained that she is asking
 That he draw her to freedom
 Because
 “The king has brought me to his chambers”
 I am jailed in Solomon's chambers
 And I cannot release myself
 But then, when we're free
 We will rejoice and be happy with you
 Because the joy that we have from you
 Is greater than the joy of the chambers of Solomon
 Which have no real qualities, only illusionary

הגיל הוא על דבר מתחדש	Joy - <i>gill</i> - is on something that is renewed
והשמחה הוא על דבר תמיד.	While happiness - <i>simcha</i> - is on a constant thing
רל שאחכ נתמיד לשמוח בך	Namely, that we will then always rejoice in you
כי את דודיך נזכירה	As we will remind ourselves of your love
יותר מין וכל תענוג.	More than wine or any other pleasure
כי מישרים אהבך.	As we love you with equanimity
רל לא כמו האהבה אל שלמה	Namely, unlike the love for Solomon
שאין אנו אוהבים אותו מצד עצמו	Whom we love because of who he is
רק מצד ההנאה	We use him, enjoy
והמועיל והערב.	And have pleasure from him
אבל אותך נאהב אהבת מישור	But the love for you is a leveled love
מצד מעלתך העצמיית.	From your highness of essence.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

ד משכני והוציאני	Verse 4: Draw me and take me out
מן המסגר הזה	Of this jail
שהוא מן החומר הסוכך ביני	Which is matter, the screen between myself
ובין מראות אלקים.	And the vision of God
והוא עי שתחול עליה	You will draw me by bestowing upon her
שפע הנבואית.	An abundance of prophesy
שאו בכח הרוח	Then, with the power of spirit
אוכל להפרד	I'll be able to separate
מן הגויה שהיא חדרי שלמה.	From the body which is the chambers of Solomon

כי תמשכני ממנה	You will draw me out of it
אל הדבוק הרוחני.	To the spiritual attachment
ואז אחריך נרוצה.	And then I will run, following you
אני והעלמות רעותי	I, and the handmaids, my mates
שהם כחות השכליות	Which are the mental powers
נרוץ אחרי ה	We will run, following HaShem
רל כי עתה בהשגת השכל	Namely, it is now perceivable by the mind
בעודו שקוע בחומר.	Even though it is steeped in matter
ילכו כחות השכל בהשגתם בלאט	The powers of mind will perceive slowly
ובמתינות גדול.	And with great care
כי העפר יכביד עליהם	Because dust (soil, earth) will restrict them
והגשם יעכב תנועתם.	And matter will delay their movement

כי ההשגה בדרך העיון	As perception by contemplation
תלך ממדרגה למדרגה	Gradually goes from one step to the next
ממושכל למושכל	From one understanding to the next
מהיקש אל היקש.	From one syllogism to the next
לא כן ההשגה הנבואית	Is unlike the prophetic perception
בהפרד ענן הגשם	Which happens when the cloud of materiality
מעל הנפש.	Separate from the soul
ישיגו הכל השגה פשוטה	They will perceive everything with simplicity
בזריזות גדול ובמרוצה	With great speed, running
בארה טעם שאלתה.	So she explained the reason for her question.

כי עתה הביאני המלך חדרי.	As the king brought me into his chambers
רל המלך הגדול	Namely, the great king
אשר סבב את העיר ירושלים.	Which seized the city of Jerusalem
שהוא הכח המתעורר	Which is the arousing power
והיצר המוליך בגויה.	The inclination which rules the body
הוא הביאני וסגרני	He brought me in and locked me up
בבית כלא בחדריו.	in the jail of his chambers
עד שלא אוכל לצאת אל דודי	So that I could not go out to my lover
ולא אוכל להשכיל את ה	And I could not perceive HaShem
ואמיתותו השכלה זכה ואמתית.	And the truth of this education is pure and true.
כי לקחני המלך הזה לפלגש	As this king has taken me to be a maid
ואת עלמותי לשפחות.	And made my young women maids too

להשתמש בהם כחפצו.
 וברמ פנחס דף רמז
 ובזמנא דחשך
 דאייהו יצהר
 מכסה על אור דאיהו יצט
 איהו כמאן דאסיר בבית האסורין דיהצר
 ולכן משכני.
 ובזה נגילה ונשמחה בך.
 הגיל הוא השמחה הפתאומית
 על התחדש האור האלהי עליה.
 והשמחה
 היא השמחה התמידית

To use them at his will
 In Zohar Pinchas p. 247 it says
 And in the time of darkness
 Which is the Evil Inclination
 Covering light, which is the Good Inclination
 Is like a prisoner in the jail of the Evil Inclination
 Hence, "Draw me"
 And in it, "Let us rejoice and by happy in you"
 Rejoice - *gill* - is the spontaneous happiness
 Upon the renewal of the divine light upon her
 And happiness - *simcha* -
 is the permanent happiness

אחכ
 בהתמיד האור ולא יאסף
 נזכירה דודך מיין.
 כי היין הרוחני המשמח הנפשות
 עי ההשגה הנבואית
 שעיי יתבטלו כחות הגוף
 והמו כמו יין ונדהמו כשכורים.
 זאת נזכר תמיד
 בשמחה תמידית.
 לא כיון הגשמי שאחרי יפיג יינו

Later on,
 when the light is permanent and unceasing
 "Let us remind your love from wine"
 Since the spiritual wine gladdens the souls
 By the prophetic perception
 Which cancels the power of the body
 And they are like wine, resembling drunk people
 We will always remember this
 at our permanent happiness
 Not like the material wine which passes

אחריתו שמחה תגוה.
 And in the wake of happiness there is sadness

מישרים אהבך
 רל כי כל אהבת המלך.
 רל אהבת היצר
 וחמדת העולם.
 אינם הולכים מישרים.
 רל לא יאהבו אותם מצד עצמך.
 ובעבור עצמם
 רק בעבור היותם אמצעים לדבר אחר.
 שגם הדבר האחר
 אינו נאהב מצד עצמו.

"Love of equanimity"
 Namely, all the love of the king
 That is, the love of the urge
 And the worldly passions
 Do not go well together
 Namely, love not for the aspect of essence
 Or for themselves
 But for as means for something else
 Which is not loved in itself
 Because of its own essence as well

למשל אוהב עושר
 כדי לקנות בו כלי פז ואבני יקר.
 ואת הכלים יאהב
 שעיי יהיה מכובד.
 ואת הכבוד יאהב
 שעיי יהיו דבריו נשמעים.
 וכן אוהב עושר לקנות בשר ויין.
 והבשר והיין יאהב כדי לחזק בו את הגוף.
 ואת הגוף יחזק כדי לחיות ימים ארוכים.
 ותכלית החיים מה הוא לא כן
 אהבת ה' היא אהבת משישור.
 כי יאהבהו בעבור עצמו
 כי טוב הוא.
 כי תדבק בו הנפש דבוק עצמי טבעי
 כדבקות החלק אל הכל

Loving wealth, for example,
 To buy expensive objects and jewelry
 And loving expensive objects
 So that he could be honored
 And loving honor
 So that he will be listened to
 And loving wealth to buy meat and wine
 Loving meat and wine to strengthen the body
 Strengthening the body to live a long life
 But the goal of life is not that
 The love of HaShem is the love of equanimity
 So that he will be loved for his own sake
 Because he is good
 As the soul attaches naturally
 The way the part attaches to the whole.

פרק א ה Chapter 1, Verse 5

שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֹאֲוָה
 בְּנֹת יְרוּשָׁלַיִם
 5 shechora ani venava
 benot yerushalayim

I am dark and beautiful,
 oh daughters of Jerusalem,

פְּאֵהֶלֵי קֶדָר
פְּרִיעוֹת שְׁלֹמֹה:

keaholey kedar

like the tents of Kedar,

kiyriyot shelomo.

like the tapestries of Solomon.

שירי הנפש Songs of the Soul.

ה שחורה	The black one
הרעיה הזאת	This spouse, this friend
לבל ירגישה	In order that no one notice
כי עם דודה מדבר.	That her lover is speaking
משיבה פניה	Turns to
אל בנות ירושלים השומרים אותה.	The daughters of Jerusalem, her guards
אומרת להן	And says to them:
דעו כי הגם שאני נראה שחורה.	“Know that even though I look dark”
כי ישבה תמיד תחת השמש עם הצאן	She always sat under the sun with the flock
אין השחרות הזה	This darkness is not
כשחרות הכושית	Like the darkness of a black women
שהיא עצמי לה	Which is indigenous to her [the black women]
ובלתי סר בשום אופן.	And cannot be removed in any way
כי בעצם אני נאווה	“Since I am fair in essence
ושחרותי היא רק מקרה אצלי.	And my darkness is only a coincidence”
וכל מקרה יסור בקל	And will be easily removed
בסור סבתו.	When it's cause is removed
וכן אם לא אשב תחת השמש	Furthermore, if I don't sit under the sun
אהיה נאווה כבתחילה.	I will be as fair as I first was
כי אהלי קדר הם בעצם	The tents of Kedar are
כריעות שלמה.	Like the curtains of Solomon
ויוכלו להתכבס	They could be washed
ולשוב אל לבנותן.	And return to their whiteness
יען שהם לבנים מצד עצמם	Since they are white in themselves
ושחרותם היא רק מקרה	And their darkness is only a result
עי השמש.	Of their exposure to the sun.
אבל.	However...

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

ה שחורה	The black one
הנפש החושקת אל הדיבוק הנפלא הזה	The soul yearns to this wondrous speech
שהיא ההשגה הנבואית.	Which is the prophetic perception
בראותה כי אין דודה השמימי	When she sees that her divine lover
יכול עז עתה לנשק אותה	Cannot kiss her now
בדבור פנים אל פנים.	Speaking, face to face
ולהמשיך אותה	And to draw her out
מחדרי המלך שהיא הגויה.	Of he king's chambers, which is the body
כי בנות ירושלים	Since the daughters of Jerusalem
שהם כחות הגויה	Are the forces of the body
מקיפים אותה	Which envelope it
והיא נאחזת בסבך ביניהם.	And she is held in the thicket between them
משיבה פנים	She responds
אל כחות הגויה שכניה	To the forces of the body, her neighbors
שהם בנות ירושלים.	Which are the daughters of Jerusalem
אומרת להן.	And she tells them:
דעו כי הגם שאני נראה שחורה	Know, that although I look dark
בחצוניותי	On my exterior
כי מראה השחרות	The image of darkness
בולעת חלקי האור	Absorbs the particles of light
לפנים כנודע בחכמת הטבע.	As is known in the science of nature.

וזה משל And this is an analogy

על שחלקי האור הרוחני	On the spiritual light particles
בלועים בה.	That are absorbed in her [the soul]
נסתרים בתוכה בלתי מתגלים	Concealed inside it, unrevealed
רל שהם בה בכח ולא בפועל	Namely, they are in potentiality not actuality
בכז אני נאה בעצמותי.	Nevertheless, I am fair in my own essence
כי עצמותה היא אור יקר	As her essence is precious light
הולך אור צח ומצוחצח.	Brilliant pure and polished
ומה שאני שחורה	And the fact that I am dark
היא רק מקרה קרה לי	Is only an incident that happened to me
עי שאני כלואה	Because I am
בחומר נגד השמש	Locked in the matter, facing the sun
כמו שיתבאר	As will be explained later
ועת אתכבס	And when I wash myself from
מכתמי החו מר	The stains of matter
ולא אהיה נגד השמש	And will not be exposed to the sun any longer
אז ישובו אהלי קידר	Then the tents of Kedar
להיות כיריעות שלמה.	Will return to be as the curtains of Solomon.
אבל.	However...

פרק א 1

Chapter 1, Verse 6

אֲלֵי־תִרְאוּנִי
שְׂאֲנִי שְׁחַרְחֹרֶת
שִׁשְׁזַפְתָּנִי הַשֶּׁמֶשׁ
בְּנֵי אִמִּי נִחְרֹוּ בִּי
נִטְרָה שְׂמִנִּי

1 6

al tir'uni

Do not see me

she'ani shecharchoret

only as dark,

sheshezafatni hashamesh

the sun has stared at me,

beney imi nicharu vi

the sons of my mother were angry with me,

samuni notera et hakeramim

they made me guard the vineyards,

כַּרְמֵי שְׁלִי לֹא נִטְרָתִי:

carmi sheli lo natarti.

I have not guarded mine.

אֶתִּיהֶפְרַמִּים

שירי הנפש Songs of the Soul.

ו אל תראוני	Verse 6: Do not see me
ותחשבו שאני בעצמי שחרחורת.	And think that I am really dark
כי שחרו החצוני	As the external darkness
בא רק עי ששזפתני השמש	Occurred only because the sun burnt me
שהשמש ראתה אותי	The sun saw me
והסתכלה בי מלשון	And looked at me, as the verse says:
ולא שזפתו עין איה	“And an eye has not....”
ומה שבקע השחרות	And what became visible is the darkness
גם תחת העור המעט.	Under the [thin] skin
היא מצד שבני אמי	This is because the children of my mother
נחרו בי.	Were angry at me
הם חרו עצמותי מני חרב.	They scorched my bones by sword...
מלשון	The word “kharu” is related to the verse
ושכן חררים במדבר	“... ”
כי שמוני נוטרה את הכרמים	As they have made me a guard of the vineyards
עד שעכ	So that I
ישבתי תחת השמש בתמידות.	Sit under the sun permanently
ועיכ כרמי שלי לא נטרתי	As a result, I have not guarded my own vineyard
רל לא השגחתי על יפיי	I have not taken care of my own beauty
שהוא הכרם שלי.	Which is my own vineyard
ועיכ חררה השמש גם בפנימיותי.	As a result, the sun scorched my interiors

ודע שיש הבדל And know that there is a difference
 בין נטר ובין שמר או נצר. Between guarding and keeping or saving
 שפעל נטר As guarding (*natar*)
 לא יבא רק על דברים הגיוניים Applies to abstract things
 כמו נוטר איבה Such as “guardian of hostility”
 נוטר חמה וכדומה. “Guardian of anger,” etc.
 ולפז לפי המשל According to the parable
 הילל שומרה או נוצרה את הכרמים. He praised the saving or keeping of the vineyards
 ותפס פעל נטר לפי הנמשל And perceived guarding (*natar*) by its analogy
 שהכרמים האלה הם ענינים הגיוניים That these vineyards are abstracts.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

ו אל תראוני Verse 6: Do not see me
 ותחשבו שאני שחרחרות And think that I am dark
 מצד עצמי. In my own essence
 כי השחרות הנראה עלי As the darkness which I appear as
 היא משני טעמים. Is because of two reasons:

A: Because the sun has scorched me
 א ששזפתני השמש. Namely, that I am under the sun.
 רל שאני תחת השמש. Whose existence
 אשר מציאותה Is dependent upon the movement of the sun
 תלוי בתנועת השמש As is known
 כידוע.
 כי כנפש במחצבה The soul, in its original source,
 טרם ירדה בגויה. Before it descended to the body
 היתה אלהית רוחנית. Was divine and spiritual
 והשכלותיה לא היו נתונים And its perceptions were not ruled
 תחת חוקי הזמן והמקום To the laws of time, space
 ומשיגיהם. And their perceptions
 רק ביתה משגת הכל She perceives everything at her home
 בהשגה פשוטה פתאומית Through simple and spontaneous perception
 בלי גבול ובלי הדרגה. Without limit or level
 ועי שנתנה בגויה But being being in a body
 תחת השמש והזמן והתנועה. Under the sun, time and movement
 שבו להיות השגותיה מוגבלים Her perceptions are now limited
 הולכים בהדרגה. Leveled and guarded
 מקושרים עם הזמן והמקום. Connected to time and space
 כיפ תנאי According to the conditions of
 השגת השכל The mind's perceptions
 הנקשר בחומר. Which is related to matter
 לכן היא שחורה בחיצוניתה. Thus it is dark on its exterior
 שהשכל והאור הרוחני As the mind and the spiritual light
 היא צפון בה בכח ולא בפועל. Is concealed in it as potential, not actual

B. The children of my mother were angry at me
 ב בני אמי נחרו בי. As the soul has brothers
 כי הנפש יש לה אחים Whom are sons of her father
 בני אביה. They are the mental separates
 והם השכליים הנפרדים And the forces of the mind which are with her
 וכחות השכל אשר אתה. Who are the sons of her father in heaven
 שהם בני אביה שבשמים. There are also sons of her mother
 וגם יל אחים בני אמה As described in Zohar Shemot 12
 כמש בזהר שמות דף יב And in Parashat Shalakh page 174
 ובפ שלח דף קעד The soul has a father and a mother
 אב ואם אית לה לנשמתא The way a body has on earth
 כמה דאית ליה לגופא בארעא The soul
 כי אם הנפש Is in the body, through which she
 היא הגויה שעל ידה Descended to this world [of matter]
 ירדה לעוזה And became mind attached to matter
 והיתה שכל דבוק בחומר Blended with it
 ומתערבת עמו.

ואחיה מצד זה	Her brothers from this side
הם בני אמה.	Are the sons of her mother
שהם הכח המדמה	Which are the power of imagining
והכח המתעורר	The awakening power
ויתר כחות הגויה	The rest of the forces of the body
והם נחרו בי	They were angry at me
עד שנחרר ונשחר גם פנימייתי	Until my interiors were scorched and blackened
כי הם שמוני נוטרה את הכרמים	They placed me as a guard of the vineyards
המליצה תדמה הפעולות	This analogy regards the actions
שיעשה האדם להשיג על ידם	Done by man as designed to achieve
איזה תכלית.	A certain objective, [which is]
לנטיעת כרם.	The planting of a vineyard
שבה יבשילו אשכולותיה ענבים	Where bunches of grapes will ripen
נאמר שהשיג	It is said then that the beginning of the objective
את התחלת התכלית.	Has been achieved
ועת ידרוך את הענבים	And when the grapes are pressed
וימצא יין ביקבים נאמר	And wine is found in the vine winery
שבא לתכלית הנרצה	Which further fulfills the desired objective
וזה יהיה בין בעניני העולם	And this is applicable both to earthly matters
בין בעניני התורה.	As well as in matters of Torah
כמש	As the verse says by Isaiah:
כרם היה לידיד.	A vineyard was owned by my friend
כרם חמר ענו לה	A vineyard of wine, they responded ??
והם שמוני לנטור כרמים אחרים.	And they instructed me to guard other vineyards
רל לשמור תכליתים אחרים	Namely, to keep other objectives
בלתי שייכים	Which are unrelated
אל תכליתי ואשרי.	To my [true] objective and my happiness.
כמו להשיג	Such as achieving
מלכות ועושר ומשרה	Kingship, and wealth and [responsibility] honor
תאוה וחמדה ודומיהם	Passions and desires, etc.
ועיכ כרמי שלי לא נטרתי	As a result, I have not guarded my own vineyard
לא שמרתי	I have not guarded
את התורה והחכמה והקדושה	The wise and holy Torah
שהם הכרם המיוחד	Which is my special vineyard,
לי לתכליתי	Unique to me and my objective
ומצד זה	From of this aspect
חשך משחור תארי	My looks are dark
וכהא אור רוחניתי	And the light of my spirituality is dim
גם בפנימייתי.	In my interiors as well
וכז יוסר בקל	But all this will be easily removed
אם לא אפנה דרך כרמים	If I don't go through the vineyards
ואם אתפשט מהחומר	And if I disrobe from matter
ואתרחק מן השמש	And stay away from the sun

פרק א ז

Chapter 1, Verse 7

הַגִּידָה לִּי שֵׂאֲהַבָּהּ 7 7 *hagida li she'ahavah nafshi*

Tell me, he who my soul loved,

אֵיכָה תִרְעֶה

eicha tir'eh

where do you pasture your sheep,

אֵיכָה תִרְבִּיץ בַּצָּהָרַיִם

eicha tarbitz batzahorayim

where will you rest at the heat of noon.

שָׁלֵמָה אֶהְיֶה פְּעֻטָּיָה

shalam eheyeh ke'oteyah

Why should I love my way

עַל עֲדָרַי חֲבֵרָיָהּ:

al edery chaverecha.

among the flocks of your companions?

שירי הנפש Songs of the Soul.

ז הגידה. Verse 7: Let me know

נִפְטָי

הרעיה מדברת אל דודה העומד אחר הקיר. אחר שלא יכלה עתה להתיחד עמו מפני בנות ירושלים השומרות מבקשת יודיע לה מקומו איה תמצאהו בעת תמצא ידה לברוח מהיכל המלך. וזש הגידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה. רל כי הרועה לפעמים ירעה את הצאן. ולפעמים ירבץ והוא בעת הצהרים שאינו יכול לרעות מפני תוקף השמש. אז ירבץ. ובעת הרעיה כא רועה לבדו במקום מיוחד. ועזא איכה תרעה. ובעת הרביצה יתאספו כל הרועים אל מקום אחד שיש שם צל ושם ירביצו את הצאן לנוח מעט. ועזא איכה תרביץ בצהרים על עדרי חבריך רל אצל עדרי חבריך ומש שלמה אהיה כעוטיה. הוא מאמר מוסגר רל כי למה איה פה כעוטיה ומכוסה ומטורפת מלשון עוטה מעיל או מלשון עיט על עוף הטורף תחת יריעות שלמה וחדריו הלא אני למודה להיות חפשי על השרון ועל הררי בטר	The Ra'yah is speaking to her lover Who is standing behind the wall Since she could not be alone with him As the daughters of Jerusalem are guarding her She asks him to let her know about His roundabouts Where she could find him When she will be able To escape from the chamber of the king As it is written in the verse: Tell me, oh one who my soul loved Where will you pasture [the sheep] Namely, the shepherd At times shepherds the sheep And at time rests At noon When he cannot pasture the sheep Because of the sun's heat Then he will lie down At the time of pasturing Each shepherd is in his own special place Hence where will you pasture [the sheep] But at the resting time All the shepherds gather To one shaded place There the sheep lie down To rest a little Hence the verse "Where will you rest at noon" Upon the sheep of your friends Namely, next to the sheep of your friends As he says: I will be as a wrap Which he says as an aside Namely, why are you here As you are wrapped and covered and preyed Cover from the language of covering with a coat Or from the language of עיט A prey bird that preys on its victim Under the curtains of Solomon and his chambers I am born to be free On the plains of <i>Sharon</i> And the split mountains of <i>Bater</i>
---	---

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

ז הגידה הרעיה השמימית מדברת אל דודה העליון העומד אחר כותליה. אחר שלא יכלה עתה להתיחד עמו בדבוק נבואיי מפני כחות החומר המאפילים עליה מבקשת יודיע לה מקומו. רל ילמדהו איך ישכיל אמיתתו עי הדרישה והחיפוש בדרכי העיון והמחקר והנה הרועה הגדול בה לפעמים ירעה ולפעמים ירבץ. רצוני. שהנהגת ה ורעייתו את הצאן רצה לומר צבאותיו ובריותיו	Verse 7: The divine Ra'yah said Speaking to her supernal lover Who stands behind her walls Since she could not unite with him In prophetic union Because the forces of matter shadow her She asks him to let her know where he is Namely, to teach how he will educate in truth By the search and quest of learning and research The Great Shepherd At times shepherds and at times rest Namely, The providence of HaShem And his shepherding of his flock Namely, his hosts and creatures
---	--

וכל החיים	All of life
יהיה בשני בחינות.	Is in two manners:
לפעמים ינהגם הנהגה השגחיית	At times he leads them by providence
שלא באמצעות עיט	Not through
הטבע והמזל	Nature and mazal [luck, constellation]
ומנהיגים אחרים.	And other leaders
רק ירעה צאן עמו	But only shepherds his own flock
בהשגחתו הפרטיית	Under personal providence
ויחלק שפע	And he will distribute abundance
לכל א כפי מחסורו.	To everyone per their needs
וזה במשל	And this is the analogy of the shepherd
שרועה את הצאן בעצמו.	Who shepherds his flock by himself
ולפעמים כשאין הדור זכאים	At times when the generation does not merit
ינהיגם עי הטבע	He will lead them through nature
והמזל	And mazal, constellation
ומשטרי שמים	And the government of the sky
אשר גבל בששת ימי הבריאה.	Which he limited during the six days of creation
וזה ימליץ שאינו רועה	And this indicates that he is not shepherding
רק מרביץ.	But lies down
שבעת הרביצה	As at the time of resting
לא יקבלו הצאן מאת הרועה	The sheep will not receive from the shepherd
שפע וחיות ומזון חדש	New abundance of food and nourishment
רק ינחם באופן	They will only be lead
שיתקיימו עי החיות ומזון	By the liveliness and nourishment
שקבלו כבר.	That they have received already
וכן בעת שליטת הטבע והמזלות	When nature and constellations rule
לא יוסיף ה שפע חדש	He does not add new abundance
רק ירביץ צאן הבריאה	But will only rest the flock of creation
על אופן שלא יחסר מאתם	Seeing to that they lack nothing
החיות והשפע	In terms of the liveliness and abundance
שגבל בעולמו בעת הבריאה.	Which he limited in his world during creation
והרביצה הזאת תהיה בצהרים.	And this lying down will be at noon
רל בעת שליטת המזלות	Namely, at the time the constellations rule
ותוקף השמש	And the sun is in its power
אשר הוא ראש אל משטרי שמים	The sun is the head of the sky's government
וככבי אור ומזלות.	Which includes the stars and constellations
והנה בעת הרעיה והשגחה	At the time of shepherding
יראה וישגיח לבדו	He will see and supervise alone
ואין זר אתו.	There will be no one along with him
אבל בעת הרביצה	But at rest time
ירביץ על ואצל עדרי חבריו.	He will rest by the flocks of his friends
כי אז נמצאו לו	At that time
חברים רועים ועדריהם	His shepherd friends and their flocks
שהם הככבים והשרים העליונים	Which are the stars and the supreme ministers
המרביצים צאנם	Which rest their flock,
איש איש כפי פקודתו	Each one per their commands
והנה בקשה נפש שלמה להכיר	But Solomon's soul desired to know
ולמצוא את דודה ה	And find her lover HaShem
בשני מיני ההנהגות האלה	In the two types of providence
ומש שלמה	When Solomon says in the verse
אהיה כעוטיה	I'll be as a warp
הוא מאמר מוסגר.	This is an aside
רל למה איה מכוסה ומעוטפת	Namely, why are you covered and wrapped
במכסה הענן והערפל	With cloud and fog
בין צללי הגויה	Among the shadows of the body
שהיא בית שלמה	Which is the House of Solomon
הלא אני למודה	I am born and educated
להיות משכלת	To be knowledgeable
וידעת ורבת פעלים	And full of action.

פרק א ח	Chapter 1, Verse 8	
אָם־לֹא תִדְעִי לֶךְ	ח 8 <i>im lo ted'ee lach</i>	If you lose your way,
הֵיפָהּ בְּנָשִׁים	<i>hayafa banashim</i>	oh most beautiful of women,
צֵאִי־לֶךְ בְּעֵקְבֵי הַצֹּאן	<i>tze'ee lach be'iqvey hatzon</i>	follow the tracks of the sheep,
וְרַעֲיֵי אֶת־גְּדֵי־תֵיךְ	<i>ure'ee et gedyota'ich</i>	and graze your goats
עַל מִשְׁכְּנוֹת הָרָעִים:	<i>al mishkenot haro'im</i>	at the shepherds' dwellings.

שירי הנפש Songs of the Soul.

ח אם לא	If you...
תשובת הרועה העליון בה	The supreme shepherd responds
הגה לזה שתברחי	He suggests that you escape
מחצר המלך	From the king's court
ותבואי אלי	And come to me
צריכה את לשני דברים	You'll need two things:
א שתדעי את מקומי אנה תמצאני	First, you'll need to know where to find me
ב צריכה את עצה ותחבולה	Second, you'll need advice how to escape
בל יכירו אותן השומרים	Without being detected by the guards
וגדודי שלמה בדרך	And by Solomon's soldiers on the way
הנה על הא שתמצא את מקומי	As for the first, to find my place
צאי לך בעקבי הצאן	Follow the tracks of the sheep
כי בהכירך שבילי הצאן	When you recognize the sheep paths
ועקבותם	And their tracks
תבאי עד המקום.	You'll come to the place
ששם הרועה	Where the shepherd is.
ועל הב	As for the second
שלא יכירוך	How to escape without being detected
רעי את גדיותיך	Shepherd your goats
על ואצל משכנות הרועים	At and by the shepherd's dwellings
שאו יחשבו כי רועה את	They will then think you are a shepherd
ותפס מלת על	And the poet used the word "al" for "on"
לפי המליצה שהיא על ומעלה	Which indicates "up" "above and beyond"

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

ח אם לא	If you...
תשובת הרועה העליון בה	The supreme shepherd responds
הנה לזה שתברחי מחצר המלך ותבואי אלי	He tells her to escape the court and come to him
רל שתעזבי את היצר והתאוה	Namely, to leave the urge and the passion
ועניני הגויה	And matters of the body
ותשתדלי בעיון ומושכלות	And direct yourself to learning and understanding
עד שתשיג את אמתתי	Until you perceive my truth
צריכה את לשני דברים	You will need two things:
א שתדעי את מקומי אן ואיך תמצאני.	First, to know my location and how to find me
רל שתדעי הדרך	Namely, to know the way
איך יושגו האמתיות	By which my truth is perceived
ואיך תכנס לפרדס	And how to enter the orchard (Pardes)
להכיר	To recognize
את מי שאמר והיה העולם.	The One who said and the world became
ב צריכה את עצה	Second, you need advice
בל יעכרך	So that you will not be delayed by
גדודי המלך שלמה	The troops of King Solomon

רל בל ישביתוך	Namely, not to be blocked
היצר וגדודיו	By the urge and its troops
מן העיון והשקידה	From diligently learning
נה על הא	As for the first
שתמצאי את מקומי ואמתתי.	That you'll find my place and truth
אני אומר לך	I'm telling you
צאי לך בעקבי הצאן	Go out, follow the tracks of the sheep
רל ידיעת ה	Namely, the recognition of HaShem
מצד עצמו הוא דבר נמנע	By his essence is not possible
ולא תוכלי להכיר ולדעת	And you will not be able to know and recognize
את רועה העולם	The Shepherd of the world
מצד מה שהוא רועה	By what He shepherds
רל מצד עצמו	Namely, by His own essence
רק מצד הצאן המונהגים על ידו	Only by the sheep whom He shepherds
שעי הצאן תכיר את הרוע'	By the sheep you will recognize the Shepherd
רל שעי סימני החכמה	Namely, by the signs of wisdom
והיכולת והרחמים והחסד	And the ability and the compassion and the mercy
הניכרים בעקבי הצאן	Which is recognizable by the tracks of the sheep
וכחות החיים	And the forces of life
כפי שהוא מנהיג אותם בחמלתו	As He leads them in his lovingkindness
תכיר גדולת הרועה	You'll recognize the greatness of the Shepherd
חכמתו ויכלתו הבבת.	His wisdom, and His ?? ability.
ואם לא על הב	As for the second,
שלא יעכובך היצר	That you will not be delayed by the urge
המולך בגויה וגדודיו	Which governs the body and its troops
ממהלך השלמות.	From the complete process
איעצך.	I advise you
ורעי את גדיותיך.	Graze your goats
תשתדלי שאת תהי הרועה	Try, when you are the shepherd
ומנהגת את כחות החיים שבך	Governing the life forces that are in you
שהם הגדיים שלך	Which are your goats
וזה יהיה באופן	And this will be in a way
שתדמי ההנהגה לכחות החיים	That you imagine this governing to the life forces
אשר בעולמך הקטן שהיא הגויה	In your little world, which is the body
להנהגת ה	As analogous to the governing of HaShem
לכחות החיים אשר בעולמו הגדול	To the life forces in his big world
שכמו שהוא מנהיג הכל	As he leads everything
לתכלית אחת כולל שכלי	For one comprehensive objective
הנרצה אצלו	Which he desires
שהוא תכלית הטוב והשלימות	Which is the objective of goodness and wholeness
כן תנהיגי את	So you will conduct yourself
לתכלית האושר והטוב.	To the objective of goodness and wholeness
ועזא צאי לך בעקבי הצאן	He says: follow the tracks of the sheep
ורעי את גדיותיך	And graze your goats
שתלמד את הרעיה	So that the Ra'aya learn
מן רעייתו את צאן עולמו	From His shepherding of His sheep world
עי הרועה הטוב בה.	By the good shepherd that is in her
על משכנות הרועים.	At the shepherd's dwellings
רל כי תחת הנפש יש גכ	Namely, that under the soul there are
רועים אחרים המנהיגים את הגויה	Other shepherds who govern the body
כמו כח הדמיון	Like the force of imagination
והמתעורר והמתאוה ודומיהם	The force of arousal, desire, etc.
אבל צריך שיהיו כולם נכנעים	But they need to all submit
תחת הנהגת הנפש האלהית.	To the governance of the divine soul
עד שהרועים האלה	Until these shepherds,
רל מנהיגי כחות הגויה	Namely, the leaders of the forces of the body
ירעו תחת הרעיה האלהית	Will shepherd under the divine Ra'aya
והיא תהיה עליהם	And she will be in control of them
ובתבונת כפיה	And with the wisdom of her hands
תנחם	She will lead them

וכבר בארנו במבוא המחברת
 כי השיר הזה הוסיף על המראה הראשונה
 שנגלה ה' אל שלמה בגבעון בחלום הלילה
 ויאמר שאל מה אתן לך
 ושלמה בקש לב מבין
 לשמוע משפט
 להבין בין טוב לרע.
 ויטב הדבר בעיני ה'
 כי שאל על הדבר הזה.
 ובודאי לא מצד ששאל הדבר הזה בחלמו
 הוטב בעיני ה'
 כי ההסכמה והמחשבה העולה על לב בחלום
 אינה מפעולת השכל והבחירה.
 רק כי אחר ששאל את הדבר בחלמו
 בהכרח היה משתדל במחשבה זאת תחילה
 ימים רבים בהקיץ
 ודרש ושקד עז
 להבין משפט
 וטיב השקידה וההשתדלות הזה
 היה הסבה אל המראה והנבואה הזאת
 שנתגלה אליו האלקים
 ויעש את שאלתו
 ועכ' טרם יבוא לספר בפסוקים הבאים.
 מעין המראה והנבואה הזאת
 שהתחברה הרעיה נפש שלמה
 עם דודה ית'
 הקדים לספר בשירו
 איך תחילה השתדלה נפש שלמה
 להכיר את ה'
 ולדעת דרכיו
 וכבר בארנו בפ'
 ס' תהלות ה' עב'
 בפסוק משפטיך למלך תן
 כי המשפט לאלקים הוא.
 רל' באשר כבר הסכימו המחוקקים שבהכרח
 ימצא משפט כללי ראשי
 הוא יהיה הפלס שבו ישקלו השופטים
 כל הנמוסים החלקיים והפרטים.
 וכאשר נלאו כל אנשי חיל
 למצוא הפלס והחק הראשי הזה.
 הסכימו כי המשפט לאלהים הוא
 כי באשר הוא המחוקק העליון
 והתבונה הכוללת.
 אך מקור המשפט ושרשו הוא אצל
 שורש השרשים אדון הכל ית'
 ועכ' שאל שלמה עה' את המשפט מה
 והמשורר בקש משפטך למלך תן
 כי רק מאלקי המשפט
 נלמד לדעת פלס ומאזני משפט לה
 וזה נלמד עי' שנשכיל דרכיו ואורחותיו
 בעקבי הצאן
 והנהגתו את צאן הבריאה
 כבקרת רועה עדרו
 במשפט ובצדק.
 לכן הקדים להציע
 כי טרם נגלה ה' אל שלמה
 ודבר עמו בחזון
 שיסופר מן
 לסוסתי ברכבי פרעה ואילך
 דרש שלמה ושקד לדעת דרכי ה' ומשפטיו
 והנהגת עולמו.

We have already explained in the Preface
 That this song is set upon the first vision
 Revealed to Solmon in Givon in a dream at night
 And He asked Solomon: what shall I give you
 And Solmon asked an understanding heart
 To hear judgement
 To distinguish between good and evil
 This respond was good in the eyes of HaShem
 That Solomon asked for it
 Certainly, not because he asked it in his dream
 It was good in the eyes of HaShem
 As the acceptance and the thought in a dream
 Is not a product of consciousness or choice
 Since he asked for it in his dream
 He must have dwelt with this thought earlier
 For many days, when awoken
 And he requested diligently
 To understand judgement
 And the quality of this effort and diligence
 Was the reason for the prophetic vision
 In which God revealed to him
 And granted his request
 Thus, before he starts telling in the verses to come
 About this vision and prophesy
 That the Ra'aya, the soul of Solomon
 United with her lover, May He Be Blessed,
 He started telling in his song
 How in the beginning the soul of Solomon
 Tried to recognize and know HaShem
 And know His ways
 We have already explained in our commentary
 To Psalms 72:60 ?
 On the verse "Give your judgements to the king"
 That judgment belongs to God
 Namely, when law givers agree by necessity
 On a general ruling judgment
 That will be the balance with which judges judge
 All the partial and detailed rulling
 When all the valiant
 Could not find the balance and ruling law
 They agreed that judgment belongs to God
 Since He is the supreme law giver
 And the comprehensive intelligence.
 Thus, the source of justice and its root
 Is with the root of all roots, the master of all
 Solomon asked for justice from HaShem
 The poet requested justice for the King
 Since only from the God of justice
 We can learn balance and judgment
 We learn it by learning His ways and paths
 The tracks of the sheep
 And his leading of the sheep of creation
 The way a shepherd manages his flock
 In law and justice
 Therefore he preceded to offer
 That before HaShem revealed to Solmon
 And spoke with him in a vision
 That would be told beginning with the verse
 My mare in the chariots of pharaoh and on
 Solomon asked to know the justice of HaShem
 And the way he ruled His world.

פרק א ט

Chapter 1, Verse 9

לְסִסְתִּי בְּרִכְבֵּי פָרְעֹה
דְּמִיתִיךְ רַעֲיָתִי:

ט 9 *lesusati be'richvey far'oh*

I have imagined you, my beloved,

dimitich ra'ayati

as my very own mare among Pharaoh's chariots.

שירי הנפש Songs of the Soul.

ט] לסוסתי, Verse 9: I have imagined you...
 [עפ"י הסימנים והאותות האלה] [With these instructions and signs
 שנתן לה דודה Given to her by her lover
 עלה בידה לברוח She was successful escaping from
 מחדרי שלמה The chambers of Solomon
 אל דודה במדבר To her lover in the desert
 ויספר לה הדברים שעברו He told her about what had transpired
 בינה ובין דודה, Between her and her lover.
 הרועה רואה אותה The shepherd sees her
 שהיא מקושטת בתכשיטי זהב ופנינים, Adorned with gold jewelry and pearls
 והוא אומר אליה, And he says to her
 רעייתי דמיתוך My beloved, I have imagined you
 לסוסתי ברכבי פרעה, As my own mare among the chariots of Pharaoh
 ר"ל את דומה בעיני Namely, to me it seems
 כאילו לקח שלמה את הסוסיא שלי, As if Solomon had taken my mare
 שהיא יחידה אצלי My only mare
 ואסרה במרכבתו And harnessed her to his chariots, as one
 בין יתר הסוסים והרכב Among the other horses and chariots
 שהיה לו ממצרים He had [received] from Egypt
 מבית פרעה, From the House of Pharaoh
 [כמ"ש] [As it is said in the verse
 ותצא מרכבת מצרים] And the chariot of Egypt left]
 שהגם שיש לשלמה Even though Solomon
 סוסים ומרכבות רבות וטובות, Has many better horses and chariots
 שהם רכבי פרעה Which are the "Chariots of Pharaoh"
 ומקוה הסוסים And among all [?] the horses
 אשר יוציא ממצרים, He took out of Egypt
 לקח גם סוס שלי He also took my own horse
 שהיא יחידה אצלי Which was my one and only horse
 ואסרה במרכבתו, And harnessed her to his chariots
 וא"ל הגם ש"ל Even though he has
 נשים רבות ופלגשים Many wives and concubines
 ובת פרעה בראשון, First among whom is the daughter of Pharaoh
 לקח גם הסוסיא שלי He took my mare as well
 שהיא הרעיה שלי She is my mate, my spouse
 שהיא יחידה אצלי My only one.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

ט] לסוסתי, Verse 9: I have imagined you
 (עפ"י הסימנים) (According to the signs
 אשר נתן ה' לנפש שלמה That HaShem gave Solomon's soul
 איך תכיר דרכיו In how to recognize his ways
 ותשכיל באמתתו, And learn his truth
 זכתה למראה הנבואה She merited this vision of prophesy
 ודבר אליו ה' בגבעון And HaShem spoke to Solomon in Givon
 בחלום הלילה In a dream at night
 ויספר פה הדברים And he told her about
 אשר דברו הדודים במחזה) What the lovers spoke in the vision
 אלהים רואה כי נפש שלמה God sees that the soul of Solomon

קבלה תכשיטין מן הגויה	Received jewels from the body
אשר התחברה עמו	She joined
שיבואר בפסוק שאח"ז	As will be explained in the following verse
אומר הוא אליה:	He says to her:
רעיתי דימיתך לסוסתי	My beloved, I have imagined you as my mare
ברכבי פרעה.	In the chariots of Pharaoh
קורא את הכוחות המנהיגים	He calls the leading forces
גוית שלמה בשם רכבי פרעה.	Of Solomon's body "The Chariots of Pharaoh"
כי המנהיגים האלה	As these leaders
המושכים מרכבת הגויה	Who pull the chariots of the body
יצאו ממצרים מקום הזמה,	Left Egypt, the place of evil
והמדמה	The imaginary forces
והמתעורר	and the arousing forces of the mind
הם שתדלו להנהיג מרכבת שלמה	Try to lead Solomon's chariot
שהיא גויתו,	Which is his body
בענין שיהיה אוהב נשים נכריות רבות	Regarding his love to numerous foreign women
שהם הגאווה והתאוה	Which are pride and passion
קנאה וכבוד ועושר,	Jealousy, honor, and wealth
ושיאהב את הזמה שהיא בת פרעה,	That he love evil which is the daughter of Pharaoh
וקורא את הנפש האלהית	And he calls for the divine soul
שגם היא נתנה לו	Who was also given to him.
להיות מנהגת מרכבת גויתו	To be the leader of the chariots of his body
בשם סוסתי	Which he calls "My mare"
היא הסוסיא של הרוכב בערבות	She is the mare of the Rider of the Plains
אשר היא מוכנת למשוך	Who is ready to pull
את המרכבה הקטנה	The little chariot
שהיא גוית שלמה,	Which is the body of Solomon
אל הצד שינהיג	To the side which will be lead by
הרוכב העליון	The supreme rider of
את המרכבה הגדולה	The great chariot
שהיא המציאות הכללית,	Which is existence in general, [leading]
אל הטוב והאושר והשלמות,	To goodness, happiness, and completeness
והמלך שלמה	And King Solomon
שהוא היצר המוליד במרכבתו,	Who is the inclination leading his chariots
לקח הסוסיא האלהית	Took the divine mare
ויאסרה אל רכבי פרעה	And harnessed her to the chariots of Pharaoh
שתמשוך את הרכב	So that she would pull the chariot
אל מקום אשר ישיה שם	To a place
רוח סוסי פרעה ללכת	Where the horses of Pharaoh wished to go.
והוא כי רצה	He wanted
שהנפש האלהית	The divine soul
תהיה נמשכת אחרי	To be pulled after the leadership
הנהגת כחות החומר	Of the forces of matter
ברכבו ובפרשיו,	In his chariots and horsemen.
ובכ"ז הנך סוסיתי המיוחדת לי	Nevertheless, you are my special mare
להמשך ולמשוך ולהנהיג	To pull and be pulled and to be conducted
כפי רצוני:	According to my will.

Who is my mare in the chariots of Pharaoh?

Jeff Mann	Pharaoh is the reductive consciousness (Yetzer Harah) that manifests in my body and motivations. My mare is the Positive (Yetzer Tov) manifestation of my soul within my body and my motivations. It pulls my chariot (my body mind) out of Mitzrayim consciousness, to my true self, true soul and to my true beloved. True freedom.
Mordechai-Ephraim	My Mare The Elusive soul within us all. Not (yet) harnessed to anything other than primal dynamic of the (sensual/spiritual) world. The Steeds of Pharaoh (the world of Separation) run helter-skelter with the wind and forces of nature,

building rhythm on tension without focus or release.

When placed within the chariots of Pharaoh, this mare takes easily, moves quickly to its divine purpose to steer toward creative union (our higher purpose) moving with the Divine Rhythm. The Holy Pulse that makes us One with the ONENESS.

Roni []

DB She is my mare, my spouse, my only one.

She is harnessed, tied to forces that could lead in the wrong direction. But with the power that resides in her, which is love and truth, she will lead the chariots out of danger, toward the highest good.

BL This is the thought of creation.

(Something from nothing).

My mare needs the Chariots of Pharaoh, which is physicality-and will be pulled accordingly.

All the forces-are necessary (i.e., pride, passion, jealousy, honor, wealth).

But the goodness, happiness and ???ness is the fulfillment--and precedes all desires.

Dave The divine scheme. The actor (the soul) in the play. (God's imagination). Under this influence of God's illusions.

The Chariots.

The key phrase that speaks to me is the last "Nerveless you are my special mare, to pull and be pulled according to my will" (The divine play). All things and all times and all that is supported in body and soul are a part of the hidden purpose of God's imagination. We

are a thought. God is thinking us.

D.A. I have recognized my body's experience with the soul, and am not confused with the rest of the material world (Separation - general term [??] - with the material world by experiencing the soul in the body).

When the body experiences the soul can separate from the rest of the powers of the material world.

Pirkko My mare is beautiful embodiment of freedom and holiness. Freedom from distractions and separation.

Mel The divine presence with leads. The chariot too that higher places of holiness. From Malkhut to keter, so the soul can join its source.

Farhad My mare is the one to make me complete by all means.

The one who has perfect balance and energy not ??? soul. But one not he or she.

M.L. I will focus on the favorite mare which is always connected to the ultimate is the wisdom of the body.

This mae connects to G-d in silence but runs with the rest of the pack. Most people have many horses pulling their chariot, but the wise chariot driver tunes into the wisdom of their body, for that mare has only one purpose... to return the home it knows in silence. The chariot driver has the choice of steering the chariot, but according to what ... the mare to the Ultimate... in silence.

Ronnie Ride me home

Oh mare of love

To the root

of all I have

To the depth

of all I am

Ride me home

to the plains of One

פרק א י

Chapter 1, Verse 10

נָאוּי לְחֵינֶיךָ בַּתְּרִים

י 10 *navu lecha'yaich batorim*

Your cheekbones are pretty with earrings,

צִיָּאֲרֶךְ בַּחֲרוּזִים:

tzavarech bacharuzim

your throat with beads.

שירי הנפש Songs of the Soul.

(י) נאוו, Verse 10: Your cheekbones...
 והנה נדמית סוסי שלמה, You look like the horses of Solomon
 שהם מקושטים בתכשיטין, Which are adorned with jewelry
 וכן נתנו תורי זהב, Hence, let us place gold earrings
 על לחיך, Upon your cheeks
 וחרוזי פנינים על צוארך, And pearl necklaces on your neck
 כאשר יעניקו לסוסי המלך: The way they do to the king's horses.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(י) נאוו, Verse 10: Your cheekbones...
 אבל ע"י שהיית אסורה במרכבת שלמה, By being harnessed to Solomon's chariot
 ר"ל ע"י שהרכבת בגויתו, Namely, by being deployed in his body
 את מקושטת בתכשיטין, You are adorned with jewels
 אשר בם יקשטו סוסי המלך, That adorn the kings' horses
 תורים על לחיך, Earrings on your cheeks
 וחרוזי פנינים על צוארך, Pearl necklaces on your neck
 מה שלא היה לך בהיותך אצלי. You never had them when you were with me
 ר"ל כי הנפש טרם התקשרה בגויה, Before the soul became attached to the body
 לא היתה משגת שום דבר, It did not perceive any of the
 ממשיגי הגשם, Material perception
 איכות וכמות זמן ומקום, Quality, quantity, time and place
 וכל תנאי הגשם, And all the conditions of matter
 ומשיגי, And its perceptions.
 כי השכל המופשט מחומר, As the mind abstracted from matter
 ישיג הדברים כמו שהם בעצמם, Will perceive things as they are
 מופשטים מן הזמן והמקום, Stripped of time and place
 והמקרים שהם, And the incidents that are
 תנאי השכל הנקשר בגויה, The conditions of mind attached to body
 אבל ע"י שירדה אל הגויה, But by descending to the body
 ונקשרה במרכבת החומר, And attaching to the chariot of matter
 נעשה בה שינוי גדול, A great change takes place in her.
 שתקבל השגותיה, She now receives her perceptions
 דרך מסך המומר, Through the converted screen
 ודרך חלונות החושים, And through the windows of the senses
 ועל"כ השגותיה הם בדך הדרגה, Perception is graduated.

והוא, א) שתחלה יפשיט השכל, First the mind will abstract
 מושגים מן התמונות הגשמיות, Concepts from the material images
 אשר יראה בעיניו, Seen through the eyes
 ולכל דבר בשם יקרא, And it will call everything by name
 עד שכלל הדבור שבעבור זה, So that the general word for this
 תכונה נפש הדברים, Will be called the soul of things
 הם מושגים מופשטים מן המוחשים, And they are concepts abstract from the senses
 כידוע בחכמת ההגיון. As is known in the science of logic [philosophy]

ובהיותה במקורה, In its origin
 טרם נכלאה בגויה, Before being locked up in the body
 לא ידעה כלל, She did not know at all

מן הדבור ההסכמי, About conventional speech
 אשר ידבר האדם וחי, That people use to communicate.
 שהשכלים הנפרדים, The separate intellects
 ישיגו הכל, Will perceive everything
 בדרך השכל, Through the mind
 ולא ישתמשו בהדבורים, And will not use the speech
 שבהם יציינו הנפשות, Used by the souls that are

הנתלות בחומר מושגיהן.	Attached to the matter of their concepts.
ועז"א נאו לחיך בתורים הלחי מציין את הדבור, ר"ל הלחיים המדברים נאו בתורים [התור היא הציון המוחשי מלשון ראש תור משתתף עם תואר] ר"ל שעתה יש לך דבורים נלקחות מן הציונים המוחשים הנקראים בשמות שונים שבהם תנוע הלחי גלות במ מושגך.	Hence the verse: your cheekbones are pretty The cheekbone represents speech The speaking cheeks Pretty earrings [The earring is a concrete representation which is a common attribute] Namely, now speech is taken From the concrete indications Which are called by different names Where the cheeks move To reveal your concepts
(זאת שנית) שתחלה בהיותה במרום השיגה השגה פתאומית לדעת מושכליה בהשגה פשוטה בלא הדרגה ובלא זמן ועיון ודרישה, ואחר שהתרכבה בגויה השגותיה הולכים לאט לאט ובהדרגה, שתחלה תבנה משפטים מן המושגים ע"י שתרכיב המושגים זה לזה בדרך חיוב או שלילה, למשל התפוח הוא אדום, והתפוח אינו שחור, או בדרך חיוב או נמנע או אפשר ויתר הדרכים וההרכבות שירכיב השכל הנודעים בחכמת ההגיון ואח"כ תחבר המשפטים זה לזה ותבנה מהם היקשים אח"כ תבנה מן ההיקשים היקשים אחרים והם חוקים קבועים ומוכרחים לנפש הנקשרת בחומר בהשכלתה ועיונה לא להנפש המופשטת מן החומר כנודע בחכמת מה שאחר הטבע:	(Once again) At first, when she was above She perceived immediately Knowing what she knows simply With no levels, time ,or observation But after being installed in the body Her perceptions are slow and gradual, First building sentences from concepts By combining concepts with each other In positive or negative formulations As for example, the apple is red, the apple is not black. Or in a positive, avoiding or in a conditional way And the other ways and formulations The mind constructs As known in the science of logic Later she will connect these sentences And construct syllogisms And from these other syllogisms. And these are the necessary and constant laws Of the soul attached to matter In her intelligence and observation She will not be able to discard matter As is known in metaphysics.
ועז"א צוארך בחרוזים הצואר מציין מוצא הקול שהוא פנימי יותר מן הדבור ומציין דרכי השכלת הנפש בעיון הם נאו בחרוזים שחורים פנינים רבים א' אל א' ע"י החוט המחבר וחורז אותם, כן תחרוז משפט אל משפט היקש אל היקש:	Hence the verse: your neck in beads The neck represents the source of the voice Which is more internal than speech And represents the ways of the soul's Intelligence in contemplation These are the necklaces The are made from many beads One connected to the other By the thread That connects/rhymes and attaches them So she will connect/rhyme one sentence to the next One syllogism to the next.

How does the soul communicate in the body?

- ME Ripples, waves, anticipations, rhyming pathways wrapping round us, flowing through us, flowing towards us, moving forward, moving backward 'til we know that we are bound to Oneness, free from Nothingness.
- ML By knowing.
Knowing is a quality of being there...communicating between two identities is not the nature of the soul but the nature of the mind.

- DB The soul speaks in the body
Through dance.
It hears the music, which is everywhere.
- The soul speaks in the body
Through music.
It sings in rhymes, which are everywhere.
- The soul speaks in the body
Through love.
It sees the beloved, who is everywhere.
- JP In the body, the soul feels at home, enough so it can escape and return at will.
Internal travelers.
The soul installed in the body, turns colors and glows, to attract attention.
The soul likes the sparkly earrings very much – external, logical, and metaphysical representaion of pure beauty.
- RM Soul speaks through beauty and harmony manifested in the hierophaming emanated by creativity, which is that tames the beast in man like the notes of a pleasant song.
- BR Man has ears, but hears not.
He has eyes, but sees not. ---(King David)
- Remember the soul...it will reveal all.
- F The soul signals the body to react by emotion such as love and hate.
The soul guides the body to understand the life beyond what we know.
- PA If your heart hastens, return to one my soul..refers to the right side of my heart which predominates and bursts into flame and glows in such rapture that the soul is consumed with a desire to pour itself out into the embrace of its confinement...it then reaches it's source. There will be a dwelling place in the lower world and the true essence of the divine will revealed.
- RS Prayer. Dance. Talk. Meditate. Love.
Prayer. Song. Touch. Open Up. Focus.
Prayer. Deduce. Infer. Equate. Figure out.
Prayer. Decipher. Speak. Write. Sculpt.
Prayer. Hug. Calculate. Remember. Etch.
Prayer. Forget. Struggle. Understand. Explain.
Prayer. Dance. Talk. Meditate. Love.

פרק א יא

Chapter 1, Verse 11

תּוֹרֵי זָהָב נַעֲשֶׂה לָךְ יָא
עַם נְקֻדּוֹת הַכֶּסֶף:

11 *torey zahav na'aseh lach*

Let us make you golden earrings

im nekudot hakasef.

with silver filigree.

שירי הנפש Songs of the Soul

(י"א) תורי, Verse 11 - Earrings

כשהיית אצלי When you were with me

לא היה לך You only had

רק נקודות הכסף, Silver filigree

לא היה לך תכשיטין מזהב You didn't have any gold jewelry

רק מכסף, Only silver jewelry

ולא תורים Not even earrings

רק נקודות קטנות ממעט כסף, Only small filigree of little silver

ועתה נעשה לך תורי זהב: And now, let us make you gold earrings.

מליצה	Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]
(יאה) תורי	Verse 11 - Earrings
בהיותך במעונה	When you were in the dwelling
אלהיב קדם	Of the God of old
טרם נצמדת אל רכבי שלמה	Before attaching yourself to the chariots of Solomon
לא היה לך רק נקודות הכסף,	You had only silver filigree
ז"ל שאז לא היה נמצא בהשכלתה	Namely, that she had in her intellect
לא כמות ולא איכות,	Neither in quantity nor in quality
כי הנקודה ההנדסיים אינה תופסת מקום	The geometrical point does not hold any space
ובלתי מתחלקת כנודע	And is indivisible, as is known.
והוא ציור שלילת הכמות	This is the image of the negation of quantity
וזה הפך של התורים והחרוזים	The opposite of earrings and necklaces
שהתורים שהם המושגים המוחשיים	As the earrings are the concrete concepts
נלקחים ע"י הכמות המקומי	Perceived by their specific quantity
שזה יבדיל בין תמונה לתמונה	That differentiates between one image and the next
והחרוזים שהם המשפטים,	And the necklaces are the sentences,
וההיקשים ההגיוני,	And the logical syllogisms
מקושים עם הכמות הזמני	Which refer to temporal quantity
כידוע החכמת בקור השכל	As is known in the <i>Critique of Pure Reason</i>
וזה הפך הנקודה שאין לה כמות.	And that is the opposite of the quantity-less point
גם על ידי שהרכבת בגויה	Even though being embedded in the body
המשגת איכות,	The body does perceive quality
וזה ממשיל בזהב הפך הכסף,	In this analogy gold is the opposite of silver
כי מראה לובן הכסף	The white image of silver
מצייין שלילת הצבע	Represents the negation of color
שמרכה הלובן הוא הצבע הפשוטה כנודע,	White is the simplest color, as known
אבל מראה אודם הזהב	But the red image of gold
מצייין הצבע שהיא ציון האיכות	Represents the color that is the mark of quality
(ז"ל שעתה המשגת מקרי הגדם	(Namely, that [the soul] now perceives definitions
כי רוב המקרים נכללים בכמות ואיכות),	Which in most cases include quantity and quality)
וז"ל תחלה היה לך רק	Thus the verse says: First you [the soul] had only
נקודות הכסף ועתה	Silver filigree
נעשה לך בעצמותך	But now, you have incorporated in a body
(שעצמות הנפש היא השכלתה)	(And the essence of the soul is its intellect)
תורי זהב	You have gold earrings
להשיג כמות ואיכות	To perceive quantity and quality
ויתר מקרי הגשמים	And the other categories of materiality
מצד שהתעצמו מושכליך	Since your intellect has been materialized
בחומרים ומשיגיהן:	In matter and its perception.

What is my gold and what is my silver?

- ME Ripples, waves, anticipations, rhyming pathways wrapping round us, flowing through us, flowing towards us, moving forward, moving backward 'til we know that we are
- ML Gold has been seen as precious, gold is tradition it is given. Silver is receptive going to the right of my being. Life is the union of - gold (giving-tradition) and silver – receiving – true essence...a marriage of male female equals one or the reality of gold looking into a mirror.
- RM This is just an image! My silver dots are the moments that I am lost in my imaginal world, and my gold is when I lose myself with imagination.
Silver is imaginal!
Gold is imagination!
- JM My points of silver are my points of desire, the small points of pure desire that are inside my heart and soul – Chesed.
Golden earrings – gevura – is the boldness and power that overpowers my points of pure desire.
Boldness and power need to be connected and led by these points of pure desire that are in the heart,

- in the soul.
 "The little child that leads."
- F Silver is soul. Gold is body.
 Silver has no form or shape – needs body (gold) to be complete.
- DR Only my perception
 when my is active - my gold is dominant
 When my is inactive - silver is.
- D My gold and my silver has changed places.
 What mattered to me does not matter to me anymore and what did not matter to me has become important.
- MR As Chochmah, Binah, and Dat is the channel to Keter, my gold (world of duality) is the material world I spend time in, while my silver (soul oneness) is the transcendence of time and space as I make my way in the material world, understanding that it's all an illusion and does not matter.
- BR Why did He create Silver? – the infinite...no end...no time...no space.
 Why did He create Gold? - the world...differentiation...time...space.
 So that He and His Name could be One.
- RS Sterling silver earrings – seven golden, please.
 Italian gold necklaces – seven silver coins, thank you.
 Sil-old, golver, silly old Gulliver.
 Rescued from a sinking ship
 By little people
 Memorial Day jewelry sale
 All must go
 Grand opening jewelry super store
 Ears of gold, neck of silver
 Or was it, ears of silver, neck of gold
 Or was it, silver of ear, gold of neck
 Or was it.

פרק א יב Chapter 1, Verse 12

עַד־שֶׁהַמֶּלֶךְ בְּמִסְבּוֹ
 יב 12 *ad shameless bigamies*
 גַּרְדֵי נִתְּן רִיחוֹ: *mardi natal echo*

May the king lay down,
 as my fragrance spreads out.

שירי הנפש Songs of the Soul

(יבא) [תשובת הרעיה], עד,
 דע כי עתה נפרדתי
 מחברת המלך שלמה,
 כי בעודו יושב על שולחנו
 במסבו,
 מתענג בתענוגים,
 לא התאוות למטעמותיי,
 כי נרדתי
 [זה ציון את דודה
 שהוא נרד ובושם לה],
 בושם של דודי
 שהוא נרד ובושם לי,
 נתן ריחו
 הרגשתי את ריחו הטוב
 ונמשכתי אחריו,
 גם יאמר
 שריח נרדו

Verse 12 [The Raya's response]
 Know that I have now separated
 From the company of King Solomon.
 While he was sitting at his table
 Reclined,
 Enjoying his pleasures,
 I did not desire his delicacies.
 My fragrance
 [Representing her lover
 Who is her fragrance and perfume]
 My lover's perfume,
 Which is my fragrance and perfume
 He has given [me] his scent.
 I have sensed His good scent,
 I was drawn to follow him.
 It [the verse] also says
 That the scent of his fragrance;

היינו ריח דודי Namely, the scent of my lover
 הגיע ממקומו Comes from His place,
 עד מקום שהמלך במסיבות: Reaching the place where the King was reclining.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(יבא) (תשובת הנפש) Verse 12 (The soul's response)
 עד דע שעזבתי את החומר Know that I have left matter
 ונפרדתי מחברתי, And separated from its company
 כי בעוד שהמלך שהוא הכח המתעורר As the king is the arousing power
 והיצר המולך בגו And the inclination ruling the body
 יושב במסבו, sitting reclined,
 ומסב בראש ומתענג בתענוגות בשר And he reclines his head enjoying the pleasures of flesh,
 נרדי נתן ריחו My fragrance has given out His scent
 הרגשתי ריח הנרד שלי I have sensed the scent of His fragrance
 שהוא ריח הרוחני Which is the spiritual scent
 וקטורת סמים And the incense
 לקדש היוצא מנרדי To sanctify that which emanates from my fragrance
 שהיא דוד קדשי, Which is my Holy Lover
 ז"ל הרגשתי דרכי ה' Namely, my sense of the ways of Hashem
 והנהגתו And his ruling
 המורח לאפי מריחו Who "breathes" my nostrils with His scent
 וגם יאמר שריח רוחניות The verse also says that the scent of spirituality
 הדוד העליון Of the supreme lover
 נפשע לי ממקומו בקדש Was granted to me from His place in Holiness,
 עד מקום גויתי Reaching the place of my body,
 שהיצבה יושב שם במסבו: Where the evil inclination sits reclining.

What is the scent of fragrance?

- DB The scent of fragrance rises
 From your eyes. It blossoms
 In the words of your mouth.
 The scent of fragrance burns
 With a cool flame.
 It soothes me with the perfume
 That rises from first fruits.
 It is much too close to my heart.
- MR As one travels thru life, the scent of fragrance is everywhere. The fragrance is the purity of life itself
 and is the reflection of the natural world. The scent of this fragrance is the soulfulness found in
 creation and brings about a sense of freedom as we realize that we are that fragrance.
- MF The scent of fragrance
 Is like the sum of the parts
 Of the substance of the soul.
 The soul of the elements that lift us up high,
 High to the light,
 The light of HaShem.
- I like components of incense
 Which when separated
 Have a unique value
 And integrity of their own
 But when joined together
 Elevates us to places not imagined
 But nevertheless are miraculously
 self evident when experienced.
- BR The scent of fragrance is the reshimot –
 the imprint.. the memory.. of the ways of Hashem.

He created and breathed into me with His scent.
My fragrance "remembers" his scent as it came
from Above to below.
A part of His scent is in me and it longs to return,
to join its source.

- DR The scent of fragrance is it's (fragrance's) manifestation – as perceived by the created beings.
Fragrance can not be intellectualized. Fragrance is only felt. By its scent, fragrance appeals to the senses (the lower, gross regions) yet sustains its purity. The question is what is the fragrance? What is it's desire by being sensed?
- F When the Holy One blow the scent in dirt, the fragrance of Hashem created life.
The scent of lower keep the humans alive and be part of G-d and the fragrance of Hashem makes life be shining.
- PA This is bogus, this is not the scent I really want. From deep within the soul recalls of the real thing, genuine scent of holiness and love.
Surely, you Hashem recognize my fragrance and only then I will achieve the joyous experience of love.

- Bad breath can kill a date
No deodorant can ruin an interview
- RS Are my true colors my true scents
Queen Esther in perfume palace for six months
Masks of smell revealing her inner beauty
Good incense drives out the bad vibes
Bad angels choke on the fragrance of purity
My fragrance gives out His Holiness.

פרק א יב	Chapter 1, Verse 13	
צָרוֹר הַמּוֹר דּוֹדִי לִי	13 tzror hamor li dodi li	My beloved is a cluster of myrrh
בֵּין שְׂדֵי יָלִין:	bein shaday yalin.	between my breasts.

שירי הנפש Songs of the Soul

(יג) צרור, מבארת כי הרגישה ריח הטוב של דודה משני פנים,	Verse 13... a cluster She explains that she sensed Her lover's good scent From two aspects:
א) מצד זכרון הבושם שנמצא אצלה שדודה דומה לה כצרור המור הצרור בין שדיה, כן חקוק על לבה, עד שבכל פעם יעלה ריחו וזכרונו בין שדיה;	First, from the aspect of the memory Of the perfume she has, Her lover resembles her Like a bundle of myrrh Bundled between her breasts. It is etched on her heart Whenever his scent and memory Ascends between her breasts.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(יג) צרור מבארת כי הרגישה ריח הטוב ורוחניות ה' ואלוהותו משני צדדים. א) מצד האלהית אשר בנפש כי הנפש מצד שהיא אלהית	Verse 13... a bundle She explains that she sensed the good scent And spirituality of HaShem and his divinity From two aspects: First, from the divine aspect in the soul As the soul is from the side of divinity
--	--

וּחֶלֶק מֵעֲצֻמוֹתָיִת	A part of His essence, May He Be Blessed,
הִיא דּוֹמָה כְּלוּחַ	She resembles a tablet
אֲשֶׁר חֲרוּת עֲלֶיהָ	Upon which is etched
כָּל הָעֵינִינִים הָאֱלֹהִים,	All aspects divine
כִּי הַחֶלֶק יִתְדַמֶּה אֶל הַכֹּל,	As the part resembles the whole
וְעַתָּה יִפְקַח הָאָדָם אֶת עֵינָיו שֶׁכֵּל הַפְּנִימִים	When a person open his internal mind's eyes
וַיִּבֵּיט עַל לִוְחֹת נִשְׁמָתִי	And looks at the tablets of his soul
יִמְצָא שָׁם מִשְׁכַּן ה'	He will find there the dwelling of HaShem
וְהִיכֵלֵךְ	And his chamber.
וַיִּבֵּיט שָׁם כָּל הַפְּלָאִים הָאֱלֹהִים	He will observe there all the divine wonders
בְּמִכְתַּב אֱלֹהִים חֲרוּתִים עַל הַלִּוְחֹת	Etched on the tablets in a divine letter.
וְהָרִיחַ הָאֱלֹהִי צָרוּר וְגִנּוּז	And the divine scent is bundled and concealed
בְּצָרוּר נִפְשׁוֹ	In the bundle of his soul.
וּמִצַּד זֶה	From this aspect
דּוּדֵי דּוֹמָה לִי	My beloved resembles me
כְּצָרוּר הַמּוֹר הַלֵּן בֵּין שְׁדַי	As the bundle of myrrh resting between my breasts.
וְחֲדָרֵי לִבִּי	And the chambers of my heart
(וְתִפַּס צָרוּר הַמּוֹר	(He conceives the bundle of myrrh
שֶׁהוּא הַמּוֹסֵק	Which heats the body,
וְהוּא דָם הַצָּרוּר בַּחַיָּה שְׁבֵהוּדִי,	And is the blood bundled in the animal
יִמְשִׁיל כְּאִילוֹ בְּדָם הַלֵּב	He compares the blood of the heart,
שֶׁהוּא מוֹבָחָר הַדָּם	Which is the superior blood
שֶׁעָלָיו תִּנְשָׂא נִפְשׁ הַחַי	Carried by every living soul,
צָרוּר הָרִיחַ הָאֱלֹהִי הַזֶּה:	the bundle of this divine scent).

What is the concealed scent of my soul?

- MF As I breathe in all the light and life of the universe, my lungs fill, my breasts rise, my heart swells and the life force swirls with warmth within me. As I breathe out, all my senses are activated as the universal flow passes through me filtered by the subtle awareness of what has transpired. But the scent of my soul (the scent of HaShem which is within me is the scent of life and light). I can only realize within my mind's eye only within the inner awareness that should I know, I would cease to be.
- RM A heart is like a refrigerator which has two parts. The essence of one's soul is in the realm of the frozen part. To reach it is not enough: one needs to bring a spark to kindle a fire to melt the frozen content to bring out the concealed aroma of its soul. Only then can one sense what the fragrance is.
- F When the mother of all heard the cry of the infant child, she put the head of orphan down between her breast.
The seat of milk of life give the orphan soul.
- RS The concealed scent of my soul is the perfume of my lover.
Etched on the fabric of my being.
Deep in the darkness of my...
The familiar warmth of light, truth,
Sweetest, deepest, highest, bestest,
Plain secrets of illuminated clarity
Carried in that which can never be told.
- D Oneness is the concealed scent of my soul.
- MR As the Holy One exists in concealment, we exist as a reflection of the natural world in the image of Elokim. As black fire on white fire is the blueprint of creation, the scent of the soul is the presence of those etchings which are etched on the soul. And the heart is the threshold which opens up into the soul allowing the experience of scent.
- BR I do not 'know' this scent...It is concealed from me.
Only when it is bundled – meaning, in the way it comes from above to below –
Then I 'know' its memory.
The Holy One conceives this bundle.
He creates something from nothing.

- DR The providence of correction.
 We are assured redemption.
 We are guided along a path that is predetermined. Regardless of our life's actions, deeds or misdeeds, His love for us never wavers. We can affect all the acts of the play that are our existent incarnations except the last. Stched into the fabric of our being is His divine scent that is immutable. We were, are now, and will always be with Him.
 His divine thought. Eventually that thought and its oneness will become predominant.
 May that time come quickly.
- DB Fresh-cut grass, the metallic taste of blood,
 a house built out of mud or summer rain,
 an infant's head, the earth between her toes,
 wood chips on the floor of a room
 where someone is peeling an orange –
 mix these together with mortar and pestal,
 with fire and smoke, with musk
 and ocean breeze. Then hide them,
 try to hide them in the farthest reaches
 of your mind, bundled in cotton,
 under a melody of sorrow, under a melody of joy.
- PA The concealed scent of my soul is hidden in my physical and material actions in the relations to the quality of life – the force of Hashem's wisdom.
- Finding out that there is the Divine reflection in my internal mind's eye.
 In the chambers of my heart is both the essence and the given –
 discovery of innate gift –
 new experiences – new scents
 leading to light and enlightenment.
 Understanding that every living soul carries the concealed scent,
 and only looking inward brings revelation
 not yet etched –not yet understanding
 still seeking to peel
 layer by layer
 discovering...

פרק א יד	Chapter 1, Verse 14	
אֶשְׁכֹּל הַכֶּפֶר הוֹדִי לִי	14 <i>eshkol hakofer dodi li</i>	My beloved is a sheaf of henna blossoms,
בְּכַרְמֵי עֵין גֵּדִי:	<i>becharmey ein gedi</i>	in the vineyards of Ein Gedi.

שירי הנפש Songs of the Soul.

(יד) אשכול,	Verse 14: a sheaf
(ב) תרגיש שריחו	Secondly, she will sense that his scent
הנודף מרחוק,	Comes from afar
כי כרמי עין גדי במדבר	As the vineyards of Ein-Gedi in the desert
אשר הוא חונה שמה,	Where he is camped
דומה לה כאשכול הכופר	Resemble her as the henna blossoms sheaf
המשלח ריחו למרחוק;	Which diffuses its scent afar.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(יד) אשכול	Verse 14: a sheaf
(ב) מרגשת ריחו	Secondly, she senses his scent
ורחניותו מצד האלהות	And his spirituality from the aspect of divinity

הנמצא חוץ לנפש האלהית	Which resides outside of the divine soul
המתפשטת בכל המציאות	Which spreads out in all of reality
אשר משם יריחוהו החכמים	Where the sages can scent it
לדעת אותו	To know it
ולהשיגו	And perceive it
ומן כרמי עין גדי	And from the vineyards of Ein-Gedi
(שהיה מדבר	(Which is in the desert
כמ"ש בספר שמואל)	As mentioned in Samuel)
ר"ל מן המדבר	Namely, from the desert
אשר הוא שוכן שם	Where he resides
שזה מליצה על מעונו בערבות	Which is a hint to his dwelling on the plains
חוץ מעולם הזה המיושב מבני אדם	Outside of this world which is inhabited by people
הוא דומה כאשכול הכופר	It resemble a sheaf of henna
שמרגישים את ריחו מרחוק	Whose scent is felt from afar
[ותפס אשכול	[He used the metaphor of a sheaf
כי האלהות כוללת כל המציאות	Since divinity contains all reality
שאין דבר בלעדו	There is nothing without it
כאשכול שכולל כל הפירות שבתוכו	As a sheaf that contains all its fruit
ובכרמים יש אשכולות לרבבות	In the vineyards there are many sheaves
ובכ"ז מרגישים האשכול היחידי של הכופר	Nevertheless, the sole sheaf of henna is felt
ומכירים בו	And recognized among the
בין רבבות אשכולות הכרם	Other thousands of vineyard sheaves
ע"י ריחו	By his scent.
וכן אות הוא בצבאות שלו	His scent is also a sign among his hosts
והאחד המיוחד ניכר	The special one which is recognized among
בין רבבות העולמות	Thousands of worlds
ע"י רוחניותו והנהגתו	By his spirituality and his ruling
[בהיותו מחיה את כולם]	As He enables life for everyone).
והיא אומרת כי השיגה רוחניות ה'	And she says that she perceived the spirituality of HaShem
וכבודו	And his glory
בין מצד ההשגה אשר בנפשו	Both from the aspect of the body's perception
בין מצד ההשגה באלהות חוץ לנפשו:	And the aspect of divinity which is outside the body.

What are my interior externals and external interiors?

- MF I'm inside out and outside in
as I travel through this process
I know my self and I know my NOT
as I'm falling through the abyss
But grounded I am by my senses WITHOUT
that keeps me bound within
And soaring aloft in the heady ethers
by the scent that frees my soul
- MR Internal transcendancy and external materiality is about finding the love in
determination, the restrictiveness in empathy, the beauty in union which
results in creation so that the relationship is such that the teacher appears
when the student is ready. Finding Moshiach.
- BR How is the sole sheaf of henna recognized among the thousands of
vineyard sheaves?
The vineyard sheaves are like the sefirot. When all the sefirot of all
the worlds – the 10 x 10 x 10 x 10 – the 1000's of sheaves are filled with
His scent, then we will know Him... internal, external, and beyond...
All will be as One.
- DR He knows
He is that which is known
He is knowledge
The actors
The action

The play
The script
The concept
The audience

- ML I see there are two things : 1)the mind-made reality and
2)the consciousness that views the mind-made reality.
The mind-made reality is our perceptions and conceptions, it creates our beliefs and is what unifies man. The consciousness that gives life to the mind-made reality is connected/is a part of the ultimate reality. Man has no control of consciousness. It is always perfect and connected to the Ultimate. I feel it is possible to become conscious of consciousness, but we have to let go of the mind-made reality.
- RM My internal external is to bring out my desires...to share...to teach...
to sing the song of divinity.
And my external internal is to understand and absorb the song of nature
And the truth surrounding it.
- RS The Holy One Blessed Be He created in the world infinite sets of reflections so that everything can learn what/who it is through consciousness: men women, in out, physical spiritual, blessed cursed...mirrors are like translators from one language to another. They have obvious differences, and hidden similarities. When you realize that the whole world is but a manifestation of your soul, then, through translation you might consider that your soul is a manifestation of the whole world.
- PA Can the depth of the internal exteriors be measured? Can the external internals be encompassed by vast seas, or contained within expansive skies? Only sublime emotions stem from love of the Master of all works, the Source of good and kindness.

פרק א טו

Chapter 1, Verse 15

<p>הַנָּח יָפָה רַעֲיָתִי הַנָּח יָפָה עֵינַיִךְ יוֹנִים:</p>	<p>15 טו <i>hinach yafa ra'ayati</i> <i>hinach yafa eina'ich yonim</i></p>	<p>You are beautiful, my beloved, You are beautiful, your eyes are doves.</p>
---	--	---

שירי הנפש Songs of the Soul

<p>הנך יפה כשמוע הדוד אהבת כלולותיה, משיב לה הנך יפה משני טעמים: (א) מצד שאת רעיתי, שומרת אהבתי, ולא נתפתית למלך שלמה: (ב) הנך יפה גם מצד עצמך עיניך דומים כיונים, שאינ מסתכלים רק אל בן זוגם:</p>	<p>You are beautiful... When the Lover hears about her marriage love He responds: You are beautiful for two reasons: First, because you are my spouse, The guardian of my love, And you did not yield to King Solomon. Second, you are beautiful for who you are Your eyes are like doves Who do not look but at their mates.</p>
--	---

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

<p>(טו) הנך יפה ה' אומר אל הנפש הנך יפה משני פנים, (א) מצד שאת רעיתי חלק ממני ודבוקה בי אל האלהות א/שר בכלל המציאות חוץ לנפש. וזה נגד אשכול הכופר. (ב) הנך יפה מצד עצמך כי גם מצד עצמותך</p>	<p>Verse 15: You are beautiful HaShem says to the soul You are beautiful in two aspects First, since you are my spouse A part of me Cleaved to me toward divinity Which is the entirety of existence outside of the soul And that is the sheaf of henna. Secondly, you are beautiful on your own account From your own essence too</p>
--	--

את קדושה בת אלהים	You are holy, a daughter of God
והיופי האלהי היא	And the divine beauty is
צפירת תפארה עליך	The beginning of glory about you
מצד האלהות אשר בנפש.	From the divine aspect in the soul
וזה נגד צרור המור.	That is represented by the bundle of myrrh
עיניך יונים	Your eyes are doves
ר"ל שני מיני עינים שבך,	Namely, you have two types of eyes
א) העין הפנימי שבו תחזה על כחות הנפשיות	First, the internal eye which sees all the emotional powers
לראות בם המראות האלהיות	To see in them the divine visions
החרותים על לוחתיהם.	Which are etched on their tablets
ב) העין החיצוני	Second, the external eye
שבו תביט על כלל המציאות	With which she looks at the totality of existence
להביט בהם הנהגת ה'	To see the providence of HaShem
השגחתו וחכמתו ויכלתו	His governance, wisdom and ability
דומים כעיני יונים	This resembles the eyes of doves
הבלתי נפרדים מבן זוגם	Doves -- which are inseparable of their mates
כן תביט אלי בשני עיניך אלה	So look at me with both your eyes,
להכירני ולדרשני ולבקש אהבתי:	To know me, desire me and ask for my love.

פרק א טו Chapter 1, Verse 15

הַנֶּחֱדָה יָפֵה דוּדִי אֶפֶי 16 חֵינֵ' צַח יָפֵה אֶפֶי חֵינֵ' *hine'cha yafeh af na'im*

You are beautiful, my beloved, and pleasant,

אֶפֶי עֲרֻשְׁנוּ רֵעֵנָה:

af 'arsenu ra'anana

our bed is fresh.

נָעִים

שירי הנפש Songs of the Soul

(טו) הנך,	You are beautiful, my beloved
משיבה הרעיה	The Ra'aya responds
הנך יפה דודי מצד תוארך,	You are beautiful for your qualities
גם נעים מצד שלמותך,	And pleasant for your completeness
והנה הגיע העת	And now the time has come
שנתחבר יחד	For us to get together
ואחר כי לא נשכב עוד	We will not lie
על מטת זהב וכסף	On beds of gold and silver
ולא בבית ובהיכל,	Nor in a house or a chamber
רק נלין ביערים	We will sleep in the forest
על ערש של עצים וענפים לחים,	On beds of wood and moist branches
הנה ערשנו הזה	This bed of ours
שבו נשכב משכב דודים,	Where we will make love
רעננה הוא מענפים לחים ורעננים,	Is fresh, made of moist and fresh branches
הערש רענן ורטוב	Our bed is fresh and moist
והגיע עת דודים:	The time of lovemaking has arrived.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

הנך (משיבה הנפש)	You are, (the soul responds)
הנך יפה דודי	You are beautiful, my beloved
גם אתה משני פנים האלה,	You too, from these two aspects
א) מצד האלהות שחוץ לנפש	First, from the aspect of divinity outside the soul
הנך יפה	You are beautiful
הנמצא בסדר המציאות	The beauty which resides in the order of existence
נמצא בכך בעצם וראשונה	Is found first in your essence
כי אתה מקור היפי	Since you are the source of beauty
שמן המקור הזה	As from this source
תתפשט היופי על כלל המציאות.	Beauty will spread over the entirety of reality
ב) מצד האלהות אשר בנפש	Second, from the divinity in the soul
אף נעים	You are pleasant

ירגישו בו הנפשות הנעימות והערבות	The pleasant and sweet souls will feel
והערך היותר שלם,	The more complete essence
אחר שבארו החושקים הקדושים האלה	After these two passionate and holy [lovers]
היחס אשר ביניהם	Have clarified their relationship
מצד שני הקצוות אשר חוץ לנפש	From the two aspects, outside the soul
והאלהות הצפון בנפש	And the divinity concealed in the soul
עתה תאמר כי הגיע העת	Then she says that the time has come
לזוגם יחד	For their coupling
האלהות שחוץ לנפש	Divinity outside the soul
עם האלהות אשר בנפש	With divinity in the soul
הרוח הקודש השופע על העולם הגדול	The holy spirit abundant upon the great world
עם רוח הקודש השופע בעולם הקטן	With the holy spirit abundant upon the small world
כחלק המזדווג עם הכל	As a part which copulates with the whole
שע"ז בקשה	This is her request
ישקני מנשיקות פיהו.	That he kiss her with the kisses of his mouth.

How Beautiful You Are

- DB The sky inside your eyes,
Your truth as it meets mine –
how beautiful you are.
- Your lovely clothing – hands of cloud,
feet of water –
how beautiful you are.
- I place my hand against
the earth and feel your heart.
It beats so fast – so slow –
How beautiful you are.
- MR The beauty of that which one is, is about one's essence as it is revealed by
the beauty of one's physical presence.
- BR The thought of creation is the beauty that exists in separation/independence.
Only through 'her' arousal – to request – to ask –
to desire His love can their be true coupling.
Just as the part is contained in the whole, the separation
is contained in the union.
And all the fulfillments will precede all our desires.
- ML The question makes me step out of my true self. The answer also steps out. And then they both give
up to enter what was always there, my true beauty. No questions, no answers, just the stillness of
silence which lives in true beauty...
In other words... I don't know.
- MF Knowing this place from whence you come
The balance divine that flows throughout
The feeling that binds the heart within
The sigh released that stirs the breath
That moves the soul to take the kiss.
- PA How beautiful love and joy filled my pure heart to such an extent that the future is a certain reality,
leaving no room to mourn.
In your beauty, the tragedies of the day were but a thin cloud under the brilliant sun.
- RS The medieval scholastics spoke about
bonum – the moral good
verum – the philosophical truth and
bellum – the aesthetic beauty
as three parallel attributes of completion.

If bellum relates to assya
and bonum to formation
and verum to creation
What is the completion of atzilut, emanation?

Could it be faith – Fe ? – the concealed feeling of Oneness about which nothing can be said or shown
or felt or acted upon.

פרק א טו Chapter 1, Verse 15
קָרוֹת בֵּיתֵנוּ אֲרָזִים וְרַחֲטָנוּ בְּרֹתֵימִים: 17 korot batenu arazim Our roofbeams are cedar,
רחיטנו ברותים: rahittenu berotim. our rafters fir.

שירי הנפש Songs of the Soul.

(יז) קורות, 17: Our roofbeams
ר"ל אחר כי נשכן Namely, after we dwell
ונתלונן בשדה יער. And sleep in the forest
א"כ קורות של בתינו He said, our roofbeams
יהיו הארזים הגבוהים אשר ביער. Are cedar, the tallest trees in the forest
ותחת צלם נמצא מחסה ומשכב. Under their shade we'll find shelter and lie.
והרהטים המיגרים את המים The rafters run off the water
יהיו סבורתים שענפיהם רחבים, Their branches are wide
ודרך הענפים והעלים Through the branches and leaves
אשר יסוכו על ערשינו Which shade our bed
יגירו המים במורד Water will run off the slope
אל הצדדים מסביב To the sides
בל ירד הגשם עלינו: So the rain does not wet us.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(י"ז) קורות Our roofbeams
מצייר הדבוק הנבואי הזה He visualizes this prophetic attachment
שתדבק הנפש עם האין סוף ית' As the soul adheres to the Ein Sof
כפי הציור שצוה ה' לעשות בביהמ"ק As the image HaShem commanded to build the Temple
שהוא אמצעי בין האין סוף ובין הצמצום Which is a medium between Ein Sof and Contraction
בין הבלתי גבול ובין הגבול Between the non-bounded and the boundary
כי ברצות ה' האין סוף When HaShem wants the Ein Sof
ובלתי בעל תכלית Something without any objective
לשכון כבוד על נפשות ישראל To dwell with glory upon the souls of Israel
אשר הם מוגבלים ומצומצמים בתכלית Which are limited and contracted in essence
כי מושב הנפש בעלית קיר קטנה The dwelling place of the soul is a little loft
ככף איש Like the palm of a person
היה כעין פשר He found a seeming [compromising] solution
שיבנו לו בית ארזים That they should build him a house of cedars
כאילו האל הנשגב יעזוב ענינו As if the supreme God will leave his affairs
שהוא בעל גבול ובלתי מתקומם To a [place which is] limited and does not raise
במקום לשכון במקום מוגבל Instead of dwelling in a bounded place
על כנפי הכרובים Upon the wings of angels
תחת קורות ארזים Under cedar roofbeams
וכן הנפש תעזוב ענינה The soul too, will leave its affairs
אשר היא מצומצמת במקום צר Where it is limited in a contracted place
זרת ארכו וזרת רחבו An inch in length, an inch in width
בגוף המורכב מן בשר גידין ועצמות The body made up of flesh, sinews and bones
בשפל המדרגה The lowest level possible
ותעלה לשכון ולהתיחד עם דודה And will elevate to unify with her lover
במקום יותר חפשי In a freer place

ומקום יותר מרווח	In a more spacious place
ובגוף יותר חזק מגוף האדם	In a body stronger than the human body
גוף הצומח	The body of a tree
שלא רבתה בו ההרכבה כ"כ כבגוף החי	Which is not as complex as the animal body
והוא למטר השמים ישתה מים	The tree drinks rain
ונזון מן הפשוטים	And feeds from the simple
וכן יזדווגו תמיד	In it the two far edges
שני הקצוות הרחוקים בגבול האמצעי,	Meet in the mediated boundary
ולהורות המשל הזה	To teach this parable
בחר שלמה	Solomon chose
(כפי מה שבחרה התורה במשכן)	(As Torah chose the <i>Mishkan</i> , dwelling)
לצייר הגבול האמצעי	To visualize the mediated boundary
שבו יתקרב הדוידים הרחוקים	Where the distant lovers come close
שישכנו תחת קורות ארזים	Dwelling under the cedar roofbeams
שהם העצים היותר גבוהים	Which are the highest trees
[וגם זה מצייר התנשאות	[This too visualizes the elevation from
יסוד העפר למעלה	The element of earth upward
שצויר הצומח הוא צויר עלות	The image of the plant is the image of ascension
חלק העפרורי מן השפל אל הרום	Of the lowly dirt to the high planes
והצויר הזה מתגלה ביותר בארזי לבנון	And this image is most revealed in the Cedars of Lebanon
הרמים והנשאים.	Elevated and tall.
והוא קורות בתינו ארזים	Hence he says, our rafters are fir
ובזה יהיה רהיטנו	Our rafters
שהם הצנורים המקלחים את המים	Which are the pipes where the water runs off
מעצי ברותים	Are made of fir
שענפיהם מתפשטים ברחב	Whose branches spread wide
ר"ל כי זרם מי השפע	Namely, that the flow of the waters of abundance
יעבור דרך הברותים אשר בגג המקדש הזה	Will pass through the fir on the Temple's roof
והם יהיו הרהטים לשקות המים	Serving as rafters to the water basins
וצנורי הברכה להגיר השפע והרוחניות	Pipes of blessings to run abundance and spirituality
ולהריקו על הארץ	And bring it to earth
ועל הגופים הקודרים	Upon the dark bodies
הצמאים למטר השמים	Waiting for the rain of heaven
וטל אורות	And the dew of light
וגשמי נדבות	And the manifestation of grace
ולהחיותם במים העליונים	To revive them with supreme water
מי החסד והקדושה.	The water of lovingkindness and holiness.

Water

MF	As the water flows upward from the darkness Through the roots of the tree Giving strength and durability Sustaining life and growth Permeating every fiber Connecting every sequence Expanding every outstretched limb The tree is able to reach toward the heavens Catching/absorbing mist filled light While cosmic fluids flow within Connects to the Oneness that binds the earth So that all its particles do not erode Into the dust of empty souls
MR	As the roots of the mighty cedar are planted in malchut, its trunk grows upward to keter and its leaves

are covered with the dew as reshimo. The upper ascension of water in the tree is the shefa of prayer which then returns as rain and represents higher levels of consciousness, acknowledging the holiness we are and comes through grace.

- BR 'In His Simple Will arose the desire to create....'
 Roofbeams & rafters.
 The roofbeams are like circular vessels, perfect like Ein Sof.
 Made of cedar – the tallest – they touch the infinite.
 But the rafter – the pipe – the line – hold the key; channeling the waters downward – flowing from above to below.
 The water will return – from below rising upward;
 Only through desire, will the lovers meet.
- DR Water, clean nourishing, blue, life, soothing, calming, cool, expanding, flowing, gentle, loving, peaceful, rushing, strong, powerful, loud, swift, persistent, overwhelming, stop.
 Still, quiet, undisturbed, unbroken, unmodified, lifegiving, stop.
 Taken for granted.
- RM Water, the blessing

 Feeling like a drop of rain
 Soaring down swiftly without pain
 Soaking earth with abundance
 Ascending earthly to heaven
 This is the story of water
 A tale of freshness, a tale of newness
 The story of ocean of reincarnations.
- RS In the beginning G-d separated the upper waters sha-ma-yim, from the lower waters ma-yim. The upper – water and fire. The lower – water and earth. In between the spirit of G-d, the wind, the breath. Four elements and we are in the middle, between the water grace of fire – judgement, and the water – water – earth of grace. Double-edged metaphors. Destructive waters, the warmth of the hearth. Can you see the breathing rays of the sun penetrate the depth of your ocean and kiss the lips of sand.
- PA Binah is like a pool that many water tributaries flow into. It is always busy, active, and flowing, full of movement.
 The faculty of human thought corresponding to Binah is our conscious, waking stream of thought.
- DB Rising up from the ocean's sweetness,
 the ocean's salt, floating over
 its place of liquid birth,
 droplets collect and grow heavy with grief,
 with grief and thunder and light.
 The trees pray for rain, sway
 and chant and plead for it.
 The clouds cannot refuse.
 They give and they give and they give,
 Take shelter, cry the wolf, the deer,
 the man and the woman.
 Take shelter under the cedars and firs.
 There we will make our bed
 fresh with the ocean's sweetness,
 fresh with the ocean's salt.

פרק ב א	Chapter 2, Verse 1	
אני חבצלת השרון	א 1 ani khavatzet hasharon	I am the lily of the plains
שושנת העמקים:	shoshanat ha'amakim	The rose of the valleys

שירי הנפש Songs of the Soul.

ב (א) הרעיה אומרת, אני דומה כחבצלת הגדלה בשרון וכשושנה הגדלה בעמקים, [חבצלת הם הצמחים ששרשם מתחת לאדמה דומה לבצל שאינו להם ריח חזק ועל ראש' פרח יפה מאד דרכו להפתח לפני השמש ולנטות אחריו ולהסגר בשקיעת השמש. והוא גדל ומצליח רק בשרון לפני השמש, והשושנה היא בעלת ריח טוב. ודרכה להפליט הריח שקלטה בעת שקיעת השמש, ולכן היא מצלחת בגדולה וריחה בעמקים ותחת הצללים] ר"ל אני אוהבת המנוחה לשבת בשרון בערבה ומופיע אורו עלי, ואז יתראה יפיי ופרחי היפים. אמנם אחרי שובי אל העמק תחת הצללים, [שזה אצלה דמות אל חדרי שלמה ששם היא כלואה בעמקים רחוקה מן השמשדודה הזורח על פרחיה] אז אפליט הריח הטוב שקבלתי מן השמש. ואני דומה כשושנה שפולטת ריחם בעמק תחת הצללים. ר"ל שאז ירגישו בנות ירושלים שכנותי בטוב ריחי מוסרי ומדותי הטובות.	1: The Ra'aya says: I resemble a lily that grows on the plains And a rose grows in the valleys. [A lily is a plant Whose root is under the ground Similar to an onion. It does not have a strong scent; It has a pretty flower on top The flower opens to the sun, Inclines towards it And closes when the sun sets. It grows successfully only on the plains In sunny areas. The rose has a good scent. It emits its scent, Which it received at sunset. It successfully grows In the valleys, in shady areas.] Namely, I love resting, Sitting on the plains [sharon] As His light appears upon me. My beauty and the beauty of my flowers show, Even though after returning to the valley Under the shade [Which is an image of the chambers of Solomon Where she is locked in the valleys Distant from the sun, her lover Who shines upon her flowers]. Then I'll emit the good scent Which I received from the sun. I resemble a rose Which emits its scent In the shady valleys; Namely, then my neighbors, the daughters of Jerusalem, Will notice the goodness of my scent My good morals and good character.
--	--

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

ב (א) אני הנפש אומרת אני דומה כחבצלת הגדלה בשרון וכשושנה הגדלה בעמקים ר"ל כי בבחינה זו אשר אפשוט שלמותי הצואים ואצא מן העמק והחורים שהיא השכונה בגויה אל השרון להתחמם נגד אור השמש הגדול שהוא אור ה' הזורח עלי אני דומה כחבצלת השרון שפותחת פרחיה	2:1 I, The soul says: I resemble a lily that grows on the plain And a rose that grows in the valleys; Namely, in this category When I disrobe my soiled garments And leave the valleys and the holes, Which is the dwelling of the body To the plain To warm myself by the light of the great sun Which is the light of HaShem shining upon me. I resemble the lily of the plain, Which opens its flowers and branches and sockets
---	--

כפתוריה וקנותיה	[like the Menorah]
לבלוע אור השמש	To absorb the sunlight
ותטה אחריו	To incline toward it.
ואז תתראה ביפיה והדרה,	Then she will be seen in her beauty and glory
כן עת תזרח עלי השמש האלהות	When the divine sun will shine
תתפשט הנפש ותוציא פרחיה הרוחנים	The soul will then expand and grow its spiritual flowers
ותגלה זרועיה	Revealing her arms,
שהם האלהות הצפון בה	Which is the divinity hidden in her
ואז תתראה בהדרה והוד תפארתה.	Then she will be seen in her glory and beauty.
אולם בסור כבוד ה' מעליה	But when the glory of HaShem is removed from her
ובהשקע השמש הגדול	When the big sun sets
שזא תסגר פרחיה	Then she'll close her flowers
ותקמץ פיה	And shut her mouth.
וזרועיה האלהיים מתקבצים אל תוכה	Her divine arms enclose inside of her;
לא יתראו החוצה	They will not show outside
והיא תשוב על העמק	And she will return to the valley
שהיא הגויה	Which is the body.
אז תפלט הריח הטוב	Then she will emit her good scent
והרוחניות שקבלה מן האור הגדול	And the spirituality she received from the great light.
ושכניה שהם כחות הנפשיות	Her neighbors which are the mental capacities,
הנתלות בחומר	Dependant upon matter,
בנרדי בשמיה	Her scent and perfume
יתבשמו וישימו בכליהם	Will be scented and will hold in their storage
ללמוד ממנה דרכי ה' והנהגתו	To learn from her the ways of HaShem and his rule,
חכמתו חסדיו	The wisdom of his grace.
ואז תדמה כשושנת העמקים	Then, she will resemble the rose of the valleys
אשר תפלט ריחה תחת הצללים	Which emits her scent under the shade.
[ובזהר אמור דף ק"ז	[The Zohar, Parashat Emor, page 107, says
בקדמיתא חבצלת בזמנה	In the beginning, when the lily in her time
דבעיא לאזדווגא במלכא	Wants to unify with the king
אקרי חבצלת	She is called a lily
בטר דאזדווגת ביה במלכא	After the king unites with her
באינון נשיקין אקרי שושנה	In those kisses, she is called a rose
דכתיב שפתותיו שושנים	As it is said: "His lips are roses."
שושנת העמקים	The rose of the valleys
דהיא שנית ומשניאת גונאה	Which changes its colors ...
זמנים לטב וזמנים לביש:]	At times for good and at times for evil.]

Growing, flowering, blossoming

- MF Reaching down to touch the soul
Hashem's light sparks the bloom
[That bound essence of holy pairing]
which bursts open,
vibrant, flowering glory
- MR A plant's action is to grow (world of asiya), to form flower (world of yetsira), which lends itself to creation (world of briya) and emanate its essence through scent (world of atzilut).
The soulfulness of the lily follows its Creator, the sun and closes at sunset, while the physicality of the rose remains strong in the light or dark, and remains open.
They both emit a pleasant scent and their essences are revealed by their beautiful presences.
- BR The lily which grows on the plain, a place of lightness.
It grows only directly to its source, the sun – free to grow.
But if the sun retreats, removes its light, the lily closes.
The rose from the valley – a darker place.
A place of less light – but much density – therefore much desire.
It's from this desire that there will be flowering...
from this desire there will be blossoming.

A place of scent – a fragrance to unite.

- DR As perceived by itself, its existence is differentiated and linear in stages that are distinct. From the perception of its source the sun it is eternal and simultaneous. Always growing, always flowering, always blossoming
A lily and a rose in the plains and in the valleys.
- RS Everything around grows, flowers, blossoms and then dwindles, falls, dies. We are looking for security, return on investment, ROI, risk management. Day and night, good and bad, turning into each other. We are interested in making sure that nothing will change, only improve. Mood swings, ups and downs, nothing permanent. Please make us so perfect that we'll consider our imperfections as your peace.
- DB Under the brambles, the wild rose grows.
Its eyes are shut to the world.
It sees neither sun nor shadow,
not the red of its sister's face,
not the ultramarine eye of the sky.
How can it flower in such ignorance,
Blossom in such absolute confusion
Except by going deep within, drawing
the water up through root
and cane and leaf, through
piston and stamen and petal
until its flowering, its blossoming
happens, simply happens in full light.

פרק ב א Chapter 2, Verse 1

<p>כְּשׁוֹשָׁנָה בֵּין הַחֹחִים כֵּן רַעֲיָתִי בֵּין הַבָּנוֹת:</p>	<p>א 1 <i>keshoshana bein hakhokhim</i> <i>ken ra'ayati bein habanot</i></p>	<p>Like the rose amongst the thorns So is my lily among the young women [daughters].</p>
---	--	--

שירי הנפש Songs of the Soul.

<p>(ב) כשושנה [תשובת הדוד] אמנם את דומה בין בנות ירושלים כשושנה בין החוחים. שהעץ שהשושנה גדלה עליו מלא חוחים. ועת תתערב ביניהם ינקבה וישחיתוה. וצריך שתשא ראשה עליהם בל תתערב עמהם כן צריכה את להשמר בל יפתוך בנות ירושלים אל אהבת שלמה.</p>	<p>(b) As a rose [the lover's answer] Although you resemble The daughters of Jerusalem As a rose amongst the thorns The tree upon which the rose grows Is full of thorns. When she mixes with them They puncture and destroy her. She needs to raise above them So that she does not mix with them You also need to take care So that the daughters of Jerusalem will not tempt you To Solomon's love.</p>
--	--

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

<p>(ב) כשושנה (תשובת הדוד העליון ב"ה) אמנם את דומה בין בנות ירושלים ר"ל בין כתות הגויה כשושנה שהעץ שהיא גדלה עליו מלא חוחים וצריך שתנשא ראשה עליהם בל תתערב עמהם</p>	<p>(b) As a rose (The Supreme Love, Blessed Be He, responds) Although you resemble the daughters of Jerusalem Namely, among the sects of bodies Like a rose, the tree upon which it grows, Is full of thorns She needs to raise her head above them So she doesn't mix with them</p>
--	--

כי אז ינקבה החוחים	If she did, the thorns would puncture
כן כחות החומריות	So do the forces of matter
אשר הנפש תנשא עליהם	Upon which the soul raises herself
הם כחוחים המנקבים	They are like the thorns puncturing
את השושנה הקדושה	The holy rose
עת תתערב בחברתם	When she mixes in their company
וישחיתו יפיה	They will destroy her beauty
ותפארת קדושתה	And the beauty of her holiness
וצריך שתתנשא עליהם	She must raise above them
ולא תתערב בחברתם.	And not mix with them.
[ובר"מ פ' תצא דף רע"ח	[In the Zohar, Ra'yah Me'heimna, Tetzeh p. 178
ואם לא אלא דאשתכח	And if does not, she will find that
כל אברין דגופא מליה חובין	All her body parts filled with sins
ולא אשתכח	And no body part will remain [wholesome]
אבר לשרי עלה תורה ומצוות	To carry the Torah and the commandments
איהי שושנה בין החוחים:]	That is, a rose amongst the thorns].

Puncturing

- MF My heart bleeds so red
as it struggles through the thorns
seeking connection with my love,
white rose, so out of reach
shining in the heaven's light
drawing me upward, beckoning radiance
transforming me from mortal that I am
to yearning lover, open soul.
- RM The lover reached to touch the rose,
but the rose was so delicate to be touched.
So the lover grasped the stem,
and felt the puncturing pain of thorns
The drops of blood resembling the rose petals...
and then the lover sensed the warmth of the rose.
- BR We were created with thorns.
The rose must grow amongst the thorns – that which desires to ‘receive for its own sake’. The rose was also created to receive, and thus her tree grows taller just as the thorns grow taller with her. But in order for the rose to truly “grow” – flowering and petaling to receive the light – she cannot ‘receive for her own sake’. She must receive only for the sake of Hashem.
Only by “intention” will she raise herself – a rose amongst the thorns will then carry the Torah and the commandments.
- DR In order for the soul to be revealed it must be concealed. The concealment is the body. The self is its awareness. As the body and the body's physical components predominate that awareness, the self becomes the body and its perceptions of its physical surroundings. Through the soul's awareness of itself, before and after, the body becomes dormant. Through free will and spiritual work those dormant identifications are again activated. The body identification is minimized and The Holy One is perceived.
- RS Like me?
Like, you like me?
Like, I do. Like, I like you.
Are you, like, true?
Like, like me, like you?
Like me, a little blue.
Like, you have no clue.
Like, so much to like to do.
Like me, like you,
I love you, too.

DA When you think you got it right you might be wrong
And when you think you got it wrong you might be right.

RAB What should happen if/after the rose mixes with the thorns?

The implication here is to move forward and to counter a mistake with new growth in the corrected direction. Growth will raise one up again and proper growth will maintain a proper relationship among new thorns and new flowers.

OJP When our body is working in conjunction with the soul, it is a “transformer” – receiving the mundane and elevating it into a spiritual purpose. This process also works in reverse where the spiritual energy is transformed and “compacted” to allow the body to contain the soul.
Yet, if we are “transformers” do we need to have negativity in us before we can absorb negative energy? Perhaps we only have to have boundaries that are too permeable and “..receive too much negativity.”

MF The abstract posuk suggests to me two possible directions of interpretation.
1. The ‘lover’ complements the ‘loved one’ by hinting superiority over her mates.
2. The lover warns his ‘loved one’ of dangers.
I guess its up to the readers optimism or pessimism to decide whether this is a complement or a warning.

<p>פרק ב ג כְּתַפּוּחַ בְּעֵצֵי הַיַּעַר בֵּן דּוֹדֵי בְּנֵי הַבָּנִים בְּצִלּוֹ חֲמַדְתִּי וַיִּשְׁבְּתִי וּפְרִיּוֹ מֵתוֹק לְחִכִּי:</p>	<p>Chapter 2, Verse 3 ג 3 Ketapu'ach ba'atzei ha'ya'ar ken dodi ben habanim betzilo khimadeti ve'yashavti ufir'yo matok le'khiki</p>	<p>As an apple among the trees of the forest So is my lover among the young men [sons] In its shade I loved to sit And its fruit is sweet to my palate.</p>
--	--	---

שירי הנפש Songs of the Soul.

<p>(ג) כתפוח [משיבה הרעיה] גם אתה דומה בין הבנים כתפוח בין עצי היער. שהם מסתירים אותו ע"ג גובהם ורוב ענפיהם. (א) בריחו. שלכן בצלו חמדתי וישבתי להינות מריחו הטוב. (ב) בפריו המתוק לחכי. ור"ל לפעמים תשב בצלו בעת תצא מחדרי שלמה ותתיחד עמו ולפעמים בעת שהיא כלואה תחת צל עצי היער, עכ"פ תאכל מפריו פרי האהבה שהם מתוקים לחכה:</p>	<p>(c) As an apple [The Ra'aya responds] You too resemble the young men [sons] As an apple among the forest trees That conceal it Because they are high and have many branches a) In its scent That is the reason I have loved to sit in its shade To enjoy its good scent b) In its fruit, which is sweet to my palate. Namely, at times she will sit next to him When she leaves the chambers of Solomon. She will unite with him At other times, when she is locked Under the shade of the forest trees, Nevertheless, she will eat of his fruit, The fruit of love, Which is sweet to her palate.</p>
---	---

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

<p>(ג) כתפוח (משיבה הנפש) גם ה' מצד שהוא נפש העולמות ר"ל מצד שהוא מנהיג העולמות ומנעים ומחיה אותם</p>	<p>(c) As an apple (the soul responds) Even though HaShem, which is the soul of the worlds, Namely, from the aspect of Him leading the worlds, Moving and enlivening them</p>
---	---

כנפש המניע והמחיה את הגויה	As the soul moves and enlivens the body
שמה הצד ידמה אל הנפש	This aspect resembles the soul
שמנהיג גופים ומניע אותם	Which leads the bodies and moves them,
ונותן להם חיות ושפע	Giving them liveliness and abundance.
נה הוא בין הבנים	Here he is among the boys;
ר"ל שנלויים לו עוד מנהיגים אחרים	Namely, other leaders join him.
שהיא הטבע	These leaders are nature,
ומשטרי שמים וכחותיהם	The government of heaven and its forces.
אשר חלק להם	He granted them,
עד ששפע ההשגחה היורד מאת ה'	The abundance of providence descending from HaShem
נעלמת ונסתרת ומעוטפת	Concealed, hidden and wrapped
ודומה ביניהם	Resembling them
כתפוח בעצי היער	As an apple tree among the forest trees
שהם מצד גובה עצייהם ורוב ענפיהם	That are tall and have many branches
מאפילים ומכסים על התפוח	Thereby shading and covering the apple tree
שעצו קטן בערכם	That is a small tree,
כן הכדורים הגדולים	So the great celestial elements
והגופים הסובבים על אופניהם	And the bodies that revolve around their axes,
וישימו משטרם בעולם	Giving government to the world
הם מורגשים לעין.	They can be seen by the [naked] eye.
לא כן ההשגחה האלהית	But divine providence
שהיא צפונה מן העין.	Is concealed from the eye.
והנה יש בזה ב' בחינות	There are two aspects here:
שלפעמים ינהיג הנהגה השגחיית	At times He leads in providence
ויבטל כל כחות הטבע	Cancelling the powers of nature.
ולפעמים	At other times
תגבר הנהגת הטבע	The power of nature
וחקות שמים ומשטריהם	And the government of the heavens becomes stronger
עד שהדוד העליון נעלם	Until the Supreme Lover disappears.
וזה נמשך לפי מה שינהיגו הנפשות	This happens according to the way the souls lead
את עולמיהם הקטנים	Their little worlds;
ר"ל את גויותיהם	Namely, their bodies.
שאם הם שוררים על גויותיהם	If they control their bodies
ומנהיגות אותם הנהגה השגחית בחריית	And lead it with chosen divine providence,
לפי פקודת השכל והבחירה החפשית	According to the rule of the mind and free choice,
אז גם העולם הגדל וטבעיו	Then all the natural growing world
יכנעו לפני השכל העליון ב"ה	Will submit to the Supreme Mind, Blessed Be He,
ויונהגו תחתיו בהנהגה נסיית	And will be led by him in miraculous leadership.
ואז יתחברו הנפשות עם נפש העולם ית'	Then the souls connect with the Blessed Soul of the World,
ואז יחזו במראות אלהים	They will see the visions of God
ויתנבאו	And prophesize
כי הנבואה תתגלה אל הנביאים מזה	As prophesy has been revealed to the prophets
מצד שהש"ת הוא נפש העולם	From the Blessed HaShem, who is the Soul of the World
והעולמות הם מרכבתו	The worlds are his chariot.
שה ענין המרכבה	This is the essence of the chariot
שצפה ישעיה ויחזקאל	The prophets Isaiah and Ezekiel saw,
והמחזות שצפו החוים ברוח אלהים	And the visions they envisioned in the spirit of God
שהם תמונת העולמות והא"ס	Which is the image of the worlds and the Ein Sof,
הרוכב עליהם ומנהיג אותם	Upon which he rides and whom he leads
בהנהגתו המופלאה	In his wondrous leadership
לפי המדרגה שהוא ממלא כל עלמין כנדע,	At the level that he fills all the worlds, as is known,
ואז...	And then...

Shade

MF	Strength of oneness within the All fragrant scents enveloping my senses nurturing sweetness pleasing my soul light shines upon my island of silence
----	--

though shaded by branches, protected by love.

- RM Your emanence can be known only
by sitting under the shadow of your light
The shadow is a reflection of your essence.
It's in that darkness that one is reborn
like a child in a womb.
a sid in a tomb
or a star inside a black hole.
- BR The forest as the "tree of knowledge"
And the apple tree as the "tree of life"
At times He leads in providence – the apple tree
At other times the power of nature – like the forest.
According to the way the souls lead...
If they control their bodies - this means 'restriction'
According to the rule of mind and free choice –
this means 'intention.(Our free will is our intention)
The souls connect with the Blessed Soul of the World –
Only through similarity of form – the form being the ways of bestowal.
Seeing visions of G-d means seeing cause and effect; all the causes and effects which have been
hidden from us.
And ultimately prophecy is in 'knowing' the Holy One and His ways.
The miracle is that He and His Name will be one.
- DR Of all the possible gifts that the Creator can give the created beings - all things felt or imagined,
peace, bliss, ecstasy, even love, even love of Him - are only as tiny particles to the gift that is given
us. His love for us is beautifully displayed for us throughout our lives.
The greatest most blessed gift of all – the capacity to be like him. We are given the gift of
co-creation. Through our actions we are allowed to affect the world with all of its componenets,
animate and inanimate around us. We are co-creators. This is what the Creator has given us. That is
the miracle.
- RS In a field of holy apples of Shabbat
Let us be in your shade
In the shadow of doubt and confusion
Let us be in your light
In the wrath of your anger
Cover for us, please
In the blessings of your countenance
Love us, Oh Holy One, Oh One,
Oh Holy, my heart goes out to you.
- DB In your shade I hold your shape,
the cool understory, the fertile field.
In your shade I underestimate
the light inside the dark
the dark inside the light.
Your shade is the space bewteen the two trees,
two trees that will never touch,
two trees that sway and hold
the same air in their arms.
- ML Fruit falls from a tree containing its essence of the tree. And within its grasp is the seed..as the fruit
decays fertilizing the seeds another tree is born.
Shade is the result of a part absorbing light, giving life to the tree, providing shelter for lovers to come
together. As a fallen fruit bears the seeds of a tree, as the shade attracts lovers, another fruit generates
life.
- PA You sat by the shades of apple trees. You think you do not need this world, you would have never
come here. It maybe that you cannot see a reason, but G-d does not cast His precious child into pain

of this journey without purpose. Nevertheless, eventually the fruits of your labor will blossom for all to see and taste. The fruit that is sweet and satisfying to the hand that picks it, and fruits have something to provide to everyone.

פרק ב ד	Chapter 2, Verse 4	
הָבִיאֲנִי אֶל־בַּיִת הַיַּיִן	ד 4 <i>He'viani el beit hayayin</i>	He brought me to the house of wine
וְדָגְלוּ עָלַי אַהֲבָה:	<i>vediglo aly ahava</i>	And his banner upon me was love.

שירי הנפש Songs of the Soul.

(ד) הביאני	(d) He brought me
(הרעיה מספרת)	(The Ra'aya tells)
כי אחר שדברו הדודים כ"ז	After the lovers spoke these words
לקחה דודה	Her lover took her
והביאני אל בית היין,	And brought her to the house of wine
ושם העמיד עליה את דגלו.	There he set his banner upon her
והיא אהבה.	And it is love
האהבה היא הדגל	Love is the banner (flag)
שהעמיד עליה.	He set upon her.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ד) הביאני	(d) He brought me
(הנפש מספרת)	(The soul tells)
כי אחר הדברים האלה הנשגבים	Following these lofty words
החל רוח ה'	The spirit of HaShem
לפעם על נפש שלמה	Started pulsating upon the soul of Solomon
והוכנה את החיבור האלהי	Preparing it for the divine connection
וזה קרא במליצה	Which he described by analogy
שהביאה את בית היין	As bringing her to the house of wine
כי היין הוזכר בכל הספר הזה	For wine mentioned in the Song of Songs
ששתתה הרעיה ע"י דודה	Which the Ra'aya drank from her lover
היא היין הנבואי	Is the prophetic wine
המשומר בענביו	Conserved in its grapes
הסך נסך שכר לה'	The libation wine, the spirit [as in alcohol] of HaShem
המשמח הנפשות	Rejoicing the souls
עת יחול עליהם הרוח	When they are inspired
(ובזהר ויקרא דף י"ב,	(In Zohar Vayikra, page 12
אי ת"ח הוא כתיב	If he is a scholar, as it is written
ויין ישמח לבב אנוש	Wine will gladden the heart of men
ודא יינא דמנטרא דחדי לכולא	That is the conserved wine that rejoices all
ואית יינא אחרא דאיהו דינא, וכו')	But there is a different wine which is judgement, etc).
ודגלו	And his flag
וכבר הרים עלי הדגל שלו	He has already set his flag upon me
והיא אהבה	And his flag is love
שמשכני ודבקני אליו באהבתו	He drew me in and attached me to him with his love
כי האהבה קודמת אל הנשיקה	Love comes before the kiss
וההבאה אל בית היין	And bringing to the house of wine
קודמת אל שתיית היין עצמו.	Comes before drinking the wine itself.

What is white wine

DB	Take from the grape what you will a taste of light, a hill of snow, If you swirl it on your tongue, like a song, its whiteness will melt into the earth, its place of origin,
----	---

the cauldron of beginning,
 Take from the grape what you will,
 and it will swallow your secrets.

BR	Love Chochmah Atzilut Receiving Yud	Kiss Binah Beriya Giving Key	Wine Zeir Anpin Yeztira Striking Vav	Drink Malchut Asiya Binding Key
MF	Transparent soul Infused with light Grace Coursing through us Unseen Within red blood The origin of our being			Transparent soul, infused with light Sending grace coursing through me Unseen spirit through my blood The origin of my being Pure infusion ever present Flowing always from Hashem
PA	This is the month that "the King is in the field". All can approach Him, and He shines His countenance to all. And those individuals within whom Ein Sof light is found in the intellect it descends to the heart like white wine, where it inspires them with a love and peace.			
DR	Prophetic vision Without substance Locked in upper worlds No growth Elusive Not complete Unbalanced False connection			
RS	Wine, ayin nothingness Mayim, water A person becoming humiliated Face becoming white, pale Blood life drained Wine of the earth Shedding tears into goblets Please kiss me, red lips full of blood Contained through a membrane Blood to blood separated Souls touching Please kiss me with the kisses of his mouth For your love is better than wine Ayin nothingness Depths of my life.			

פרק ב ה Chapter 2, Verse 4

סִמְכוּנִי בְּאִשִּׁישׁוֹת	ה 5	Samechuni ba'ashishot	Support me with wine glasses
רְפְדוּנִי בְּתַפּוּחִים		rapeduni ba'tapuchim	Couch me with apples
כִּי חוֹלַת אַהֲבָה אֲנִי:		ki cholat ahava ani	For I am love sick.

שירי הנפש Songs of the Soul.

(ה) סמכוני באשישות, Support me with wine glasses
 וגבעי יין And wine goblets

ורפדוני הציעו תחתי תפוחים
 נותני ריח טוב.
 כי אני חולת אהבה.

And couch me with apples
 Bearing the good scent
 For I am love sick.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ה) סמכוני (5) Support me
 עתה מבקשת שיסמכו אותה באשישי יין She now asks to be supported by wine glasses
 וירפדו תחתיה תפוחי הריח הטוב למצע And to be couched by the apples of the good scent
 ומבואר בכל הספר It is explained in the entire Song of Songs
 שהיין ימליץ השפע הנבואיית That wine helps induce the flow of prophesy
 והריח ימליץ תמיד The scent will help induce
 על ההשכלה ע"י החקירה והעיון Educated knowledge by research and study
 שיריחו את רוחניות ה' מרחוק The spirituality of HaShem smelled from afar
 תבקש שיסמכו אותה She asks that they support her
 באשישי היין הנבואי, With the glasses of the prophetic wine
 כי אחר שנפרדה מן הגויה After separating from the body
 באהבה ובתשוקה אל דודה In love and passion for her lover
 אין לה על מה לסמוך She has no support
 רק על אשישי יין המשומר בענביו But the wine conserved in its grapes
 ונסך שכר הקדש. The consecrated libation.
 וההשכלה ע"י הדרישה והעיון Education by research and study
 שזה מליצת התפוחים Which is represented by the apples
 יוצא למצע תחתיה Will be set as a couch under her
 שעקר סמיכתה תהי הנבואה Her main support will be prophesy
 ואח"כ תשיג אמתת ה' She will reach the truth of HaShem
 גם בדרך העיון והמחקר Through study and research
 ע"י שנתן ה' חכמה לשלמה As HaShem gave Solomon wisdom
 ורוחב לב כחול And the most open heart
 להבין ולהשכיל, To understand and know
 כי חולת אהבה אני That I am love sick
 שנפשי דבקה בה' My soul has attached to HaShem
 בתשוקה נפלאה In a wondrous attachment
 כדמיון החולה חולת אהבה Resembling the sick with love sickness
 שנפשו דבוקה באהבה: Whose soul is attached to love.

Lovesick

- DB I am lovesick, which makes me
 stupid. I wait all day
 for the salve of angels, weave
 spider webs through my fingers,
 speak in tongues to the cockatiel,
 drift in and out of dream.
 I am lovesick, which makes me
 luminous.
- BR The beauty of separation
 Is the beauty of love.
 Only through lack can we have desire.
 The reshimot, the memories, the tastes
 And then the scent.
 What a beautiful plan – a divine plan.
 It all leads to the yearning – an infinite yearning
 Of the soul to be attached to her beloved.
- PA I looked for you today
 between the cracks in infinity
 in the spaces
 between the silences

trying to attach to love of Hashem
not fearing lovesickness

- RS Seeking sick sihks
for a healthy relationship
Turban silk, Hatha Yoga
Run kundalini up my spine
Light my fire, ground my earth,
Wet my juices, check my breath,
Sick of all this love, this sick love
This love from which health yearns
For a moment of crazy sanity
Sanitized sickness of light
That shines the soul and makes
Me cry why me, the apple of your eye
The sweetness of your lips bester
Than all bests.
- DA The degree of connection makes you feel totally disconnected and disoriented.
- DW Vulnerable, lovesick for G-d
Do I sit still long enough for the balm of healing
to touch my aching heart.
My heart calls out, sometimes I don't even know what for, I'm
fine, yes, but to be embraced, cloaked, connected.
Is it there – distraction, then it's gone.
Immerse myself in the constant flow – the light, the love
Sometimes my body hurts, is that because of physical strain
and demands I put on my body – or sometimes the result of
the disconnect I find myself struggling with – lovesick for G-d.
- DJS I Smitten with
Desirous of
Not lovesick
But sick with love
Yearning for her
Of lovesick.
- AP The path of lovesick is identification with the broader rhythms of the vast cosmic whole, the galaxy
and the realm of the stars...
Represent a process of repolarization and universalization of consciousness.
- FR "Two-ness, One-ness"
Lovesick, lovesick
Arms grasping
Insides wretching
Orgaiastic wanderings
- Of physicality only
Repressed
Limited
- Lovesick, lovesick
Desire – quieted
Peace – enveloping
Time/space – gone
- Closer...
Closer...
Closer

פרק ב 1	Chapter 2, Verse 6	
שְׂמאלוֹ תַחַת לְרֹאשִׁי וַיְמִינֹו תִחְבְּקֵנִי:	1 6 <i>Semolo tachat le'roshi vi'yimino techabekeni.</i>	His left [arm] under my head And his right [arm] embraces me.
	שירי הנפש	Songs of the Soul.
	(ו) שמאלו, והדוד מתחבר עמה באהבה:	2:6 His left [arm] And the lover unites with her in love.
	מליצה	Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]
	(ו) שמאלו מציר דבקת נפש שלמה ברוח העליון כמ"ש ישקני מנשיקות פיהו. והנה הנהגת ה' בדרך הטבע תכונה בשם שמאל ועלילותיו הפלאיים יכנו בשם ימין בכתבי הקודש וכן מה שתשיג הנפש ע"י הנבואה שאו יולד לימינה זרוע תפארתו שהוא הענין הנסיי יכונה שמחבק את נפשו בימינו וזרוע עוז וזה נגד סמכוני באשישות, ומה ששיג אח"כ בדרך ההשכלה והעיון יכונה שישים שמאלו תחת ראשה ויתמכיה בהשכלתה ויאמר כי השמאל יהיה מצע תחת לראשו כמ"ש רפדוני בתפוחים כי תהיה תחת ההשגה הקדושה שישיג ברוח הקדש והימין שהיא ההשגה ההשגחית הנסיית תחבקה כי היא תהיה העקר [אולם יען שההשגה השכלית תוקדם קדימה זמנית על הנבואית ואין הנבואה שורה אלא על המוכנים לה בחכמה וביראת ה' ע"כ הקדים השמאל בסדר מאמרו]:	2:6 His left [arm] Describes the cleaving of the soul of Solomon To the supreme spirit As it is said (1:2): "May he kiss me with the kisses of his mouth" The providence of HaShem by means of nature Is referred to as "left" While his miraculous deeds Are referred to as "right" In the Holy Scriptures Also, what the soul reaches by prophesy [Fulfilling the verse (Psalm 88: 1)] He leads to her right the arm of his glory Which is the way of miracle. It is then referred to as embracing the soul [of a person] With his right and the arm of his strength And this refers to [2:5, the previous verse] "Support me with wine glasses," What he [a person] will later acquire By education and inquiry Is referred to The laying of His left [arm] under her [the soul] head To support her in her acquisition of knowledge Saying that the left would be a bed under his head As it is said [in 2:5, the previous verse] "Couch me with apples," She [the soul] will be under the holy perception Achieved through the holy spirit And the right, which is the miraculous providence Will embrace her As she is the essence [However, since the perception of the mind Temporally precedes the prophetic perception And prophesy does not occur But to those who are ready In terms of wisdom and fear of HaShem For that reason, he [the poet] mentioned left first [in his song].

Supported by nature, embraced by miracle

DB Supported by nature,
Embraced by miracle,
I float down the river on my back.

The water's left arm
 lifts me from the shadows.
 The light's right arm
 rocks me in midair. Where
 are we going, the fishes, the grasses
 and I? Where are we bound?
 We are bound to drift
 into the cove of not knowing
 knowing nothing and still being –
 This is the miracle.

- MF Rising from the earth
 Lifted by the wind
 Warmed by the sun
 Protected by the clouds
 All miracles of nature
 Created by Hashem
 To ease us through the day
 To guide us on our paths
 To keep us in the oneness
 By letting us succumb
 To whatever is the moment
 However it may come.
- PA When we move our lives to –
 It was Hashem putting His left arm around us and His right hand closing us in His love.
 It was as the surrounding light turning into the inner light. It is as sweet and holy as mikvah.
- DR When nature is realized as itself – a miracle.
 The left arm of support becomes the right arm of embrace. All is felt as one. No longer is nature seen
 as separate. Understand then that nature is in fact the active side of providence. Nature is the miracle.
- RS Good looking, if I only could
 Should I, it's only natural
 And she would, maybe not
 It would be so sweet, supporting
 Another look, embrace, leading to, leading to
 Leading to the miracle of withdraw
 I was so close to crashing
 Saved by the embrace of non-embrace
 Wonder of resistance, nature of freedom.
- F For me to find out the beauty of life is with angel..should I look at it.. learn from it. The most useful
 part of learning and success is by hard time and pain. It is amazing that mother having labor with all
 the suffering of pregnancy and the last few hours of pain and suddenly miracle happens by nature.
- A I am floating on blue clouds,
 Morning soft and radiant.
 Dance of the wind, trees, and rocks.
 Explore a different kind of
 dance – ecological balance
 of the supreme creative impulse.
 In the center of knowing
 is only awareness.
 consciousness of everything
 is much more than it
 seems to be.
- RM It is a question of active imagination, to be able to perceive the invisible depth in the visible; and to
 honor the potential dreams without their shadows.

- DJS Sun rises
Every day
Always
Loves
In sunset
Have sun rises
Always
- DA Total silence
- DW As I lay floating in this body of water, weightless, yet I feel heavy, miraculous, it holds me effortless, motionless....
Then I flick a finger, the water responds, it communicates, speaks to me, lovingly ripples as my body flinches back, we're talking, water & me, miraculous.
What is the water saying to me?...Silence...Be still. Listen for the miracles between the silences.
- BR The beauty of paradox. Paradox in our world, the world of action – how beautiful. Created by the One, the Holy One. From the infinite circular vessels to the limited 'line' of straight vessels of this world. The line contains all the filters – the nature – the rules of the game. Chesed, Gevurah – right, left...but it's the middle column where we see the beauty – Tiferet – and also Yesod. Here is the awe, the grace, the miracle.
- GK His miracles..deeds.
We think as nature but are truly G-d's works.
Referred to as the right which is the way of miracle.
Holy scriptures – Torah.
Everything we do is not by coincidence.
Our being – alive, breathing, seeing and moving. Like a blade of grass in the wind, an insect protected by a leaf, are all embraced by a miracle of being here at this moment in time.

פרק ב ז Chapter 2, Verse 7

הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם	ז 7	<i>Hishba'ati etkhem</i>	I adjure you
בְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם		<i>benot Yerushalayim</i>	Oh daughters of Jerusalem
בְּצַבֹּאוֹת		<i>bitzva'ot</i>	By the gazelles
אוּ בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה		<i>o' be'ayalot hasadeh</i>	Or the deer of the field
אִם־תִּעְרְרוּ		<i>eem ta'eeru ve'eem te'oreru</i>	If you awaken or arouse
אֶת־הָאֲהָבָה		<i>et ha'hava ad shetekhpatz.</i>	Love
עַד שֶׁתַּחֲפֹץ		<i>vi'yimino techabekeni.</i>	Until it desires.

וְאִם־תִּעְרְרוּ

שירי הנפש Songs of the Soul

ז) השבעתי	2:7 I adjure you
[בתוך כך רדפו אחריה בנות ירושלים]	[The daughters of Jerusalem, who were her guards,
השומרות אותה והיא רואה אותן מרחוק]	Were chasing her, as she sees them from afar].
אומרת להן:	She says to them:
אני משביע אתכן	I adjure you
בל תעירו ותטילו איבה באהבה הזאת.	To not awaken and instill hatred in this love
[מלשון ויהי עריך]	[Using the language of I Samuel 28:16 - spiritual leaving]
וכן אף בל תעוררו אותה.	In addition, do not arouse her,

ר"ל לא לרחק ולא לקרב, רק עד שתחפץ.
 לפי חפץ האוהבים והחושקים.
 וזר בל יתערב ביניהם,
 ויען שאין איש שבם במדבר.
 רק צבאות ואילות השדה.
 משבעת אותם באלה,
 הם יהיו עדים
 ותרים ומודיעים השבועה הזאת:

Namely, to not to distance and to not to bring close,
 Only when she desires to.
 According to the desire of the lovers and the passionate.
 May no stranger intervene between them.
 Since there are no people there in the desert
 Only gazelles and deers of the field.
 She adjures them with these animals
 They are her witnesses
 Protecting and announcing this oath.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ז) השבעתי 2:7 I adjure you
 בתוך כך התחילו כחות הגויה
 להתעורר מתרדמתם
 ולהשבית את החבור היקר הלו
 והנפש האלהית משבעת את בנות ירושלים
 שהם כחות הגויה
 בל ישבתו את האהבה הנפשית
 ודבוקה בצור עוזה
 לא לרחק ולא לקרב.
 כי גם התעוררות האהבה הזאת
 באמצעות כחות החומריות
 היא אש זרה
 ואהבה בלתי נקיה מפניות חזוניות
 רק עד שתחפץ האהבה בעצמה
 בהתעוררות הרוח להדבק ברוח אלהים.
 וכ"ש שלא ישביתוה
 ע"י שיטילו איבה
 בינה לבין דודה שבשמיים
 ע"י שיפתוה אל חמדת העולם
 ואהבת זולתו.
 ויען שהנפש היא עתה במדבר
 חוץ מן העיר
 ר"ל שהתפשטה מן הגויה
 נפרדת מכל כחותיה
 כי דבקה ברוחניות ובשכל העליון
 ולא נמצא מליץ
 בינה ובין כחות הגויה
 רק הנפש החיונית לבדה
 אשר עורקיה לא ישכבון
 והיא משלחת מעינותיה בנחלים
 ע"י מרוצת הדם הסובב מן הלב
 אל כל עורקי הגויה
 ואילו ישובון,
 והמרוץ הזה הולך במרוצה רבה
 סובב על כל פנות הגויה
 כ"ד או שלשים פעמים בשעה
 ונמשל במרוצתו
 לצבאות ואילות השדה
 בע"ח שמרוצתם קל מאד
 משבעת את כחות הגויה
 בצבאות האלה הרצים
 בל יפריעו חק האהבה:

Meanwhile, the forces of the body started
 To awaken from their slumber
 And cease this precious connection
 The divine soul adjures the daughters of Jerusalem
 Who are the forces of the body
 To not terminate the love of the soul
 Who cleaves to her creator, the source of her strength
 Not to distance nor to bring close.
 As this awakening of love
 Through the material forces
 Is a foreign fire
 And a love not free of ulterior motives
 Only when love desires by itself
 When the spirit arouses itself to attach to the spirit of God.
 She asks that they don't cease her
 By instilling hatred
 Between her and her lover in heaven
 Tempting her by the pleasures of this world
 And its passions.
 Since the soul is now in the desert
 Outside of the city
 Namely, she disrobed from the body
 Separated from her powers
 When she attached to spirituality and the supreme mind
 And there is no medium
 Between her and the powers of the body
 The vital soul is alone
 Her veins do not rest
 She sends her spring waters in the rivers
 Through the circulation of blood by the heart
 To all the veins of the body
 Returning to the heart,
 And this circulation goes fast
 Around and in all the parts of the body
 Twenty-four or thirty times per hour
 This circulation is analogous
 To the gazelles and the deers of the field
 Animals that run fast
 She adjures the powers of the body
 In those gazelles which run
 To not disturb the law of love.

רוח הקודש עלה מעל נפש שלמה,
 והיא הושבה
 ע"י שהקיצו כחות הגויה
 להסגר בבית כלא החומר כבתחלה.
 ובזה נשלם השיר הראשון.
 The spirit of holiness ascended above Solomon's soul
 And she returned
 By the awakening of the powers of the body
 To be locked up again in the jail of matter
 And this ends the first song
 [of the five that constitute Song of Songs].

שירי הנפש Songs of the Soul

הדוד חלף הלך לו.
והרעיה הושבה
אל חדרי שלמה
ובזה נשלם השיר הראשון:

The lover has past gone.
The Ra'aya has been taken back
To the chambers of Solomon
Thus ends the first Song.

נמשך עד על משכבי בלילות (ג' א')
אחרי נכלאה הרעיה
ימים רבים בחצר המלך,
והסתיו וקצת האביב עבר
והגיע ירח זיו.
בא הדוד מהררי בתר
ויפתה את רעיתו
שתצא אחריו
והיא יצאה אל הכרמים.
ותשלח בנות ירושלים
השומרות מאתה.
ובתוך כך נתחברה עם דודה
במשעול הכרמים
עד שיפוח היום.
ושבו הבנות.
והדוד פרח והלך לו.

[The second song] ends with "On my be at night" (3:1)
After the Ra'aya was locked
For a long time in the king's court,
The fall and some of the spring have passed away
And the month of Ziv (Sivan) has come.
The lover came from the mountains of Bater
Enticing his spouse
To come and follow him,
And she came out to the vineyards.
She sent the daughters of Jerusalem,
Her guards, away from her.
She reunited with her lover
On the vineyard path
Until the day rested.
[Then] the daughters [of Jerusalem] returned
And the lover disappeared [again].

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

השיר השני נמשך
עד על משכבי בלילות (ג' א')
אחרי נכלאה הרעיה השמימית
ימים רבים בגויה
והסתיו וקצת האביב עבר
והגיע ירח זיו
בא הדוד אל הרעיה,
הוא מליצה אל הדבור השני
שדבר ה' אל שלמה
בעת החל לבנות הבית
בירח זיו
שכבר בארו
במבוא הספר
לא היה נבואה גמורה
רק דבור ל שעה
וע"ז ממליץ שהדוד העליון בא מעצמו
אל רעיתו הקדושה
כי נפש שלמה לא הכינה
א"ע אז לנבואה,
ושהיא לא יצאה אז אל המדבר
להתרחק מן הגויה הרחק רב
רק אל הכרמים שהם קרובים אל העיר
והבנות שהם כחות הגויה
נפרדו רק לפי שעה
עוסקים לאחוז שועלים
המחבלים כרמים
שיתבאר ענינם לקמן
עד שיפוח היום,
ושבו בנות החומר
והדוד העליון עלה מעל נפש שלמה.

The second song [ends with the verse]
"On my bed at night" (3:1)
After the heavenly spouse was locked
For many a day in the body
The fall and part of Spring have passed
And the month of Ziv (Sivan) has arrived
The lover has come to the Ra'aya
This is a parable on the second speech [of prophesy]
That HaShem spoke unto Solomon
At the time that he started building the Temple
On the month of Ziv
We have already explained
In the introduction to this commentary
That this was not a complete prophesy
But an instruction for that time only
Thus indicating that the Supreme Love came by Himself
To his holy spouse
As the soul of Solomon
Did not prepare itself then for prophesy
The soul did not leave then for the desert
To distance herself much from the body
But only to the vineyards which are close to the city
And the daughters, which are the forces of the body,
Separated only temporarily
Busied themselves with holding the foxes
That are destroying the vineyards
As will explained later on
Until the day rests
And the daughters of the material returned
And the supreme lover ascended above Solomon's soul.

To Awaken or Arouse

DB Don't wake me. I'm dreaming –

dreaming of you, clothed in silver spangles,
 just husks of your true self
 but still so dazzling, so full of light,
 it arouses the sights and sounds,
 the scents of heaven. Don't wake me.
 The dream is the dream
 that life is true, as solid
 as a green apple, the wooden bowl
 in which it sits. The dream arises
 from the secret inside the secret
 that will never arise again.

- R Awaken
 You city dweller
 Sense in traffic
 Listing, longings and grocery needs
 Cleaning up at the kitchen sink
 Awaken early, first, and watch G-d as
 The sky goes from dark blue
 To cool damp foggy grey
 And chirping, screeching, twittering is heard
 Awaken and remember to turn to G-d
 Let G-d arouse your thoughts and bring forth your words
 Your benedictions your gratuities
 Young inside newly awake voice
 G-d wants to hear from you when you waken.
 And all that day you will live full.
- PA Arousal from above is spontaneous sensation of spiritual light, it is a gift given from above in order to
 arouse a soul below to return to G-d.
 Teshuvah begins with spontaneous sense of one's heartbeat.
 Hashem causes a ray of light to shine from the innermost point of the heart to the conscious levels of
 mind and heart.
- RS I'd like to take an oath
 to awake
 But can I keep it?
 I adjure you oh body of mine
 The One is your salvation
 Arouse from despair
 Sing your truth
 That there is only One
 Even though it looks like many
 if the Holy One entered this room
 now, would I recognize Him?
 oh sweetness of sweetness
 how can you enter a room
 you have always been in
 if not for the oath of the soul
 to awaken and to arouse
 itself
 to You.
- F Because it is very hard to keep an oath I have to have a faith. To have a faith I have to keep my oath
 with Hashem. To make Hashem happy I have to be happy. To make myself happy I have to make
 myself satisfied. To satisfy myself I have to keep the oath.
- ML To awaken is the moment your consciousness leaves sleep. To arouse is the act of getting out of bed
 and re-enter your world. Unfortunately we leave the awakened state and fall into a walking slumber
 as we enter what we call our life. Dear G-d, connect...awaken to my breath so each time I breathe my

consciousness leaves my slumber and I become awake with You.

- JR Exiled body – soul
 Temporarily deadened – depleted
 A slow awakening – unraveling
 The bones of my sins
 Exposed
 Confronted
 Expunged
 A yearning aroused
 Beyond physical
 A yearning aroused –
 My soul aching – hungry
 Inching forward
 Toward its Lover
- BR There is no coercion in spirituality.
 The Holy One created something from nothing –
 something being desire.
 Only when the soul arouses this desire to cleave to her lover
 will there be union.
 The arousal comes as free will –
 Free will – meaning intention, kavannah.
 In spirituality, there is no coercion.

פרק ב ח	Chapter 2, Verse 8	
קול דודי	7 7 <i>Kol dodi</i>	The voice of my lover
הנה זה בא	<i>heeneh zeh bah</i>	Here it comes
מדלג על ההרים	<i>medaleg al he'harim</i>	Hoping on the mountains
מקפץ עליהן גבעות:	<i>mekapetz al-ha'geva'ot.</i>	Jumping on the hills.

שירי הנפש Songs of the Soul

(ח) קול מצייר
 שהרעיה שומעת קול דודה מרחוק.
 ובכ"ז מכרת כי הנה זה בא,
 והוא מדלג על ההרים מהר להר,
 ושם מקפץ מן ההר אל הגבעה שתחתיו:

Verse 8. The voice represents
 That the Ra'aya hears the voice of her lover from afar
 Still identifying that he is coming
 Bouncing on the mountains, from mountain to mountain
 Then jumping from the mountain to the hill below.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ח) קול
 הרעיה השמיימית
 שומעת קול דודה העליון
 ובכל זה מכרת בקולו
 כי הנה זה בא
 כי הנביאים ישיגו בקול
 וידעו כי ה' דבר.
 מדלג מצייר חמשה מדרגות זא"ז
 (א) שמדלג מהר להר
 והוא מליצה
 על היות שכנית עוזו
 חוץ לעולמות
 (כי ההרים הגבוהים
 מתנשאים על הארץ
 והעומד עליהם

Verse 8: The voice
 The Supreme Spouse
 Hears the voice of her Supreme Lover
 Though it is far, she identifies his voice
 As it is coming
 The prophets perceive by voice
 Knowing that it is the word of HaShem.
 The bouncing represents five successive steps
 First, bouncing from mountain to mountain
 [A metaphor] that represents
 The dwelling [shechina] of his power
 Beyond all worlds
 (Since the mountains are high
 Above the land
 And he who stands upon them

הוא מנושא מן העולם).	Is higher than the world)
ב) אח"כ מקפץ מן ההרים	Second, then he jumps from the mountains
אל הגבעות שתחתיהם	To the hills below them
וירד אל תוך העולם	Descending into the world
להיות ממלא כל עלמין.	To fill up the all the worlds.

The Call

- DB I hear your voice. It calls to me
from the bottom of a teal blue lake,
wakes me from a dream
where immigrants sit on green grass
wearing yarmulkes, calling
to one another across mountain tops.
I call to them, jump onto each lawn
to bless them on their journey,
bless them for coming
and going through the world.
"May you receive everything you want."
I tell each one in turn.
One old man closes his eyes,
his white eyelashes dashed with dew.
"Anything I want?" he asks. "Anything?"
"Yes", I reply. This is my calling.
- R Kol. Voice
The call of your Kol
Not with words your Kol
Such urges, such call to actions!
Somethimes action I do not want to do!
My inner Kol says no, no, no.
Your call sounds silently.
Your call sticks and stays.
I am standing still....sitting!!
What is this fight? It is resistance.
I ask myself, "why do I continue to think of the unwanted"
"Because you are being called, that is G-d's voice without words.
It is a call. A Kol."
Oh. So that's it
No need to resist, to wait it out.
I do not need to question and argue
A wordless call, is a magnet.
Align yourself. Line up with the magnetic field.
A power surges me forward.
- DW A call from the heavens I wait to hear.
I listen with care and silence, and then I allow the dialog to flow.
My faith in you is absolute, I would dare to jump...
The dialog flows with such sweetness and comfort...there is a union there that I feel so deeply and I
say I must trust, I must not falter, and yet I feel pulled and I pull back, that is my faith, this is your
call.
- RS My calling is calling in Hebrew
Kol Nidrei all my vows
Kol Dodi voice of my lover
Vowing to listen to your voice of love
But Kol Nidrei is the annulment of all vows
And Kol Dodi is coming not here
And I look into the mountains
Where will my help come from

Thinking about faith and hope
 That there is always hope
 But faith is way beyond hopeful or hopeless
 Just a recognition that life IS
 And not even life, way beyond
 simply IS.

- F How mystical. The power of calling. Mother calls her children...lover to beloved one. The impact is so strong that echo of voice is pounding into the body and soul.
 When Hashem called Moshe to give him the Ten Commandments it was nothing but Voice.
- MF Sacred voices calling forth
 From mountains high then through the hills
 bounding toward the lower terrain
 unable to perch upon the pinnacles
 to dance within the clouds where angels play
 falling, gliding toward the valley
 filling the space and safely held
 in lower confines looking upward
 with wish to reach the heights once more.
- JR Huffing, puffing
 Dancing, rapping my way
 A spirtual zapatiado
 Struggling – upside
 Climbing
 Sometimes stumbling – downside
- Peaks above the vapors
 Above the sounds
 Above the so-called defined
 Mountain tops
 Seductive, beckoning
 Sucking me
 Into safety – focus
 Oneness.
- DJS Call out
 Listen
 From mountain to hill
 My beloved comes, jumping
 Goes hopping
 Near far
 Now, later
 Not yet
 Stillness
 Hear the call
- BR Voice can only exist when there is someone to hear it.
 I hear my lover's voice but I want to know from where it came.
 For where it comes from, is where I want to go.
 How does it come?
 From mountain to mountain
 From hill to hill.
 Abraham – Isaac – Jacob
 Aaron – Moses – Joseph
 And King David
 Here it comes....the world to come.

פרק ב ט	Chapter 2, Verse 9	
דומה דודי לצבי	ט 9 <i>Domeh dodi li'tzvi</i>	My beloved resembles a gazelle
או לעופר האילים	<i>O le'ofer ha'ayalim</i>	or a young hart;
הנהיזה עומד	<i>Heneh zeh omed</i>	behold, he stands
אחר כתלנו	<i>Achar kotlenu</i>	behind our wall,
משגיח מן החלונות	<i>Mashgi'ach min ha'chalonot</i>	observing through the windows
מציצ מן החרכים:	<i>Metzitz min ha'chara'kim.</i>	peering through the lattices.

שירי הנפש Songs of the Soul

(ט) ובוזה דומה דודי לצבי או לעופר שמדלגים על הררי בטר ועל הגבעות. משם התקרב יותר, עד שעומד אחר כתלנו. התקרב יותר עד שישגיח מן החלונות. עוד יותר עד שמציץ ומושיט ראשו אל החרך שהוא אל תוך הבית שרעיתו שם. [מציצ לשון ציץ שהו אדבר הבולט]:	Verse 9: and with this my lover resembles a gazelle Or a young hart Hopping on the mountains of Bater [split] And on the hills He came closer. Until he stood next to our walls He then came even closer Until he was observing from the windows Then even closer until he could peer Stretching his head into the lattice Into the house Where his lover dwells. [Peering from the word <i>tzitz</i> , something that stands out]
--	--

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ט) דומה ר"ל ובוזה דומה דודי לצבי או לעופר האילים שניהם מטבעם שאף שמתרחקים חוזרים למקומם והצבי מטבעו שבעת שרץ מביט לאחוריו כמ"ש חז"ל. וימליץ כי בבחינה הראשונה שהוא חוץ לעולמות מביט לאחוריו והשגחתו חוזרת אל השכליים העליונים ובבחינה השניה דומה כאיל שמביט לפניו אל העולם ובכ"ז דעתו לשוב למקומו ועדיין אינו משגיח בקביעות כי ישגיח רק השגחה כללית. (ג) מוסיף עוד הנה זה עומד אחר כתלנו להשגיח על הצדיק ביחוד בהשגחה פרטיית ובזה יש שלש מדרגות. מדרגה א' שאינו משגיח רק על הגוף להשפיע לו צרכי ביתו ומחיתו ולשמרו מן הפגעים וזה במשל שעומד אחר הכותל	Verse 9: My lover resembles Namely, in this my lover resembles A gazelle or a young hart Both of whom Even when they are far [from their regular habitat] Return to their places. And the gazelle's nature is To look back when he runs As our sages indicate. [The poet] suggests that in the first aspect Which is outside the worlds He looks back And his providence returns to the supreme intelligence The second aspect He resembles a ram [a hart] Facing the world and looking at it Yet still having in mind to return to its place Still not watching permanently Only a general watch [providence] Thirdly, he adds "Behold, he stands behind our walls" To watch especially over the <i>tzaddik</i> , With personal providence. There are three levels here: The first level: he watches over the body only To provide the needs of his house and living And protect him [the person] from all harm. This he [the poet] indicates by the metaphor of Standing behind the wall
--	--

שאינו משגיח רק על הכותל בל תפול ותחרב	Watching only on the wall, that it should not fall
לא על השוכן בבית	Over the dwellers of the house
כן ישגיח על הגוף שהוא הבית ועל כתליו	He also watches the body, which is the house and its walls
בל יתמוטטו.	Lest they should collapse.
(ד) מוסיף עוד מדרגה ב' בהשגחה הפרטיית,	Forth, the second level of personal providence
שמשגיח על הנפש	Watching over the soul
שהיא השוכנת בבית וכתליו	Which resides in the house inside the walls
ר"ל בגוף	Namely, in the body
וזה במשל	This is indicated by the metaphor of
שמשגיח מן החלונות	"Observing through the windows"
שזה יביט על השוכנים בבית	Looking at the dwellers of the house
כן ישגיח ה' על הנפש	So HaShem watches over the soul
להשכילה באמתתו	To teach the soul His truth
אבל רק השגחה מרחוק	But this is a distant providence
בלא קירוב ודבוק	With no closeness or cleaving
כמביט דרך החלון	As watching through the window
שמביט על השוכן בבית מרחוק	Watching on the dwellers of the house from afar
שהחלון מפסיק ביניהם,	The window separating between them
וזה במשל	And this is represented by the metaphor of
שישלח לה עזרו מקדש	[His promise] to send her help from his Holiness
להתקדש ולהטהר	So that [the soul] sanctifies and purifies herself
ולהכיר חכמתו ושביליו	To know his wisdom and paths
ע"ד	As our sages say:
הבא לטהר	He who comes [wants and initiates] to purify,
מסייעין אותו.	[heaven] supports him.
(ה) מוסיף עוד מדרגה ג' בהשגחה הפרטית	Fifthly, he adds a third level of personal providence
שיתדבק	Where the watcher and the person been watched
המשגיח עם המושגח	Are cleaved together
וישפוך ה' רוחו	And HaShem outpours his spirit
על הדבקים בו	Over those who attach to Him
ואת הקדוש והקריב אליו	Bringing the holy [person] closer [as an offering] to Him
וזה במשל	This is represented by the metaphor of the
המציץ מן החרכים	"Peering through the lattices"
שמושיט ראשו לתוך החדר פנימה	As he stretches his head inside the room
כן ישכון כבוד	So does his glory dwell
תוך היכל בחירו	In the chamber of his choice [The Temple]
לחבק את הנפש בנשיקות פיהו	To embrace the soul with the kisses of his mouth
ולהכינה אל שיחול עליה רוח הקדש	To prepare it for receiving the spirit of holiness
ושפע הנבואה	And the bounty of prophesy
לדבר עמה פנים אל פנים	To speak with [the soul] face to face
עד שתמשך אחריו מבית כלאה	Until she follows Him from her jail
ותהיה מרכבה לשכינת עוזו:	To become a chariot of the dwelling of his strength.

פרק ב י

Chapter 2, Verse 10

עֲנֵה דוֹדִי וְאָמַר לִי
 קוֹמִי לְךָ רַעֲיִתִי יַפְתִּי
 וּלְכִי לְךָ:

10 *Ana dodi ve'amar li*

My beloved spoke and said to me

Kumi lach ra'ayati yafa'ti

"Rise up, my beloved, my fair one

U'lechi lach.

and go forth...

שירי הנפש Songs of the Soul

(י) ענה, תחילה ענה בקול
 ואח"כ א"ל קומי וצאי
 מחדרי שלמה:
 Verse10: [My beloved spoke...]
 First, he answered (in a voice)
 Then he told her: rise up and go out
 From the chambers of Solomon.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(י) ענה. תחילה ענה מרחוק
 ואח"כ ואמר לי מקרוב
 אמירה פרטית
 כי כן יתעלה הדבור
 לפי ההכנה
 תחלה ענה מרחוק קומי לך
 והכיני עצמך אל הדבור האלהי
 ואח"כ ואמר לי לכי לך
 וצאי מחדרי שלמה
 שהיא הגויה.
 רעייתי יפתי
 עד הנה קראה רעייתי
 ועתה הוסיף יפתי
 כי קשר הריעות הוא דבר בחירי.
 אבל האהבה שמצד היופי
 הוא מפני עצמות הנאהב
 ומעלת יפיו
 כי אחר שכבר חל עליה הרוח
 פעם אחת
 ראה אותה כי יפה היא וטובה
 לשכון בחצרותיו
 ולשבוע מטוב ביתו:
 Verse 10: [my beloved] spoke
 First he responded from afar
 Then, closer, he said to me
 Speaking privately.
 Speech ascends
 According to the preparation.
 He first responded from afar, saying "rise up"
 And prepare yourself for the divine speech
 Then he said to me "go forth" [go to yourself]
 Go out of the chambers of Solomon,
 Which are the body,
 My beloved, my fair one
 Until now he called her "my beloved" [my spouse]
 Now he has added "my fair one"
 The connection of friendship is a connection of choice
 But love coming from beauty
 Stems from the essence of the beloved
 And the quality of his[her] beauty
 After the spirit has rested
 Upon him [King Solomon, the poet] once
 He saw that she was beautiful and good
 To dwell in his court
 To enjoy the goodness of his house.

פרק ב יא

Chapter 2, Verse 11

כִּי הֵנָּה יא 11 *Ki heneh*

For behold,

הַסְּתָו [הַסְּתָו] עֵבֶר *Hastav avar*

The Fall is past

הַגֶּשֶׁם חָלַף חָלַף לֹוּ: *Hagheshem chalaf halach lo.*

The rain is over, and gone.

שירי הנפש Songs of the Soul

Verse 11: for behold, the Fall is past
As is the rain that comes after the Fall
Which is definitely over, gone.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

Verse 11: for behold
The sages have already made an analogy between the soul
And a field
Which grows what is seeded in it
The way the field has the strength,
Ready to bring out the seed which is sowed in it.
So does the soul when it develops in thought and practice
To bring out the divine seeds concealed in it
Producing holy fruit, which are a praise [of God]
We have already spoken on an issue close to it
In our commentary to Isaiah 28
And Maimonides has already explained in
Guide to the Perplexed (Chapter 32:1)
That what happens to the mental perceptions
Which are dependent upon matter
Is similar to the sense perceptions,
Namely, since the soul is connected with matter,
The perception of matter will necessarily effect it.
We have seen that material forces
Are characterized by fatigue and weakness.
This is the reason HaShem has given
Sleep and slumber in animal nature,
So that they could rest from their action
Relax and replace their strength.
By sleep and rest, their strength is renewed
As in the beginning.
Plants, too, have a similar nature of constant sleep
To replace [renew] their strength,
As in known in the science of botany.
We have seen in nature,
Including the earth
Which HaShem has limited in His wisdom,
Settings of Summer and Fall (winter), heat and cold,
Which are necessary,
For the seed of earth and its offsprings.
After harvest,
Which follows the growth from the earth,
The garden grows its seeds,
[Then] its strength weakens and it tires.
If Summer were forever
The earth would have produced fruit ceaselessly.
The fruit would then be thin and skinny
Because of the weakness of the growing power
When the field turns around at the heat of Summer,

לכן שם הבורא ית' חק לארץ
 שאחרי הקציר יתחילו ימי הסתיו והשלג,
 בו ירדמו כל כחות הטבע ויתקבצו את תוכם,
 ישכבו ינוחו יגיעי כח
 תחת מעטפות השלג והקרח כמתעלפים,
 עד יגיע האביב,
 שאז יעורו משנתם
 וכחם חדש עמהם,
 ואז תוסיף תת כחה ביבול ובפירות שנית.
 וכן יהיה בכחות הנפש
 מצד התקשרה בחומר'
 שעה תוציא הנפש את פריה,
 והיא עת תפרח כשושנה
 ותוציא פרחיה האלהיים
 לחזות במראות האלהים,
 ואשכלותיה יבשילו ענבים
 להשיג בנבואה ורוה"ק.
 אז תתעלף ותרדם ימים,
 ותנוח בחיק הגויה,
 וזה נקרה לה ימי הסתיו
 שכחות הנפשיות עלימו יתעלם שלג,
 עד תחליף כח
 ויזרח עליה השמש האלהי שנית,
 והנה ראינו בטבע הארץ שאחר עבור הסתיו
 יתחילו ימי הגשם,
 כי אחר שהקודרים מני קרח יזורבו
 נצמתו בחום האויר,
 יתחילו האדים לעלות,
 והגשם המתהווה מהם יתחיל לרדת,
 ואז האויר בלתי נקי ומאפיל בעד אור השמש.
 וכן יהיה בטבע הנפש
 שגם אחר שהרגיעו הכחות הנפשיות
 ויחלו להתעורר משנתם,
 והקפיאה תמס תהלוך
 אז גם הכח הדמיון יתחיל לפעול פעולתו,
 וציורי הנפש עדיין מעורבים באדים
 ובהרהורים המאפילים
 בפני האור העליון הזך,
 עד שיטהרו העבים
 ויזכו המחשבות
 ואז גם הגשם חלף הלך לו,
 ועל מליצה זו אמר הדוד העליון לרעייתו,
 כי עבר הסתיו
 וגם חלף הגשם
 [וכבר כתב הרמב"ם בהקדמת
 המורה
 שיש מי שיברק לו הברק
 פעם אחר פעם
 במעט הפרש ביניהם,
 עד שהוא כאילו היא באור תדיר
 וזה מדרגת
 גדול הנביאים ע"ה,
 ויש מי שישהי לו
 בין ברק וברק הפרש רב,
 והוא מדרגת רוב הנביאים וכו'.
 ושלמה ע"ה
 הבריק לו הברק בליל חייו
 ארבע פעמים,
 שאז זרחה השמש האלהות עליו.
 (בד' פעמים שדבר ה' אליו),
 ובין כל דבור ודבור

The Blessed Creator set a law to earth
 That after harvest come days of Winter and snow,
 When all the forces of nature fall asleep and gather into it,
 Lying, resting, the tired ones,
 Under layers of snow and ice, as if fainting.
 Until Springtime
 When they awaken
 With renewed forces.
 Then [the earth] produces more harvest and fruit.
 The same [occurs] with the forces of the soul
 As it is connected to matter.
 When the soul brings out its fruit,
 When it flowers as a rose
 And blossoms with its divine flowers,
 To view visions of God,
 Its bundles ripen into grapes,
 To perceive prophesy and the holy spirit.
 Then she will faint and fall asleep for days
 Resting on the lap of the body.
 These days are called Winter.
 When the forces of the soul are covered by snow.
 They are revived
 When the divine sun shines upon them again.
 We have seen in nature of earth, that after Fall,
 The rainy season begins.
 When the ice melts
 In the heat of the air
 Vapor starts ascending
 And the rain that is produced from them falls.
 Then the air is unclear, hiding the light of the sun.
 So is the nature of the soul.
 After the forces of the soul rest,
 Starting to awaken from their sleep
 And the ice gradually melts,
 The imaginary force is set into action.
 The images formed by it are mixed with vapor.
 Thoughts conceal
 The countenance of the pure supreme light.
 Until the clouds clear
 And thoughts purify.
 Then the rain is over, gone,
 Upon this analogy the lover says to his beloved
 That the "Fall is over"
 And the "rain is gone."
 [Maimonides has written in the Introduction
 To *Guide to the Perplexed*
 That some people have
 Multiple and sequential lightnings
 With little distance between them,
 That it seems as though these people are in constant light.
 That is the level of
 The greatest of prophets, Moses, May he rest in peace,
 Other people have a great pause
 Between one lightnings and the next.
 This level is the level of most prophets.
 King Solomon, May he rest in peace,
 Had lightning at the night of his life
 Four times
 Then the divine sun rose upon him
 (In the four occasions that HaShem spoke to him)
 Between each of these speeches,

היה לו ימי הסתיו והשלג) He had days of winter and snow).

Winter

- DB Angels in the snow
We made them with quilted wings
on the neighbors' lawns
on the way home from school –
Angeles in the snow.
Icicles growing from the eaves
as the sun melted the ice on the roof
waking in morning to a landscape of love
on the windowpane, the worl of Jack Frost
in the night. Growing up
in a black-and-white world, a photograph
in my imagination, waiting
for purple narcissis to poke their fingers
through the frozen crust –
Angels in the snow.
- PA The winter holds promise for all the aspects of life that can be described as “difficult as splitting of the sea”. Certainly, the fullness of emunah and kedushah are among those aspects.
- RS A seasoned winter, the idiom goes,
is someone who has, one would assume
transcended many seasons, sea-sons,
sons of the sea, seasoning him or her
writings with the spices of falling
and wintering, springing back up
and summering, hammering, can
you see the zones, of all the
seven Cs that come after seven
As and seven Bs for the End of Season
sale of the books of our seasoned
winter.
- DJS Early night
Dormancy
Waiting
Praying for the light
Help
Strength to rebuild, to be reborn
Waiting, wanting
Thankful
The light.
- JR Hibernation
Going into myself
Living off my own blubber
Isolated – placid
Restorative – return to the wilds

Am I this soulless bear?
Insulting the diving within me?
Forks in the road –
Path choices
Lying down
Rising up
Prayers – entreaties
Spiritual trekking forward
Toward “hagem”

The pinnacle – Yom Kippur
Restorative – return to Hashem.

GK A time to plant (our feet into the ground)
A time to replant
A time to slow down or to move quicker
To start anew

Snow - how white?
How much light?
To let in
Endless light
A ray of new hope
Morning sun rays
Peak thru the top of the trees
Ever changing
Chanukah – more light – than can be seen
Let us let the light in
Rededication – to the Torah
A way of Life
Awe winter A time to contemplate, meditate
A new garden – within.

DW A time of hibernation, a time to go within.
Deep in the wilderness, so far from my reality
It's dark, it's cold, it's crisp.
The animals know what to do, they follow their
instincts, they burrow holes, they find caves,
their bodies slow down, they follow the natural
rhythm with time and nature.
How I long for that connection submerged so
deep in my consciousness from generations past where
I lived in the wilderness, made rhythm with nature,
followed the dark and wondrous season of wintertime,
A time held in space, a time to take stock, a time of
waiting, a time to hold space for the new.
A time to mingle my energy with mother earth,
to hold connection with nature's creatures. A time to
feel the cold, not shrug from it.
Wintertime, so beautiful, bitter, quiet, nipping at
my soul to wait and prepare for the next cycle.

MF Winter of nights, winter of days
winter of the light of my soul
in moments departing
from peace and harmony
distortion, disturbance
separated from Holiness
longing, seeking
'til I realize my error
crying out, admitting
that balance has left me
sitting in winter silence til
no thoughts cleave to me
Then sparks, Holy, comforting
re-enter my being
rekindle my heartbeat
repair broken soul
restoring my inner peace
acknowledging my complete faith
I give my most deepest thanks

to the Creator of All (even for Winter)

<p>פרק ב יב הַנְּצַנִּים נִרְאוּ בָּאָרֶץ עַתַּת הַזְּמִיר הִגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ:</p>	<p>Chapter 2, Verse 12 <i>Hanitzanim nir'u va'aretz</i> <i>Et hazamir higi'ah</i> <i>Vekol hator</i> <i>Nishma be'artzenu</i></p>	<p>The blossoms have appeared on the land, the time of singing [songbird] has come, and the voice of the turtledove, is heard in our land.</p>
---	---	---

שירי הנפש Songs of the Soul

Verse 12: He [the poet] continues and says
That the plants have already come out of the land,
He [the poet] adds that
the time of the songbird [the nightingale] has come.
The singing birds will sing on the day of Spring.
He [the poet] adds that the turtledove too
[which is an itinerary bird
as it is says: "And a turtledove, the ?? and the crane
have guarded the time of their arrival" (Jer 8:7).
It habitually travels away in the Winter
To the hot countries
And does not return until the sun rises
Carrying healing in its wings]
She [the turtledove] too returns
And her voice is heard in our land.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

Verse 12: The blossoms
He adds that the divine seeds
which were sown in the soul when it was inspired.
(During the days of Winter and the slumber of the soul
they were concealed in her, being in potential).
These seeds started revealing and actualizing themselves
Until they were seen in the land.
He adds that the songbird has arrived.

Namely, the divine soul has two levels:
a) a soul inseparable from the body throughout life
b) a high level which is called "Alive" and "Unique"
which comes to a person from above
according to the person's deeds and holiness.
This soul separates from the person during
the Winter, when the soul is in slumber.
(The Zohar II 94b says: "if a person merits,
a soul from the higher realm," etc.).
The soul of the first level
resembles the songbird
which does not sing during the Winter.
That type of bird does not travel far away,
it resides like a dove in hiding places
concealed in the "clefts of the rock."
Likewise, when the soul is in slumber,
and the mind dwells in the body
she is silent, she does not sing.
He says that now is the time

ר"ל כי הנפש האלהית יש בה שתי מדרגות:
א) נשמה אשר בגוף הבלתי נפרדת ממנו כל ימי חייו
ב) מדרגה גבוהה הנקראית חיה ויחידה
הבאה אליו ממרום
לפי מעשיו וקדושתו
והיא נפרדת ממנו
בעת הסתיו ותרדמת הנפש
(כמ"ש זכה
יתיר יהבין ליה נשמתא וכו').
והנה הנשמה במדרגה הראשונה
דומה כצפור הזמיר
שבעת הסתיו אינו מזמר
ובכ"ז לא יתרחק ממדינתו
רק תשכון כיונה בעברי פי פחת
בחגוי הסלע
כן בעת תרדמת הנפש
והשכל תשכון בגויה
והיא נאלמה ולא תשורר
ואמר כי עתה

כי הקיצה הנפש מתרדמתה
 עת הזמיר הגיע
 כי תשיר את שיר ה'
 ותתנשא בנעים
 זמירות הנבואה וההשכלה
 שהוא שיר הנפש.

for the soul to awaken from her slumber,
 the time of the songbird has come
 to sing the song of HaShem,
 to elevate the pleasantness
 of the singing of prophesy and enlightenment,
 which is the song of the soul.

ומוסיף לאמר
 שגם קול התור
 שהיא מדרגת חיה ויחידה
 הנשפעת ממרום
 שעד עתה התרחקה מפני הסתיו
 לארץ צלצל כנפים
 ולמעוני שחקים
 עתה נשמע קולה בארצנו
 כי שבה לשכון כבוד
 ע"ד התעורר רוח הקודש.

He adds on and says
 that the voice of the turtledove too (has been heard).
 That is the level of "Alive" and "Unique"
 which comes from above.
 Until now she travelled away because of Winter
 to a land where the wings resonate [sing] [Is.18:1]
 to the dwelling in the heavens.
 Now her voice is heard in our land.
 She has returned to honorably dwell.
 The spirit of holiness has been awakened.

The seeds of the soul

- PA Within us our true inner self lies dormant and asleep to our waking conscious mind. Change therefore is brought upon us to awaken us so that we can achieve the lofty goals of our destiny. Change is the key; movement is the key.
 The greatest task before is for the sleeper to awaken.
- RS Seed, feed, deed, bleed all and with
 E and E and D
 Emergence and Elevation and Death
 Is the soul organic matter or inorganic, organic energy or inorganic
 The soul in potentation of a body
 Soul desires body for long term relationship. Loves music, prayer, organic
 Food. No smokers. Please send picture.
 Picture of the future where light will be right, will be light will be might to feed the seed in deed no
 bleed.
 The pleasantness of our Creator upon us in sight in deed in love.
- DJS Oh seeds of my soul
 Forever dormant, will you be?
 When winter is past
 Will you sprout as last?
 Who gives you water?
 Oh, seeds of my soul
 Hu?
 On whose wing do you fly
 To return
 Where do you hide
 To be revealed
 Oh seeds of my soul
 How do you grow?
- JR Divine packets
 Funneles into
 My earthly soul
 Tumbling around in the loam
 Some sprouting
 Others squished
 By my aberrant ways
 Painful, lonely
 Dormant, disintegrating
 Losing hope
 An eerie silence blanketing

My inner struggles
 Spring swaddles me with
 Hashem's "heat"
 His love
 A removal of husks
 Awakening
 Heaven-sent seeds
 Potential aroused
 Soaring....

- F The love bord goes far away to bring back the energy of life given by Hashem. To give life and soul to seeds.
- DW Deep within the womb where darkness is a black velvet blanket a seed awaits to burst forth. She is awestruck lying there as she desires to take form, to move in potentiality. The cycle of life, birth, living and dying, the agreement, the contract this soul - she takes on when she is ready to transform. To stay hiding or to germinate, to birth, to burst forth, to hold back. The energy holding the polarities, and yet this soul's impulse is to move forward – she desires to release her seed and spring forth and make herself known.
- AP Birds breathing
 Life remember every
 feeling that we
 we have in our lives
 and the process begins.
 My emotions deeper
 And deeper to
 Be true. The filaments
 They have left
 In the world of dreaming
 Perceptual arrangements
 Needed in order to
 See the Divine
- HK The soul is always with us, always absorbing, its seeds take different shapes, when they bloom, do different jobs based on who harbors them which connects to each of us being created uniquely. The soul carries that uniqueness but it is our responsibility to discover what that uniqueness is. Only by paying attention can we make that discovery.
 G-d has given us this soul, this gift and we should seek out our soul by discovering our uniqueness. That's why it takes a lifetime to discover who we are.
 How sweet it is to know we have a soul, our very own, by taking care of our body, our spiritual life, our concern for one another can the soul have peace.
- BR From above to below
 From below to above
 What came from above
 Must return from below
 Return, return.
 The seeds are contained in the Plan,
 The Divine Plan, the only plan.
 Separation & winter
 The wisdom is in the empty space
 That is the plan
 That is where there is the awakening
 Awakening...singing...return.

פרק ב יג Chapter 2, Verse 13

הַתְּאֵנָה הַנְּטִיחַ פְּגִיחַ וְהַגְּפָנִים אִם סְמָרָר
 13 Hate'ahnah chaneta fageh'ha
 Ve'hagefanim semadar

The fig tree has produced its green figs,
 and [on] the grapevines tender grapes,

נתנו ריח	<i>Natenu rei'ach</i>	give out their fragrance;
קומי לְכִי [לָךְ]	<i>Kumi lach</i>	arise my beloved,
רעיתי יפתי	<i>Ra'ayati yafati</i>	my fair one,
ולכי לך:	<i>U'lechi lach.</i>	and go forth.

שירי הנפש Songs of the Soul

(יג) התננה
מוסיף כי גם
התננה חנטה פגיה,
וגם הגפנים
כי כבר הגיע ירח זיו
שבו זיו לאלנות.
וא"כ קומי לך רעיתי,
ור"ל שתחלה אמר
קומי לך
שאין יראת נזק מפני הסתיו שכבר עבר,
ועתה מוסיף קומי
מפני התועלת שתקבל מן האביב והקיץ.

Verse 13: The fig tree.
He [the poet] adds that
the fig tree has produced its green figs,
and the grapevines too.
The month of Ziv [radiance, Iyyar] has arrived
when the trees give out radiance.
Hence, arise my beloved
namely, first he said to her:
arise [not only because]
as there is no danger from winter which has passed,
and he [the poet] adds: arise [because]
as there is benefit to receive from Spring and Summer.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(יג) התננה
ר"ל כי הזרועים הקדושים
הצפונים בנשמת האדם
יש בהם שתי מדרגות,
יש שהם בה בכח ולא בפועל
והם דומים לזרעים
שבימי הסתיו יעלמו לגמרי
ולא נשאר מהם
רק זרעם הטמון באדמה
ומוכן לצאת אל הפועל
עת זרח שמש
וכן יתעלמו הכחות האלה
בעת תרדמת הנפש בהחלט.
ויש שהם בה בפועל
ונעשו לה קנין
והם דומים לעצים נושאי פרי
שגם בימי הסתיו לא יתעלמו בהחלט
רק יעמדו מלדת ולשאת פרי
אבל בכ"ז מצבת במ.
וכן הכחות האלה לא יתעלמו
גם בעת תרדמת השמש
רק לא ישאו אז פרי ותנובה
והם ישנים שנת החורף
ובכ"ז זרע קדש מצבתה.
ובזה הוסיף במליצתו
כי גם הכחות האלה
שהם בנפש בפועל
אשר עד עתה לא עשו פרי קדש הלולים
עתה ישאו פרים.
והנה התננה משל
אל החיות השכל והבינה
צוף דבש אמרי נועם
והגפן משל
אל הכח המוכן אל הנבואה
ורוה"ק

Verse 13: the fig tree,
Namely, the holy seeds
concealed in the soul of a person
have two levels:
one level is potential, not actual
and they resemble seeds
which disappear completely during the winter,
nothing remains from them
other than the seed concealed in the earth
ready to come out into actuality
when the sun rises.
these powers are hidden
when the soul is completely in slumber;
And at times they are on a level of actuality
becoming her property,
like trees which bear fruit.
Even in winter these will not be completely hidden
but only stop from giving birth and giving fruit.
Nevertheless, they exist.
These powers will not be concealed
even at the time of the slumber of the sun.
At the time of which they will not bear fruit
they hibernate during winter
yet it is a seed of holiness.
He [the poet] adds in his analogy
that these powers too
which are in actualized in the soul,
which until now have not created the holy fruit of praise
now will give fruit.
The fig tree is an analogy
to the mind and to understanding,
the honey-sweet teachings.
The grapevine is an analogy
to the power which is prepared for prophesy,
and the spirit of holiness.

<p>שכבר בארנו שהיין המוזכר בספר הזה רומז את הנבואה. אומר כי הכחות האלה הוציאו ציצים ופרחים ומוכנים לשאת פרים וא"כ קומי לכי רעיתי וצאי מן הגויה להדבק בעליון. ותחלה אמר קומי לכי כי אין עוד יראת נזק כי הסתיו עבר ואין מעכב בפני הנפש לצאת ועתה הוסיף שצריך שתצא אחר שהכל פורח ונושא פרוי והיא מוכנה אל התועלת הגדול שישפוך ה' את רוחו עליה. והמשורר לקח מליצותיו מן הזמן שאו היה הדבור הזה שהיה בחודש זיו בשנה הרביעית לשלמה (כמ"ש מ"א ר') ולקח משל מן השנויין שיעשה הירח הזה בתולדות האדמה אל השנויים שיעשה הגלות זיו ה' והדרו על הנפש ותולדותיה.</p>	<p>We have explained that wine, mentioned in the Song of Songs hints at prophesy. He [the poet] says that these powers have caused buds and flowers to come out, ready to bear fruit. Then [the poet says] arise, go forth, my beloved go out from the body to attach yourself with the Supreme. He first said arise and go forth, as there is no more danger the winter has passed, nothing delays the soul from coming out. Now he adds that the soul should come out as everything is blossoming bearing fruit, and she is ready for this great benefit when HaShem will pour his spirit upon her. The poet created his analogies from the time where this teaching was in the month of Ziv [Iyyar] (as mentioned in I Kings ??) on the fourth year to King Solomon's kingdom. He took from the changes that occur during this month in the unfolding of earth to the changes that the exile of the light of HaShem and his glory upon the soul and its unfolding.</p>
--	---

פרק ב יד

Chapter 2, Verse 14

יֹונָתִי בְּחַגְוֵי הַסֵּלַע
בְּסִתְרֵי הַמְּדֵרְגָה
הֲרֵאֵינִי אֶת־מְרֵאֵיךְ
הַשְּׁמִיעֵנִי אֶת־קוֹלְךָ
כִּי־קוֹלְךָ עֶרֶב
וּמְרֵאֵיךָ נְאוּהָ:

יד

Yonati bechagvey haselah

besetter hamadregah

har'eeni et mar'aich

hashmi'eeni et kolech

ki kolech arev

umar'ech naveh.

My dove, in the clefts of the rock,
in the concealment of the cliff,
show me your countenance.,
let me hear your voice,
for your voice is sweet,
and your countenance is comely.

שירי הנפש

Songs of the Soul

<p>(יד) יונתי, [רואה הוא כי הרעיה לא תוכל עתה להתרחק מן העיר, כי לא יצאה עמו אל המדבר רק אל הכרמים] ממשיל אותם ליונה החבואה בימי הסתיו בחגוי הסלע, וגם אין משוררת אז בקולה כי היא בסתר המדרגה. כאילו מחבאת גופה לבל יתראה וקולה לבל ישמע, מבקש הראיני את מראיך והשמיעני קול שירתך, ומפרש כי קולך ערב. ר"ל אם לא תצאי אל המדבר עכ"פ צאי מן המחבא למען אראך ואשמע קולך:</p>	<p>Verse 14: My dove [He sees that the Ra'ayah cannot go far from the city. She did not go out with him to the desert only to the vineyards.] He compares her to a dove which hides during the winter days in the clefts of the rock. During that time she does not sing because she is concealed in the cliff. She hides her body, as if not to be seen, and her voice is not be heard. He asks: "Let me see your countenance and let me hear the singing voice." He comments: "Your voice is sweet" namely, even though you did not go out to the desert [I'm asking you to] go out of your hiding so that I can see you and hear your voice.</p>
---	---

מליצה

Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

<p>(יד) יונתי כבר בארנו במובא המחברת שהדבור הזה לא היה נבואה גמורה במראה ובחזון רק הערה נבואית והנפש לא התפשטה אז מן הגוף לגמרי וע"ז ממשיל אותה ליונה החבואה בחגוי הסלע כי נשארה מלובשת בגופה. והנה הדבור שדבר ה' אז אל שלמה הוא הבית הזה אשר אתה בונה אך תלך בחקתי ואת משפטי תעשה ושמרת את כל מצותי ללכת בהם וכו' והיה הבדל בינו ובין הדבור הראשון שדבר אליו בחלום הלילה בגבעון שאז בקש שלמה את החכמה ונתן לו חכמה ולב מבין ובדבור הזה הזהירו על שמירת המצות, לפ"ז בדבור הראשון השפיע עליו שפע חכמה ותבונה על שכלו העיוני ובדבור הזה השפיע עליו שפע יראת ה' ואהבתו על שכלו המעשי. וידוע ששכל העיוני והמעשי הם צריכים זל"ז כמ"ש אם אין יראה אין חכמה ואם אין חכמה אין יראה כי החכמה קודם אל היראה קדימת הסבה כי לא עם ארץ חסיד וצריך שיקדים בשכלו העיוני לדעת את מי הוא יראה ואת החקים אשר יעשה האדם וחי בהם. אמנם היראה קודמת אל החכמה קדימת התכלית אל האמצעיים כי תכלית החכמה היא יראת ה' כמ"ש תכלית חכמה תשובה ומע"ט. ואחר שבדבור הראשון השפיע עליו חכמה ודעת בא בדבור זה להזהירו על יראת ה' ועשות מצותיו שהיא התכלית.</p> <p>והנה מראה הנפש הוא השכל העיוני קולה הוא השכל המעשי. רצוני שמראה הנפש שזה מורה על עצמותה הנה עצמות הנפש היא ההשכלה שכן נקראת בפי החכמה נפש השכלית. וא"כ השכל העיוני תראה הנפש את מראה והשכל העיוני הוא ישפוט על הדברים כמו שהם נמצאים להכיר בין האמת והשקר אמנם השכל המעשי הוא ישפוט על הדברים כמו שהם רואיים להיות מה יעשה ומה לא יעשה</p>	<p>Verse 14: My dove We have already commented in the Introduction stating, that this revelation was not a full prophesy in sight and vision, only a prophetic comment. The soul did not "disrobe" from the body completely. Thus, he compares her to a dove hiding in the clefts of the rock as she remains dressed in her body. The revelation that HaShem spoke to Solomon was "the house which you are now building... if you go according to my law, and perform my judgements and guard all my commandments, to fulfill them, etc." There is a difference between this and the first revelation when HaShem spoke to him at night in a dream at Givon. Then, Solomon asked for wisdom, and HaShem gave him wisdom and an understanding heart. In this revelation,, HaShem warned him about keeping the commandments. In the first revelation, HaShem bestowed upon him a bounty of wisdom and understanding upon his theoretical mind while in this revelation HaShem bestowed upon him a bounty of the fear love of God upon his practical mind. It is known that the theoretical and practical minds require each other, as it is says: "If there is no fear of God, there is no wisdom, and if there is no wisdom, there is no fear of God." Wisdom precedes the fear of God as cause has precedence. The verse says: "An ignorant person cannot be a pious person" The theoretical mind has to come first to know whom the person has fear of, as well as the laws by which to live. However, fear of God precedes wisdom the way the end precedes the means as the end of wisdom is the fear of God. as it is says: "the end of wisdom is teshuva and good deeds. After the first revelation HaShem gave Solomon wisdom and knowledge. This revelation came to warn him about the fear of God, and the performance of the commandments which is the objective.</p> <p>The sight of the soul is the theoretical mind and its voice is the practical mind. Namely, the image of the soul points at her essence and the essence of the soul is its enlightenment, as it is called by wisdom the mind soul. Hence, the theoretical mind will show the soul its image and the practical soul will judge things the way they are to distinguish between truth and falsity. The practical mind judges things the way they ought to be what should be done and what should not be done,</p>
--	---

להכיר בין טוב לרע,	to distinguish between good and evil.
וזה קול הנפש כי בזה תשמיע קולה	This is the voice of the soul, as in this she voices herself
אל כל כחות הגויה	to all the faculties of the body
לצוות אותם ולהזהירם	to command them and warn them
על הטוב והרע	upon good and evil,
על המצוה ועל העבירה,	upon commandments and transgressions.
שע"י הקול יגלה האדם את רצונו	Through the voice a person reveals his/her will
וע"י המראה יגלה את עצמותו מה הוא,	and through the vision, a person reveals his/her essence.
אמר ה' אל נפש שלמה	HaShem said to Solomon's soul:
הנה את כלואה בחגוי הסלע	You are locked up in the clefts of the rock
מסתרת את מראיך	hiding your countenance
ובסתר המדרגה	in the concealment of the cliff,
בלתי משמעת את קולך	not voicing yourself.
הראיני את מראיך	Let me see your countenance
ע"ד שתשכיל בשכל העיוני	So that you gain knowledge in the theoretical mind
אשר כבר השפיע ה' עליך חכמה	which HaShem has already endowed you with wisdom
בדבור הראשון	in the first revelation.
וגם השמיעיני את קולך	Also, let me hear your voice.
ע"י שתצוה אל כחות גופך	By commanding the forces of your body
לשמור מצות ה' וחקותיו	to keep the commandments of HaShem and his laws
בשכל המעשי	in the practical mind.
שזה הזהירו בדבור הזה	This is his warning in this revelation
ולכן הקדים הראיני את מראיך	Hence he first says: "let me see your countenance"
שהוא קודם בזמן	which precedes in time,
אולם כאשר פירש חשיבותם	but after stating its importance
הקדים כי קולך ערב,	he says first that "your voice is sweet"
כי היראה קודמת אל החכמה בחשיבות	because fear of God precedes wisdom in importance,
כי היא התכלית.	as it is its purpose.

- AP Vision
Quite simply, we must
Find a way to experience
Our inner vision
Awareness developed
During periods of
Silence and solitude.
Consciousness to
Begin a moment
Of relative peace and wisdom.
Vision of divine lights
Feelings of harmony and
Music happens any time.
- WSE I am fascinated by the nuances of the verses – it is quite amazing how the meanings can be so rich and varied.
I am drawn to the many interpretations of the words "sight", "vision", "sound", and "voice", and how they range from the most general to the most personal.
Language makes its own magic – it transports on 3 levels: from the sender, thru the environment, to the receiver.
And it all comes from Hashem.
- RS Wines secrets of seventy
voices of Torah of truth or
falsity let me hear your voice.
what happens to a voice unheard
to a sin unconfessed, to a talent
unrevealed, to an anger unignited,
to a love unseen, but still mere
concealing the energy of the sun
in the grapes that produce the

wine gematria seventy for secrets
 revelation of sounds becoming visions
 so everyone can sear them, yes,
 sear of hee them as one seventy
 in one, awe of one who gone
 six thirteen in ten, ten fingers
 of my hand, tree of sephirot, faces
 facets of light, if I don't hold
 I'll faint, thank G-d.

DJS Do I hear your sweet voice?
 Your beauty can I see it?
 Hidden
 Wondrously seeking
 Knowledge
 Ways of living
 Can I hear you?
 Do I see you?
 Knowing
 Unknowing

JR "Ollie, Ollie, open, free, free, free..."
 Come find me!
 Game of the city aprks
 My soul's hiding.
 Physical cliffs abound.

Trembling with fear and ignorance
 How can I escape – safely?
 A surrendering sigh.

"Knock, knock, knock..."
 Who's there?
 Come out to play.
 Game of the vineyard.
 My body emerges
 Its face – exposed
 O, soul – awakening.

Come, let's sing!
 I want to hear your voice!
 Sweet soul – imbibing the fruits of creation –
 Enebreated – song of melodious awe
 Elevated – cleansed, directed
 At One.

MF Discernment is preceded by ALL KNOWING/ALL BEING.
 Not yet dissected, not fragmented. So full of divine presence that no walls and barrier need be scaled or torn down. No reaching upward, outward, inward or toward any understanding or consciousness. So full of knowing that the not knowing supercedes the question and is an answer unto itself. A silent voice is not an empty voice. A state of other consciousness is neither unconscious nor empty: By being so filled with the Divine Presence that there is no room for doubt or indecision...or even decision.
 When a brief moment of distraction/attraction empties even a minute part of the fullness, the mind's eye turns to see the emptiness and the questioning begins:
 What might be the root?

DR Awe is the beginning
 Awe is the motivator
 The self is in awe
 The self desires understanding

The self discerns
 The self feels longing
 Awe is unchanging
 Awe is undifferentiation.
 Awe is unceasing
 The self uses thought,
 Awareness, intuition, logic
 All of its attributes of understanding.
 It eventually arrives at awe.
 No more, no less.
 As was its beginning.

BR Fear & Love

Fear of G-d as the awe of G-d.
 The tzaddik comes to fear anything
 that might get in the way of this awe –
 this great awe – the awe of G-d.

Let me see your countenance - let me see your desire.
 Show me your face - show me your desire.
 Let me hear your voice - let me know your intention.
 Oh your voice is sweet - so is your intention.

<p>פרק ב טו אַחַזוּ לָנוּ שׁוּעָלִים שׁוּעָלִים קְטַנִּים מְחַבְּלִים כְּרָמִים וְכַרְמֵינוּ סְמָדָר:</p>	<p>15 Echezu lanu shu'alim shu'alim ketanim mechablīm keramīm u'cherameinu semadaar.</p>	<p>Chapter 2, Verse 15 Seize for us the foxes little foxes that destroy vineyards [for] our vineyards are with tender grapes.</p>
---	---	---

שירי הנפש Songs of the Soul

<p>אחזו, עתה יספר איך התיחדה הרעיה עם דודה. והלא לא התרחקו מן העיר רק היו בין הכרמים ושם היו גם כן בנות ירושלים השומרות אותה, ואיך לא השביתו את החבור הלז? מספר כי הרעיה שלחה את בנות ירושלים מאתה שיצאו לאחזו את השועלים המחבלים את הכרמים, ואמרה להן אחזו לנו שועלים, כי השועלים הקטנים הסובבים בכרם הם המחבלים את הכרמים, וכרמינו הוא סמדר, אחזו אותם בל ישחיתוהו, ובתוך שהלכו הבנות לצוד את השועלים, בתוך כך נשארה לבדה עם דודה, שעל זה אמרה "דודי וכו', [וגם הסתירה תוך משכיות כסף תפוחי זהב, כי שמשון על ידי שנתנו את ארוסתו לאיש אחר ופלשתים לא מיחו בדבר, לכד שלש מאות שועלים וישלחם להשחית את הכרמים</p>	<p>Verse 15: Seize for us Now, the poet tells how the Ra'aya united with her lover. Though they have not gone far from the city, only as far as the vineyards, where the daughters of Jerusalem were guarding her, how, then, could they not prevent this union? The poet tells that the Ra'aya sent away the daughters of Jerusalem. They went out to seize the foxes who were destroying the vineyards. She told them: "Seize for us the foxes, because the little foxes occupying the vineyard are the destroyers the vineyards, and our vineyards have tender grapes. Seize [the foxes] so that they don't destroy the vineyard." When the daughters went to hunt the foxes she remained alone with her lover. Hence she said: "My lover" [in the next verse] (She also hid in the ornament of silver, golden apples. Samson, when the his fiancee was given to another man, and the Philistines did not protest about it, captured three hundred foxes and sent them to destroy the vineyards.</p>
--	--

<p>והן אלה השועלים יצאו גם כן לחבל הכרם על שנלקחתי מדודי אישי וארוסי צאו אחזו אותם:</p>	<p>“These are the foxes that went out to destroy the vineyard because I was taken away from my lover, man and fiancée. Go seize them.”</p>
מליצה	Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]
<p>(טו) אחזו, כבר בארנו כי בדבור זה לא התרחקה הרעיה מן העיר רוצה לומר לא התפשטה נפש שלמה מן הגויה כי לא היה נבואה גמורה. והפסוק הזה מצייר איך התייחדה נפש שלמה עם דודה העליון והיא עדיין בגויה ואיך לא השביתו בנות הגויה וכחותיה, את הדבוק הזה, מספר כי נפש שלמה שלחה את כחות הגויה לאחזו שעלים קטנים מחבלים כרמים, השועלים הוא ציור לכחות הדמיון כי הפקות של השועל בא מצד כח דמיונו יותר מיתר בעלי החיים לחשוב ערמומית בעזר כח המדמה שלו, ובעת תהיה הנבואה בלתי שלמה שהנפש לא התפשטה מן הגויה אז יתערבו מחזות כחות הדמיון עם השגת השכל ועל ידי זה יראו הנביאים צורות ותמונות כמו שאמר וביד הנביאים אדמה שה בא מצד תערובות כח הדמיון ואז בעת יתעסקו בנות החומר בציורי הדמיון ובתמונותיו יפשיט השכל ההשגה הזכה אשר ישיג על ידי שפע ה' השופע עליו וישיג ברוח ה' עליו. וזה מצייר פה שהרעיה נפש שלמה שלחה נערותיה כחות החומריות לאחזו השועלים רוצה לומר להתעסק בהדמיונות אשר יפיץ אז הכח המדמה ויוליד מחזות ודמיונות (כמו שצייר פה ציור ביאת דודו העליון ששומע קולו ורואהו מדלג על ההרים כצבי וכעופר שכל זה הוליד המדמה בחזיונו מצד התערבו ההשגה זו) ובעוד עסקו בנות החומר בדמיונות האלה המתיחסים אל החושים ואל השגות חומריות הפשיט השכל מהם את השגתו הזכה הנבואית והתייחדה הנפש עם דודה, ובארה כי השועלים האלה מחבלים כרמים</p>	<p>Verse 15: Seize for us We have already explained that in this revelation the Ra'aya did not go far away from the city. Namely, the soul of Solomon did not disrobe from its body because this prophecy was not complete. This verse describes how the soul of Solomon united with her supreme lover while still in the body, and how the daughters of the body and its forces did not prevent this revelation, The poet tells that Solomon's soul sent out the forces of the body to seize the little foxes, vineyard destroyers. The foxes are a description of the imaginative faculty. The smartness of the fox derives from its power of imagination far more than all the other animals. [The fox] thinks cunningly with the aid of his imaginative faculty. When the prophecy is incomplete the soul does not disrobe from its body. The visions of the imaginative faculties mix with the perception of the mind. Then the prophets see shapes and pictures as the verse say (Hosea 12:11): “I will imagine through the hand of the prophets.” This comes from the mixing of the imaginative faculty When the daughters of matter occupy themselves with the pictures of imagination and its images the mind loses its pure perception which it perceives through the bounty of HaShem which flows upon it, and it perceives [prophecy] through the spirit of HaShem upon it. The Ra'aya, the soul of Solomon, is described here as sending the maidens, the forces of matter, to seize the foxes. Namely, to engage in imaginations produced by the imaginary faculty, generating visions and fictions. (the way the poet described the coming of the supreme lover as his voice is heard, and he is seen jumping on the mountains as a deer and doe. All this was born by the imagining mind in its vision as the [imaging faculty] engaged in this perception). As the daughters of matter were [pre]occupied with these imaginations relating to the senses and the material perceptions, the mind lost its pure and prophetic perception, and the soul unified with its lover. She explained that the foxes are the destroyers of the vineyards</p>

והכרם סמדר
 רוצה לומר כי מבואר אצלי בכל ספר זה
 שהנבואה נמשלת אל היין
 שימליץ שמחת הנפש בהשגה.
 והנה בנבואה הראשונה
 שהיתה נבואה גמורה
 אמר הביאני אל בית היין,
 סמכוני באשישות,
 כי הנפש התפשטה מן החומר וכחותיו
 ולא התערב עמה הכח המדמה
 ושתתה יין המשומר בענביו
 אמנם נבואה זו שלא היתה נבואה גמורה
 לא שתתה אשישי יין
 רק נמשכה לכרמים
 שממנו יצאה יין
 שהיא מליצה שהיה רוח הקדש
 וכעין התחלה והכנה לנבואה
 כמו שהכרם הוא הכנה אל היין
 וגם התחלה זו לא היתה במלואה ושלמותה
 רק נדמה ככרם שהוא סמדר
 שעדיין לא הבשילו אשכולותיו ענבים.
 וזה שבאה
 שמטעם זה יתעסקו כחות החומריות
 לאחוז השועלים
 שהם ציורי הדמיון ותמונותיו
 שזה יען שהכרם סמדר
 רוצה לומר, שהנבואה בלתי שלמה
 ועל ידי כך רבו בה ציורי הדמיון
 והם מחבלים את הכרם
 רוצה לומר משחיתים את הנבואה
 ומאפילים אורה
 ומערבים בהשגותיה מחזות ודמיונות.
 לכן יאחזו כחות החומר
 את ציורי הדמיון
 עד שבתוך כך תתיחד הנפש עם דודה העליון
 לחזות בנועם ה'
 ולשמוע דברות קדשו
 [וגם יאמר כפי הציור השני
 שכמו שחבלו השועלים כרמי תמנתה
 על ידי שניתנה אשת שמשון לאיש אחר
 כן יחבלו השועלים שעם כחות הדמיון
 את כרם הנבואה
 על ידי שנתנה הרעיה נפש שלמה אל המלך שלמה
 רוצה לומר על ידי שהתערבה בחומר
 ולא יכלה להתפשט ממנו
 ולהתחבר עם דודה העליון ברוך הוא:]

and the grapes of the vineyard are still tender.
 I have explained in this commentary
 that prophesy is analogous to wine,
 which represents the joy of the soul during perceiving.
 In the first prophesy
 which was a complete prophesy
 the poet said: "Bring me to the house of wine"
 "Support me with wine glasses."
 The soul has disrobed matter and its forces
 and the faculty of imagination did not mix with her.
 She drank the wine preserved in its grapes [at creation].
 This prophesy was not a complete prophesy.
 She did not drink from the glasses of wine
 She was only drawn to the vineyards
 from which wine is produced,
 which is an analogy to the spirit of holiness.
 It is a beginning and preparation for prophecy.
 the way the vineyard is preparation for wine.
 This beginning too, was not complete and full.
 It only looked like a vineyard whose grapes are tender
 The clusters of grapes have not matured yet.
 The reason for that is
 the engagement of the forces of matter
 in seizing the foxes,
 which are descriptions of the imagination and its images.
 As the grapes of the vineyard are tender,
 namely, prophecy is incomplete.
 Hence there are many descriptions of the imagination
 which are the destroyers of the vineyard,
 namely, destroyers of prophecy
 darkeners of its light,
 mixing in its perceptions visions and imaginations.
 Hence, the forces of matter seize
 the images of the imagination.
 During that time the soul unites with her supreme lover
 to envision the pleasantness of HaShem
 and to hear the speech of his holiness
 (The poet also says, according to the second image,
 that the way the foxes destroyed the vineyards of Timnta
 because Samson's wife was given to another man
 so will the foxes with the forces of imagination destroy
 the vineyard of prophecy.
 The Ra'aya gave the soul of Solomon to King Solomon.
 By mixing with matter,
 she could not disengage from it
 and unite with her supreme lover, Blessed Be He).

AP Imaginations

I reflected upon
 dream experience in
 which I discovered
 a plane of existence
 where thought and
 material substance
 are not clearly
 distinguishable.
 How often the
 Presence of my
 emotions change.
 The focus of

my thoughts
 the unknown
 play mysteriously.
 Exploration and
 freedom to enter
 a new dimension
 of time reviewing
 events of tender visionary love.

RG Joy is when the knot of doubt is loosened.
 Freedom is when all of me goes in one direction – The brain is clear, transparent, air can flow through, no impediment.
 A knot is dark. Tortured. With curves that disappear, dead ends, lost strands get mixed up, one strand tortured among the other strands.
 One possibility cloaked in among other possibilities.
 But Aah when G-d's light and truth shines on one strand, it glows, it grows, it bursts out of the knot. Straight, shining, and strong – that truth leads my mind forward, my actions have lightness and life. So mind of this clarity is joy! A new name to be relieved of the other dim, winding deceptive coils. Feel such relief. I try to figure each strand out, analyze – Is that imaginative faculty?
 G-d makes the true one emerge. I can hold onto it as a line toward life, a life line, from G-d's true wish for me.

WSE The Gift of Truth
 We pray for truth, but the reality is, it takes a certain level of the mind to receive it.
 There are 4 combinations possible:

1. The truth is there and we see it.
2. The truth is not there, and we see that
3. The truth is there, but we are incapable of realizing (recognizing) it.
4. The truth is not there, so from our need for order, we attempt to create a new truth.

There is a definite goal in staying focused, and like a wineglass, we must be capable of holding the truth as it is, not what false perceptions tell us it is. Every point of view is capable of a false perspective. To see clearly and to recognize what “truly is” is one of the greatest gifts we can receive.

RS Fox 20th Century on Pico and Motor
 There used to be vineyards there or orchards
 Los Angeles was tender
 and the imaginative faculties
 Had not yet made the woods holly
 Or holy
 Tinsel town, her secrets unknown
 Home to us souls, so good to us
 So good to us, city of freeways
 Without a center, surrounded by
 desert, hosting the angels
 Or rather Nostra Reina de Los
 Angeles, Our Queen Esther of the angels,
 these days of Purim, giving
 joy by eliminating doubt, erasing
 Amalek in the flood of rain,
 bringing us all together to do
 the work of Shechina, to fix,
 to repair, to love, to despair,
 to conclude in silence and
 with no real conclusion that
 there is only One and His
 kingdom rules forever, Amen.
 we say to each other, yes I
 believe, yes it is true, yes it
 is One.

MF Songs of Little Foxes

Sounding through the night
 Soulful voice resonating
 With mysterious images
 And seductive melodies
 Not understanding til passing
 From one century to the next
 How the yearning of the soul
 Joins the longing of the lover
 How the crying of the heart
 Mourns the loss of one's mate
 To the forces of the moment
 Disconnected from the present
 Separated from the past
 Little foxes fleeting through the night
 Waking memories, sleeping mysteries

DR Foxes large and small
 Vineyards and grapes
 Grapes and wine
 Attachment and imagination
 Imagination and prophecy
 Pictures and perceptions
 Daughters and maidens
 Body and soul
 Light and dark
 Which is higher which is lower
 Which is clearer which is denser
 Which go up which go down
 All are needed
 All are creation

BR What beautiful vineyards

Vineyards are like the sefirot
 Created from two systems
 Ten above and ten below
 When the light flows easily through the vine,
 Through the sefirot
 When there is no constriction
 There is fruit, there is growth, and
 Ultimately prophecy

In this world the ten below are connected
 To the ten above
 And it is here where we find the foxes lurking
 Limiting, holding back the fruit of the vine.

Build the vessels, open the vines,
 Allow the prophecy to flow.

F In daily life so many doubts or foxes trying to steal our faith and to separate us from our soul.
 To have faith we have to disengage our doubt and chase away these foxes.
 Faith is like breathing...

GK I see a beautiful garden
 The garden of the soul
 Grapes growing over
 The front door entry.
 I remove all layer of paint on door –
 Layers of klipot.
 O please let me in

to your life
The gates will open again
I will think clear
I will think clear again.

Let me open the gates
O Jerusalem.

פרק ב טז

Chapter 2, Verse 16

דודי לי ואני לו
 16 טז דודי לי ואני לו
 הרעה בשושנים:

Dodi li va'ani lo

haro'eh bashoshanim.

My beloved is mine, and I am his
 who pastures among the roses.

שירי הנפש Songs of the Soul

(טז) דודי

Verse 16: My beloved.

בתוך שהלכו בנות ירושלים

As the daughters of Jerusalem left

לצוד שועלים

to hunt the foxes, [she says:]

דודי לי,

“My beloved is mine.”

והתחברה עם דודה,

She united with her lover

הרועה בשושנים

who pastures among the roses,

שהביא לה שושנים

who brought her roses

נותני ריח

which give out the scent

לזכרון אהבתו:

of the memory of his love.

מליצה

Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(טז) דודי

Verse 16: My beloved.

בעוד התעסקו כחות החומריות

While the material forces were engaged
 with the images of the imaginative faculty,

עם ציורי המדמה

the soul united with her lover.

התחברה הנפש עם דודה

ויען שפה בא ההתעוררות מלמעלה למטה

The arousal came from above moving downward
 as the soul was not ready for prophesy.

כי הנפש לא היתה מוכנה אל הנבואה

The poet first said: “My beloved is mine”

אמר דודי לי תחלה

and later said:

ואחר כך ואני לו

“and I am him, who pastures among the roses”

הרועה בשושנים

רוצה לומר שבעת ירעה הגויות

Namely, when the shepherd shepherds the bodies
 to enliven them and to sustain them

להחיותם ולכלכלן

he is called a shepherd of bread and water

נקרא רועה בלחם ובמים

lies in the grassy pastures.

ומרביץ בנאות דשא

But when he shepherds the soul

ובעת ירעה הנפשות

causing them to become prophetic

לנבאותן

and become enlightened in his truth,

ולהשכילן באמיתתו

he is called the shepherd of scent-giving roses

נקרא רועה על ידי שושנים נותני ריח

because she is the spiritual spouse (Ra'aya)

כי היא רעיה רוחנית

through her the minds and soul lives.

שעל ידיה יחיו השכלים והנפשות:

פרק ב ז

Chapter 2, Verse 17

עַד שִׁפּוֹחַ הַיּוֹם
וְנָסוּ הַצִּלְלִים
סֹב דְּמַהֲלָךְ הַדּוֹדִי

17 Ad she'yafu'ach hayom
venasu hatzelalim
sov demeh lecha dodi litzvi

Until the sun spreads
and the shadows flee;
turn away, my beloved, and become

אוּ לְעֶפֶר הָאֲיָלִים
עַל־הָרֵי בְּתָר:

o le'ofer ha'ayalim
al harey vater.

like a gazelle or a young hart
on [the] distant mountains.

לְצִבִּי

שירי הנפש Songs of the Soul

(ז) עד Verse 17: "Until
חיבור זה נמשך עד שיגבר חום היום
וינסו הצללים,
שאז ישובו בנות ירושלים
מן הכרמים מצידם,
כי לא יוכלו לסבול חום השמש,
ואז טוב מפה
בל ימצאוך הבנות בשובן,
ודמה לך לצבי החוזר תמיד אל מקומו,
כן תשוב אלי כפעם בפעם.
הדוד שב על הררי בתר.
ונשלם השיר השני:

This union lasts until the heat of the day becomes stronger
and the shadows flee.
Then the daughters of Jerusalem return
from the vineyards by themselves
since they could not tolerate the heat of the sun.
Then, [she commands him] turn away,
so that the daughters will not find you when they return.
Be like a gazelle who always returns to his own place.
So you will return to me time and again.
The lover returns to the mountains of "Bater"
and the second song has been completed.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ז) עד Verse 17: "Until
חיבור זה הנבואיי
לא ימשך זמן רב
רק עד שיתגבר חום היום
וזה במליצה עד יגברו
טבעי החומר ומנהגיו
שיעפו בנות החומר
להתעסק בהשגה הדמיונית
ואז ינסו הצללים
שהם חזיונות המדמה
שיסורו
עת יתעורר החומר וטבעיו
לשוב לעניניו הגופניים וצרכיו
ואז יסתלק הדוד העליון
ונפסק הדבור
מפני בנות הגויה וכחתייה
ששבו להתעסק בצרכיהם הגשמיים
ואז ידמה לצבי
החוזר לאחוריו ואל מקומו
כן ישוב אל נפש שלמה
כפעם בפעם
כל עת תהיה מוכנת אל ההשגה:

This prophetic revelation
will not last for long
only until the heat becomes stronger.
This refers to the growing strength of
the nature of matter and its leaders.
When the daughters of matter become weaken
engaging in imaginary perception.
Then the shadows flee,
representing the visions of the imagination
which will be removed
when the the natural matter is awakened
to return to its physical needs and interests.
Then the Supreme Lover flees
and the revelation ceases
because the daughters of matter
return to engage in their material needs.
The lover then resembles a gazelle
who returns to his own place.
So will the soul of Solomon return
time and again [to its lover]
when it is ready for perception.

שירי הנפש Songs of the Soul

אחר ימים רבים
 והרעיה סגורה בחדרי שלמה,
 זכרה את דודה ואהבתו על משכבה בלילות.
 ותצא ממתנה לבקשו בעיר
 ולא מצאה אותו
 עד שיצאה מן העיר אל המדבר.
 שם נתחברה עמו
 עד שרדפו אחרי בנות ירושלים,
 אמנם גם אחר כך נמשך החבור ביניהם
 ודבר עמה בכל לשון של חיבה
 ובסיפור זה יספר
 איך יצאה ממתת שלמה,
 ואיך לא הפרידו בנות ירושלים ביניהם
 גם אחרי זאת,
 והשיר הזה נמשך עד אני ישנה (ה', ב').

After many days
 the Ra'aya was locked up in the chambers of Solomon.
 On her bed at nights she recalled her lover and his love.
 She got out of her bed to seek him around the city
 but could not find him,
 until she left the city and went to the desert
 where she united with him,
 until the daughters of Jerusalem pursued her.
 Even after that, the connection between them continued.
 He spoke with her in every expression of endearment.
 In this story [song] the poet tells
 how she left Solomon's bed
 and how the daughters of Jerusalem
 did not separate between them after that.
 This song continues until "I am asleep" 5:2.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

הדוד העליון שב אל מעון קדשו.
 ובוזה נשלם השיר השני
 השיר השלישי אחרי ימים רבים
 והרעיה האלהית היפה
 סגורה בגויה
 זכרה את דודה שבשמים
 ותצא ממתנה
 רוצה לומר מגוייתה שנפרדה מן החומריות
 ותשקוד לבקש את ה' ולדרשו.
 וזה היה בשנת אחרת עשרה למלך שלמה
 שאז כלה בנין בית ה'
 והרבה בתפלות ובתחנונים
 ובזבחים רבים
 (כנזכר במלכים א' ח' ובדברי הימים ב' ד')
 ולא מצאה את דודה
 עד שיצאה מן העיר אל המדבר
 רוצה לומר עד שהתפשטתה מן הגויה
 להתחבר עם הקודש
 שאז נראה אליו שנית
 כאשר נראה אליו בגבעון
 (כנזכר במלכים א' ט' ובדברי הימים ב' ז')
 והיה נבואה גמורה
 ודבור ארוך באהבה וחבה.
 וגם אחר שהשביתו כחות החומר
 את החבור הזה
 בכל זאת דבק רוח ה' בנפש שלמה
 גם אחרי זה על ידי המקדש אשר בנה
 אשר ה' אמר לשכון בערפל.
 ויספר איך התפשטתה הנפש מן הגויה
 ואיך לא יכלו בנות ירושלים
 שהם כחות החומר
 להשבית את קדושת שלמה
 ודבוקו באלהים גם אחרי זה.
 והשיר הזה נמשך עד אני ישנה ולבי ער (ה' ב').

The supreme lover returns to the dwelling of his holiness.
 This is how the second song is completed.
 The third song [takes place] after many days.
 The beautiful divine spouse [the Ra'aya]
 is locked in the body.
 She remembers her lover in heaven
 and gets out of bed,
 namely, from her body, separating from materiality
 in an effort to search for HaShem and seek Him.
 This occurred on the 11th year of King Solomon's kingship
 when he completed building the house of HaShem.
 [King Solomon] enumerated many prayers,
 many supplications and many offerings
 (as mentioned in I Kings 8 and in II Chronicals 4)
 but did not find her lover
 until she left the city and went to the desert,
 namely, until she disrobed from the body
 to connect with holiness.
 Then [HaShem] revealed himself [to Solomon] again
 in the revelation at Givon
 (as mentioned in I Kings 9 and in II Chronicales 7).
 This revelation was complete,
 with a long communication of great love and endearment.
 Even after the material forces
 caused this connection to cease
 the spirit of HaShem clung to the soul of Solomon.
 Even after that, through the Temple that he had build
 which was to house HaShem in the mist.
 The poet tells how the soul disrobed from the body
 and how the daughters of Jerusalem,
 which are the forces of matter,
 could not cause neither the holiness of Solomon
 nor his attachment to God to cease even after that.
 This [third] song lasts through "I am asleep" 5:2.

בִּקְשִׁיתִי
 אֵת שְׂאֵהָבָה נַפְשִׁי
 בִּקְשִׁיתִיו וְלֹא מָצָאתִיו:

bikashti

I sought

et she'ahavah nafshi

him whom my soul loves;

bikashtiv ve'lo metzativ.

I sought him but did not find him.

שירי הנפש Songs of the Soul

(א) על

Verse 1: "On my bed

הרעיה מתחילה לזכור בדודה
 ולבקשו על משכבה
 לילה אחר לילה
 ולא מצאה אותו:

The Ra'aya starts to recall her lover
 and seek him on her bed,
 night after night,
 but she could not find him.

מליצה

Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(א) על

Verse 1: "On my bed

הרעיה, נפש שלמה
 התחילה לזכור
 אהבת דודה העליון ב"ה
 ולבקשו על משכבה בלילות
 כי לפני הלילה ההוא
 שנגלה ס' אל שלמה
 במחזה שנית
 היה מכין את עצמו לנבואה
 לילה אחר לילה
 (אחר שהקדים לקדם פניו
 בתפילה ובזבחים)
 ועל זה אמר בלילות לשון רבים
 שהתמיד בזה לילות רבים,
 ולא מצאה אותו
 רוצה לומר שלא השיג הנבואה
 [כי מעת שהרבה בתפלה ובזבחים
 עברו י"ד ימי החנוכה
 ששמחו בשמחת הבית
 ועד] [אין] לא הפיע דבר ה' אליו:

The Ra'aya, the soul of Solomon
 begun to recall

the love of her supreme lover, Blessed Be He
 and seek him on her bed at night[s].

Before that night,

when the [?] revealed himself to Solomon

in a vision again,

[King Solomon] would prepare himself for prophesy
 night after night

(having preceded to welcome His countenance.
 with prayers and offerings).

The poet said "nights" in plural

as Solomon did that continuously for many nights.

She could not find him,

namely, he did not achieve prophesy

[Since he enumerated prayers and offerings

the fourteen days of Temple inauguration had passed,
 in happiness in the [new] Temple,

yet the word of HaShem did not appeared to him.

פרק ג ב
 אֶקוּמָה נָא
 וְאֶסּוּבְבָהּ בְּעִיר
 בַּשּׁוּקִים וּבִרְחֹבוֹת
 אֶבְקֹשָׁה
 אֵת שֶׁאֲהַבָּה נַפְשִׁי
 בְּקִשְׁתִּי וְלֹא

Chapter 3, Verse 2

2 Akuma na I will rise now
 va'asovevah va'eer and roam through the city
 bashevakim u'varehovt in the marketplaces and in the streets;
 avakesha I will seek
 et she'ahava nafshi him whom my soul loves
 bikashtiv ve'lo metzativ. I sought him but did not find him.

מִצְאָתוֹ:

שירי הנפש Songs of the Soul

(ב) אקומה Verse 2: I will rise
 עד שקמה מן המשכב She rose from her bed
 ותסובב לבקשו בעיר and roamed around the city, seeking him
 ומשם לשוקים ולרחובות in the marketplaces and in the streets,
 ובכל זאת לא מצאה אותו: but could not find him.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ב) אקומה Verse 2: I will rise.
 עד שקמה מן המשכב She rose from her bed
 ותסובב לבקשו בעיר and roamed around the city, seeking him
 וגם בשוקים וברחובות in the marketplaces and in the streets,
 ולא מצאה אותו. but could not find him.

רוצה לומר שכבר בארנו We have already commented
 כי העיר ירושלים המוזכרת בספר הזה that the city of Jerusalem mentioned in this book
 היא משל is an analogy
 אל קבוץ כל כחות הגויה for the collection of all the forces of the body,
 שהיא העיר הקטנה המליציית, which is the represented little city.
 וכל אנשיה היינו כל כחותיה All her people, i.e., all her forces
 יש להם דירות ובתים מיוחדים have specific dwellings and houses
 שכל אחד פועל באבר ומקום מיוחד where each acts in a specific body part and specific place
 ומתגלה במקום זולת מקום. and is revealed in a specific place.

למשל נמצא בגויה For example, there is in a body
 איש חכם a wise person,
 איש מבין an understanding person,
 איש בעל דעה an opinionated/knowledgeable person,
 איש מצייר an imaginative person,
 איש חושב מחשבות a person who thinks thoughts,
 איש שומר a guarding person,
 איש זוכר a remembering person,
 רוצה לומר namely,
 כח החכמה the wisdom force,
 כח הבינה the understanding force,
 כח הדעת the knowledge force,
 כח המצייר the imaginative force
 כח המחשב the calculating force
 כח השומר the guarding force
 כח הזוכר, the remembering force

וכן נמצא There also exists
 איש רואה a seeing person
 איש שומע an hearing person

איש מריח a smelling person
 איש טועם מטעמים a food tasting person
 איש ממשש a touching person
 רוצה לומר namely,
 חוש הראות והשמע the senses of sight, hearing,
 והריח והטעם והמשוש smell, taste and touch
 וכל אלה יוצאים משורש הנפש המשכלת and all their derivatives from the mind soul
 שמושבה במוח which lies in the brain
 ומתפשטים באיברים ובמקומות מיוחדים, and expands in the organs and specific places.

וכן נמצא בגויה There is also in the body
 איש מקנא a jealous person
 איש מתגאה a prideful person
 איש מתאכזר a cruel person
 איש גבור a brave person
 איש עז פנים an arrogant person
 איש עניו an humble person
 איש בעל רחמים a compassionate person
 איש רך הלבב a soft-hearted person
 איש ביישן a shy person
 רצוני מדת הקנאה והגאווה והאכזריות namely, the measures of jealousy, pride and cruelty,
 והגבורה והעזות והענוה והרחמים והבושת bravery, arrogance, humility, compassion and shyness
 וכל אלה שרשם and all others deriving from
 מנפש החיונית שמשכנה בלב. the vital soul which dwells in the heart.

וכן נמצא There is also in the body
 איש אוכל an eating person
 איש טוחן המזון a food-grinding person
 איש מוציא הזבל a garbage-taking person
 רצוני כח הזן והמעכל והדוחה namely, the forces that nourish, digest and reject
 ששרשם מנפש הצומחת שמשכנה בכבד whose root is the growing soul which dwells in the liver.
 וכל כח וכח מתראה ופועל במקום מיוחד. Each force appears and acts in a specific place.

והנה כמו שנמצא בעיר מקום השוק והרחוב Likewise in a city, there are places for markets and streets
 ששם יתקבצו כל אנשי העיר where the city people congregate
 בצאתם מן חדריהם המיוחדים when they leave their specific dwellings
 לסחור ולדבר עיש אל אחיו to do business and talk to each other
 עד שהמקום הזה הוא רשות הרבים in the public areas.
 כן יש גם בגויה שוקים ורחובות There is also in the body marketplaces and streets
 ששם יתבקצו הכחות כלנה where all these forces gather:
 שהוא הכח המדמה that is the imaginative faculty
 שם יתקבץ הראוה והשומע והמריח where the seeing, hearing and smelling
 והטועם והממשש והכח המעורר tasting, touching and arousing congregate
 שם יתקבצו האנשים בעלי הגאווה where the prideful
 והקנאה והעזות והענוה jealous, arrogant, humble
 והרחמים והגבורה והמורך compassionate, brave and meek all meet.
 וכח המתאוה And the desiring passion
 שם יתעוררו האוכלים והשותים והטוחנים, וכ', where the eating, drinking and grinding awaken.

על פי זה יצייר המליץ Based upon this image, the poet suggests
 כי הרעיה, נפש שלמה that the Ra'aya, the soul of Solomon
 יצאה לבקש את דודה העליון went out to seek her supreme lover
 וסבבה בעיר roaming the city
 היינו שרצתה להשיג ההשגה הגדולה הזאת She desired to achieve this great perception
 באמצעות כחותיה הגופניות using her physical forces
 וגם עברה אל השוקים והרחובות She went to the marketplaces and streets
 רוצה לומר הכחות הכוללים אשר בגויה namely, the comprehensive forces in the body
 ובכל זאת לא מצאה אותו yet, she did not find him,
 כי לא ישג בכח חומרי because he cannot be found in the material forces.
 ולא תדבק הנפש ברוחניות The spiritual soul will not adhere
 בעודה בעיר ובגויה while in the city and body

<p>הגם שיצאת מן החדרים והיא מתעסקת עם הכחות הכוללים שהם השוקים והרחובות אי אפשר שתשיג ההשגה הנבואית בעוד שלא עברה מן העיר ולא נפרדה מן החומר לגמרי:</p>	<p>even thought she went out of the chambers, engaging herself with the comprehensive forces which are the marketplaces and streets it is impossible for her to achieve a prophetic perception as long as she is in the city and did not separate from matter completely.</p>
---	---

WSC To push oneself to build a dream
To find a way for light to stream
An intensity that strives to burn
Consumes itself with that it yearns
The truth is not a shortened way
Illusion hides the light of day
Some pray, some beg, some feel forsaken
The gift is there when you've awoken

MF Weaken me to the point of breaking
Open me to the heart (break) of being
Strengthen me that my life be loving
Close me within a world of caring

Weaken – open – strengthen – close
Breaking – being – loving – caring

Strengthen then me that my life be loving
Weaken me to the point of breaking
Close me within a world of caring
Open me to the heart(break) of being

Strengthen – weaken – close – open
Loving – breaking – caring – being

FR Among the Roses

Shoshana – my
Hebrew name
Shin, vav, shin
Mysteries within

Loving earthy Father – daddy
Tending multiple
Rose bushes, vines
Gifts to mother
Both of blessed memory
Pure expressed love
Creation translated

Shoshana
Shoshana
Supernal garden scents in
My soul embedded
Cycles of defoliation
Pruning
Dormancy
Spring, summer sent
Aromatic rebirthing
Essential oil
Essence

RG Weak-ened

Week-end

End of week

I am not employed so, you see, my cycle of hard, concentrated work doesn't terminate with thank G-d it's Monday...Let's party or

Whew.. Sunday papers in Jammies. Work is throughout the week. Some days are one 'thing' after another. Will I fit the duties "in" will I be timely. Will I have the right clothes. Will shoes be workable. Oh and much more mental exercises. Why is it tough sometimes?

Cause I think let me just be free. I await nothing ahead, so I can do what needs to be done. Let me be free.

In spite of my flexible schedule, and much reading, phoning, e-mailing, bla bla, when the weekend comes my Shabbat is as powerful and gorgeous and welcome as to any 40 hour a week person. Who knows, maybe more. I am free. Not to think of what I should be doing. Free to see fellow Jews, to greet with smiles, to read and recite and sing my prayers.

Weak = not working.

Week-end - to feel sure and strong

To be sure and strong

Shabbos – week-end.

RS Weekend, weak, week, weekend
wink, dead, will bed, when red,
what med, play words
if you knew how much I loved you
what difference does it make
just a way to say that my heart
is open to you, your weak end
your strong end, just be with
me, can you imagine, being with
the creator of the universe, not universal
existence, of which universe is perhaps
a drop in the weekend, this morning
you said let's just spend time together,
spend money, all spent, weekend,
waiting for the Shabbat weekend
to be with you when I can be with
you every single minute, given season
given day and night, given my ebb,
given my flow as you ride the
heavens, there is no way that I can
imagine you other than my weekend
state of resistance, holy silence not
weak, not end, not nothing just
being, just.

F Simplicity is the way to look at life. Walk with the nature...not so fast..nor so slow. The rest of it goes easy. Let you join your lover and the same time understand him or her. You don't get confused or nervous. I believe this is Hashem's way and for me it is weaken and weekend.

BR My Beloved Is Mine
Light from above
Scent-giving, light of wisdom
A light which leaves impressions
Dodi Li.

And I am His

Arousal from below

But this light is differentiated

Filtered, as it goes through the sefirot

Also called returning light,

Light of mercy

Va'ani Lo.

DR Cycles of experienced creation
 All are G-d
 Back and forth
 Up and down
 In and out
 Hot and cold
 Awake and asleep
 Full and hungry
 Sick and healthy
 Certainty and doubt
 Happy and sad
 Comforting and uncomfortable
 Loud and quiet
 Light and dark
 Near and far
 Simple and complex
 Smooth and rough
 Similar and different
 Life and death
 It would seem that
 G-d cannot make up his mind.

A The new consciousness
 carried me to the
 heights of wonder
 I realize how my
 mind suddenly
 shut off and
 everything became quiet
 sometimes engage
 in the material
 needs. I may
 walk on water
 or live in fire.
 Control of
 the mind is
 more difficult
 Illuminated soul.
 Master the spirit
 Of revelation,
 beauty and
 meditation
 for love.

DJS When the shadows flee
 Will I be me?
 Body driven,
 Soul hidden?
 If the shadows flee
 Just, be.

פרק ג ג	Chapter 3, Verse 3	
מִצְאוּנֵי הַשּׁוֹמְרִים	ג 2 <i>Metza'uni hashomerim</i>	The watchmen found me,
הַסֹּבְבִים בְּעֵיר	<i>hasovevim ba'eer</i>	those who circle about the city;
אֵת שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי	<i>et she'ahava nafshi</i>	him whom my soul loves
רְאִיתֶם:	<i>re'eetem?</i>	have you seen him?

שירי הנפש Songs of the Soul

(ג) מצאוני,
עד שהתחילה לצאת מן העיר
ובאת עד מקום השומרים
סביב לעיר,
העומדים בשער העיר
ושם שאלה שנית
אם ראו את שאהבה נפשה:

Verse 3: The watchmen found me
The Ra'aya started leaving the city.
She arrived at the place were the guards
were surrounding the city,
standing at the gates of the city.
She asked again:
Have you seen him whom my soul loves?

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ג) מצאוני
ואז ברוב תשוקת הנפש אחרי דודה
התחילה לצאת מן העיר
רוצה לומר להתפשט מן החומר
ולעזוב את אנשיה
וגם את הכחות הכוללים שבה
שעברה והתפשטתה
גם מן המתעורר והמדמה
עד שמצאה השומרים לעיר סביבותיה
בסוף העיר
והוא ציור הגדר האחרון
שבו היא העמדת החי
עד שאם תצא הנפש מגדר הזה
ותעבור את הגבול הזה האחרון
תהיה חוץ לעיר
והוא משל שכמעט יצאה מן הגויה
ושם דרשה שנית
על הדוד העליון
אהבת נפשה:

Verse 3: The watchmen found me
Then, because of the passion of the soul for her lover
she started to go out of the city,
namely, to disrobe from matter,
to leave her [individual city] people
as well as the general forces in her.
She had gone out and extracted herself
from the arousing [power] and the imaginative [faculty]
until the watchmen surrounding the city found her
at the edge of the city.
The edge of the city represents the last frontier
where the living stand
until the soul leaves this border,
crossing this last border
into outside the city.
This is an analogy that the soul had almost left the body
where she sought again
her supreme lover,
him whom her soul loved.

And I couldn't find him

DB I could not find him
So I forgot him, took my satchel in my hand,
my dustmop, paperchain, my aphorisms, tape deck,
and I forgot him, said good-bye, so long,
I don't need you anyway.
I was all laminated satin, corrugated boxes,
teakwood drifting into silver.
The, of course, while turning to the right,
he showed up on my left, asking,
"Where have you been hiding?
I couldn't find you anywhere."

FR In the depths of despair
Drowning
Shattered heart
Stifling terror

Where was He?

Grazing elsewhere?

Trampled material existence
Errant seeking
Sexual gastronomic
Love anywhere?

Parental love
Spiritual love
Interchangeable?

Old alleyways of life
Not satiating in
Not replenishing

New trailmarkers
On the horizon have been gifted
Lightening, illuminating..
Oh "parented" soul
Home and safe

DJS Where oh where has my little ____ gone
 Where oh where can she be.
 I've looked right
 I've looked left
 Up
 Down
 In
 Out
 Nowhere is she!
 Can she be?
 Oh yes
 I believe thee!

A Men and women
 Solving the mysteries
 Wonder and wonder
 Is so much more
 Between these songs of love
 Appreciate the heaven and earth
 Freedom to learn to play
 The function of the body and mind
 Find fulfillment and complete
 The many blessings for a
 Pure soul in search of unity.

HK As perfect as I am I lack concentration. I need complete quiet and to be alone. Otherwise, I'm observing, thinking about the others, getting inside their heads and their lives.

 However, when it comes to G-d I am completely certain, G-d is always here – I won't say G-d's here when I need him – He's always here. The bed, the bodies, the daughter, the lover – wisdom, understanding, knowledge, imagination, thoughts, protection, memory – seeing hearing, smiling, tasting, touching, and arousal – all of it is within us. G-d has given us the smorgasbord and we have to relax, know it's there and use it.

 Being in touch with all this is a gift...And everybody here – all somewhat on the same frequency – through Malbim's work and Ronnie's reading and interpretation is sooo reinforcing. The world is off – off someplace else and off because of corrupt value system and the simplicity of our creation and what we were created for – a rare chance to touch upon that. Unity hardly exists – compassion and understanding – no time for that in this world of competition and achievement.

 Our religion is set up to offer us opportunities to replenish – the very holidays each giving us more to joy to celebrate. Each year we have the same holidays and each year we can come to them as different people because the wear and tear and building and re-building changes us.

It's important to have a vision and know all is possible because we are not alone. There are three in every partnership – so good to know G-d enters into all.

This location is a gift for all of us – a way to see more of G-d's creation. To be here makes me feel I should keep doing what I do so I can receive more such gifts.

RS Googling.. “And I couldn't find him” returns..twenty thousand web pages, so many, but think of it, so few, has everyone else found him?

Change the “f” in find, I couldn't kind him, I couldn't bind him, I couldn't mind him, return pages by confidence which is web tech lingo to “how well did I respond to your request” close to the concept of “popularity” which on the web means “how many more like you” hey, here's another one, “And I couldn't link him” breaking searches into words returning a hit list that leads to a detail page that get you browsing, looking searching, seeking, asking, begging, pleading for answers. Yes, I know it's all here, how could you not find something that was never lost, yea, never lost, always gained, no pain, no gain, googles of results millions and millions of words that people have written, typed, placed our web pages in search of Him, did they find Him, closer to you than your breath, one click away, link to link, to wink to infinite ways of representing the wonder of one through the google of manifestation, and the greatest gift, to be chosen to choose that we are chosen, together, watching the mist burn out as we trace time to count the confidence and popularity of every breath in that that vanishes as soon as we find it.

MF Although I wandered days and night,
 Weeks, days, months and years
 Through all the corridors, channels and lanes,
 Crossroads and hidden alleyways
 Moving between the structure housing
 All the elements of the making of the city
 Into the marketplace with its cacophony of voices
 And abundance of sounds and scents and visual awareness.
 I went to the schools of learning and discipline,
 The House of Prayer, Worship, and Meditation
 To the house of the sick and the cloisters of spiritual aspiration
 To the walls of the fortress, the halls of government, the chambers
 Of the rulers, the highest building and lowest basement
 The candlelit clutter of the room of the scribe
 The reverberating halls of the songmaster
 The bright lit room of the tapestry weaver
 The sheltering space of the Rabbi's study
 With no pain left to turn toward
 No where left to look
 No one left to ask
 No place left to sit
 Only one choice:
 To walk through the gated wall, the wall
 Of my own making, the gate that
 I keep closed and into fields of potentiality.

DR I couldn't find Him until I stopped looking.

BR On her bed, recalling her lover
 This is how it starts, how it's been designed
 The light comes from above, leaves
 Impressions, memories, the reshimot.
 And from these memoirs
 Her desire, her burning desire to seek him.
 She arouses herself, rising up from her bed.
 She must build her own vessel first
 A great vessel, a big vessel
 A huge vessel of desire
 She desires to achieve this great perception
 Achieved only by building her vessel
 A vessel that can be built only through the

Interaction of both systems – the
10 sefirot from above and the 10 sefirot from below.
She goes out of her chambers and to a place
Where she cannot find him.
She goes out as she must, all in order to return.

DW This is my journey...For the sake of my love for Hashem, and my process
I will not give up. The journey continues to amaze me, to teach me things
I never knew were there to learn. Sometimes I hate it, I want to stop, but an incredible force propels
me forward, a life force...
I am finding him one step at a time.

פרק ג ד

Chapter 3, Verse 4

כִּמְעַט־שָׁעַבְרָתִי מֵהֵם
 עַד שִׁמְצָאתִי
 אֶת שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי
 אַחֲזִיתִי וְלֹא אֶרְפְּנֵה
 עַד שֶׁהֵבִיאתִיו
 אֶל־בֵּית אִמִּי
 וְאֶל־חֶדֶר הוֹרָתִי:

2 ד *Kim'at she'avarti me'hem*

Scarcely had I departed from them

ad shema'tza'ti

when I found

et she'ahava nafshi

him whom my soul loves

achaztiv velo arpenu

I grasped him and would not let him go

ad shehavitiv

Until I brought him

el bet eeme

to my mother's house

ve'el cheder horati.

and to the chamber of her who conceived me.

שירי הנפש Songs of the Soul

(ד) כמעט,

Scarcely

שהיתה עוברת מן השומרים

She passed the watchmen

עד חוץ לעיר

until she went out of the city

מצאה שאהבה נפשה,

and found him whom her soul loved.

והיא גומרת בדעתה

She is determined

כי עתה לא תרפה אותו

that now she will not let go of him

עד תביאהו אל בית אמה,

until she brought him to her mother's house,

להיות אתה במקום קבוע

so that he will be with her in a permanent place,

ולא ידלג עוד על הררי בתר.

and will not jump any more on the mountains of Bateer.

מליצה

Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ד) כמעט שעברה את השומרים

Scarcely she passed by the watchmen.

כי לא עברה משם לגמרי

She had not passed there completely

שאו היתה נשמתו יצאה בנשיקה

since then [Solomon's] soul would have left with a kiss.

אבל כמעט עברה מהם

but she scarcely passed them.

כי כבר עמדה הנפש על המפתן

She stepped on the threshold

קרובה יותר אל העליונים

closer to the supreme

ורחוקה מן העיר שהיא הגויה

farther away from the city, which is the body

חוץ לגבולה

outside the border,

עד שנבטלו כל כחות הגוף

until all the forces of the body annulled.

כי יצאה הנפש ונפרדה מהם

The soul had gone out and separated from them.

ואז מצאה את שאהבה נפשי

She then found him whom her soul loved,

וחל עליה הנבואה

and the prophecy was bestowed upon her,

על ידי ביטול כחות הגוף

by the annulling of the forces of the body

שכמעט לא נותרה בו נשמה.

that scarcely had any soul [breath] in it.

אחריו יספר

Then the poet tells

כי הרעיה בית מרום הסכימה,

that the Ra'aya of the supreme home agreed

כי עתה לא תרף את דודה

that she will not let her lover go

עד תביאהו את בית אמה,

until she brought him to the house of her mother.

רוצה לומר שמעתה לא יהיה כמו בפעמים הקודמים

Namely, that this time will not be like the last times,

שאחרי כלות הנבואה

where, after the prophecy

שב הדוד הנשגב אל מעון קדשו בשמים

the exalted lover returned to his holy dwelling in heaven

יען שאז לא נבנה המקדש עדיין

since then the Temple was not built yet

ולא היה לשכינה מקום

and the shechina did not have a place

לשכון בתחתונים בקביעות

to permanently dwell in the lower realms.

אבל אחר שנבנה המקדש

But after the Temple was built

החל ה' לשכון כבוד

HaShem started dwelling honorably

בתוך בני ישראל

among the people of Israel

כמו שנאמר בנה בניתי בית זבול לך

as it is said: "I have built a supreme house for you

מכון לשבתך עולמים

a setting for your eternal dwelling.

ובאמצעות מקדש ה'

Through the Temple of HaShem

דבק רוח קדשו על הבונים אותו

the spirit of His Holiness adhered to its builders.

שזה היה עקר הכוונה	This, indeed, was the essence of the intention
בבנין המקדש	of building the Temple.
כמו שנאמר	As it is said:
ועשו לי מקדש	“Let them make me a temple,
ושכנתי בתוכם	and I will dwell among them.”
ולכן אמר שעתה לא תרף ממנו	Hence he said that she will not let him go
עד תביאו אל בית אמה	until she brought him to the house of her mother
שהוא הגוף	which is the body,
ואל חדר הורתה	and to the chamber of her parent [who conceived her],
שהוא בית קדשי הקדשים	which is the house of Holy of Holies
על כנפי הכרובים:	upon the wings of the Cherubs.

פרק ג ה

Chapter 3, Verse 5

הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם

ה 5 *Hishba'ati etkhem*

I adjure you

בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם

benot Yerushalayim

Oh daughters of Jerusalem

בְּצִבְאוֹת

bitzva'ot

By the gazelles

אוּ בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה

o' be'ayalot hasadeh

Or the deer of the field

אִם־תִּעְרְרוּ

eem ta'eeru ve'eem te'oreru

If you awaken or arouse

וְאִם־תִּעְרְרוּ

אֶת־הָאֱהָבָה

et ha'hava ad shetekhpatz.

Love

עַד שֶׁתִּחְפְּזֵי:

vi'yimino techabekeni.

Until it desires.

שירי הנפש Songs of the Soul

(ה) השבעתי Verse 5: I adjure you

בתוך כך התעוררו כחות הגויה
מתרדמתה הנבואה
The forces of the body awakened
from their prophetic slumber.

והיא משבעת אותן The soul adjures them

בל ישביתו את האהבה כנוכר לעיל ב' ז'
וכמו שפרשתי שם: to not cause this love to cease, as mentioned above (2:7)
as I have explained there.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ה) בתוך כך רדפו אחריה בנות ירושלים
והיא משבעת אותנה בל ישביתו את האהבה
כנוכר לעיל (ב' ז'): Verse 5: The daughters of Jerusalem pursued her.
She adjures them to not cease her love
as mentioned above in 2:7.

פרק ג 1 Chapter 3, Verse 6
 מי זאת עלה עליה
 מי זאת עלה עליה

Who is this ascending from the wilderness

מִזֵּה הַמִּדְבָּר

כְּתִימְרוֹת עֵשֶׂן
 מְקַטְרֵת מוֹר וְלִבְנוֹנָה
 מִכֹּל אֲבָקַת רוֹכֵל:

ketimrot ashan

with palmlike pillars of smoke

mekuteret mor u'levonah

in a cloud of myrrh and frankincense

mikol avkat rochel.

of all the powders of the perfume-seller?

שירי הנפש Songs of the Soul

Verse 6: Who is this
 Verse 7: Behold the bed of Solomon
 [The poet's discourse]
 When the Ra'aya returned from the desert
 those who watched her were surprised:
 how did she escape at night from Solomon's bed?
 and how the valiant soldiers of Solomon
 the guardians of his bed, did not stop her.
 This is the meaning of the verses:
 "Who is she ascending from the wilderness"
 "Behold the bed of Solomon
 sixty men are around it"
 guarding the bed all around
 all of them holding swords, skilled in battle.
 How did they not succeed in stopping her?
 How could she escape from Solomon's bed to the desert?
 (And the verse: "like pillars of smoke"
 represents the many perfumes
 that she was received from her lover
 who is full of perfumes and arms [types].
 [As the verse says: "to the scent of your smell
 "a cluster of henna."
 Until the scent became thicker like solid smoke
 she is "a cloud of myrrh and frankincense...")
 Around [the bed] mighty men with swords on their thighs.
 These mighty men could not draw their sword against her.
 Their sword were returned to their holster,
 fastened to their thigh.
 The reason for that was the fear at night.
 They became fearful at night.
 There, they became fearful,
 so that she could pass without being caught.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

Verse 6: Who is this [she]
 He asks, surprised.
 How could the soul separate from the body?
 How could she escaped at the night of vision
 from Solomon's bed.
 namely, from the body
 upon whose bed she sleeps the slumber of ever?
 The divine spirit was inspired upon her in the desert
 namely, outside of the body,
 since she was separated from the city,
 which is the body,
 and she ascends in stages from the desert
 which is the spiritual world

הרחק מאדם away from people.
 העיר אשר מצד צרת החומר והגשם The city represents matter and manifestation
 (כתמרות עשן רוצה לומר (like the pillars of smoke, namely
 כמו שהעשן בא the way the smoke is generated
 על ידי שיתפרדו החלקים הדקים והקלים from the separation of the small and light particles
 שבמורכב of complex matter
 מן העפרורי הכבד from the dust-related and the heavy [matter]
 על ידי יסוד האש by the element of fire
 המפריד בין המורכבים which separates the compound [into its particles],
 ומעלה חלקים דקים והרוחנים למעלה and causes the fine and spiritual parts to ascend.
 ויסוד העפר נעשה אפר ונשאר למטה The element of earth becomes dust and stays below.
 כן על ידי האש האלהי So, by the divine fire
 ושלחת אהבת ה' and the flame of the love of HaShem
 שבער בלבה burning in her heart,
 נפרדה הנפש הרוחנית מן העפר the vital soul separated from earth
 ועלתה למעלה כעשן and ascended as smoke
 המתדבק עם האש האוכלה: which adheres to the consuming fire.

והיא מקטרת מר ולבונה "In a cloud of myrrh and Frankincense"
 רוצה לומר כי הקיטור namely, that cloud [or steam, vapor]
 בא על ידי החלקים המריחים comes from the scent particles
 הנפרדים מן הגשם המורח which separate from the smelled matter
 על ידי יסוד האש by the element of fire.
 [שזה הבדל בין קיטור ועשן] [The difference between steam and smoke
 שהקיטור בא מחלקים הלחים is that steam comes from the moist particles
 המתחממים באש which warm up in the fires
 או מחלקים המריחים] or from the scent particles]
 כאילו על ידי תבערת אהבתה As if by the flame of her love
 והאש האלהי and the divine fire
 יצא קיטור של מור ולבונה. a steam of myrrh and frankincense came out.

והנה כבר בארנו (א' י"ג) We have already commented (1:13)
 כי המור הוא המוסק that myrrh is heated [?]
 שהוא הדם הצרור בחיה שבהוודו המריח which is the blood concealed in the animal [?].
 והוא מצייר חלקי הריח This represents the parts of smell
 והמובחר של הנפש החיונית the superior part of the vital soul.
 והלבונה היא חלקים המריחים Frankincense is the scent particles
 בעצי לבונה of the tree of frankincense,
 והוא ציור לחלקים המובחרים של הנפש הצומחת representing the superior parts of the vegetative soul.
 רוצה לומר שבעלותה לרוחניות Namely, that when she ascends to spirituality
 העלתה עמה גם הרוחניות she ascended with her also the spirituality
 הצרור בנפש החיונית והצומחת which is concealed in the vital and vegetative soul[s].
 שעשתה במ מלאכת האלכימיה This is the work of alchemy
 על ידי האש הגדולה by which the great fire,
 המצרף ומברר הסיגים purifying and distilling the impure
 עד שגם הם שבו אל הקדושה until they too return to holiness.
 גם לקחה עמה מכל אבקת רוכל She also took with her the powders of a perfume-seller.
 הוא מליצה על כל מדות הנפש למיניהם This represents the variety of characteristics
 בכל חלקיהם which, in all their parts,
 שכולם הזדככו לריח טוב were purified down to their good scent.
 והיה קודש ורוחניות There was holiness and spirituality.
 והעפר והגוף נפרד מהם) Earth and body were separated from them).
 שואל ומתפלא איך נהיה זה, והלא. He asks and wonders: how could this be, since...

פרק ג' ז'

Chapter 3, Verses 7

הִנֵּה מִטַּתוֹ שֶׁלִּשְׁלֹמֹה
 שִׁשִּׁים גְּבוּרִים סָבִיב

7 Hineh mitato sheliShlomo

Behold the bed of Solomon;

Shishim gibborim saviv lah

sixty mighty men around it

מִגְּבוּרֵי יִשְׂרָאֵל:

Migibborey Israel.

of the mighty men of Israel.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ז) הנה מטתו של שלמה
 ששים גבורים סביב לה
 רוצה לומר
 הלא בנין הגוף שהוא מטת שלמה
 אשר עליו תשכב הנפש
 ותסגר בערש ברזל
 שלא להפרד ממנו כל ימי חייה
 יש לה ששים גבורים
 שומרים סביב
 הם איברי הגוף
 שהם רמ"ח איברים
 שנחלקים לששים ששים סביב
 [כי שני פעמים ששים
 הם אברים חיצונים לגמרי
 כמו שחשוב במשנה ט' פ"א דאהלות
 שלשים בפסת הרגל מכאן ומכאן
 ושנים בפסת היד מכאן ומכאן
 וששים איברים הם פנימים יותר
 ובכל זאת הם חצונים בערך שאחריהם
 והם עשרה בקורסל
 שנים בשוק
 חמשה בארכובה
 אחד בירך
 שלשה בקטלית
 שנים בקנה
 שנים במרפק
 אחד בזרוע
 ארבע בכתף
 סך הכל שלשים מכאן
 וכך בצד השני
 סך הכל ששים
 וששים ושמונה איברים
 הם עיקר בנין הגוף
 והם כ"ב צלעות (משני הצדדים)
 י"ח חוליות השדרה
 תשעה בראש
 שמונה בצואר
 ששה במפתח הלב
 וחמשה בנקביו
 ועקר המספר הוא ששים
 שהוא המספר הגדול]
 ואם כך הלא ששים האברים האלה
 הגבורים שומרים את הנפש
 בל תהרד מן המטה
 שהיא הגויה
 והם גבורי ישראל,
 ימליץ כמו שישאל ישר אל המלאך
 ויוכל לנצח את המלאך הרוחני
 כן הגבורים האלה מנצחים את הנפש האלהית

Behold the bed of Solomon
 sixty might men around it,
 namely,
 the edifice of the body is the bed of Solomon
 upon which the soul lies,
 locked in a bed of iron,
 unable to separate from it all its life.
 She has sixty mighty men
 who guard around her.
 Those are the body parts
 which are 248 organs,
 divided to sixty sixty around
 [Twice sixty are
 the external organs
 as discussed in Mishna Ohalot 1:9
 thirty in the foot, on both sides
 two in the hand, on both sides.
 Sixty organs are more internal
 but external to those which are even more internal.
 They are ten in the ankle
 two in the thigh,
 five in the knee,
 one in the thigh,
 three in the pelvis,
 two in the windpipe,
 two in the elbow,
 one in the arm,
 four in the shoulder
 total of thirty on one side
 So is the other side,
 total of sixty.
 Sixty-eight organs
 are the principles of the structure of the body
 and they are twenty-two limbs (on both sides)
 eighteen vertebrae
 nine in the head,
 eight in the neck
 six around the heart
 five openings
 The important number is sixty
 which is the great number].
 Hence, these sixty organs,
 the mighty men guarding the soul
 so that she does not descend from the bed
 which is the body.
 These are the valiant men of Israel
 representing that as Israel is direct (*yashar*) to the angel
 having the ability to triumph over the spiritual angel,
 so these mighty men win the divine soul

לה

ויאמרו: לא אשלחך saying: "I will not let you go"
 ולא יעזובה להפרד מהם. They will not let her separate from her.
 והגבורים האלה: And these mighty men...

Fire

- DR External fire
 Does not require fuel
 Cannot be extinguished
 Is not destructive
 Cannot consume
 Forces transformation
 Through aggressive
 Loses nothing
 Burning bush
 Forced prophecy
- DW Fire in my soul, it warms me.
 Fire in my soul separates out the elements so I can
 See more clearly.
 Fire clears the forest, it's a natural occurrence, it's
 Healthy for the forest, it makes room for new growth
 New cells form, new buds sprout.
 My soul is vibrant again, deeper connections are
 Birthing and making themselves known to me.
 I can bring them forth, and do my soul work,
 My tikkun, Fire, it heals me.
- H Fire transforms and is transformed
 Solid or liquid substance
 Into heat light vapor smoke.
- DJS Oh, heart afire
 All a glow
 Hiding what I cannot know
 Dare not know?
 If my passion does abate
 Will my knowledge update
 Do you know
 I think not so.
- FR Trembling heart
 Fear of searing pain
 Earthly torch
 Withdrawal
- Sullied soul
 Covered with smudge
 Ego-based wrapping paper
 Soon to disintegrate
- Restless
 Night-terrors
- Soul wanderings

- Hashivenu, Adonai, Oh
 Where does my soul wander?

Inverted cyclone of fire

Will cremated

Purer soul particles ascending
Transformed
Lighter

Bathed, refreshed
Unencumbered

A dream? A mission?

Morning's rude awakening
Drowning in my own ashes
Shoveling, shoveling...
Ambling down
A clearer path

Face again
Tomorrow's "showers"

- DR Eternal fire
Does not require fuel
Cannot be extinguished
Is not destructive
Cannot consume
Forges transformation
Through aggressive
Influence
Looses nothing
Burning bush
Forges prophesy
- BR Fire as divine
Fire as desire
The flame of the heart
Impressions, memories
It's her flame
Her desire to return to the scent
Igniting the flame
Will release her scent
Separating that which ascends
With that which does not
But that which is left will ignite, too.
With kavannah, intention
The impure will become pure.
- DW Fire in my soul, it warms me.
Fire in my soul separates out the elements so I can see more clearly.
Fire clears the forest, it's a natural occurrence, it's
Healthy for the forest, it makes room for new growth.
New cells form, new buds sprout.
My soul is vibrant again, deeper connections are
Birthing and making themselves known to me.
I can bring them forth, and do my soul work,
My tikkun, fire, it heals.
- A Fire vision open the
Wisdom of all realities.
That I may see beyond

The illusions of my own desert.
 May the light manifest?
 Purifying memories
 Circulation of air
 A fresh way of understanding and
 Experiencing the
 Fragrant perfume
 Of unknown plants,
 The pleasures of life.
 Unfamiliar firevision
 And of course, the
 Mystery of the forest begin..
 Major combinations of
 Things such as earth, fire,
 Nutrients and sunlight
 Affect the inner dimension
 Of the vital soul I.

MF Fear of the night
 Candle burning bright
 Soul flees to light
 Rising to the height

Fire of the heart
 Where does it start
 And after we part
 What is its art

Burning heart
 Soaring upward
 Scent on vapor
 Reaching upward

RS Fire doesn't fit so well in the elements, earth, water, air since these three are tangible while fire is felt more as action. What would happen if we saw earth, water and air as actions, and fire as tangible. Earth is grounding, water grace and air spiritual. Fire tangible, the passion you feel when someone loves what they do, sun of fire, the test of fire. One Rosh Hashana I was struck by a -- on fire "esh" "aish" how my initials spell "aish", especially the line about Jacob who was called the one who struggled with "sar shel aish" – minister/angel of fire, and how my last name spells like the minister/angel, part of Israel, struggling with suffering, until suffering wants to leave and I, following my ancestors, hold it, saying, I will let go of you until you bless me, oh minister of fire, my last and first name, the flame that feeds my path.

פרק ג' ח'

Chapter 3, Verses 8

כָּלֶם אַחֲזֵי חֶרֶב
מְלַמְדֵי מְלַחְמָה
אִישׁ חָרְבוֹ עֲלֵי־רַכּוֹ
מִפְּחָד בַּלַּיְלוֹת:

ח 8 *Kulam achuzey cherev*

All of them holding swords,

Melumedy milchama

skilled in battle;

Eesh charbo al yerecho

each with his sword at his side

Mipachad balaylot.

for fear of the nights.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ח) כולם אחוזי חרב
רוצה לומר שמנצחים את הנפש
הן מצד טבעם
שמצד הטבע
אי אפשר שתפרד הנפש מהם
והיא כלואה בתוכם
כגבור האוחז חרב
ומנצח בטבע מצד גבורתו
הן מצד הרגלם
על ידי מלחמה
שלוחמים תמיד נגד רוחניותה
על ידי תכסיסי מלחמה
שמשקעים אותה בחומריות
כמלומד מלחמה
שמנצח על ידי תכסיסי מלחמה
ואם כך נשאר השאלה
מי זאת עולה מן המדבר
ואיך יצאה הנפש וקמה ממטתה.
משיב
איש חרבו על ירכו מפחד בלילות
שעל ידי הפחד והחרדה
שנפלה על אברי הגויה
[שבעת תחול רוח אלהי על הנביאים
יפול עליהם פחד גדול
ואבריהם מתפרקים
ועשתנותיהם מתטרפות
ובנין גופם נמוג וילך והנום
כמו שנאמר פחד קראני ורעדתי
ונבהלתי ואפול על פני
וכמו שאמר הרמב"ם בה' יסודי התורה]
על ידי כך שב חרבם אל ירכם
ונבטל טבעם
וכח חומריותם
ולא יכלו לעצור בעד בת השמים הזאת
מלהפרד מאתם
[ואמר איש חרבו על ירכו
שלא נשאר אז כח החומר
רק בירך
שהוא קצה הגוף
ומקום ההולדה
שזה ענין ויגע בכך ירכו
ששם לא נפרד יעקב מן החומריות
בהאבקו עם המלאך
כמו שכתוב בזהר וישלח דף ק"ע
וכמו שנאמר בפירוש התורה שם:].

Verse 8: "All of them holding swords".
Namely, that they win over the soul
From the perspective of their nature,
since regarding their nature
the soul cannot separate from them.
She is locked in them
as a mighty man holding a sword
winning within the realm of nature by his strength.
Winning from their practice as well,
through the war
that they always fight against her spirituality,
through war maneuvers.
They drown her in materiality
as a person practiced in war
who wins by war tactics.
Hence the question:
who is [she] arising from the desert
and how did the soul leave, rising from her bed.
[The poet] replies:
"each his sword on his side from fear of the nights."
Fear and anxiety
that fell over all the body parts.
[When the divine spirit rests upon the prophets
a great fear falls upon them
and their body parts fall apart
their balance goes astray
and the structure of their body disappears and freezes
as it is said (Job 4:16): "I have feared, and anxiety
I have been alarmed and I fell upon my face"
The Rambam also says that in Hilchot Yesodey Torah].
Because of this fear, their sword returned to their side,
and the natural strength of their matter
was annulled.
They could not stop this daughter of heaven
from separating from them.
[The poet said: "Each with his sword on his side"
there was no power to matter anymore
only in the side,
which is the edge of the body,
and the place of procreation.
This is the issue of "touching his side [thigh]"
There, Jacob did not separate from materiality
when struggling with the angel
as it is said in Zohar Vayishlach 170.
and as the commentary to Torah says there.)

פרק ג' ט'

Chapter 3, Verses 9

אֶפְרִיז עֲטָה לּוֹ

ט 9 *Kulam achuzey cherev*

A canopy

הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
מֵעֵצֵי הַלְבָנוֹן:

Melumedy milchama

has King Solomon made

Mipachad balaylot.

of the wood of Lebanon.

שירי הנפש Songs of the Soul

(ט) אפריון

Verse 9: A canopy

עתה בא להשיב על הפליאה
אנה היו בנות ירושלים השומרות אותה,
ואיך הניחוה לצאת אל דודה,
ולא עוד כי גם בשובה מן המדבר
היה דודה מתיחד עמה כפעם בפעם
ואין מחריד?
משיב כי המלך שלמה עשה לו אפריון,
שהיה דרכם
להושיב את הכלה ביום החופה
באפריון מיוחד לצרכה ולכבודה.
והמלך רצה אז לארש את הרעיה
שתהיה כלתו וארוסתו,
תחת שעד עתה החזיקה כפלגש,
והיתה כלואה ושמורה
מבנות ירושלים
כשושנה בין החוחים,
ולצורך זה עשה אפריון,
עד שיכנס לתוך חופתה
כחתן אל כלתו,
והאפריון הזה עשה בכל יופי,
גופו היה מעצי הלבנון:

Now the poet comes to respond regarding the wonder
where were the daughters of Jerusalem who guarded her
and how did they let her go out to her lover
and more so, how, when she returned from the desert
did her lover unify with her time and again
and no one prevented it?
The poet responds that King Solomon made a canopy.
It was their custom
to sit the bride on her wedding day
in a special canopy according to her needs and honor.
The king wanted to betroth the Ra'aya
to be his bride and fiancée.
Until now, he held her as a mistress.
She was locked up and guarded
by [or from] the daughters of Jerusalem,
as a rose among the thrones.
For this purpose he made a canopy
so that he could enter into her canopy
as a bridegroom to a bride.
The canopy was made with all beauty.
Its body was made of the wood of Lebanon.

מליצה

Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ט) אפריון,

Verse 9: A Canopy

עתה בא להשיב על השאלה
איך התרחקו בנות ירושלים
מן הרעיה
רצה לומר איך נפרדו כחות החומריות
ונבדלו מנפש שלמה
והניחוה לבדה מתבודדת עם האלהים דודה,
ולא עוד כי גם אחרי המחזה הזאת
לא נפרדה נשמת שלמה מן הדברות עם האלהים
וחזה ברוח"ק
והיה דבק ברוחניות ימים רבים
(עד לעת זקנתו שנשיו החומריות
הטו את לבבו
ובנה במות אל תאות הגשמיות)
משיב כי המלך שלמה
עשה אז אפריון להרעיה הזאת
רצה לומר כי עתה רצה להמליך את נפשו האלהית
בל תהי עוד לפילגש
למלאת תאות הגוף והנאותיו
ולהיות נכנעת אל פקודתו
רק תשב ככלה באפריון
ותהיה כאשה המושלת בתוך הבית
וכמלכה מולכת ופוקדת
על בנות ירושלים
שהם כחות הגויה
והמלך שהוא היצר והכח המתעורר
יבא אל מעון כבודה.
וכוון בזה על המקדש אשר בנה שלמה
שהוא בעצמו בחדריו ואולמיו למחלקותיו

The poet now comes to respond to the question
how the daughters of Jerusalem distanced themselves
from the Ra'aya.
Namely, how the forces of matter separated
from the soul of Solomon.
They left her alone to meditate with God her lover.
Furthermore, even after this vision
the soul of Solomon did not stop her speaking with God.
He envisioned through the holy spirit
and was attached to spirituality for a long time
(until at his old age, his wives of matter
swayed his heart away,
and he built offering platforms to the material passions).
The poet responds that King Solomon
then made a canopy for this Ra'aya.
Namely, he now wanted to crown his divine soul
to not be a mistress any more
fulfilling the pleasures and passions of the body,
[but] to be under his command
to sit as a bride under the canopy
as a woman (wife) ruling the house,
a queen who reigns over and commands
the daughters of Jerusalem
which are the forces of the body.
The king, who is the inclination and the arousing force
will come into her dwelling of her honor.
The reference here is to the Temple that Solomon built
which was in itself, in its rooms, halls and wings

היה ציור אל שלשה חלקי הנפש
 הנקשרים בחומר
 לפי מחלקותיהם
 כמו שנבאר,
 וכל המעשים והעבודות שנעשו בתוכו
 היה ענינם להעלות כחות הגשמיות אל האלהים
 שזה היה ענין הקרבנות
 שנפש החי והצומח
 והרוחנית שבדומם
 יתעלו אל הרוחניות
 על ידי הקרבת בעלי החיים
 והעלת נפש הצומח
 במנחות ונסכים
 ורוחניות הדומם על ידי המלח
 באמצעות אש של מעלה
 המפריד את הראוי
 ועמהם תתקשר גם נפש הדברית
 על ידי שהמקריב
 ימסור גם את נפשו במחשבה
 כליל לה';
 ואחר שכל מעשה המשכן
 והקרבות וכונותיהם
 באו על ידי פעולות מעשיות חומריות
 על ידי גופים מקריבים
 וגופים נקריבים
 בזה גם הגוף וכחותיו שהוא המלך שלמה
 בא אל אפריון של הנפש וחופתה
 ויארשה לה בצדק ובעבודת ה';
 להיות לו לאשה
 להוליד ממנה זרע ברך ה'
 וכל כחות הגויה בפעולותיהם החומריות
 יהיו נמשכים
 אחר הרעיה בת שמים
 שהיא המולכת על פעולת הגויה
 (ולכן קראו עתה בשם המלך שלמה
 לא המלך סתם כמו שיתבאר),
 ובאר שעשה האפריון הלז
 מעצי הלבנון
 שאחר שציור המקדש היה שהגויה תתעלה
 להיותר רוחני
 ולפעול השכל המעשי
 לצורך ענינים אלהיים
 שעל אף פי זה גם החומר
 שהוא המלך שלמה ומעשיו
 יהיו שכליים אלהיים
 לכן בחרו לנפשות ישראל
 הכוללות השוכנים במקדש
 ונעשו מרכבה לשכינה באמצעותו
 גויות מחומרים חזקים יותר
 מחומר האדם
 שהוא עצי לבנון
 שחומר הצומח חזק יותר מחומר הבעל חי
 ולא רבתה בו ההרכבה כל כך
 וכמו שנאמר למעל (א' י"ז)
 על קורות בתינו ארזים:

a representation of the three parts of the soul
 which are tied up with matter
 according to their different types
 as we will explain.
 All the deeds and work that was done inside it
 were designed to elevate the material forces to God.
 That is the purpose of the offerings.
 The soul of the living and the vegetative,
 and the spirituality in the still [mineral]
 will ascend to spirituality
 by the sacrifice of animals
 and the elevation of the vegetative soul
 in the food offering and wine libation,
 and the spirituality of the still by the salt
 through the fire from above
 which separates the appropriate [from ...].
 The speaking soul connects
 as the person offering the sacrifice
 delivers his soul in thought
 in completeness to HaShem.
 After all the work of the tabernacle
 and the sacrificial animals and their intentions
 came upon by practical and material action
 by the people who made the offerings
 and the bodies that were offered.
 In that the body and its forces, which is King Solomon,
 came to the canopy of the soul and its *Chupa*
 and betrothed her with justice to the worship of HaShem
 to be his wife
 to procreate with her a seed blessed by HaShem.
 All the forces of the body in their material actions
 will be drawn [flow from]
 to the Ra'aya daughter of heaven
 which is the queen of the body's actions.
 (Hence, the king here is called King Solomon
 and not simply king, as will be explained later).
 The poet explained that this canopy
 was made from the wood of Lebanon.
 The Temple represents the elevation of the body
 to a higher spiritual stage,
 and the action of the practical mind
 for the purpose of divine objectives.
 Even though they are also matter
 which is represented by King Solomon and his deeds,
 they will become divine intelligences.
 That is why the souls of Israel were chosen
 as they included those who dwelt in the temple
 and they became a chariot for Shechina through him
 Their bodies from material stronger than
 the matter of man
 which is the wood of Lebanon
 as the vegetative is stronger than the matter of animals
 which is not as complex,
 as it is said earlier in the Song 1:17
 "The rafters of our house are cedar."

<p>פרק ג' י' עֲמֻדָיו עֲשָׂה כֶּסֶף רְפִידָתוֹ זָהָב מִרְכָּבוֹ אֲרָגָמָן תּוֹכוֹ רְצוּף אֲהָבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם:</p>	<p>Chapter 3, Verses 10 10 <i>Amudav 'asah chesef</i> <i>refidato zahav</i> <i>mercavo argaman</i> <i>tocho ratzuf ahava</i> <i>mibenot Yerushalayim.</i></p>	<p>Its pillars he made of silver, its covering of gold, its curtain of purple wool, its interior bedecked with love from the daughters of Jerusalem.</p>
--	--	--

שירי הנפש Songs of the Soul

(י) ועמודיו מכסף וכו', ומי הוא השוכן בתוכו: רצוף אהבה מבנות ירושלים, (רצוף) מלשון ובידו רצפה) רשף האהבה הנקבצת מבנות ירושלים שכן בתוכה, רוצה לומר האהבה המופשטת מכל בנות היופי ובנות ירושלים כולנה נקבצה שמה, וצייר כאלו אהבתו אל כלתו הרעיה שקולה כאהבת כל בנות החן:

Verse 10: "Its pillars he made of silver" And who dwells in it? "Its interior bedecked with love from the daughters of Jerusalem" ('bedecked' referring to "and embers in his hand" Is. 6:6) The flame of love gathered from the daughters of Jerusalem dwelled in it Namely, love abstracted from all daughters of beauty. The daughters of Jerusalem, all of them gathered there The poet represented as if his love a to his bride the Ra'aya is equivalent to the love of all the daughters of grace.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(י) עמודיו עתה מבאר מעשה האפריזון שהוא המקדש בפרטות ואיך היה מסודר ונערך ומכוון בשלש מחלקותיו נגד שלשה חלקי הגוף שהם היכולות לשלשה חלקי הנפש וכמו שבארנו זאת בפרטות בספר ארצות השלום דרוש ג' וזה תוכן דבריני שם.

Verse 10: Its Pillars Now the poet explains in detail of the canopy which is the temple, how it was set, and organized and designed in its three departments corresponding to the three parts of the body, which are the chambers to the three parts of the soul As we have explained in detail in our book "Lands of Peace" Section 3 and this is our explanation from there:

כאשר נשקיף השקפה כוללת על זה העולם הקטן שהוא האדם מצד שני חלקיו שהם כחות נפשו אשר הן המה עצמות האדם ועמודי גופו ואבריו אשר הם הלבוש במ תתלבש נפשו כתנות עור ובשר לכסות מערומיה. נמצא במ שלשה חלוקות תחתים ושנים ושלישים. והיא המדרגה הראשונה היא הנפש הטבעיית והצומחת אשר תתלבש בחלק התחתון של גוף האדם בחדרי בטן מן החזה ולמטה אשר שם מעון ביתה ושם כל כליה אשר תעשה מלאכה בהם להצמיח גוף האדם על ידי האצטומכא והכבד והקרבנים ובית המבשלות אשר יבשלו המאכל ויחלקו לכל האברים מנותיהם איש לפי אכלו על ידי הכחות הידועים העושים במלאכה

When we generally observe this little world which is the human person from both its parts: the powers of his soul which are the essence of a person and the pillars of his body and its parts which [in turn] are the garment in which the soul dresses, garments of skin and flesh to cover her nakedness. We will find three parts on three levels. The first level is the natural growing soul which dresses the lower part of the the human body in the interiors, from the chest downward this is where she dwells. There are all the tools with which she does her work to grow the human body: the stomach, the liver and intestines the "cooking area" where the food is processed. All the parts get their shares each part per its type by the known forces which do the work.

שהם המושך והמחזיק
 והמעכל והדוחה.
 אחריו
 (אחר הפריסה המבדלת בין העליונים והתחתונים)
 תשכון הנפש החיונית
 בחלק הגוף
 שכנגד החזה בלב האדם
 אשר ממנו תוצאות חיים
 ואליו עלית קיר קטנה
 בכדור העליון של הגויה
 שהוא האש והגלגלת,
 בו בנתה הנפש המשכלת בית זבול לה
 מכן שבתה עולמים.
 ואחרי בארתי שם
 הערך והיחס
 שבין שלשת חלקי העולם הזה הקטן
 אל שלשה חלקי העולם הגדול
 בעולם השפל
 ועולם הגלגלים
 ועולם השכלים הנפרדים,
 הראינו לדעת,
 כי אנחנו נוחלי מורשה
 ידענו זאת כי עוד נשאר שנים
 במחנה הישראלית
 שתי מדרגות במכסת נפשות
 אשר חכמי הטבע לא ראו אורם,
 כי עוד נמצא נפש האלהית
 הנאצלת מעצם כבודו
 מעולם הכסא
 עת ישמרו עמו חקיו ותורותיו
 גבוה מנפש המשכל הטבעיית
 אשר קראוה החכמים
 בשם חיה
 כי היא החיה לעולם
 בצרור החיים את ה' אלהיה
 וגבוה עליה נפש יקר
 שנאצלה על הנביאים
 מעולם האצילות
 הנקראת יחידה
 כי שרשה מהאחדות הגמור
 אל יחיד ומיוחד
 בה יתעלו מהמון האנשים
 וישבו להיות אלהיים
 מושלים על כל המעשים
 רואים בלא עין ושומעים בלא אזן
 ומתהלכים בהיכלי מלך להפליא פלאות
 ולעשות נוראות
 צדיק מושל ביראת אלהים.
 ואחר שעל ידי המקדש נתאחדו כללות נפשות ישראל
 להיות מרכבה לשכינת ה'.
 כי שם נקבצו באו כל חלקי נשמותיהם
 ויעמדו כולם כאיש אחד פרטי
 כמו שבארתי בדרוש זה באורך.
 עד שנתאר עתה
 כל נפשות בית ישראל
 כנפש איש אחד פרטי
 כלולה מכל מחלקותיו.
 פי זה בהכרח
 שיבואו בבית המקדש
 שהוא הגויה הכללית
 לקומה הכללית הנפשית.

These forces are the drawing, holding,
 digesting and rejecting forces.
 Following it
 (the diaphragm separating the upper from the lower)
 the vital soul dwells
 in the body part
 which is against the breast of the human heart
 from which the generation of life.
 Connected to it is a little loft
 in the upper dome of the body
 which is the fire and the scull
 where the intelligent soul has built its own temple
 a place for her internal dwelling.
 I further explained [in that book]
 the value and relationship
 between the three parts of this little world
 to the three parts of the bigger world:
 the lowly world
 the celestial world,
 and the world of separated intelligences.
 We have shown
 that we are the inheritors.
 We knew this because there remained two
 in the camp of Israel
 two levels in the accounting of souls
 which the scientists of nature have not seen the light of.
 As long as there exists the divine soul
 which emanates from the essence of his Glory
 in the world of the Throne.
 When His laws and teachings are kept
 higher than the soul of the natural intelligent soul
 which has been called by the sages
 by the term "living" chaya
 since she lives forever
 in the bundle of life of HaShem her God.
 Above it is the dear soul
 which is inspired the prophets
 and which comes from the world of emanation [closeness]
 called "sole" yechida
 since its root are in complete unity of the
 singular and special God.
 There people of the crowd ascend
 and return to be divine
 governing over all their deeds
 seeing with no eyes and hearing with no ears
 walking in the chambers of the king to create wonders
 and perform awesome deeds.
 A righteous person governs by the awe of God.
 Through the Temple, all the souls of Israel were united
 to be a chariot for the dwelling of God.
 There all the parts of their souls gathered
 standing all as as one individual person
 as I have explained at length in this commentary.
 Now let us describe how
 all the souls of the house of Israel
 as the soul of one individual
 inclusive of all his parts.
 According to this it was necessary
 that they would [all] come to the temple
 which is the general body,
 the general measure of the soul.

כל הדברים
 אשר יבואו בגוף איש פרטי.
 כי כמו שבגוף האדם
 אשר הוא לבוש אל כחות הנפשיים
 נמצא בו אברים וכלים
 אשר בהם ישתמשו הכחות הנפשיות
 ויוציאו פעולותיהן לחוץ,
 כן בהכרח שימצא בבית המקדש
 שהוא האפריון אשר עשה שלמה
 להיות לבוש אל האיש הכללי.
 שהיא הנשמה הכללית.
 כל הכלים והחלוקות שימצאו באיש פרטי.
 וכן היה באמת כשנשכיל במעשהו.
 כמו שאמר הרמב"ם ז"ל (פ"א מה' בהב"ח)
 אלו דברים שהם עקר בבנין הבית,
 עושין בו קדש. וקדש קדשים.
 ועוד מחיצה סביב להיכל
 כעין קלעי החצר שהיה במקדש
 שזה ג"כ מה שחשב המשורר פה
 באמרו עמודי עשה כסף.
 ומפרש במד' עמודי עשה כסף
 אלו העמודים.
 רפידתו זהב אלו הקרשים.
 מרכבו ארגמן זה הפרוכת.
 כי חצר אהל מועד שבמשכן
 ונגדו האולם במקדש
 היה מגביל נגד כלי הנפש הטבעיים
 שהיא האצטומכא
 וכל חדרי בטן המעכלים את המאכל
 ומבשלים אותו
 ומוציאין את האפר הנרקב לוץ.
 וכן היה שם המזבח
 אשר עליו נשרף ונתעכל תמיד
 המזון הרחוני ולחם ה',
 ושם היו סירותיו לדשנו
 ויעיו ומחתותיו
 שיראה המעיין
 שדומים לאצטומכא מכל צד.
 וזה מציין במה שנאמר
 עמודי עשה כסף
 שחצר המשכן היה מוקף עמודים
 לא קרשים
 [כי האברים הנשמרים בהם
 אין חשובים כל כך עד שיהיו מכוסים בקרשים.
 רק יצמחו כמו העץ העומד זקוף
 שתול על פלגי מים
 והיה של כסף שמעלתו פחותה מן הזהב).
 וההיכל שהוא המחיצה האמצעית
 היה מגביל נגד כלי הנפש החיונית
 ולכן היו שם כלים המיוחדים
 אל ענין נעלה מזה.
 שהם מזבח הקטורת
 אשר יהיה ממנו הנאה נפשית רוחנית
 שהנשמה נהנית ממנה.
 והיא הנמשל אל עיכול השני שבלב
 שכולו ענין רוחני אוירי.
 וכן תתייחס הדלקת המנורה בשבע נרותיה
 אל שבע כנפי ריאה
 המניפה על הלב
 ומדלקת את רוח החיים.
 ולכן ההיכל היה מוקף קרשים

Everything that is included
 in the body of an individual person
 as the body of a person
 is the garment to the powers of the soul.
 Their, there are organs and tools
 which the forces of the soul use
 to carry out their action.
 It is then necessary that the temple,
 the canopy which Solomon made,
 is the garment of the general person
 which is the general soul, [representing]
 all the vessels and divisions found in an individual
 This indeed is the truth when we conduct our deeds well.
 As said Maimonides (Chapter 1 of Laws of the Temple)
 These are the essences of the structure of the Temple
 where there is a Holy area, and the Holy of Holies.
 There is another separation around the chamber,
 like the handlings for the enclosure in the Temple.
 This is what the poet represented here
 when he said: "its pillars he made of silver."
 The Midrash explains: its pillars he made of silver
 these are the pillars [columns];
 its covering gold, there are the upright beams;
 its curtain of velvet wool, that is the temple curtain.
 The courtyard of the Tent of Meetings in the Tabernacle
 against the hall in the Temple
 set a limit to the vessels of the natural soul
 which is the stomach
 and all the interiors digesting the food,
 processing it
 and taking out the rotting ashes out.
 There was also an alter
 upon which the permanent offering would be burnt
 the spiritual food, the bread of HaShem.
 There were pots to remove its greasy ashes
 as well as the scoops, sacrificial basins...
 anyone observing it will see
 that they look like the stomach from all sides.
 This represents what the poet said
 "its pillars he made of silver"
 The temple's courtyard was surrounded with columns
 not upright beams
 [as the organs kept in it
 are not so important to be covered with beams.
 they grow as a tree standing tall
 planted on streams of water.
 It was made of silver which is less valuable than gold]
 The chamber which is the middle separator
 would limit the vessels of the vital soul
 hence there were special tools
 for this purpose more supreme.
 This is the incense alter
 from which there was soul and spiritual pleasure
 that the soul enjoys.
 This represents the the second digestion in the heart,
 which is all spiritual and airy.
 The kindling of the Menorah with its seven candles
 [mirrors] the seven wings of the lungs
 which wave [as a fan] over the heart
 and ignite the spirit of live.
 Hence, the chamber was surrounded by beams

שצריכים הגנה ביותר.
 והיה של זהב שחזק וחשוב יותר
 מן הכסף.
 ועל זה אמר רפידתו זהב.
 כי שם תרפד הנפש
 להיות מצע אל הנפש המשכלת.
 אחריו היה קודש הקדשים
 שהיה מגביל נגד כלי הנפש המשכלת.
 ועמד שם הארון ושני לוחות אבנים.
 שם חלקת מחוקק ספון
 ותורת השכל
 הכולל צפון.
 והוא היה מרכבה לשכינת עוז
 השוכן עליו.
 והיה תחת מחיצת ארגמן
 שהוא הפרוכת.
 ועל זה אמר מרכבו ארגמן.
 ועל הארון מלמעלה היו שני כנפי הכרובים.
 שהיו ציור לשני הנפשות אשר שרשם בקדש
 שהם חיה יחידה.
 אשר בין שדיהם הדוד העליון ישכון וילונן
 עם רעייתו הכלה הכלולה.
 אשר נכבדות מדובר בה בשיר הזה המקודש,
 עתה מבאר כי תוכו רצוף אהבה
 מבנות ירושלים.
 ששם נמצא הרשף
 שהוא האש שלמעלה
 שהיה רבוץ כארי
 ואוכל כלל האהבה הנקבצת מבנות ירושלים.
 שהם כחות הגשמיות
 אשר נודככו אל אהבת ה'
 מן הנפשות העולות לאשים
 של מבחר הדומם והצומח והחי
 עם המשכלת
 שעלו על מזבח ה' לרצון.
 על ידי הרעיה הנשגבה
 שהיא הנפש האלהית המתחברת שם עם דודה
 שאהבתה כוללת את כולן.
 עד שבנות ירושלים ישתתפו עתה
 באהבת הדוד עם רעייתו.
 וגם המלך שלמה ישכון תוך האפריון
 שעשה להרעיה הזאת
 אשר היא המולכת עתה.
 ולפניה ישתחוו כלם.
 ולה ובעבורה יעבדו למלך הכבוד
 השוכן אתה
 [ולכן נקרא בשם המלך שלמה
 לא המלך סתם.
 כי המלך סתם הוא המלך הזקן
 וכסיל המולך בגויה.
 והמלך שלמה רומז
 לשלום הנפש עם הגויה ויצרו.
 כי יכנע היצר וכחותיו אל
 תחת ממשלת הנפש:

which need protection.
 It was built of gold which is stronger and more important
 than silver,
 hence said the poet: "its covering is gold."
 There the soul is covered
 to be a bed for the intelligent soul.
 After that, the Holy of Holies
 which separated from the vessels of the intelligent soul.
 There stood the ark with the two stone tablets.
 There was the portion of the law-giver is hidden,
 and the Torah of the mind
 which includes the North [hidden].
 It served as the chariot to the dwelling of strength
 which dwells upon it.
 It was under a separation of velvet wool
 which is the curtain.
 The poet said: "its curtain is velvet wool."
 Above the ark, at the top, were the two winged cherubs
 which represent the two souls whose root is in holiness
 which are the live one, *chaya*, and the sole one, *yechida*
 between their breasts the supreme lover dwells and lives
 with His spouse, the betrothed bride,
 which this sanctified Song speaks so highly of.
 Now the poet explains that it is bedecked with love
 from the daughters of Jerusalem.
 There is the flame
 which is the fire from above
 crouching like a lion
 eating the collected love from the daughters of Jerusalem
 which are the material forces
 purified to the love of HaShem.
 From the souls elevated to the fire
 the best of the still, vegetative and animal
 with the intelligent soul
 elevated on the alter of HaShem with will,
 by the supreme Ra'aya
 which is the divine soul, uniting there with her lover
 whose love includes them all.
 The daughters of Jerusalem will now join
 the love of the Lover with his spouse
 and King Solomon will dwell under the canopy
 which he made for this spouse
 who is now the sovereign.
 In front of her, all prostrate now.
 To her and for her they will worship the King of Glory
 who dwells with her
 [Hence, he is called King Solomon
 not simply "king"
 as simply "king" represents the old king
 the fool governing the body
 and King Solomon hints
 at the peace between the soul, the body and its inclination.
 as the inclination and its forces are subdued
 under the government of the soul.

פרק ג' י"א

Chapter 3, Verses 11

צֵאִינָה | וְרֵאִינָה יא 11
 בְּנוֹת צִיּוֹן
 בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
 בְּעֵטְרָהּ שֶׁעֲטָרָהּ לּוֹ
 בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ
 וּבְיוֹם שִׂמְחַת לִבּוֹ:

Tze'ena u'reh'na

Go forth and gaze,

benot tzion

daughters of Zion,

bame'lech Shelomo

upon King Solomon,

ba'atara she'eetera lo eemo

upon the crown with which his mother adorned him

beyom chatunato

on the day of his wedding

u'veyom simchat libo.

and on the day his heart rejoiced.

אָמַר

שירי הנפש Songs of the Soul

(יא) צאינה,
 ועל ידי זה מצאה הרעיה תחבולה
 לשלח את בנות ציון מעליה
 כי אמרה להן (שיצאו מאתה
 לראות בעטרה שעטרה אם המלך
 למלך שלמה ביום חתונתו)
 את הרעיה
 (וקרא אותן בשם בנות ציון,
 כי עתה נתנו לה נערות
 מבנות הציון היקרות והפרתמים)
 ובעת יצאו לראות ונפרדו מאתה
 בתוך כך נתיחדה עם דודה:

Verse 11: Go forth
 Through this the Ra'aya found a smart way
 to send the Daughters of Jerusalem away from her
 She tells them (to go out [of her chamber]
 to see the crown that the king's mother
 adorned King Solomon at the day of his wedding)
 The Ra'aya
 (and he called them Daughters of Zion
 as now she was given young maidens
 from the dear Daughters of Zion and the nobles)
 When they departed from her to see [the King]
 she could then unite with her lover.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(יא) צאינה.
 ועל יד זה יכלה הרעיה הקדושה
 לשלח את בנות ציון
 שהם כחות החומריות מעליה.
 בל ישביתו אותה
 מלהתחבר עם דודה העליון,
 כי אמרה להן.
 אתנה בנות ציון,
 שהם כחות החומר.
 צאינה, הפרדו מעלי.
 איש אל יעמוד אתי
 בהתייחדי עם דודי ב"ה.
 וראינה במלך שלמה,
 שגם המלך שהוא היצר במלכותו.
 הוא מלך שהשלום שלו.
 כי עתה אין עוד ריב ומלחמה
 בינו ובין הנפש האלהית.
 בעטרה שעטרה לו אמו,
 כי גם אמו שהיא המקור
 שמשם יצא היצר
 שהוא החומר וכחותיו.
 עטרו לו עטרה לחתונה זו
 שהתחתן עם הרעיה השמימית
 להתחבר עמה האהבים.
 כי גם הגוף וכחותיו יקריב את עצמו
 לאשים על מזבח האהבה כליל לה:
 ויתהפך לרוחני
 בשמעו מצות אלהי.
 ובו נתטער עטרת חתנים

Verse 11: Go out...
 By this the holy Ra'aya could
 send [away] the Daughters of Zion
 which are the material powers.
 So that they do not prevent her
 from uniting with her supreme Lover.
 She said to them:
 You, Daughters of Zion
 are the material powers.
 Go out [& away], leave me [separate from me].
 May no person be with me
 when I unite with my lover, Blessed be He.
 Go see King Solomon
 Even though the King, is the inclination
 is [now] a king whose peace is His.
 There is no conflict or war
 between him and the divine soul.
 In the crown that his mother adorned him
 His mother is also the source
 from where the inclination came
 the material and its forces.
 Adorn him a crown for this wedding
 as he weds the divine Ra'aya [spouse]
 to unite with her in love[making]
 Even if the body and its forces sacrifice themselves
 to the fires on the alter of love, complete to HaShem
 to turn into spiritual
 when it obeys the commandments of its God
 He is adorned with the crown of bridegrooms

שהוא עטרת השכל המעשי	which is the crown of the practical mind
שבו ידווג להכלה הכלולה	with which he couples with the complete bride
שהיא הנשמה הקדושה	which is the holy soul
לשמור משמרתה ולעבוד עבודתה.	to guard her watch, to work her worship.
ועל ידי זה נפרדו מאתה	Through this
בנות החומר ברצונם	the Daughters of Matter separated from her willingly
והיא התיחדה על ידי עבודתה	and she unities by her worship
עם הרוח הקדוש השוכן באפריון.	with the holy spirit which dwells under the canopy.

פרק ד' א

Chapter 4, Verses 1

הִנֵּךְ יָפָה רַעֲיִתִי א 1
 הִנֵּךְ יָפָה
 עֵינֶיךָ יוֹנִים
 מִבְּעַד לְצַמְתֶּךָ
 שֵׁעָרְךָ כְּעֵדֵר הָעִזִּים
 שֶׁיֵּשׁוּ מֵהַר גִּלְעָד:

1 *Hinach yafa ra'ayati*

Behold, you are beautiful my beloved,

hinach yafa

behold you are beautiful;

eina'eech yonim

your eyes are like doves,

miba'ad letzamatech

from within your kerchief

sa'arech ke'eder ha'eezim

your hair is like a flock of goats

she'galshu me'har gilead.

descending from Mount Gilead.

שירי הנפש Songs of the Soul

(א) הנך Verse 1: "You are.."

עתה מתחיל לשבחה בפרטות
 כחתן המשבח את כלתו
 בכל אבריה: Now, he starts to praise her in detail
 as a groom praising his bride
 regarding all her parts.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(א) הנך Verse 1: "You are.."

הדוד העליון מפאר את כלתו הכלולה בכל פרטיה.
 כי עתה מתאחד עמה בעודה פועלת בגויה על ידי עבודת ה' בבית עולמים.
 The supreme lover glorifies his wholesome bride in all her details.
 For now he unites with her while she is still in the body through the worship of HaShem in the house of eternity.

והנה עיני הנפש הם שנים. כמו שפירשתי (א' ט"ו). והם. העין הרוחני שבו תביט את האלהות אשר בעולם הגדול. והעין אשר בו תביט אל האלהות אשר בעולמה הקטן. ושניהם דומים כיונים הבלתי נפרדים מבני זוגם. והגם שהם מבעד לצמתך וקשורך, רוצה לומר שנותנים תחת קשר הגויה וכלואים שם, בכל זאת מבעד הצמה והקשר עם הבשר, תלטוש שני עיניך להביט אלי ולהכירני.
 The soul has two types of eyes as I have commented on Verse 1:15, and they are: the spiritual eye with which the soul observes divinity in the large world; and the eye with which she observes divinity in her own little world. Both eyes are similar as two doves who [never] separate from their mates. Even though [your eyes] are [seen] through your kerchief [or braid] and your tie, namely, that they are under the tie of the body, locked there, yet behind the kerchief [or braid] and behind its tie with the flesh both your eyes stare out, to observe me, to know me.

שערך "Your hair..."

כמו שהגוף יתהוו השיער והשנים מן המותרות שתפליט הטבע לחוץ עד שנוכל להמליץ עליהם שהם צומחים מן פנימיות הגוף שפנימיותו נתעבה ונתקשה ויוצא לחוץ. כן במשך הרוחניית ימליצו השער והשנים על התגלות אור הפנימי ובקיעתו ויצאתו לחוץ עד שיורגש ויצוייר לנו.
 As the body forms hair and teeth from the surplus that nature ejects out, to the extent that we can [figuratively] describe them as growing from the inside of the body whose interior has thicken and hardened, then, coming out. So in spirituality the hair and teeth represent the revelation of the internal light, it's emerging and coming out until it is felt [by us] and visible to us.

(ובעניין זה) (Regarding this issue, שתמשו בעלי החכמה הנעלמת) the masters of the hidden wisdom [the Kabbalists]

<p>ליחס שער ושנים בם פירות העליונות ובורות הצחצחות, ויאמרו כי השער ירמוז התנוצצות אורות אין מספר מן פנימיות האלוהות ולחוץ (השנים הם ל"ב נתיבות החכמה)</p>	<p>referred to hair and teeth as containing the supreme fruit, the wells of brightness, saying that the hair hints at the infinite sparks of light from the inside of divinity out, and the teeth are 32 paths of wisdom).</p>
<p>ודוגמא זאת תמצא בענין הנפש. אם נפש הדברית שהוא השכל הנחלה בחומר. שמציאות השכל יתגלה. א. על ידי מושגים. ב. על ידי משפטים והיקשים. והנה המושגים הם רבים לבלי תכלית. ואין אחד דומה לחברו. כידוע בהגיון שכל מושג יש לו הבדל שבו יוכר מזולתו.</p>	<p>A similar representation can be found regarding the soul. If the speaking [human] soul which is the mind that settled in matter. The reality of the mind is revealed a. by the concepts b. by inferences and syllogisms. Concepts are numerous. No one one concept resembles the other. It is known in the science of logic that each concept has a difference through which it can be distinguished from others.</p>
<p>ומצד זה קורא אותם שערות הנפש. שכמו שהשערות צומחים ממותרי המוח שהוא משכן השכל. והם רבים ודקים מאד. כן מותרי ההשכלה הפנימית יתנוצצו בשערות הנפש שהם המושגים. והם דומים כעדר העזים שגלשו מהר הגלעד, שכולם היו נקודים עקודים וברודים. שעל ידי זה היה כל אחד מובדל מחברו, כן יש הבדל וסימן ההכרה לכל מושג בפני עצמו (וכן בנפש האלהית הבלתי נתלית בחומר. ירמוז בהשערות על המושגים ברוחנים שהשיגה בעיני האלהות. שהם רבות מאד, ודומים כעדר העזים שגלשו מהר גלעד. שהם העולמות העליונים הנקראים בדברי האלהיים עולם העקודים והנקודים. שעומדים בראשית ההתגלות במרום הררי עד. וגם ימליץ על רכב אלהים רבותים והשגות לאין מספר שגלשו מהר סיני. ששם העיד ה' בינו ובין עמו, והגל הזה עד ביניהם:</p>	<p>From this aspect, the poet calls them the hair of the soul. As the hair grows from the surplus of the brain which is the dwelling of the soul. They [hair, concepts] are many and very thin. So the surplus of the interior enlightenment spark in the hair of the soul which are the concepts. They resemble the flock of goats which descends from from Mount Gilead. All of them ringed, spotted, and flecked. to make each distinguished from others. So there is a sign and mark of distinction to each concept on its own. (In the divine soul which is independent of matter the poet hints by hair to the spiritual concepts which the soul reaches in matters divine. These are many and resemble a flock of goats descending from Mount Gilead, the supreme worlds, which are called in the divine teaching the world of ringed, spotted, and flecked. They stand at the beginning of revelation at the heights of the eternal mountains. The poet also represents the myriads of the chariots of God and infinite perceptions that descended from Mount Sinai where HaShem testified between himself and his people and this monument (<i>gal</i>) is a witness (<i>ed</i>) between them.</p>

פרק ד' ב

Chapter 4, Verses 2

שִׁנֶּיךָ כְּעֵדֶר הַקְּצוּבוֹת
שֶׁעָלוּ מִן־הַרְחֵצָה
שֶׁכֻּלָּם מִתְאִיְמוֹת
וְשִׁפְלָה אֵין בָּהֶם:

2 Shina'yich ke'eder ha'ketzuvot
she'alu min ha'rachatza
shekulam mat'eemot
veshakulah ein ba'hem.

Your teeth are like a counted flock
which have come up from the washing,
all of which are perfect,
and none are blemished among them.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ב) שניך.
והנה כמו שהשנים הם התעבות מותרות הגוף והתגלותו לחוץ, כן בענין הנפשי יורה. אם בנפש הדברית הנתלית בחומר על התגלות השכל בדרכים מיוחדים כפי מדתו ופעולותיו, והם על ידי משפטים והיקשים, שמבואר בחכמת בקור השכל בארך, כי החקים המוטבעים בעצמות השכל הם ט"ז שהם ל"ב בדרכיו בפשטים. וארבעה בדרכי התבונה בהיקשים, ומאתם יצא ט"ז דרכים שבהם יבנה המשפטים וההיקשים התבונים, ובארנו זאת במק"א [במקום אחר ?] בארך והם ל"ב נתיבות, מכוונים נגד השנים שצומחים ט"ז בלחי העליון וט"ז בלחי התחתון, אחד גבוה מחברו, והם דומים במשלם כעדר הקצובות שעלו מן הרחצה שנתכבד צמרן מכן שמץ. וכולם קצובים ושוים בצבעיהם, כן אין בהם רושם נלקח מן המוחשים, כי הבדליהם טבוע בפעולת השכל עצמו מצד טבעו, שנחלק אל נתיבות אלה, וכלם אחיות תאומות אין בהם שכולה כי הם יסודות חזקות מולידים בנים חיים, רוצה לומר שכל תולדות השכל יהיו על פי תהלוכותיה, כידוע בחכמה הנזכרת לעיל בפרטות (וכן בעניני הנפש האלהית הבלתי נתלית בחומר, השכלותיה העליונות הגבוהות שרשם בל"ב נתיבות החכמה העליונות, שהם נקיים מכל סיג ושמץ כעדר הקצובות. ואין בהם שכולה כי כולם בני אל חי ופרי החכמה העליונה.

Verse 2: "Your teeth..."
Like the teeth are the thickening of the body's surplus and its revealing outside [of the body], so is the spiritual metaphor.
In the speaking soul, the one which is dependent on matter, the revelation of the mind is in the special ways according to its quality and action. These are the judgements and syllogisms described at length in the [C]ritique of [Pure] [R]eason. The laws ingrained in the essence of the mind are sixteen, which are twelve simple ways, and four mindful syllogism [antinomy ?]. From them, there are sixteen ways from which the reason builds judgements and syllogism. We have explained that in a different place in detail. These are the thirty two paths represented by the [thirty two] teeth. Sixteen grow on the upper cheek and sixteen on the lower cheek. One set higher than the other and they resemble in metaphor the flock of counted goats that ascended from their wash whose fleece has been cleaned of all dirt. They are all identical [counted] and same in color as they do not have any impression from the tangible. Their differences are embedded in the action of the mind itself by nature, which, in itself, is divided into these paths. They are all twin sisters, no one is failing. They are strong foundations, begetting live children, namely, that all the generation of the mind will be according to its [the mind's] measures and ways, as is known in the above mentioned science in detail. (In addition, the divine soul which is independent of matter, its supreme perception, are engraved by the engraver in the upper thirty-two paths of wisdom which are clean of any dirt as the flock of counted goats. None of them is failing, as all are children of the living God, fruit of the supreme wisdom.

פרק ד' ג

Chapter 4, Verses 3

כְּחֹט הַשָּׁנִי שִׁפְתֶיךָ

3 Kechut hashani sifto'ta'eech

Like a scarlet thread are your lips,

וּמִדְבָרֶיךָ נְאוּהָ
כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רַקָּתְךָ
מִבְּעַד לְצִמְתְּךָ:

u'midbarech na'eh

and your mouth is comely;

kefelach ha'rimon rakatech

like a slice of pomegranate are your cheeks

miba'ad letzamatech

from within your kerchief.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ג) כחוט.

Verse 3: "Like a thread..."

עתה מצייר דבורה

Now the poet describes her [the soul's] speech

מצד זה

This is the aspect [according to which]

נקראת נפש הדברית

it [this level] is called the speaking soul.

והוא התגלות מושגיה והשכלותיה

This is the revelation of its concepts and perceptions

לחוץ על ידי הדבור,

in the exterior by speech.

שפתותיה דומים כחוט השני,

Her lips resemble a thread of scarlet

שעליו חוראים המרגליות

upon which gems are beaded.

עד שהמרגליות האחדים המפוזרים

The various scattered gems

יתקשרו על ידי החוט הזה

unite through this thread

ויהיו לחרוזה אחר,

into one bead [verse, necklace].

כן יקשר הדבור

Speech will connect

מושגי הנפש והשכלותיה

the concepts of the soul and its insights,

לחרוז מהם מאמרים ודבורים שלמים.

beading them into articles and complete discourses.

וגם מדברך בעצמו נאווה קדש

Your speech [desert] is also a holy oasis

כי תדבר בתורה

as it refers to the Torah,

ובנבואה וברוח הקודש

given in prophecy and through the holy spirit

כמו שנאמר

as it is said: (II Samuel 23:2)

רוח ה' דבר בי

"... the spirit of HaShem spoke unto me

ומלתו על לשוני.

and his word on my lips."

כפלח,

"Like a slice of pomegranate..."

אחר שבאר דברים

After the poet explained the things [words, speech]

המתגלים מן הנפש,

that are revealed from the soul

שהם המושגים והמשפטים והדבורים

which are the concepts, the judgements and speech,

שעל ידם נכיר את עצותה

through which we will recognize its advise

כי הוא עצם המשכיל,

which is the essence of the mindful [aspect of the mind],

יאמר כי עצמות הנפש כמו שהיא מצד עצמה,

he says that the essence of the soul is from its own

דומה כפלח הרמון

similar to the slice of pomegranate

שהוא מלא תרי"ג גרעינים,

which includes six hundred and thirteen seeds.

כן עצמותה מלאה אורות שכליות אלהיות

So its essence is filled with divine mind lights

שזה קורא רקתך,

which he calls "your temple,"

כי היא אינה ממלאת מקום,

It is not only a replacement.

ודומה כדבר ריק שלא נמצא בו מאומה,

It resembles an empty thing that has nothing,

ומכל מקום הוא מלא כפלח הרמון,

yet it is full like a slice of pomegranate.

והוא מבעד לצמתך וקשורך,

It is through your braid [kerchief] and tie.

כי ענין הנפש בעצמותה בלתי מושג לנו,

The essence of the soul itself is unperceivable by us.

ואין אנו יודעים מה היא.

We do not know what the soul is

רק כפי קשורה בגוף:

except that it is tied with the body.

פרק ד' ד	Chapter 4, Verses 4	
כְּמִגְדַל דָּוִד צִוְאָרָךְ	ד 4 <i>Kemigdal David tzavarech</i>	Your neck is like the Tower of David,
בְּנוֹי לְתַלְפִּיּוֹת	<i>banuy le'talpiot</i>	built as a model of beauty;
אַלְף הַמָּגֵן תְּלִי עָלָיו	<i>elef hamagen taluy alav</i>	a thousand shields are hung upon it,
כָּל שְׁלֵטֵי הַגְּבוּרִים:	<i>kol shiltei hagiborim.</i>	all the quivers of the mighty.

שירי הנפש Songs of the Soul

(ד) כמגדל, אחר שתאר את הנפש כמו שהיא פועלת בעצמה בהשגת השכל והחכמה מתחיל לצייר כפי שהיא מנהגת את הגויה ומושלת עליו, ויורד מן ספור תארי הגלגלת שהוא משכן לנפש המשכלת, אל אמצעית הגויה ששם משכן הנפש החיונית, (ולכן השמיט תארים אלו לקמן ו' ז' כמו שכתבתי שם). והנה הצואר הוא הפרוכת המבדיל בין הגלגלת והגויה, ואלו דרך המסך הזה שהוא הצואר תתן נפש קולה קול עוז לצוות ולמשול על הנפש החיונית וכחותיה לכן ממשיל צואר הנפש כמגדל דוד, אשר היה בנוי לתלפיות, ושם עמדו הגבורים נושקי רומי קשת ללחום את אויבים בשער, ועליו היה תלוי אלף המגן וכל שלטי הגבורים לקרב ומלחמה.	Verse 4: "Like the Tower of David..." After the poet described the soul when it acts on its own through the mind and wisdom, he begins to describe it the way it leads the body and governs it. He begins with the attributes of the skull which is the dwelling (<i>mishkan</i>) to the mindful soul, to the middle of the body the dwelling of the vital soul, (Hence he omitted these attributes in the coming verses 6 and 7). The neck is the curtain separating between the skull and the body. Through this screen which is the neck she [the soul] utters her voice, a strong voice to command and govern the vital soul and its powers. Hence, he represents the neck of the soul as the Tower of David, build as a model of beauty. There stand the valiant men, with their arms and bows to fight the enemies at the [city] gate. Upon it there hung a thousand shields the quivers of the mighty for battle and war.
--	--

<p>כך דרך שם תמשול על אויבי הנפש, שם תלתה מגיניה לדרוך קשת נגד גדודי המלך הזקן והכסיל הבונה מצודות על העיר הקטנה לכבשה, כי היא תמשול עליו בחכמתה. כמו שנאמר ומצא בה איש מסכן חכם ומלט הוא את העיר בחכמתו. וכבר בארו שנמצא על הכח המתעורר. כח מניע מישר, וכח מניע מצוה, וכח מניע משלים, ומצייר שעל השני שדים שיאמר אחרי זה, שהם תולדות הכח התעורר, עומד המגדל החזק שהוא הצואר, שהוא משל אל המושל המצוה וגוער בקול שישמעו פקודתו, ומשם יכריח את הכח המתעורר להכנע תחת פקודת השכל העומד למעלה מהם. ועמם אלף המגן שהיא הכח המישר, וכל שלטי הגבורים שהוא הכח המשלים ומשים משטרו עליהם.</p>	<p>Through this the soul governs its enemies there she hung her shields, to shoot a bow against the regiments of the old and foolish king who builds castles upon the small town, to conquer it. She will govern him in her wisdom. As it is said [Ecc.] “And [in the city] there is found a poor and wise man who saves the entire city with his wisdom. Our commentators have already commented that there is an arousing force, a straight moving force, a commandment moving force and a completion moving force. The poet describes the two breasts, mentioned in the next verse, which are the results of the arousing force. The strong tower stands, that’s the neck which represents the commanding and scolding governor in a voice that his commands can be heard. From there it will force the arousing force to surrender under the command of the mind, which stands above them. With them, the thousand shields, which are the moving force and the quivers of the mighty, which is the power of completion who sets his sovereignty upon them.</p>
---	--

פרק ד' ה

Chapter 4, Verses 5

שְׁנֵי שָׁדַיִךְ
כְּשְׁנֵי עֲפָרַיִם
תְּאֻמֵי צְבִיָּה
הָרוּעִים בְּשֹׁשַׁנִּים:

ה 5 *Sheny shada'ich*

Your two breasts

kisheney ofarim

are like two fawns,

te'omei tvevia

twins of the gazelle

haro'im bashoshanim.

who pasture among the roses.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ה) שני

Verse 5: "Your Two..."

ומלמטה מהם הם שני שדים,

Underneath them the two breasts

שהם כח התאוני

which are the force of passion

וכח הכעסני,

and the force of anger

ששניהם תולדות כח המתעורר,

both outcomes of the arousing force.

ועל זה אמר שהם

Upon these the poet said that they are

תאמי צביה

"twins of gazelle"

(צבי לשון חפץ ורצון),

(The Hebrew *tzvi* represents desire, will).

רוצה לומר שהם ילדי אם אחת

Namely, that they are the children of one mother

כידוע בחכמת הנפש,

as is known in the science of the soul,

ששני הכחות האלה בני אם אחת.

that these two forces are sons of one mother.

דרך משל מתאוה

For example, when a person

לדבר מאכל שביד חברו

desires food held by another person

וכועס עליו לקחתה ממנו

he is angry at the second person, in order to take the food

וכן בהפך,

as well as vice versa.

ועי ידי הנהגת הנפש האלהית

Through the leadership of the divine soul

הם רועים בשושנים

both [forces] pasture among the roses

המריחים ריח טוב,

smelling the good scent

רוצה לומר לא יתאוו ולא יתעוררו

namely, they will not have passion and will not arouse

רק לדברים רוחנים

but to spiritual things

ולעבודת ה' ומצותיו:

and to the worship of HaShem and his commandments.

פרק ד' ו'

Chapter 4, Verses 6

עַד שִׁפּוּחַ הַיּוֹם
וְנוֹסוּ הַצִּלְלִים
אֵלַי לִי אֶל־הַר הַמּוֹר
וְאֶל־גְּבַעַת הַלְּבוֹנָה

6 Sheny shada'ich

Until the sun spreads

kisheney ofarim

and the shadows flee,

te'omei tvevia

I will go to Mount Mariah

haro'im bashoshanim.

and to the hill of frankincense.

שירי הנפש Songs of the Soul

(ו) עד Verse 6: Until.

אמר לה הנה חיבור זה שבינינו
ימשך עד שיגבר חום היום
וינוסו הצללים,
שאו תשובנה בנות ציון מדרכן,
ובכל זאת גם אז לא ארחיק נדוד מאתך כמקדם
רק אלך לי
אל הר המור
שם אתעכב לפי שעה:

He says to her: this connection between us
will continue until the day's heat becomes stronger
and the shadows flee.
Then, the daughters of Zion will return from their way.
Even then, I will not be too far from you as before.
Only, let me go to
Mount of Mariah
where I will stay for a while.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ו) עד. Verse 6: Until.

רוצה לומר
הדבור הזה
שבין הדוד הקדוש והרעיה,
ימשך עד שיפוח היום.
והוא מליצה על עת
שלא תהיה הנפש מוכנת
אל הדבוק הנבואי
(כנזכר לעיל ב' י"ז)
ובכל זה לא תסיר השכינה ממנו
גם אחר שישבו בנות ציון
שהם כחות החומר לאיתנם,
והוא כי מעתה תהיה השכינה קבועה
על ידי המקדש והקרבת
לא על ידי ההשכלה והעיון והנבואה לבדה
כמו עד עתה,
שזה אי אפשר שיתמיד בקביעות,
כי החומר יעכב בעד הנפש מלהשכיל
או לחיות במחוזות אלוהות בתמידות,
לא כן בעבודת המקדש
שהמשיכו את השפע האלהית
באמצעות דברים גשמיים כמו
הקרבת והמנחות והנסכים
וכל עבודות המקדש לכל כלי
(כמו שהמזון השמי הוא סיבה
אל שתחול הנשמה האלהית בגוף האדם,
שמבחר המאכל והזך ממנו
יתברר ויעלה להיות מזון לנפש החיונית.
והצלול והברור יותר לנפש המשכלת,
כן היה המובחר העולה מן האשים
והקיסור של הקרבנות
על ידי האש האלהי,
כסא ומכון להתמדת השכינה שמה).
וזה שנאמר אלך לי אל הר המור,
שכבר בארנו (למעלה א' י"ג ג' ו')
שהמור הנאמר בכל השיר הזה
ירמוז אל הזך והמובחר של הנפש החיונית,

Namely,
This conversation
between the Holy Lover and the Ra'aya
will continue until the day spreads.
This is a metaphor for the time
when the soul will not be ready to be
to the prophetic attachment
(as mentioned in 2:17).
Yet, the Shekhina will not be removed from her
even after the daughters of Zion,
which are the forces of matter, return to their strength.
From now, the Shekhina will be permanent
by virtue of the Temple and the sacrifices,
not by the knowledge, learning and prophesy alone,
as until now,
since that way is not permanent and not regular.
Matter will prevent the soul from knowing
or viewing the sight of divinity on a regular basis.
However, at the Temple
the bounty of divinity is drawn
through material things such as
the sacrifices, offerings and libations,
as well as all the Temple labors and its vessels.
(The way the heavenly nutrition is the reason
that the divine soul will exist in the human body
whose more selected and purified nutrition
will be refined and ascend to be feed the lively soul,
the even more refined will be for the knowing soul;
and the most refined, elevating from the burnt offering
and the incenses of the sacrifices
by the divine fire,
is a throne and institution for the regularity of Shekhina).
This is what it says: Let me go to Mount Mariah
as we have explained (1:13, 3:6)
that the Myrrh in the this Song [of Songs]
hints to the most selected and refined of the lively soul

<p>כי המור הוא המוסק שהוא הדם המריח מחיה שבהודו, והלבונה הנאמר בכל הספר הם החלקים הזכים ומובחרים המריחים בצומח, ורוצה לומר שיקח ויקבל ברצון את חלקי האשים הרוחניים העולים מן הקרבת בעלי החיים</p>	<p>The myrrh is the heater of the blood whose scent is from the life of its glory. And the frankincense mentioned in this book is the selected and refined parts whose scent comes from the growing vegetation. Namely, that He will accept willingly all the spiritual burnt parts ascending from the sacrifices of animals.</p>
<p>ודם הנזרק על המזבח. שהוא הר המור. וגם יקבל חלקים הזכים של המנחות והנסכים שהוא מבחר הצומח. גבעת הלבונה, (וקרא גבעה שקטנה מן ההר. כי מעלת הצומח נמוכה ממעלת החי. ובכל זאת נפש החי סמום ונשען על נפש הצומחת כמו שההר נשען על הגבעה שתחתיו), ועל ידי זה לא יתרחק מן הרעיה גם בעת שיפוח היום. כי ימצאו שוכן תמיד במקדש, ומתאחד גם הנפש גם בעודה קשורה עם נפשות החי וצומח שבגויה. על ידי שישכון בהר המור וגבעת הלבונה, ויקבל ריח ניחוח גם מנפשות הנתלות בחומר.</p>	<p>And the blood sprinkled on the alter, which is Mount Mariah. He will also receive the purified parts of the offerings and libations which are the best of vegetation the Hill of Frankincense (He called it hill which is smaller than mountain, as the level of vegetation is lower than animals. Yet the living soul depends and relies on the vegetative soul like the mountain which rests upon the hill below it). For this reason, He will not stay far from the Ra'aya even when the day spreads, since He will be found always dwelling in the Temple unifying with the soul even when it is attached with the living and vegetative souls of the body by residing on Mount Mariah and the Hill of Frankincense, receiving the incense from souls which depend on matter.</p>

פרק ד' ז
 כִּלְךָ יִפָּה רְעִיתִי
 7 Shený shada'ich
 ומִיָּמִים אֵין בְּךָ:
kisheney ofarim

Chapter 4, Verses 7

You are completely beautiful, my beloved,
 and you are without blemish.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

<p>(ז) כלך מעתה אחר שגם נפש החי והצומח התאחדו אל הקדש וישכון ה' כבוד בתוכם לקבל מהם ריח נחוח מעתה אין מום ביחידה הרעיה בת מרום, כי עד עתה היה בה מום קבוע מחובר בה, שהוא נפש החי והצומח שהתחברו עמה והיו דבוקים בה שרוע וקלוט, והיו מבדילים בינה לבין הקדש ופוסלים אותה מלהיות כהן לאל עליון ועובד עבודת העיון והפרישות, לא כן עתה כלך יפה, כי גם אלה חוברו יחדו אל הקדש:</p>	<p>[Verse 7] You are completely beautiful... From now on, after both the living and vegetative souls have united into the holiness and the Glory of HaShem dwells in their midst to receive from them the incense. From now on there is no blemish in the one beloved daughter of heaven. Until now she had a permanent blemish attached to her, which is the living and vegetative souls that united with her, and were attached to her [as] unequal limbs or unsplit hooves, separating between her and holiness, causing her to be rejected from being a priest to the Supreme God, who serves the service of contemplation and separation. But now you are completely beautiful as both of these were united together into the holiness.</p>
--	---

פרק ד' ח

אֶתִּי מִלְּבָנוֹן כָּלָה 8
 אֶתִּי מִלְּבָנוֹן תָּבוֹאִי
 תִּשׁוּרִי מִרֹאשׁ אַמָּנָה
 מִרֹאשׁ שְׁנִיר וְחֶרְמוֹן
 מִמְּעֻנוֹת אַרְיֹת
 מִהַרְרֵי נְמֵרִים:

Chapter 4, Verses 8

With me [will you come] from Lebanon, O bride,
 with me from Lebanon will you come;
 you will look from the peak of Amana,
 from the peaks of Snir and Hermon.,
 from the lions' dens,
 from the mountains of leopards.

שירי הנפש Songs of the Soul

(ח) אתי, ומשם מלבנון, תלך ותבוא אתי, להיות עמי בקביעות, כי אוציאך מחדרי שלמה והוא קורא אותה מעתה בשם כלה, כי עתה ארשה לו באמונה, שם תשורי מרחוק מראש שניר וחרמון אשר מרוב גבהם ומפני מעונות אריות אשר שמה לא יוכלו לעלות מרום הרים.

[Verse 8] With me. From there, from the Lebanon, she will go and come with me, to be with me permanently. I will take you out of the chambers of Solomon. He now calls her “bride” [kallah] as he had now betrothed her with faith. There, you will look from afar from the peak of Snir and Hermon. Because of their heights and because of the lions' dens [people] will not be able to ascend to the heights of the mountains.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ח) אתי, אומר לה כי מעתה לא יפרד ממנה, (וקראה בשם כלה, כי עתה ארש ה' את הנפש היקרה להיות מיוחדת להתמדת שכינתו עליה), ומציין לה המקום שבו ועל ידו תמצא אותו תמיד, והוא הלבנון שהוא הבית המקדש שהוא מלבין שחרות הנפש, והיא היער החפשי שלשם תצא הנפש ממסגרה, כמו שנאמר על קורות בתינו ארזים, משם תלך אתו הכלה הכלולה. ובמדרש הנעלם חיי דף קכ"ח. אתי מלבנון כלה זו היא הנשמה וכן מלבנון אתי תבואי לעלות אל מעון הרוחני ממדרגה למדרגה, ומבאר כי בנות ציון וירושלים שהם כחות החומר ויצריו לא יוכלו עתה להשבית את החיבור היקר הלא, כי תשורי מראש אמונה, כי שם למדה אמונת ה' על ידי שראו שם התגלות השכינה והנסים הגלויים שהיו מתמידים בבית המקדש, וכן תשורי מראש שניר וחרמון

With me. He now tells her that he will not separate from her, (He called here bride [kallah] since now HaShem betrothed the dear soul as unique [for the purpose of placing] His continuous dwelling upon her). He tells her the place where and by which she could always find him. This is the Lebanon, which is the Temple, which bleaches the darkness of the soul, which is the free forest [?] where the soul exits from her lock, as it is said upon [the verse 1:17] “the rafters of our houses are cedars.” From there the wholesome bride will go with Him. In the Hidden Midrash (Chayey pg. 128) “With me from the Lebanon, oh bride” – that is the soul. And, “from the Lebanon, you will come with me” to ascend to the spiritual home from one level to the next. He explains that the daughters of Zion and Jerusalem which are the powers of matter and its inclinations, could not sever this precious connection. You will look from the peak of Amana. There she learnt faith in HaShem. There the Shekhina was revealed with the constantly apparent miracles at the Temple. You will also look from the top of Snir and Hermon

שהם ההרי עד
ששם הפליא ה' פלאות ואותות,
וכן התמידו נסים האלה במקדש,
עד שהשראת השכינה שם
היה בדרך נסיי פלאיי,
לא בדרך הרגיל
שלא יהיה רק
כפי ההכנה והזכות.
(ובזוהר שמות דף ה',
אתי מלבנון
מאתר בי מקדשה לעילא,

which are mighty [eternal] mountains
where HaShem performed wonders and miracles
which persisted in the Temple,
so that the dwelling of Shekhina there
was always miraculous,
rather than in a [natural] regular way.
So that it should not be
according to preparation and merit.
(In Zohar Exodus II:5,
"With me, from Lebanon"
from the place of the Upper Temple

תשורי מראש You will look from the peak of Amana

אמנה

מראשיהם דבני from the heads of the faithful

מהימנותא,

מראש שניר from the peaks of Snir and Hermon

וחרמון

which will receive my Torah).

לקבלא אורייתא דילי),

ומשם תשורי From there you will look at the lions' dens.

ממעונות אריות,

The lion causes all animals to fear it

מגיר לכל בעלי חיים

by its strength,

and the leopard is feared because of its fierceness

ר ממנו יפחדו על ידי עזותו,

[The poet] describes that by the arousal

התעוררות

of the quality of strength and fierceness

והעזות

לעבודת ה' במקדש,

יגירו כחות החיים

ולא מרדו במלכות הנפש,

(ובזוהר שם

ממעונות אריות

אלץ תלמידי חכמים דעסקין באורייתא,

דאינון אריות ונמרים באורייתא),

ומבואר אצלנו,

כי כל הכחות המפוזרות

בכל החיים למיניהם

נקבצו באו בנפש האדם,

ועת תגבר בו מדת הגבורה

יקרא בשם ארי

וכמו שנאמר במורה נבוכים

בפירוש מעשה מרכבה,

ועת תגבר בו מדת העזות

יקרא בשם נמר,

ואמרו חכמים

הוי עז כנמר וגבור כארי

לעשות רצון אביך שבשמים,

וזה היה המליצה לאש של מעלה

שהיתה רבוצה כארי והיתה אוכלת את הקרבנות,

שרוצה לומר הכנעת כחות החיים הגופניים

על ידי התלהבות אש העבודה

וכח הגבורה שבו עבדו ודבקו במלכם,

(וברעיה מהימנא ויקרא דף י"ז

ומחיון דכורסיה דדינא,

הוה נחית אריה דאשא למיכל קרבנין,

אינו דממנן על כל אבר דחב

מחבל קטיגור אחד.

ומיד דנחת אש של גבורה

to the service of HaShem at the Temple

the forces of life will fear

and will not rebel against the kingdom of the soul.

(In the abovementioned Zohar

from the lions' dens

– those are the scholars who engage in Torah

the lions and leopards of Torah).

It is explained

that all the forces spread out

in all forms of life,

were all gathered in the human soul.

When the quality of strength is stronger

a person is called a lion,

as is said in Guide to the Perplexed

in the commentary on the Chariot.

When the measure of fierceness is stronger

a person is called a leopard,

The sages said:

Be fierce as a leopard and strong as a lion

to do the will of your Father in Heaven.

This is a poetic reference to the supernal fire

which lay down as a lion, eating the offerings,

namely, the submission of the physical forces of life

by the flame of the fire of service

and the force of strength that they attached to their king

(In the Zohar, Ray'ah Me'heimna Vayikra 17:

And from the angels of the throne of judgement

a lion of fire would descend to devour the offerings.

Those in charge of each body part that sinned

destroy one accuser.

Immediately, when a fire from above descends

ואודי לון וכו',	and burns it, etc.
הו' דנחית כאריה דאשא לאוקדא לון,	HaShem descends as a lion of fire to burn it.
אתוקדון אברין דלהון	Their body parts are burnt,
אתוקדון מחבלן שממנן עליהון,	the destructive angels in charge of them are burnt...
ועיין בפרשת צו ל"ב:	See Zohar Parashat Tav 32).

פרק ד' ט'

Chapter 4, Verses 9

לִבְבִתִּי אֶחָתִי כֶלֶה
 לִבְבִתִּי בְּאַחַד
 [בְּאַחַת] מֵעֵינַיִךְ
 בְּאַחַד עֵנֶק מִצֹּרְנֶיךָ

ט 9

Libavtini achotee kallah

You captured my heart, my sister, O bride

libavtini

you captured my heart

be'achat me'ehnay'ich

with but one of your eyes,

be'achad anak me'tzaverona'ich.

with one necklace of your necklaces..

שירי הנפש Songs of the Soul

(ט) לבבתיני,
 משכת את לבבי אל לבבך
 הגם שלא תשקיפי אלי
 רק באחת מעיניך,
 כי בעין השנית
 תביט אל חדרי שלמה
 ובנות ציון השומרות
 וכן הגם שאין מיוחד אלי
 רק אחד ענק מצורניך
 כי השאר לשלמה.

Verse 9: "You captured my heart,"
 you have drawn my heart to your heart.
 You only observe me
 with one of your eyes,
 since with your other eye
 you look at the chambers of Solomon,
 and upon the Daughters of Zion who are guarding [you].
 There is nothing especially for me
 but one of your necklaces.
 All the rest is for Solomon.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ט) לבבתיני.
 אומר עד עתה
 היה הדבוק בינינו על ידי ההשגחה
 שהיא במוח,
 ועתה יהיה על ידי התעוררת הנפש
 בעבודה שהיא על ידי העבודת הלב
 שהוא שורש לכח המתעורר
 וכחות החיים
 וזה שנאמר לבבתי
 דבקות לב בלב.
 ועד עתה היה תנאי ההשגחה
 שתי עינים,
 שהם עין המחזה וההשכלה באלהות
 אשר במרכבה הגדולה
 שהוא המציאות הכללי,
 ועין ההשכלה באלהות
 אשר בנפש שהיא המרכבה הקטנה
 (כנ"ל א' ט"ו ד' א')
 ועתה משכת את לבבי
 באחת מעיניך,
 אין צורך השגחה עיונית
 על המציאות והנהגתו,
 רק הסתכלות הנפש בעצמה,
 שתדד להשגיח על עולמה הקטן,
 ליחד כל כחותיו
 ולהקריבו לקרבן לפני מלך הכבוד,
 וכן די באחד ענק מצורניך
 שהוא פקודת השכל המעשי לבדו,
 על היראה והעבודה,
 ואין צורך לשכל העיוני:

Verse 9: "You captured my heart."
 The [poet] says that until now
 the attachment between us was through providence
 which is in the mind.
 Now it will be by the arousal of the soul,
 in a service which is by the worship of the heart
 which is the root to the arousing power
 and the powers of life.
 Hence it says: "You captured my heart"
 an attachment of one heart to another heart.
 Until now the condition of perception [grasping]
 were the two eyes:
 the eye of vision and knowledge of divinity,
 the grand chariot,
 general reality;
 and the knowledge of divinity
 in the soul, the minor chariot.
 (as mentioned in verse 1:15, 4:1).
 Now "You captured my heart"
 with one of your eyes.
 There is no need for a considered perception
 of reality and its conduct,
 but the observation of the soul itself
 descending to watch over her little world
 to unify all its powers,
 and to bring it as an offering to the King of Glory.
 One of your necklaces suffices.
 It is the commandment of the practical mind alone,
 upon the awe and thee service.
 There is no need for the considering mind.

פרק ד' י'

Chapter 4, Verses 10

מֵהֵיפֹי דֹדְךָ

Ma yafu doda'ich

How beautiful is your love,

אַחֲתֵי כֶּלֶה

achotee kallah

my sister, O bride

מֵהֵטִיבוֹ דֹדְךָ מִיַּיִן

ma tovu doday'ich mi'ya'in

how superior is your love to wine

וְרִיחַ שְׂמָנָיִךְ

very'ach shemana'ich

and the fragrance of your oils

מִכָּל־בְּשָׂמִים:

mikol besanim.

to all perfumes.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

ז' מה יפו.

Verse 10: "How beautiful."

עד עתה

Until now

שהיה הדבוק על ידי ההשגה הנבואית

the attachment was by the prophetic perception

היה הידידות מצד השם,

and friendliness from the part of HaShem,

כי ההופעה הנבואית תרד מלמעלה למטה,

as the prophetic appearance descends from up down.

לא כן ההתדבקות

This attachment is different

שבא על ידי מעשה העבודה במקדש

as it comes as a result of the service in the temple

שקרו בא על ידי מדת האהבה

whose essence is the measure of love

אשר בבתי הנפש,

at the houses of the soul,

אשר תכלה ותכסוף

a love which will yearn and desire her lover

באהבה עזה לדודה,

with fierce love.

היא בא מלמטה למעלה

This one starts from below and goes up

על ידי התעוררות הנפש ואהבתה,

by the arousal of the soul and its love.

ועל זה אמר מה יפו דודך.

Upon this it says: "How beautiful is your love."

והנה עד עתה לא שבח רק את עצמה

Until now he praised only her

כמו שנאמר הנך יפה רעיתי,

as it is said: "You are beautiful my love."

ועתה משבח את אהבתה,

Now he praises her love.

כי עד עתה תחבר עמה על ידי ההשגה

She now connects with him by the perception

שהיא עצמית הנפש,

which is the [inner] essence of the soul.

ועתה התחבר עמה

Now he unites with her

על ידי שלהבת אהבתה

by the flame of her love

בעבודתה לאלהים,

in her service to God.

ולכן קראה אחותי,

Hence he calls her "My sister."

כי על ידי מדת האהבה

By the measure of love

העשית אחותו ושוה לו.

she becomes his sister, equal to him.

ומבאר מה טבו דודך מיון,

He explains: "How good is your love, better than wine."

אם יכוין על היין ממש

If he means actual wine

יאמר שהתלהבות הנפש

he's saying that the flame of the soul

באהבת ה' טוב מהתלהבותה בסבת היין,

in its love of HaShem is better than its flame for wine

שהיא אש זרה גופני,

which is a foreign fire in the body.

לא כן אהבת ה'

The love of HaShem is not so,

שהוא ענין רוחני אלהי,

as it is spiritual and divine.

ואם יכוין על היין המליציי

If he means wine as a metaphor

שגדרו תמיד על השפע הנבואי

which always represents the prophetic bounty

יאמר שדודיה

he is saying that her love

רוצה לומר מדת האהבה

namely, the measure of love,

גדולה ממדרגת השגת הנבואה,

is greater than the level of the perception of prophesy,

כי היא המתעצם בנפש עצמו

as it grows largely in the soul itself

עד שדבוקה תמיד באהבתו,

always attached to his love.

וריח שמניך שהיא הריח וההשגה

The scent of oil which is the smell and perception

שתשיג

which the soul would achieve

על ידי התלהבותה ועבודתה,

through its flame and service

טובים מכל בשמים

is better than all and any perfumes

שזה ממליץ תמיד על השכלית עיוניות,

which always represent the considering mind.

כי השמן המורק על ידי אהבת ה'

The oil that flows by the love of HaShem

הוא ההשגה ברוח הקדש

is perceived through the holy spirit

הדבוקה על הדבקים באהבתו:

which is attached by the attachment of His love.

פרק ד' י"א
**נִפְתַּת תִּטּוֹפְנָה שִׁפְתוֹתֶיךָ
 כִּלָּה
 דְּבַשׁ וְחָלָב
 תַּחַת לְשׁוֹנֶיךָ
 וְרִיחַ שְׁלֵמֹתֶיךָ
 כִּרְיִחַ לְבָנוֹן:**

Chapter 4, Verses 11

*Nofet titofnah siftota'ich
 kallah
 devash ve'chalav
 tachat leshonech
 ve're'ach salmota'ich
 ke're'ach halevanon.*

Your lips drip flowing honey,
 O bride;
 honey and milk
 are under your tongue,
 and the fragrance of your garments
 is like the fragrance of Lebanon.

שירי הנפש Songs of the Soul

יא) נפת, יספר כי עתה התקרבו החושקים זה לזה, וגלו אהבתם זה לזה, שעל זה אמר יפו דודיק, מתקרב יותר לנשקה ואמר נפת תטופנה וכי.
 Verse 11: "Flowing honey."
 [The poet] now tells how the two desiring lovers come closer to each other, revealing their love to each other. The verse "How beautiful is your love" indicates that he approaches to kiss her, when he says: "Your lips drip flowing honey."

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

יא) נפת. ספר התקרבות הנפש לאלהים בשלשה דברים, שהם מחשבה דבור מעשה. ואחר שהקדים מן המחשבה שמלאה אהבת ה' כמו שנאמר מה יפו דודיק, שזה היה עקר הקרבנות (כמו שנאמר בזהר ויקרא דף ט' עקרא דקרבנא לקרבא קמיה דקוב"ה רעותיה ורוחיה ונשמתיה), זכר עתה מן הדבור בתורה ובתפלה נעים זמירות, כי יטפו שפתותיה נופת, ומבואר אצלנו תמיד כי יש הבדל בין שפה ובין לשון, שהשפה ירמוז אל הדבור החצוני. והלשון ירמוז אל הדיבור הפנימי השכלי, ועל זה הוסיף כי דבש וחלב תחת לשונך. והנה הדבש יעשוהו הדבורים מראשי הפרחים של הצומח, והחלב תעשהו הטבע ממובחר הדם של החי, והיא מליצה אל התהפכות נפש הצומחת והחיולית לדברים זכים וטובים שיהיו ראויים להיות מזון טוב לנפש המדברת כדבש וחלב, ורוצה לומר שטעמי המצות
 Verse 11: "Flowing honey."
 [The poet] describes the coming closer of the soul to God in three ways: thought, speech and action. He first spoke of thought that was filled with the love of HaShem, as it is said: "How beautiful is your love." It represents the essence of the offerings. (As it is said in Zohar Vayikra, page 9 "The essence of the offering is to bring closer to The Holy One, Blessed Be He, in will, spirit and soul"). He then mentions speech of Torah and prayer, sweet singing as her lips drip flowing honey. [Our tradition] always explains that there is a difference between language [lips] and tongue. Lips hint at the external speech and the tongue hints at the internal, mindful speech. [The poet] adds "Honey and milk under your tongue." Honey is made by the bees from the tops of the flowers which are of the vegetative world. Milk is made by nature from the best of the blood on an animal. This is a representation of the transformation of the primary and vegetative souls to pure and good things which are made into good food to the speaking soul [such as] honey and milk. The reasons for the commandments

והקרבנות	and offerings
כפי פנימיותם	from their inner aspect
לבסר הניצוצות	is to announce the sparks
ויוך הנפשות	and purity of the souls
להעלות	[so that they can] elevate
את הצומח והחי	the vegetative and the animal-aspect
למדרגת מדבר כידוע,	to the level of the speaking, as is known.
עתה נזכרים המעשים	Then [the poet] mentions the actions
שהם הלבושים החיצוניים	which are the external garments
שתחתיהם יתעטפו הדבור והמחשבה,	with which speech and thought garb themselves.
ועל זה אמר וריח שלמותיך	Upon this he says: "And the scent of your garment"
שהם הלבושים	which are the garments
דומים כריח לבנון.	resembling the scent of Lebanon
העולה מן הקרבנות.	ascending from the offerings.
שהיה ענינו לחבר השכינה	whose role was to connect the <i>Shekhina</i>
עם הכנסיה הקדושה.	with the holy congregation
ולחבר ולקשר המדרגות בשרשם.	to connect and tie these levels with their roots.

פרק ד' י"ב	Chapter 4, Verses 12	
גֵן אֶנְעוּל	12 יב <i>Gan na'oul</i>	A locked garden
אַחֲתֵי כֶלֶה	<i>achotee kallah</i>	is my sister, O bride,
גַּל נְעוּל	<i>gal na'oul</i>	a locked up spring,
מֵעַיִן חֲתוּם:	<i>ma'ayan chatum.</i>	a sealed fountain.

שירי הנפש Songs of the Soul

(יב) מוסיף גן נעול Verse 12: He adds: "A locked garden"
 כי איש לא ידעה: No one knew her.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(יב) גן נעול. עתה יביט על הנפש כי בתולה היא ולא הוטמאה מאלהי נכר שהם כח היצר המתעורר והמתאוה אשר יזכו הנפשות אחריהן ויחללו קדושתן, אמר שהיא כגן נעול שלא בא זר בתוכו, והגל שבו יקרבו אל המעיין נעול, והמעין והמקור בעצמו חתום, רוצה לומר שלא קרבו אליה הזרים האלה לא במחשבה ולא במעשה, כי מקורה חתום בחותם האלהית והקדושה כמו שהיתה בהיותה במעון קדשה.	Verse 12: "A locked garden." Now [the poet] looks at the soul [observing] that she is a virgin not defiled by foreign gods, which are the arousing and desiring inclinations drawing the souls to follow them, to defile their holiness. He said that she is as a locked garden where no stranger has entered. Its wave approaches the locked garden. The well spring is sealed, namely, no strangers have approached her, neither in thought nor in action, as her source is sealed with a divine seal and her holiness is as it was [when she dwelled] in her holy dwelling.
---	---

פרק ד' ו"ג
שְׁלַחֲךָ
פְּרִי מְגָדִים
עִם כֶּפָרִים
עִם יְנָרְדִים:

Chapter 4, Verses 13

13 *Shelacha'ich*

pardes rimonim

eem peri megadim

kefarim eem neradim..

Your arid fields

are a pomegranate orchard

with luscious fruits;

henna with spikenard.

שירי הנפש Songs of the Soul

יג-טו) שלחך,
 מבאר שבחי הגן
 שנמצאו בו כל פרי חמד,
 ושבחי המעיין
 שהוא באר מים חיים וכו'.

Verses 13-16. "Your arid fields."
 [The poet] explains the praises of the garden
 where all the desirable fruit are found,
 and the praises of the well spring
 which is the well of living waters, etc.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

יג) שלחך.
 עתה יתקרב אל הגן הנעול
 ומהלל כל הנמצא בו,
 שנמצאו בו פירות הטובים למאכל
 והם פרדס רימונים,
 והטובים לריח
 כפרים עם נרדים.
 רוצה לומר כמו שראינו בקרבנות
 שהיה ענינם להתמיד
 שכינת ה' בתוך עמו,
 והיה יחוסם אל שכינת הקדש,
 כיחוס המאכל והריח
 אל שכינת הנפש בגויה,
 כמו שאמר בכוזרי.
 והיו הקרבנות ציור המאכל
 כמו שאמר קרבני לחמי לאשי,
 שעל ידי הרוחני
 הנפרד מנפש החי והצומח
 בהתחבר עמהם
 מחשבת וכוננת נפש הקדושה
 היו מכון לשכינת האלהות,
 והקטורת היה ציור הריח
 והיה המאכל ציור העבודה הגופנית
 והריח ציור ההשגה האלהית.
 (וזהו ויקרא דף י"ב
 אבל קטורת קשיר קשורא דמהימנותא
 ושם ע"ב
 ואלין אינון עשרה שמהן
 דקוב"ה אקרו בהו,
 מתקשרין דא בדא ביחודא שלים,
 ואלין אינון כתרין קדישין דמלכא,
 דאיהו אשתמודע בהון.
 וכד אינין מתקשרין
 כולהו כחדא על ידי ריחא דקטורת,
 כדן איקרי קטורת,
 קשורא, דמתקשרין כחדא),
 כן צייר בגן הזה
 שנמצאו בו דברים למאכל.
 שהם פרדס רימונים.
 שהרמון רומז לתרי"ג מצות
 כמספר גרעיני הרמון.

Verse 13: "You arid fields."
 Now he approaches the locked garden
 praising all that is in it:
 the fruit good for eating
 which are the "pomegranate orchard"
 and the fruit with the good scent
 "henna with spikenard,"
 namely, as we saw in the offerings,
 whose essence is the continuation
 of the dwelling of HaShem inside his people.
 They were related to the holy dwelling
 the way foot and scent relate
 to the dwelling of the soul in the body,
 as it is said in the Kuzari.
 The offerings are a representation of the food
 as it is said: "My offering, my bread, to my fire."
 Through the spiritual
 which is separated from the vital and vegetative soul.
 When the thought and the intention of the holy soul
 connect with them
 they become a seat for the divine dwelling.
 The incense is a representation of the scent,
 the food a representation of the physical service,
 and the scent a representation of the divine perception
 (Zohar Vayikra 12:
 "But the incense is connected a connection of faith
 and to the name of seventy-two letters.
 These are the ten names of
 the Holy One Blessed Be He
 which connect with each other in a complete union.
 These are the holy crowns of the king
 who is known through [and by] them.
 When they connect
 all as one by the scent of the incense
 then it is called incense,
 connection, connection as one")
 [The poet] also represented in this garden
 where food is to be found
 the "Pomegranate Orchard."
 Pomegranate hints at the 613 commandments,
 the number of the pomegranate seeds.

והם הלחם סעודתא דמלכא קדישא,	They are the staple of the holy king
עם כל פרי מגדים	“with the luscious fruit”
שכולל יתר האזהרות	including all the warnings (against transgressions)
והסייגים וכדומה,	and fences (to prevent transgressions), etc.
ונגד הריח נמצא בו דברים לריח,	Representing scent, there are things that have scent
שהם כפרים עם נרדים וכו’;	which are “henna and spikenard,” etc.
והם י' מינים	ten types
כדוגמת עשרה מינים הרוחנים	which are like the ten spiritual [ingredient] types
שהיו בקטורת סמים	that made up the Temple incense
חוץ מן החלבנה	other than the [bitter] galbanum [<i>Chelbana</i>]
שאין לו מקום במליצת השיר הזה	which has no place in [the poetry of] this poem
אשר הרעיה כולה יפה	since the Ra’ayah is completely beautiful,
ומום אין בה,	having no blemish
(ועין בזוהר תרומה קל"ב	(see Zohar Teruma page 132
ויקהל ר"י	Vayakhel 210:
חשבון אחר	a different commentary according
כפי דרך הסוד).	to the secret mode of interpretation).

פרק ד' ו"ד

Chapter 4, Verses 14

נֶרְדַּ וְכַרְפֹּם יִרְ 14 *Nerd ve'charcom*
 קָנָה וְקִנְמוֹן *kaneh ve'kinamon*
 עִם כָּל־עֵצֵי לְבוֹנָה *eem kol atzey levonah*
 מֵר וְאַהֲלוֹת *mor ve'aholot.*
 עִם כָּל־רִשְׁעֵי שִׁמְמִים *eem kol rashey vesamim..*

Spikenard and saffron,
 calamus and cinnamon,
 with all the trees of frankincense,
 myrrh and aloes,
 with all the major spices.

בְּשִׁמְמִים:

[No commentary]

פרק ד' ט"ו

Chapter 4, Verses 15

מַעַיִן גַּנִּים
בְּאֵר מַיִם חַיִּים
וְנֹזְלִים מִזֵּלְבָנוֹן:

15 טו Ma'yan ganim

be'er mayim chayim

venoz'lim min levanon.

You are a garden spring,

a well of living waters,

and flowing streams from Lebanon.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

טו מעין.

אחר שחשב מעלן הגן

שהוא התורה והמצוה

אשר נתן בעל הגן לנוטרים.

יחשב מעלת המעין עצמו

המשקה את הגן.

שהוא עצמות הנפש וקדושתה

שהיא מעין גנים.

היא המעין המשקה את הגן

שמימיו נובעים מעצמם.

וגם היא באר

ששואבים ממנו מים חיים,

ומי המעין נזלים מן לבנון.

רצה לומר כי היא עצם רוחני

משכיל בפועל

נובעת חכמה

ודעת ורוח ה'

וגם ממנו ישאבו מים חיים הנצחיים

על ידי העיון והעבודה והטהרה.

שאז ישאבו הגופות מי ההשכלה

וחיי עד

מן המקור הקדוש אשר לא יכזבו מימיו.

(כיון בזהר בלק דף ר"א ע"ב)

והמים נזלים מן לבנון העליון.

כי מימיו מן המקדש הם יוצאים

ששם מעון הרוחות והנפשות.

Verse 16: "A spring."

[The poet] describes the qualities of the garden

which is the Torah and its commandments

the owner of the garden gave the guards.

He then describes the qualities of the well spring itself,

the well that waters the garden,

which is the essence of the soul and its holiness,

the spring of gardens.

It is the well spring that waters the garden

whose waters originate by themselves.

It is also a well

from which living waters are drawn,

while the water of the well spring flow from the Lebanon.

Namely, it is a spiritual essence

actually knowledgeable

flowing with wisdom

and knowledge of the spirit of HaShem.

From it too the eternal living waters are drawn

by consideration, service and purification

the bodies draw the waters of knowledge

and eternal life

from the holy source whose waters never cease.

(as [the metaphor of] wine in Zohar Balak page 210b).

And the waters flow from the upper Lebanon.

Its waters originate from the Temple,

which is the dwelling of the spirits and souls.

פרק ד' ט"ז	Chapter 4, Verses 16	
עוֹרֵי צָפוֹן	16 Ooree tzafon	Awake, wind from the north,
וּבֹאֵי תִימָן	u'voee teman	and come, wind from the south,
הַפִּיחֵי גַנִּי	hafichi gani	blow upon my garden
יִזְלוּ בְשִׁמְיוֹ	yizlou vesamav	so that its fragrance may flow;
יָבֵא דוֹדִי לְגַנִּי	yavo dodi legani	let my beloved come to his garden
וַיֹּאכַל פְּרֵי מִגְדָּיו:	veyochal peri megadav.	and eat its luscious fruit.

שירי הנפש Songs of the Soul

(טז) עורי,
אומרת שיתעורר רוח הצפון והדרום
ויפיח הגן ובשמיני
כדי שיבוא הדוד לתוכו
ויאכל מפריו
רוצה לומר
שיתעורר רוח הרצון והאהבה
ויפיח גן הידידות
כדי שתתחבר עם דודה
באהבה.

Verse 16: "Awake."
She calls the northern and southern winds to awaken
and blow upon [inspire] the garden and it's fragrances,
so that the lover could come inside
and eat its fruit.
namely,
that the spirit of [good] will and love will awaken
and blow [inspire] the garden of friendship
so that she could unite with her lover
in love.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(טז) עורי.
עתה תצוה הנפש את הרוחות שיתעוררו.
וזה משל אל הרוח המתעורר
המעלה ציוריו אל הלב
והוא משל הרוח צפון.
ואל רוח הקדושה והאהבה
וכל מדות היקרות הנפשיות
שמצד היצר הטוב
שזה משל הרוח דרום הפונה לימין,
ואמר הצפון עורי
כי רוח זה
אין דרכו להפיח הגן
לעבודת ה'
ובתימן בואי
כי דרכו בכך
ואין צורך התעוררות
והם יפיחו את הגן עד שיזלו בשמיו.
רוצה לומר שיעוררו
את כחות הנפשיות
הצפונים בכח הלב
אל מדת האהבה והתשוקה לה'
עד שיזלו בשמיו ורוחניותו
למען יבא הדוד העליון
אל הגן
ויאכל פרי מגדיו.
שהוא קבלת הניחוח
מטוב המחשבה והמעשה של הנפש
שהם לחם ה' ונחלתו
(ובזוהר בא דף ל"ו.
ויאכל פרי מגדיו
אלו קרבנין דאתקרהון קמיה
מנשמתהון דצדיקיא).

Verse 16: "Awake."
Now she commands the soul and the spirits to awaken.
This is a metaphor for the awakening spirit
which raises its representations [images] upon the heart,
the analogy of the northern wind.
To the holy spirit and the spirit of love
and to all the precious qualities of the soul
from the side of the good inclination,
this is the analogy of the southern wind, turning right.
[The poet] said to the north, awaken
As this [northern] wind
does not usually blow upon the garden
to inspire it to the service of HaShem.
And to Yemen [south], come!
as it does usually do so,
and there is no need for arousal.
They will inspire the garden until its fragrances flow
namely, awaken
the forces of the soul
which are concealed in the potential of the heart,
to the measure of love and the passion for HaShem,
until its fragrances and spirituality flows
so that the supreme lover come
to the garden
and eat its luscious fruit.
This is the reception of the scent
from the good thoughts and deeds of the soul
which are the staple of HaShem and its inheritance
(In Zohar Bo, page 36
"... to eat it's luscious fruit")
these are the offerings that are offered to him
from the souls of the Tzaddikim.

פרק ה' א'	Chapter 5, Verses 1	
בַּאתִּי לְגַנִּי טז	<i>Ba'ati leganee</i>	I have come to my garden,
אָחֹתִי כָלָה	<i>achoti kala</i>	my sister, O bride;
אָרִיתִי מִזֵּי עֵם־בְּשָׁמִי	<i>ariti mori eem besami</i>	I have gathered my myrrh with my spice.
אָכַלְתִּי יַעֲרִי	<i>achalti ye'ari eem divshi</i>	I have drunk my wine with my milk;
שָׁתִיתִי יַיִן עִם־חֶלְבִי	<i>shatiti yeynee eem khalavi</i>	I have eaten my sugarcane with my honey;
אָכְלוּ רְעִים	<i>eechlu re'eim</i>	eat, friends;
שָׁתוּ וְשִׁכְרוּ דוֹדִים:	<i>shetu ve'shikhru dodim.</i>	drink and become intoxicated, beloved ones.

עִם־דְּבָשִׁי

שירי הנפש Songs of the Soul

והדוד אומר
ה (א) שבא לגנו
ואכל מפריו
ועושה סעודת מריעים
לרעים ולידידים

And the lover says
Chapter 5, Verse 1, that he came to his garden
and ate from its fruit,
and he's making a feast for his merry
friends and acquaintances.

הדוד שב למעונו
והרעיה נרדמה בחדרי שלמה
ושכחה את דודה ימים רבים,
ובזה נשלם השיר השלישי.

The lover returns to his dwelling
and the ra'ayah fell asleep in the chambers of Solomon
and forgot her lover for a long time.
This ends the third song.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

ה (א) באתי לגני
שעל ידי התעוררות הנפש הנזכר
הגיע עת דודים
ונתיחדו הידידים,
(ובמדרש
באתי לגני
לגוני עקר שכנה מתחלה
לא בתחתונים היתה),
אריתי מורי,
מציר כי קבל
ניחוח מן הגן הזה,
שהיא עבודת הנפש ופעולותיה
בכל מחלקותיה.

Chapter 5, Verse 1: "I have come to my garden"
Through the arousal of the soul, as mentioned,
the time of loving has come,
and the friends untied
(In the Midrah
"I have come to my garden..."
'to my *huppa*,' initially the first place of *schekhina*,
wasn't she first in the lower [worlds]?).
"I have gathered my myrrh"
He represents that he received
the scent from this garden
which is the service of the soul and its actions
in all its divisions:

א) מן כחות הרוחנים
הנבררים מנפש החיונית,
שעל ידי זה
אריתי מורי עם בשמי,
שכבר בארנו (א' י"ג, ג' ו', ד' ו')
שמור הנזכר בספר הזה
רומז להזך והרוחניות
של הנפש החיונית,
כי המור הוא המוסק
שהוא דם הצרור
המריח ריח טוב
הנמצא בחיה שבהודו,
יאמר כי לקט המור
עם כל בשמיו ורוחניותו.

a) From the spiritual powers
which are clarified from the vital soul,
through which
"I have gathered my myrrh with my spice."
We have already explained (1:13, 3:6, 4:6)
that the myrrh mentioned in this book
represents the purity and spirituality
of the vital soul.
The myrrh is the heated [?]
which is the bundled blood
with the good scent
found in the living in ? [glory ?]
[The poet[says that he had gathered the myrrh
with all its perfumes and spirituality.

<p>(ב) מן כחות הרוחנים הנבררים מנפש הצומחת שזה משל היער הצומח עצים יאמר שאכל היער עם דבשו רוצה לומר שקבל פעולת הנפש הזאת ועבודתו בקדש, למשל המצות התלויות באכילה ושתיה כמו אכילת הקרבנות אכילה בשבתות וימים טובים וכדומה, היא דבש היער הצומח מנפש הצומחת. המצות התלויות במדות ובכחות החי הוא מור של הדם החי.</p>	<p>b) The spiritual powers which are clarified from the vegetative soul. This is an analogy of a forest which grows trees. He said that he had eaten the forest with its honey, namely, that he received the action of this soul and its service of holiness. For example, the commandments relating to eating and drinking such as the eating of the offerings, eating on Shabbat and holidays, etc. This is the forest honey growing from the vegetative soul. The commandments relating to the qualities and forces of the living is the myrrh of the living blood.</p>
<p>(ג) פעולת הנפש השכליית שזה הנמשל ביין וחלב כמו שנאמר ולכו שברו בלוא כסף ובלוא מחיר יין וחלב (ישעיה נ"ה) כמו שנאמר בפירוש שמה, ועל זה אמר שתיתי ייני עם חלבי, ועל ידי זה משפיע שפע ברכה ונדבה על כל המציאות שכולם מתברכים באמצעות המעשים טובים העולים מטיב הנפשות ועבודתן, ועל זה אכלו רעים, והם העולמות הרוחנים, שתו ושכרו דודים, יתר העולמות, (עיין בזהר ויקרא דף ד' ודף ז'), כי באמצאות המקדש והקרבנות ועבודת הנפשות, אשר נפש שלמה היתה להם צפירת תפארה, התברכו עליונים ותחתונים: הדוד העליון שב למעון קדשו והכלה הכלולה שבה אל הגויה ונרדמה בחיקו ולא זכרה את דודה ימים רבים, ובזה נשלמה השיר השלישי:</p>	<p>c) The action of the mindful soul which is represented by the wine and milk, as it is said "Go get food without money without price wine and milk" (Isiah 55). As is specifically said there. Upon this he said: "I have drunk my wine with my milk" Upon this he draws a bounty of blessings and gifts upon all reality [existence] where all are blessed by the good deeds ascending from the goodness of the souls and their service. He says: "Eat friends" which are the spiritual worlds "Drink and become intoxicated, beloved ones." The remainder of the worlds (See Zohar Vayikra 4, 7) that through the temple the offerings and the service of the soul, of which the soul of Solomon was to them the crown of glory, The upper and lower worlds were blessed. The supreme lover returned to his dwelling of holiness and the complete bride returned to the body falling asleep in its lap, She did not remember her lover for many days. And this ends the third song.</p>

<p>פרק ה' ב' אָנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עֹר קוֹל אֲדוֹרֵי דוֹפֵק פִּתְחֵי לִי אַחֹתִי רַעֲיָתִי יוֹנָתִי שֶׁרֶאֱשִׁי נִמְלָא טָל קַנְצוֹתַי רְסִיִּסֵי לַיְלָה:</p>	<p>Chapter 5, Verses 2 e <i>Ani yeshena ve'libi ehr</i> <i>kol dodee dofek</i> <i>pitchi li</i> <i>achoti ra'ayati yonati tamati</i> <i>sheroshi nimlah tal</i> <i>kevutzotai resisey layla.</i></p>	<p>I slept but my heart was awake— a sound! My beloved knocks; open for me, my sister, my love, my dove, my perfection., for my head is drenched [as thought] with dew, my sidelocks drip with the rains of the night.</p>
--	--	---

תַּמְתִּי

שירי הנפש Songs of the Soul

נמשך עד
 אנה הלך דודך
 מספר כי הרעיה שכחה את דודה
 ימים רבים.
 עד שפעם אחת בא בלילה
 ודפק על פתחה.
 ולא רצתה לפתוח לו,
 ואחר כך יצאה לפתוח לו
 ודודה חמק עבר.
 ולא מצאה אותו עוד.
 ושומרי העיר הכוה.
 ואז נתפרסם הדבר
 וגלתה אהבתה לדודה
 לפני בנות ירושלים.
 וסיפרה להם מעלותיו ותאריו.

[This fourth story continues until
 “Where has your lover gone...” [6:1]
 It tells that the Ra'aya forgot her lover
 for many days.
 Until, one time, he came to her at night
 and knocked at her door.
 She didn't want to open for him.
 Later, she came out to open for him,
 but he had already gone,
 and she couldn't find him anymore.
 The city guards hit her.
 The story became known,
 and she revealed the fact of her love to her lover
 to the daughters of Jerusalem,
 telling them of his virtues and qualities.

(ב) אני ישנה,
 כי ישנה על מטתה
 ולא נערה אל דודה כמקדם,
 ובכל זאת לבה היה ער
 זוכר קצת בארוסה הרועה,
 והנה שמעה קול הדוד
 דופק על הפתח, ואומר
 פתחי לי אחותי וכו'
 כי הטל מלא את ראשו.

Verse 2: “I slept...”
 She slept on her bed,
 and did not awake to her lover as before,
 yet her heart was awoken,
 remembering a little of her lover the shepherd.
 She heard his voice
 knocking on her door, saying:
 Open for me, my sister, etc.
 as the dew has filled his head.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

הרעיה השמיימית
 נפש שלמה
 שכחה את דודה העליון ימים רבים,
 כמו שנאמר (מלכים א' י"א)
 והמלך שלמה אהב נשים נכריות רבות וכו'
 ויטו נשיו את לבבו,
 ויהי לעת זקנת שלמה
 נשיו הטו את לבבו
 אחרי אלהים אחרים וכו'.
 עד שפעם אחת בא הדוד העליון
 ודפק על פתחה
 ולא רצתה לפתוח לו.
 ודודה חמק עבר בחרי אף,
 וזה הוא המראה הרביעית שנאמר שם,
 ויתאנף ה' בשלמה

The divine spouse,
 the soul of Solomon
 forgot her supreme lover for many days,
 as it is said [I Kings 11:1]
 “And King Solomon loved many foreign women, etc”
 And his wives strayed his heart away.
 When Solomon aged
 his wives strayed his heart
 after foreign gods, etc.
 until once, the supreme lover came
 and knocked on her door,
 and she didn't want to open for him.
 Her lover departed and was gone with anger.
 This is the forth vision told there [in the book of Kings]
 “And HaShem became angry with Solomon

כי נטה לבבו as his heart
 מעם ה' אלהי ישראל strayed away from HaShem God of Israel"
 הנראה אליו פעמים, who was seen unto him twice.
 ויאמר ה' לשלמה And HaShem said to Solomon
 יען היתה זאת עמך since this was happened to you,
 ולא שמרת בריתי וחקותי and you did not keep my covenant and law,
 אשר צויתי עליך which I commanded you,
 קרוע אקרע הממלכה מעליך וכו', I will tear your kingdom apart.
 ואז התעורר שלמה לשוב בתשובה, Then Solomon awoke to return in Teshuvah [repent]
 אבל לא זכה מאז למראות ה' But he did not merit the vision of HaShem since then,
 ולא יכלה נפשו להתפשט מן החומר and his soul could not disrobe from matter
 עד יום מותו until the day of his death.
 שאז נתפרדה החבורה Then the package was dismantled
 ויצא מן החומר and he exited matter,
 ולתשב אל דודה, [and his soul] returned to her lover.
 וגלתה אהבת ותשוקתה אל ה' She revealed her love and passion for HaShem
 לפני בנות החומר to the daughters of matter
 כמש"ת ענינו בפנים: as has been [and will be] explained.

(ב) אני Verse 2: "I slept..."
 ספר כי נפש שלמה התרחקה [The poet] told that the soul of Solomon was distant
 ימים רבים for many days
 מדודה העליון, from its supreme lover,
 כמו שנאמר ויהי לעת זקנת שלמה as it is said: "And when Solomon was old
 נשיו הטו את לבבו, his wives strayed his heart away."
 עד שהיתה ישנה בחיק הגויה His soul fell asleep in the lap of the body
 ובתנומה על משכב הזמן וחמדותיו, napping on the bed of time and its pleasures.
 ולא התעוררה כפעם בפעם She did not awaken from time to time
 לקראת הכנור התלוי למעלה ממטתו של דוד, for the harp that was hanging above David's bed.
 ובכל זאת לבה ער Nevertheless, her heart was awaken
 כי לא נפרדה מאליה בהחלט, since she did not separate from it completely.
 כי לבה נוהה אחריו Her heart was yearning for him,
 מבקש הדבוק בלב, asking an attachment of the heart.
 רק עצלה תפיל תרדמה. Only laziness causes slumber.
 והנה שמעה קול הדוד העליון Behold, she heard the voice of her supreme lover,
 דופק על הפתח, knocking on her door.
 והוא המחזה הרביעית שנראה ה' אל שלמה This is the fourth vision HaShem revealed to Solomon,
 והוכיחו בתוכחת חמה. rebuking him with anger.
 והדוד העליון אומר The supreme lover said:
 פתחי לי אחותי, "Open for me, my sister"
 כי אז היו חדרי שלמה סגורים ומסוגרים Then, Solomon's chambers were closed and locked.
 והקיר בינו לבניה. There was a wall between him and her,
 רוצה לומר שאז כבר התרכבה, namely, that she had already become involved,
 ונדבקה באהבת החומר, attached with the love of matter,
 הסוכך בינה ובין הקדש. which separates between her and holiness.
 והוא הקיר This is the wall
 המבדיל בינה ובין הרוחני, that separates between her and the spiritual
 כמו שנאמר (יחזקאל מ"ג) as it is said (Ezekiel 43)
 בתתם את ספם אל ספי וכו', "By placing their threshold by My threshold,
 והקיר ביני לבנים. and the wall between Me and them."
 על דרך כי אם עוונותיכם As in: 'your sins
 היו מבדילים ביניכם לבין אלהיכם.. separated between you and your God.'
 ולכן דפק על דלתי הגויה That is why he knocked on the doors of the body
 שתכין את עצמה לפתוח שערי, [asking her] to prepare herself to open his gates
 ולהתפשט מן החומר. and disrobe from matter
 ואמר לה He told her:
 פתחי לי אחותי "Open for me, my sister
 רעיתי יונתי תמתי, my love, my dove, my wholesome."
 חשב כל המדרגות שעלתה אליהן He considered all the levels that she had ascended
 בשלש מחזות הקדומות, in the three earlier visions.
 במחזה הראשונה קראה בשם רעיתי (א' ט' ושם ט"ו, ב' ב'). In the first her called her "my love" Ra'ayah (1:9, 15, 2:2)

במחזה השניה קראה בשם רעיתי (ב' י' ושם י"ג)
והוסיף לה שם יונתי (שם י"ד).
ובמחזה השלישית קראה בשם רעיתי (ד' א' ושם ד')
ובשם יונתי (ענין יונים ד' א').
ובשם תמתי (ומום אין בך ד' ז')
והוסיף לה שם אחותי כלה (ד"פ שם).
והנה שם אחותי הוא השם
שהיה לה טרם רדתה בגויה,
שהיתה שוה עמו
וחלק מעצמותו,
ועל זה פתח בשם זה עתה,
ושם רעיתי נקראה מצד
הנפש הדברית המשכלת,
ושם יונתי
מצד הנפש החיונית,
כיונה שחיותה שלם עם בן זוגה,
ושם תמתי
מצד הנפש הצומחת,
שמצדו
מצד גידול הגוף ואבריו
יצויר החסרון והמום,
והם המדרגות שקנתה זה את זה,
שתחלה הזדככה להשלים נפשה המשכלת,
ואחר כך גם המדרגה הנמוכה ממנה
שהיא החיונית,
ואחר כך גם המדרגה השפלה שהיא הצומחת,
יאמר עתה
פתחי לי מצד מעלותיך
אלה שקנית על ידי מעשיך הטובים הקודמים
כמו שנאמר בנבואתו
יען אשר היתה זאת עמם
ולא שמרת בריתי וכו',
שרוצה לומר שיגדל ענשך
לפי גודל המעלה שהיית בה עד עתה.

שראשי,
מצויר כי ראשו נמלא טל,
שהוא מליצה על השפע הנבואיית
שישפיע עליו עתה,
שהוא ציור טל אורות הרוחני
(ע"ד אהיה כטל לישראל
תזל כטל אמרתני)
אבל קוצתי מלאים רסיסי לילה,
פירוש כל הראש הוא מליצה
על המחשבה העליונה הנעלמת,
והקוצות הם מליצה על התבקעות התעלומה לחוץ,
כמו /שהשערות הם מותרי המוח
משכן המחשבה
שמתעבים ונתגלים לחוץ,
ורוצה לומר מחשבתי העליונה
מלאה על השפעת הנבואה,
אבל התגלות הנבואה הזאת
על ידי הדבור מלא רסיסי לילה,
שהוא משל אל הדין והעונש
תולדות הלילה והחשכה,
מחשך המעשים והעונש
אשר הכה את הבית רסיסים,
שהוא משל אל התחלקות
מלכות בית דוד:

In the second he called her "my love" (2:10, 13)
adding the name "my dove" (2:14).
In the third he called her "my love" Ra'ayah (4:1, 4)
and the name "my dove" ('Your eyes are doves' 4:1),
and in the name "my wholesome one" ('no blemish' 4:7),
adding the name "my sister, my bride" (*ibid...*)
Behold the name "my sister" is the name
that she had before she descended to the body,
[a name] which was equal to him,
a part of his essence.
For that, he opened with this name now.
The name "my love" is from the aspect of
the talking mindful mind;
and the name "my dove"
is from the aspect of the vital soul,
as for a dove, her only completeness is with her lover;
and the name "my wholesome one" is from the aspect
of the vegetative soul,
that from whose aspect,
the aspect of the growth of the body and its parts
represents a lack and maim [handicap].
These are the levels that she acquired, one by the other.
She first purified [herself] to complete her mindful soul;
then, a lower level
which is the vital soul;
and then the low level, the vegetative one.
He says now:
"Open for me," from the aspect of your virtues,
those that you have acquired by your previous good deeds,
as was said in his prophesy
'since it happened
and you did not keep my covenant.'
He meant to say: your punishment will be bigger
according to the level that she was at until noe.

"For my head."
He represents that his head is filled with dew,
which stands for the bounty of prophesy
that will drawn upon him now.
This is the image of the spiritual dew of lights
(based upon the verses: "I will be as dew to Israel"
"May my saying flow like dew")
But "my sidelocks drip with the rain of the night."
The entire head is an metaphor
for the concealed supreme thought,
and the hair represents the bursting of the mystery out,
the way that the hair is the excess of the mind,
the dwelling of thought,
that thickens and is revealed outside.
He meant to say: my supreme thought
is filled with the flow of prophesy
but the revelation of this prophesy
is by speech filled with the rain of the night,
which is a metaphor for the judgement and punishment,
the generation of night and darkness,
from the darkness of deeds and their punishment,
which hit the house with smithereens,
a metaphor for the splitting of t
he Kingdom of the House of David"

<p>פרק ה' ג' פָּשַׁטְתִּי אֶת־כְּתָנְתִּי אֵיכָכָה אֶלְבָּשֶׁנָּה רָחַצְתִּי אֶת־רַגְלִי אֵיכָכָה אֶטְנַפֵּם:</p>	<p>Chapter 5, Verses 3 ג 3 <i>Pashateti et kutonti</i> <i>eichacha elbashena</i> <i>rachatzti et raglai</i> <i>eichacha atanefem</i></p>	<p>I have removed my robe; how can I put it on? I have washed my feet; how can I soil them?</p>
---	--	---

שירי הנפש Songs of the Soul

(ג) משיבה הרעיה Verse 3: The Ra'ayah responds
שכבר פשטה את הכתונת that she has already disrobed
ורחצה את רגליה and washed her feet.
ואי אפשר לה לקום להתלבש It is impossible for her to get up and get dressed
וללכת יחף: and walk barefoot.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ג) פשטתי Verse 3: "I have removed..."
משיבה נפש שלמה The soul of Solomon responds
שכבר פשטה את כתנתה, that she has already removed her robe,
רוצה לומר כי הנפש הזוכה לנבואה namely, that the soul merits prophesy,
עת תתפשט מן הגשם when she removes the material
תתלבש כתנות אור. and puts on garments of light.
These garments are a fine.
שנעשה לה מתורה ומעשים טובים They are made for her from Torah and good deeds
שעסקה בהם, she was engaged with,
על ידי השכלותיה ומעשיה by her learning and deeds
בדברים שיש להם קשר in things that connect
עם דברים חומריים, with material things.
ומצד הלבוש הזה From the aspect of this garment,
לא תשאר ערומה לגמרי, she will not remain completely naked,
רוצה לומר בעצמותה הרוחני, namely, in her spiritual essence.
שאי אפשר שתעמוד בעולם הזה החומרי It is impossible for her to sustain in this material world
בלא לבוש, without the garment
(והוא הכתנות אור שלבש בו אדם (that is, the garments of light that Adam wore
קודם החטא, before the sin.
וגם מלאכי מעלה The supreme angels too,
עת ירדו במלאכותיהם לעולם הזה when they descend to this world for their work
יתגלמו להתלבש בלבוש דק dress up with a very fine garment
כנודע בדברי החכמים) as is known in the words of the sages).
והנה עתה בעוונותיה כבר פשטה Now, because of her sins, she removed
את הכתנות אור, the garments of light,
(שנתערבה עם כתנות עור ובשר) (which became mixed with skin and flesh garments).
ואי אפשר עוד שתלבשנו It is impossible for her to wear it any more
בעת תתפשט מגויתה, when she disrobes her body,
כי כבר הוסר ממנה. as it has already been removed from her.

רחצתי את רגלי, "I have washed my feet"
הגוף אל הנפש The body [relates] to the soul
הוא בדוגמת הנעל שעליו תעמוד ותתיצב, like the shoe with which she stands erect.
ובעת הנבואה תסיר הנעל, At the time of prophesy she will remove her shoe,
רוצה לומר תפשוט את המקום, namely, she will disrobe the place,
כדרך השכליים המפשטים מגופות, the way mindful [objects] disrobe their bodies,
כמו שנאמר as it is said [to Moses]
של נעלך מעל רגלך, "Remove your shoes from your feet"
שהוא על הפשטת החומר, which is about the removal from matter

(וכידוע מה שנאמר	(as is known what
האלהים	our divine [sages] have said
בסוד	regarding the secret of the
חלוץ הנעל),	cancellation levirate marriages [by removing the shoe].
אבל עתה כבר רחצתי את רגלי,	But now, I have already washed my feet
כדרך תענוג הבלתי הולך יחף,	as the pleasure of a person who does not walk barefoot.
כי רחצתי	I have already washed [my feet]
בל אלך בלא נעל,	I must not walk barefoot.
ואיככה אטנפם,	How can I soil them?
(תפס לשון זה כפי המשל)	(the poet used the language of the metaphor)
רוצה לומר שכבר אי אפשר לי	namely, that it is already impossible for me
לעזוב את הגוף,	to leave the body,
שהוא נעל רגלי, רגע:	which is the shoe on my foot, at this [for a] moment.

פרק ה' ד'	Chapter 4, Verses4	
דודי שלח ידו	ד 4 <i>Dodi shalach yado</i>	My beloved sent forth his hand
מזיחור	<i>min ha'chor</i>	from the portal
ומעי המו עלי:	<i>u'mea'i hamu alai.</i>	and my [body] longed for him.

שירי הנפש Songs of the Soul

(ד) ואז שלח הדוד את ידו מן החור לפתוח המנעול ואז המו מעיה, עלי:

Verse 4: The lover sent his hand from the hole to unlock [open] the lock, then her body longed for him.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ד) דודי ואז כראות הדוד העליון כי דלתות ביתה סבוכה בפניו שלח ידו (שהוא הנבואה כמו שנאמר וישלח ידו ויגע על פי והנה יד שלוחה אלי, כה אמר ה' אלי בחזקת היד) הגיע אליה דבר הנבואה דרך החור, רוצה לומר, לא נכנס לתוך חדרה להתיחד עמה פנים אל פנים ולהוציאה אליו, כמו בדברות הקודמים, רק הודיע לה דבר נבואתו שהיה מלא תוכחות ועונשים, ואז מעי המו עליו, שהתחילה להתחרט על מעשיה (איוב כ"ט ב') ולהתאוות אל ירחי קדם בסוד ה' עלי אהלי:

Verse 4: "My lover..."
Then, when the supreme lover saw that the doors of her house were closed to him, he reached out his hand (which is prophesy as it is said:
"He reached out his hand and touched my mouth Behold, his hand has reached out for me."
That is what HaShem said to me with the force of the hand
A prophesy reached her through the hole, namely, he did not enter her room to unite with her face to face and to take her out to him as in the previous stories.
He just notified her of his prophesy which was full of rebukes and punishments.
Then her body longed for him.
She started regretting her deeds.
She yearned for the months [times] of old in the secret of "HaShem upon me in the tent."

פרק ה' ה' Chapter 5, Verses 5

קַמְתִּי אֲנִי לִפְתֹּחַ הַ5 Kamti ani lifto'ach le'dodi

I arose to open for my beloved;

לְדוּדִי

וְיָדַי נָטְפוּ מִמֹּר ve'yadai natfu mor

and my hands dripped myrrh,

וְאֶצְבָּעֵתַי מִמֹּר עֵבֶר ve'etzba'otai mor over

and my fingers flowed with myrrh

עַל כַּפּוֹת הַמִּנְעוּלִים al kapot haman'ul.

from the handles of the lock.

שירי הנפש Songs of the Soul

(ה) ואז קמה ממשכבה
לפתוח לדודה,
וידיה נטפו מור
שעבר על כפות המנעול
בנגעה בו:

Verse 5: Then she got up from her bed
to open for her lover,
and her hands dripped with myrrh
which flowed upon the handles of the lock
when she touched it.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ה) קמתי,
ספר כי אחר הדבור הזה
שב שלמה בתשובה,
וקם משנתו שנת עולם
לפתוח לדוד העליון,
שרצה להכין את עצמו על הקדושה והטהרה
ולעזוב את עניניו הבשריים וחמדת נשים.
עד שיוכן שנית אל הדבור האלהי,
ושיתחרו המסגרות
שסגר החומר בעדו,
וידי נטפו מור,
כבר בארנו (למעלה א' י"ג, ג' ו', ד' ו')
שהמור ולבונה המוזכרים בספר הזה
ימליצו את העלאת זכך נפש החי
ונפש הצומח אל הקדושה,
כי המור הוא דם המריח בחיות שבהודו,
והלבונה היא הריח מן הצומח.
והנה בכל עת שעלתה נשמתו מן החומר
אל האלהות והרוחניות,
נשאה עמה מור ולבונה,
רוצה לומר העלתה רוחניות כחותיה הנפשיות
של נפש החי והצומח
הטפלים לה אל הקדש,
אבל עתה שכבר נשתקעה בחומריות
לא יכלה עוד לעשות מלאכה זו הנפלאה.
לעשות בגופה מלאכת האלכימיאה
להעלות ממספר נפשותיה את המור והלבונה,
כי את הלבונה לא יכלה להוציא כלל
(רוצה לומר
לבטל כחות הנפש הצומחת
מאכיל ושתיה
ולהעלותם אל הקדש),
ואת המור העלתה קצת
אבל ידיה נטפו מור,
רוצה לומר שתעלה רוחניות נפש החיונית
שהיא שורש להמדות

Verse 5: "I arose..."
[The poet] told that after this incident
Solomon repented [returned in Teshuva].
He awoke from his sleep, the eternal sleep,
to open for the supreme lover.
He wanted to prepare himself for holiness and purity
and to leave matters of flesh and the desire for women,
until he would be ready again for the divine speech.
He desired that the locks
that matter locked him in would open
"And my hands flowed with myrrh."
We have already explained above (1:13, 3:6, 4:6)
that myrrh and galbanum mentioned in this book
represent the purification of the vital soul
and the vegetative soul for holiness.
The myrrh is the blood which has a scent in the ???
The galbanum is a scent from vegetation.
Behold, at any time that his soul ascended from matter
to spiritual divinity,
she took with her myrrh and galbanum,
namely, she elevated the spirituality of the mental powers
of the vital and vegetative souls,
which are secondary to her in holiness.
But now, since he has already sunk in materiality,
she could not do this wonderful work any more,
to do in her body the work of alchemy,
to elevate from her souls the myrrh and galbanum.
She could not remove the galbanum at all
(namely,
she could not cancel the powers of the vegetative soul
from eating and drinking
and elevate them to holiness).
She could elevate the myrrh somewhat,
but her hands flowed with myrrh
namely, that she elevate the spirituality of the vital soul,
which is the root of all character traits.

<p>וכח המתעורר לא יכלה רק בידיה, רוצה לומר בפעולותיה המעשיות, אבל לא ליכך את מדותיה ויצרי מעלליה בכלל, ורק אצבעותיה נטפו מור, אבל המור הזה היה עובר על כפות המנעול, שבכל עת שנגע במנעול לפתוח הדלת עבר המור בכל פעם, רוצה לומר בכל עת שרצה להתפשט מחומריותו ולפתוח לדודו, עבר המור וחלף לו, כי היצר והמתעורר התגברו כפעם בפעם ולא יכול לעמוד בקדש על מעלות הסולם:</p>	<p>and the arousing power, she could not but with her hands namely, in her practical action, but not to purify her character traits, and the results of her inclination at all, only her fingers dripped with myrrh. This myrrh flowed on the handles of the [door] lock whenever he touched the lock to open the door the myrrh passed each time, namely, whenever [Solomon] wanted to remove his materiality and to open for his lover, the myrrh passed and was gone. The arousing inclination became stronger at each time, and he could not stand in the holiness on the ladders' rungs.</p>
--	--

פרק ה' ו'

Chapter 5, Verses 6

פְּתַחְתִּי אֲנִי לְדוֹדִי
וְדוֹדִי חָמַק עָבַר
נַפְשִׁי יָצְאָה בְּדַבְרֹו
בְּקִשְׁתִּיהוּ וְלֹא
קָרָאתִיו וְלֹא עֲנָנִי:

6 Patachti ani le'dodi
ve'dodi chamak avar
nafshi yatz'ah ve'dabro
bikashtihu ve'lo metztihu
kreativ ve'lo anani.

I opened for my beloved,
but my beloved had vanished and gone,
my soul departed as he spoke;
I sought him but could not find him,
I called him but he would not answer.

מִצְאָתִיהוּ

שירי הנפש Songs of the Soul

(ו) ואז בעת שפתחה
כבר חמק הדוד.
כי נתקצף עליה
ועבר ונפשה יצאה בדברו קשות בלכתו.
ומאז לא מצאה אותו:

Verse 6: Then, when she had opened,
her lover was already gone,
because he was angry with her.
Her soul came out when he spoke harshly as he left.
Since then she had not found him.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ו) פתחתי
ולכן רק היא פתחה לדודה,
רוצה לומר בחנה להפרד מגויתה
ולגלול את מסך החומר
הסוכך בינה ובין דודה,
אבל דודה כבר חמק עבר,
ולא שב להשכין שכינתו עליה
ונפשה יצאה בדברו קשות
שהוא הנבואה הקשה
שהודיעו אז
מחלוק מלכות בית דוד
(ובמדרש חמק עבר
נתמלא עלי עברה)
ורוצה לומר המדרגה העליונה של נפשו
שהיא נשמה לנשמה
שעל ידה השיג רוח הקודש
והנבואה כבר יצאה
ונפרדה ממנו,
(ובזוהר אחרי דף ס"ז)
הכי תנא
קוב"ה
רוחא ונפשא דכולא,
ולכן בקשתיהו
על ידי תשובה
ולא מצאתיהו.
קראתיו בתפלה ובתחנונים
ולא ענני:

Verse 6: "I have opened... "
That is why only she opened for her lover,
namely, she considered separating from her body,
to remove the screen of matter
separating between her and her lover,
but her lover had already been gone
and did not return to endow his dwelling upon her.
Her soul went out when he spoke harshly,
which is the hard prophesy,
as [Solomon] was notified
about the splitting of the House of David.
(In the Midrash "he passed and was gone"
is interpreted as "He was filled with anger with me").
Namely, the higher level of his self,
which is the soul of his soul,
by which he reached the spirit of holiness.
The prophesy had already left
and separated from him.
(In the Zohar Parashat Aharei Mot page 67)
We have learned so,
that the Holy One Blessed Be He
is the spirit and soul of all"
Hence, I have asked [searched] for him,
by repentance [Teshuva]
but did not find him.
I have called him, in prayers and supplications,
but he did not respond to me.

פרק ה' ז'

Chapter 5, Verses 7

<p>מִצְאָנִי הַשְּׂמֵרִים הַסֹּבְבִים בְּעִיר הַכּוֹנֵי פְּצָעוֹנֵי נִשְׂאוּ אֶת־רִדְיָי מֵעָלַי שְׂמֵרֵי הַחֻמּוֹת:</p>	<p>7 Ooree tzafon u'voee teman hafichi gani yizlou vesamav yavo dodi legano</p>	<p>The watchmen found me; those who go about the city, they struck me, they wounded me; they stripped my ornament from me; [even] the guards of the walls.</p>
--	---	--

שירי הנפש Songs of the Soul

(ז) ובבואה לפני שער העיר.
מצאוה השומרים
הכּוּהוּ ונשאוּ את רדידה מעליה:
Verse 7: As she came to the city gate
the guards found her
they hit her and stripped her ornament from her.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ז) מצאוני
ומדי צאתה לעזוב את חדרי שלמה,
רוצה לומר בעת רצתה להפרד מן הגויה
אל השפע הנבואיית,
מצואה שומרי העיר,
רוצה לומר הכחות המעמידים חיי הגויה,
שלא יכלה עוד לעבור מהם כמקדם
ולגנוב דעתם,
כי כבר היתה תחת רשותם.
והם הכוהו ופצעוה
שהכריחו את הנפש
שתשאר עם גויתה
ומדותיה ותאותיה הגשמיות
עד שהשיבה למסגרה
בכל פעם על ידי מכות ופצעים
שהם חולי הנפש ומכאוביה,
(כמו שאמר הרמב"ם בח' פרקים
שיש לנפש בריאות וחולי,
כמו שיש לגוף בריאות וחולי),
ושומרי החומות בכללם,
שהוא
מצד היותה קשורה בגויה
ובחומה היא יושבת,
נשאוּ את רדידי
שהוא תכשיט ראשה,
רוצה לומר שלא יכלה עוד להשכיל ולהשיג
בדרך נבואיית
שמשכיל בלא חומר ובלא מעצור,
כי שבו השכלותיה מוגדרים ומצומצמים
לפי ההשגה של שכל
הנקשר בחומר,
שמשגיג השגה הדרגיית
על ידי שהוא מוקף חומה דלתים ובריח,
לא השגה פתאומית
בלא גבול ותכלית:
Verse 7: "[The watchmen] found me..."
As she left the chambers of Solomon,
namely, when she wanted to separate from the body
into the bounty of prophesy,
the city guards found her,
namely, the powers that sustain the life of the body.
She could not over pass them as before
by lying to them,
because she had already been under their authority.
They hit her and injured her.
They forced the soul
to remain with the body
along with its material characteristics and passions,
until she was returned to her jail,
every time by being hit and injured,
which is the sickness of the soul and its pains.
(Maimonides said in "Eight Chapters"
that the soul has health and sickness,
the way the body has health and sickness).
The guards of the walls
which are
from the aspect of her being connected to the body
[as it is said about Jerusalem] "In the walls she sits."
"Stripped my ornament"
which is a woman's jewelry,
namely, that she could no longer achieve and grasp
in the manner of prophesy,
which illuminates without matter without stop.
As her graspings now were limited and constrained
[restricted to] the grasping of the mind
connected with matter,
which perceives in stages
by being surrounded by a wall, doors and locks
not an instantaneous perception,
without limit and [end] objective.

פרק ה' ח

Chapter 5, Verses 8

הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם
בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם
אֲמִיתְמַצְאוּ אֶת־דּוֹדֵי
מִהִתְגַּדְדוּ לוֹ
שְׁחוֹלַת אֲהַבָּה אֲנִי:

ח 8 *Hishba'ati etchem
benot yerushala'yim
eem timtze'u et dodi
ma tagidu lo
she'cholot ahava ani.*

I bind you under oath,
daughters of Jerusalem;
when you find my beloved
what will you tell him?
That I am lovesick [for him].

שירי הנפש Songs of the Soul

(ח) ועל ידי כך נתפרסם הדבר. והיא משבעת את בנות ירושלים שבעת ימצאו את דודה יאמרו לו שהיא חולת אהבתו: Verse 8: This is how it became widely known. She adjures the daughters of Jerusalem that when they find her lover, they will tell him that she is sick with love for him.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ח) השבעתי. נפש שלמה ראתה אז כי אי אפשר לה עוד למצוא את דודה, רוצה לומר להשיג השגה זו בחייה, רק בעת שיגיע זמן הגיועה והפרידה שאז השם מתגלה אל הצדיקים כמו שנפשם עודם בגופם ושניהם משיגים את ה' ובוזה תאסף הנפש אל עמה, (כמו שנאמר בזוהר פרשת מצורע דף נ"ג ופרשת אמור דף פ"ח) ובוזה היא משבעת את בנות ירושלים שהם כחות גופה, שבעת יצאו את דודה בעת המות שאז ירגישו הם בו תחלה אז יגידו לו שהיא חולת אהבה, (ועיין במדרש הנעלם פרשת חיי שרה דף קכ"ב פירוש גם כן פסוק זה על דברת הנפש לנפשות בעת המות): Verse 8: "I adjure..." The soul of Solomon saw then that it was impossible for her to find her lover, namely, to perceive this perception in her lifetime. Only at the time of dying and separation, HaShem reveals himself to the righteous as their souls are still in their bodies and both [soul and body] perceive HaShem. At this time the soul dies [is gathered to her nation]. (as the Zohar Parashat Metzorah page 63 and Parashat Emor page 88) And in this she adjures the daughters of Jerusalem which are the powers of her body, that when they find her lover at the time of death, they will be the first to feel him, then they should tell him that she is lovesick (See Midrash HaNe'elam Parashat Chayai Sara page 122, commentary on this verse too, what the soul says to the souls at the time of death).

פרק ה' ט

Chapter 5, Verses 9

מֵהִי־דוֹךְ מְדוֹד
הִיפָּהּ בְּנָשִׁים
מֵהִי־דוֹךְ מְדוֹד
שְׂכַחַהּ הִשְׁבַּעְתָּנוּ:

ט 9 *Ma dodech midod*

With what does your beloved excel another beloved,
most beautiful among women?

hayafa banashim

Ma dodech midod

With what does your beloved excel another beloved,
that you bind us under oath?

shekakha hisba'atanu.

שירי הנפש Songs of the Soul

(ט) מה

Verse 9) "With what..."

ובנות ירושלים

The daughters of Jerusalem

שאלו אותה

asked her

מה דודך מדוד.

"With what does your beloved excel other beloved?"

הגיד לנו:

Tell us:

א מה ההבדל בין אהבתך

A: What is the difference between your love
and the other loves?

ליתר האהבות?

B: What is the difference between your beloved
and other beloved,

ב מה ההבדל בין דודך

that you adjured us the way you have,

לדודים אחרים,

in your immense love for him.

עד שככה השבעתנו

ברוב אהבתך אותנו:

מליצה

Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ט) מה.

Verse 9) "With what..."

והנה בנות הגויה שואלים את הנפש,

Behold, the daughters of Jerusalem ask the soul:

א מה דודך מדוד

A: How is your beloved different?

מבקשים שתצייר להם ההבדל

They want her to draw the differences

בין האהבה ותשוקה

between love and lust,

זו הרוחניית שבה

between the spiritual love

תכסוף הנפש אל האלהים,

that the soul years to God,

לבין יתר האהבות והכסופים הגשמיים

and the other loves and material yearnings?

(כי בנות הגויה לא ירגישו

(As the daughters of the body cannot feel

מהות האהבה הזאת

the essence of this love

ועוצם יקרה).

and the enormity of its preciousness).

ב מה דודך מדוד

B: How different is your beloved,

מה מהותו הנעלם

what is his concealed essence?

ומה תאריו וסימניו

What are his characteristics and signs?

ומה מעלותיו,

What are his virtues

עד שבעבורם

that caused you

ככה השבעתנו

to adjure us the way you did,

ותבקשהו עד מות:

and you desire [request, yearn] for him to death.

פרק ה' י'
 דודי צח ואדום
 דגול מרבבה:

Chapter 5, Verses 10

10 י Dodee tzach ve'adom
 dagul me'revavah.

My beloved is pure white and ruddy,
 surrounded by myriads.

שירי הנפש Songs of the Soul

(י)-(ט"ז) דודי משיבה סימניו ומעלותיו על כל דוד, ומסיימת זה דודי רוצה לומר הנמצא כמהו: הרעיה לא מצאה את דודה עוד: ובזה נשלם השיר הרביעי: נמשך עד אחות לנו קטנה (ח' ח') מספר, כי באחרית הימים בא הדוד אל הרעיה לעין כל, ובנות ירושלים והמלך עצמו נתוכחו עמה בל תפרד מהם. והיא לבשה עוז ברוב אהבתה ותצא אל דודה אל המדבר ולא שבה עוד. עד ששררו המשוררים מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה. כי האהבה נצחה את כולם.

Verse 17: "My beloved She responds with his [the greatness of his] signs and qualities over other beloved, and ends [this segment] with: "this is my beloved," namely, is there anyone like him? The Ra'aya did not find her lover any more. This is the end of the fourth song, which lasts until "we have a little sister" (8:8). The poet tells that at the end of times the beloved came to the Ra'aya [publicly, so that] all could see]. The daughters of Jerusalem and the king himself argued with her, [asking] that she not leave. [However,] She dressed in strength with her immense love, and went out to her beloved, to the desert, never to return. The poets/singers then sing: "Great waters cannot extinguish love" because love won them all".

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(י) דודי משיבה הנפש. דודי צח ואדום, תחלה מגדת בכלל כי הדוד העלם ית' הוא צח ואדום, רוצה לומר שכלול מחסד ורחמים שהיא מליצת הצחות ומן מדת הדין שמורה אדום, פירוש שהוא המקור לטוב ולרע. הדין והרחמים הטובות והרעות החיים והמות כולם משורש אחד יוצאים משורש השורשים שכולו טוב ואין דבר נפרד ממנו לא כה אומרים שהם משני שרשים, ובמדרש צח לי בים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים ואדום לי בים וינער ה' את מצרים בתוך הים)

Verse 10: "My beloved..." the soul responds, is pure white and ruddy [red] She first tells in general that her concealed beloved, May He Be Blessed, is "white and ruddy," namely, that he includes mercy and kindness represented by white, and from [harsh] judgements represented by red. The meaning is, that he is the source of good and evil, judgements as well as the good compassion and the bad. Life and death are all from one root, they emanate from the root of roots, which is all good and no thing is separated from him. It should not be said that they emanate from two roots. In the midrash "it is white for me at sea" [on the verse] "And the children of Israel went on dry land inside the sea" And "it is red for me at sea" God shook the Egyptians inside the sea").

וכן הוא דגול מרבבה
 בו נקבצו רבבות כחות

In addition: "he is surrounded by myriads"
 In him are gathered myriads of forces,

שהוא המקור לכולם	as he is the source of all.
שמצד זה נקרא בשם אלהים,	From this aspect he is called God [<i>Elokim</i>],
רוצה לומר קבוצת כל הכחות	namely, the gathering of all powers
אשר המציאות	[that exists in] reality,
שאינן דבר חוץ ממנו:	as there is nothing outside of Him.

פרק ה' י"א

Chapter 5, Verses 11

ראשו כְּתָם פָּז
קוצותיו תְּלַתְלִים
שְׁחֹרֹת כְּעֹרֵב:

11 יא *Rosho ketem paz*
kevutzotav taltalim
shechorot ka'orev.

His head is [like] finest gold,
his locks [are curled], and
they are raven black.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

Verse 11: "His head..."
Now she begins to describe him in detail.
His head,
namely, the essence of His concealed thought
and the supreme will,
as it is in its source, before being revealed,
is a concealed thing,
"More mysterious than all mysteries,"
nothing can be grasped from it.
She describes it as the finest gold.
This is a solid bar,
whose interior is concealed and sealed.
It would seem that there is nothing inside
and the entirety of the bar is gold,
which is the most expensive [dear, precious] thing
in the lowly world,
namely, a very precious thing,
which is concealed and hidden in complete concealment.
The locks of his hair are the extensions of the brain.
The inner brain comes out and reveals itself
by the hair which represents the light of thoughts,
which are concealed and hidden,
but come out to the exterior
through the pores where the hair is drawn.
This represents the beginning of the revelation
of his concealed thought.
These are locks, [*taltalim*], hills of hills [*tiley tilim*]
In them are hung infinite worlds,
but they are black as a raven.
The color black absorbs all the light inside it.
This represents the massive concealment
that their light is concealed and hidden in them,
and does not reveal anything of them,
like a raven [*orev*],
and mixtures [*ta'arovot*] of which we have
no differentiation and impression at all.

(י"א) ראשו
עתה תתחיל לתארו בפרטות.
ראשו
רצה לומר מהות מחשבתו הנעלמת
והרצון העליון
כמו שהוא במקורו טרם התגלה,
הוא דבר נעלם,
סתימא דכל סתימין
לא יושג ממנו מאומה
ותארה זה בכתם פי,
הכתם הוא עשת מקשה,
שזה מורה שפנימיותו סתום וחתום
וידומה כי אין בפנימיותו דבר,
וכלל העשת הוא פי,
שהוא הדבר היותר יקר
בעולם השפל,
רצה לומר דבר יקר מאד
הסתום ונעלם בתכלית העלמה.
קוצותיו השערות הם מותרי המוח,
שפנימית המוח בוקע ויוצא ומתגלה
על ידי השערות שהם ציור אל אורות המחשבות
הנעלמות וצפונות הבוקעות
ויוצאות לחוץ
דרך נקבי משכיות השערות,
שזה מורה ראשית התגלות
מחשבתו הנעלמה,
הם תלתלים תלי תלים,
כי בהם תלויים עולמות שאין להם סוף
אבל שם שחורות כעורב,
צבע השחור הוא הבולע את האור בתוכו,
וזה משל על רוב התעלמותם
שאורן גנוז בהם וצפון בתוכם
בלתי מתגלה מהם מאומה,
ודומים כעורב
ותערובות שאין ניכר לנו מהם
שום הבדלה ורושם כלל:

פרק ה' י"ב

Chapter 5, Verses 12

עֵינָיו כְּיוֹנִים
עַל־אֲפִיקֵי מַיִם
רוֹחֲצוֹת בְּחֵלָב
יֹשְׁבוֹת עַל־מִלָּאֵת:

12 *Einav keyonim*

His eyes are like doves

al afikey mayim

upon brooks of water,

rochatzot vechalav

bathed in milk,

yoshevet al milet.

well set in their fullness.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(י"ב) עיניו.

Verse 12: His eyes.

עתה תתחיל לצייר

Now she starts to describe

ראשית השגחתו

the beginning of providence,

שהתחיל להביט על הבריאה והמציאות

when He started to look at creation and reality,

שזה משל העינים,

which is represented by "eyes,"

רוצה לומר הסתכלות

namely, looking at the supreme

החכמה והבינה העליונה

wisdom [*chochma*] and understanding [*bina*]

איך להיות להמציא ולבראות

how to make reality and form it,

כמו שנאמר וירא אלהים כי טוב.

as it is said: "and God said that it was good."

דומים כיונים על אפיקי מים,

They resemble doves upon brooks of waters

כי המים הם פנים לפנים,

as the water reflects face to face,

רוצה לומר שהם כמראה מלוטשת

namely, that they are like a polished mirror.

עד שהעומד לנגדם רואה בהם

A person standing in front of them can see

דמות פניו וצורתו,

his own face and shape.

כן העולם והמציאות כולו

So the world and the entire reality

הוא דמות הכבוד העליון

is in the image of the supreme glory,

כמו שנאמר כמראה הקשת

as it is said: (Ezekiel 1:28) "as the vision of the rainbow

אשר יהיה בענן ביום הגשם

in the cloud on a rainy day"

הוא מראה דמות כבוד ה'

that is the image of the glory of HaShem.

רוצה לומר כמו שמראה הקשת

Namely, as the image of the rainbow

הוא רק קבוץ הגוונים המתפלשים בענן

is only the collection of the hues spread out in the cloud

מאור השמש הזורח כנגדו,

from the light of the sun which shines at it,

כן כל המציאות וגווניו

so all reality and its hues,

הם ניצוצי השמש הגדול

are the sparks of the great sun,

אור ה' המתגלה בם,

the light of HaShem is revealed in them,

ועיניו המשוטטים עליהם

and his eyes are wondering upon them.

דומים כעיני יונים על אפיקי מים

They resemble the eyes of doves on brooks of water.

שהמראה המתראה במים

The image reflected in the water

הם דמות המביט ותארו,

is the image of the observer and his qualities.

כן העולמות כולם

So all the worlds

הם דמות כבודו וחכמתו הנשגבה,

are the image of his glory and sublime wisdom.

והכל נמצא במקור המקורות

All exists in the source of all sources.

שממש נתגלה לחוץ,

From there it is revealed outward,

והם דומים בעיני יונים

and they resemble the eyes of doves

המשגיחים על בניהם.

that watch over their offsprings,

כן עומדים על אפיקי מים,

standing upon brooks of water.

המים הם כנוי אל הנמצאות,

The water is a representation of all that exists,

כמו שנאמר

as it is said:

ורוח אלהים מרחפת על פני המים,

"and the spirit of God was hovering upon the water."

ואפיקי מים

The brooks of water

הם התחלת הנמצאות

are the beginning of that which exists

ומקורם הנעלם,

and their concealed source.

שם עומדים עיני השגחתו

There stand the eyes of His providence

עיני החכמה והבינה,

the eyes of wisdom [*chochma*] and understanding [*bina*]

והם רוחצות בחלב,

and they wash in milk,

כי כמו שהדם נעבר ונעשה חלב

like the blood is transformed to become milk,

כן נהפך עולם התהו

so does the world of chaos [*to'hu*]

לעולם התיקון

turn into the world of repair [*tikkun*]

על ידי העינים

by the eyes,

כידוע ליודעי בינה,	as is known to the knowers of understanding [<i>bina</i>].
והם יושבות על מלאת	They are set on their fullness
שהכל במלאו וטובו	that all is in fullness and goodness
כמו שנאמר וירא אלהים את כל אשר עשה	as it is said: "and God saw all that He did
והנה טוב מאד:	and it was very good."

פרק ה' י"ג

Chapter 5, Verses 13

לְחֵיוֹ פְּעֵרוֹגַת הַבָּשָׂם
מִגְדָּלוֹת מְרֻקָּחִים
שִׁפְתוֹתָיו שׁוֹשָׁנִים
נֹטְפוֹת מוֹר עֹבֵר:

13 *Lechayav ka' arugot habosem
migdalot merkachim
siftotav shoshanim
notefot mor over.*

His cheeks are like a bed of spice
like towers of perfumes;
his lips are like roses,
dripping [with] flowing myrrh.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

י"ג) לחיו

Verse 13) His cheeks

אשר שצייר איך ראה
והסתכל להוציא את המציאות,
יצויר את הדבור
שהוא הצווי
אשר הוא אמר ויהי
הוא אמר ויעמוד.

The poet described how he saw
and looked to bring out reality [from its potentiality].
[He now] describes the speech
which is the commandment
of Him who said: "Let there be"
and Him who said: "Let it stand. [that's enough]."

ובזה יש שתי מדרגות:

There are two levels here:

א. הדבור הכללי הנכלל במלת בראשית,
שבו נעשה הכל בכח,
כמי שזורע זרעים בבת אחת
טרם יצמחו,

a: the general speech included in the word *bereshit*
where all was created in potential.
the way a person sows seeds at one time
before they sprout

וזה נעשה ביום הראשון

–that was done on the first day,
where He created all something from nothing.

שהוציא הכל יש מאין.

b: the specific speeches

ב. הדבורים הפרטיים

where He created their [unique] generations

שבו הוציא תולדותיהם

each one on its day,

כל אחד ביומו,

as it is said in the Midrash,

כמו שנאמר במדרש

a parable to a sower who sows six seeds at once

משל לזורע ששה זרעים בבת אחת,

the parable of the seeds sprouted

שהוא במשל שהזרעים הזרועים צמחו

coming out,

ויצאו לחוץ

and each one became its own species,

ויפרדו כל אחד למינו,

which is what happened in the six days of creation.

שזה היה בששת ימי המעשה,

[The poet] makes an analogy between the general speech

וממשיל הדבור הכללי

and the cheeks,

אל הלחיים

as the cheeks are internal against the lips,

שהלחי הוא פנימי נגד השפה,

saying that His cheeks are like the bed of perfume.

ואמר שלחיו כערוגת הבשם.

Each bed is measured six handsbreaths.

שהערוגה הוא ששה טפחים

They are the towers of perfume

והם מגדלות מרקחים.

where the perfume is the mixed and conditioned

שהמרוקח הוא המערוב וממוזג

like mixtures.

כמה תערובות,

First, all was mixed in this garden bed,

וכן היה הכל מעורב בערוגה זו

the seeds were undifferentiated.

זרוע ובלתי ניכר,

The individual speeches

והדבורים הפרטים

are compares to the lips, which are external.

ממשיל אל השפה שהיא חצונית,

The verse mentions "his lips"

ועל זה אמר שפתותיו,

which is the end of the speech [utterance].

שהוא גמר הדבור

Then there were roses

אז היו שושנים

which already grew from the seeds,

שכבר גדלו הזרועים

bringing out buds and flowers and roses,

ויוציאו ציץ ופרח ושושנים,

dripping with flowing myrrh

וגם נוטפות מור עובר,

which represents the generation of life

שהוא תולדות החיים,

(this is the meaning of myrrh in this book

(שזה גדר המור שבספר זה

as mentioned several times above).

כנזכר לעיל כמה פעמים)

Namely,

רוצה לאמר

then the deeds of the days of creation came out

שאז יצאו מעשי ימי בראשית

[manifesting] in plants and different forms of life.

עד הצמחים והחיים למינם.

פרק ה' י"ד

Chapter 5, Verses 14

יָדָיו גְּלִילֵי זָהָב
 מְמִלָּאִים בְּתַרְשִׁישׁ
 מִעֵיו עֲשֵׂת שֵׁן
 מְעֻלָּפֶת סַפִּירִים:

יד 14 Ooree tzafon

His hands are like rolls of gold,

u'voee teman

studded with precious gems;

hafichi gani

his [body] sparkles like ivory

yizlou vesamav

overlaid with sapphires.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(י"ד) ידיו

Verse 14) His hands.

אחר שצייר את הבריאה

After describing creation,

איך הסתכל ואיך דבר

how He looked and how He spoke,

ויוציא המציאות

and turned reality

מאין ליש

from nothingness [*ayin*] to something [*yesh*]

ומיש ליש

and from something [*yesh*] to something [*yesh*]

בששת ימי המעשה,

during the six days of creation,

יציר את ההנהגה

[the poet] now describes providence

איך מנהיג ופועל בהמציאות,

how He leads existence and acts in it,

כל ימי עולם,

throughout time.

וזה שנאמר ידיו

This is what it means, when he says: His hands

שהוא הכח הפעולי המכונה לידיו

which are the acting power, called His hands

ופועלים ועוסקים ומנהיגים המציאות,

which act and engage and conduct existence.

הם גלילי זהב,

These are the rolls of gold,

כי ינהיג על פיה אופנים וגלילים

upon which he conducts the wheels and rolls

גלגל ומערכת

the [celestial] circles and system

הסובבים ומתגלגלים בתמידות

which roll and turn constantly.

והם טהורים וקיימים כזהב,

They are pure and longstanding as gold

והם ממלאים בתרשיש,

and they are filled with precious gems.

כי הגלגלים התחתונים

They are the lower wheels

מתנוענים על ידי המלאכים המניעים אותם

which are moved by the angels moving them,

שנאמר בהם

upon which it is said:

וגויתו כתרשיש,

"and it's body is like precious gems."

ועל דם יגמר מלאכתם

They complete the work [of creation].

וידי היוצר יניע

The hands of the Creator will move

את מניע המניעים בכח

the mover of movers with a force

שאינו לו סוף

that has no end.

עד שלפעמים יניעם

Sometimes it will move them

כפי חיוב המערכת

according to the requirements of the system,

ולפעמים ימלא גליליהם

and at other times their rolls will be filled

על ידי התרשישים

with the precious gems,

שהם מלאכים עושי רצונו.

which are angeles, who do His will.

וכן גם עולמות העליונים

The same in the upper world,

שם סובבים גלילים העליונים

where the supreme rolls turn,

שהם אופני המרכבה,

the wheels of the chariot.

והם ממולאים בתרשיש על ידי החיות

They are filled with precious gems by the *chayot* angeles

כי רוח החיה באופנים

The spirit of the *chaya* angel is in the wheels,

והם המצויירם בתרשיש,

which are represented by the precious gems,

כמו שנאמר

as it is said:

תכלת דומה לים

"light blue resembles the ocean,

ויס דומה לרקיע וכו'.

and the ocean resembles the firmament, etc."

מעיו עתה מציין רצונו

His body represents his will,

המתגלה בהנהגה על פי התורה,

which is revealed in providence according to the Torah,

שזה יכונה במעיו,

which is represented by the 'body.'

שהוא אות הרחמים והחמלה,

It is a sign of compassion and mercy

כמו שנאמר על כן המו מעי לו,

as it is said (5:4): "my body longed for him."

שמצד חמלתו

He gave us Torah and commandments

נתן לנו תורה ומצות

from the aspect of His compassion

ליכות אותנו

to give us merit,

כמו שנאמר	as it is said:
ה' חפץ למען צדקו וכו',	“HaShem desires his righteousness, etc.”
(ושורת תורת הכתב	(The written Torah rests
הוא מתחת זרועות עולם	under the arms of the world,
מטע ה' להתפאר)	the orchard of HaShem, for glory).
והיא דומה כעשת שן	It resembles sparkling ivory [bar]
שמחברים חתיכות רבות	which brings together many pieces
והם נעשים כעצם אחד,	making them into one.
כן האותיות והתיבות	So the letters and words,
הפסוקים והפרשיות	the verses and <i>parashot</i> (section)
כולם תורה אחת,	are all one Torah,
והיא גם כן גלומית בפנימיותה כעשת שן,	which is united in its interior as a bar of ivory,
תוכה נסתר ונעלם	its interior is concealed and hidden,
כעשת שהיא חתיכה מדובקת,	as this solid bar of glued pieces.
ובכל זה היא מעלפת ספירים.	Yet it is overlaid with sapphires.
שדרך הספיר ובהירותו	Through a sapphire and its transparency/clarity/brilliance
יתפלש כח הראות מעבר אל עבר,	the power of visibility spreads from one side to the next
כן מתוך ספורי התורה ומלבושיה	so from the stories of Torah and its garments,
יתראה במראות הצובאות	there can be seen in the erected [?] mirrors
סודותיה מצפוניה ופליאותיה.	her secrets, consciousness and wonders.

פרק ה' ט"ו

Chapter 5, Verses 15

שׁוֹקֵי עַמּוּדֵי יָשׁ
 מִיִּסְדִּים עַל־אֲדָנִים
 מִרְאֵהוּ כַּלְבָּנוֹן
 בְּחֹר כַּאֲרָזִים:

15 *Shokav amudey shesh*
meyusadim al adney faz
mar'ehu kalevanon
bachur ka'arazim.

His legs are pillars of marble
 set in sockets of fine gold;
 his appearance is like Lebanon,
 chosen like the cedars.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ט"ו) שוקי. Verse 15) His legs
 וסוף מעשהו ואחרית מסובביו The end of His deeds and the objective of His causes
 הוא העולם המורגש is the tangible world,
 שהם עמודי שש which are the [six *shesh*] pillars of marble [*say'ish*]
 רוצה לאמר, namely,
 שש קצות העולם, six ends of the world,
 והם מיוסדים על אדני פז. which are set on sockets of fine gold.
 רוצה לאמר Namely,
 נסמכים על ה' המקיף אותם they are supported by HaShem who surrounds them
 וממלא אותם בחבל כסף השגחתו, and fills them with the silver string of his providence
 עד שראשו כתם פז His head is solid gold
 מגיע עד השוקים reaching his legs,
 הנסמכים גם כן על אדני פז, which are also supported by pillars of gold
 (כמו שכתוב בעץ חיים שער היכלות ענף ד') (as it is said in *Eitz Hayim, Sha'ar Heychalot, Anaf 4*).
 עתה חושב מעלותיו Now [the poet] mentions His qualities,
 בכלל מראהו his general looks,
 בכלל כלבנון as Lebanon.
 אשר אין מספר לנטעים הגדלים בו There are infinite plants growing in it,
 כן מלא נטעים שונים, different types
 רוצה לאמר נמצאים רבים עליונים ותחתונים namely, there are many upper and lower
 שהוא שורש לכולם and He is the root of all.
 ונושא ומחיה אותם, He carries and enlivens them.
 ומבאר עוד היכולת והחכמה והרצון The poet explains the ability, the wisdom and the will
 שנמצאים אצלו בתכלית השלמות, which are found by him in complete wholeness.
 נגד היכולת אומר, To represent ability he says:
 בחור כארזים, "His appearance is like cedars."
 שהוא הארז היותר גבוה בין עצי הלבנון, The cedar is the tallest of the trees of Lebanon.
 כן אות הוא בצבאותיו As a sign to His hosts
 מצד גבורתו ויכולתו: as of his strength and ability.

פרק ה' ט"ז	Chapter 5, Verses 16	
חִפּוֹ מִמְתַּקִּים	16 <i>Chico mamtakim</i>	[The words of] his palate are sweet,
וְכָלֹּ מִחֻמְדִּים	<i>vechulo machmadim</i>	and he is all delight,
זֶה דּוּדִי	<i>ze dodi</i>	that is my beloved,
וְזֶה רֵעִי	<i>ve'ze re'ei</i>	and this is my friend,
בָּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם:	<i>benot yerushalayim.</i>	O daughters of Jerusalem.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ט"ז) (נגד החכמה אומר) חכמו ממתקים, החיד הוא ציון להטעמת החכמה והרגשתה, כמו שנאמר כי אזן מלין תבחן וחד יטעם לאכול, רוצה לאמר החכמה המתגלית ממנו ממתקים, ונגד הרצון אומר כולו מחמדים, הכל חומדים אותו כי רוצה אך בטוב וחסד. זה דודי, רוצה לאמר אלה הם תאריו שבם יזכר, כי אינו ניכר מצד עצמו רק מצד פעולותיו, ומצד זה אני אוהב אותו האהבה הגדולה בהכירי מעלותיו וטובו וחכמתו ושלמותו, וגם זה רעי, כי גם אנכי עצם רוחני נאצל מאתו ודומה בקצת שלמיות כמוהו, כחלק המתדמה אל הכל, כמו שנאמר חמשה ברכי נפשי אמר דוד ולא אמר אלא כנגד הקב"ה וכנגד נשמה, מה הקב"ה מלא כל העולם וזן את העולם וראה ואינו נראה וכו' אף נשמה וכו';	<p>Verse 16) (To represent wisdom the poet says:) His palate is sweet, The palate represents the taste and feeling of wisdom as it is said (Job 12:11): "The ear tests words and the palate tastes food," namely, wisdom which is revealed from His depths. To represent will the poet says "He is all delight." All desire Him, because he wants only good and kindness. "This is my beloved" namely, these are qualities by which he can be known, since he cannot be known as His own self only through his actions. From this aspect I love him a great love, recognizing his qualities, his goodness, wisdom and completeness, And also "this is my friend" since I too am a spiritual emanation from Him, and resembles Him slightly in the quality of completeness, like a part which resembles the whole. As it is said five "My soul, bless HaShem" by King David which were said to represent HaShem and the soul [the five books of Torah, the five levels of the soul]. The way the Holy One Blessed Be He fills the entire world, and nourishes the world, as He sees but is not seen, so the soul, etc.</p>
---	---

The heavenly [female] mate [the *ra'aya*]
the soul of Solomon,
did not find her lover any more.
There were [no more] holy prophecies
throughout the rest of Solomon's life,
until he was gathered unto his people [passed away].
This resumes the fourth song.

פרק ו' א'	Chapter 6, Verses 1	
אַנְהָ הֲלָךְ דּוּדִי	1 <i>Ana halack dodech</i>	Where has your beloved gone,

הִיפָּהּ בְּנָשִׁים
אֵנָּה פָּנָה דֹדְךָ
וּנְבַקְשֶׁנּוּ עִמָּךְ:

hayafa banashim

O fairest among women?

ana pana dodeck

Where has your beloved turned

unevakshenu eemach.

that we may seek him with you?

שירי הנפש Songs of the Soul

(א) אנה
אחרי שהכירו בנות ירושלים
מעלת הדוד ויקר האהבה הזאת
מסכימים ללכת עמה לבקשו.
שואלים,
אנה הלך דודך
אם את יודעת מקומו,
או על כל פנים
אם אינך יודעת המקום שהוא שם,
אנה פנה,
לאיזה צד,
ונבקשנו בצד ההוא:

Verse 1: "Where...
After the daughters of Jerusalem recognized
the [high] quality of this precious lover and this love,
they agreed to go with her her to search him.
They ask:
"Where has your beloved gone?"
Do you know where he is?
Or, in any case,
if you don't know the place he is,
[do you know] where he turned,
to which direction,
let us look for him on that direction.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

אנה.
מספר כי עת הגיע לשלמה תור הגיועה,
ואז הכירו גם בנות הגויה
את מעלת הודו העליון
ויקר תשוקת הנפש האלהית
אל הדבוק בו,
והם מסכימים כולם
לבקש את ה'
ולהשתוקק אליו,
ואז כי הגיע עת דודים
שתאסף נפש שלמה
אל עמה ואל אלהיה,
מתאספים כל בנות העיר,
רוצה לומר כל כחות הגויה,
אל הרעיה בת שמים,
מבקשים להאסף עמה
אל מקומה ואל דודה,
ושואלים אותה
אנה פנה דודך,
רוצה לומר
כי לפעמים תשיג הנפש את דודה
בנבואה
ורוח הקודש,
שאז לא תבקש רק את מקום ההשגה
לבוא אל המקום שהמלך במסבו,
ועל צד זה אמרו
אנה הלך דודך.
ולפעמים תשיג לבוא ולראות
פני אלהים.
ועל זה אמר אנה פנה דודך
לאיזה צד,
ונבקשהו
על ידי העיון והדרישה.

"Where..."
He tells that when the death time of Solomon arrived,
the daughters of the body recognized
the [high] level of his supreme glory,
and the preciousness of the yearning of the divine soul
to that which it attaches.
They all agreed
to search HaShem,
and to desire Him [yearn for Him].
Then comes the "time of lovers,"
when the soul of Solomon joins
her nations and her God.
All the daughters of the city gather,
namely, all the powers of the body,
gather around the *ra'ayah*, the daughter of heaven,
and ask to be gathered with her
to her place and to her lover.
They ask her
"Where has your beloved gone"
namely,
at times the soul grasps her lover
in [the mode of] prophesy
or in [the mode of] the Holy Spirit.
Then, she will not only ask the place of grasping,
to come to a place where the king is [reclining].
That is why they said:
"Where has your beloved gone?"
At times she will grasp to come and see
the countenance of God.
To this [the poet] said: "Where has your beloved turned?"
to what direction
so that we seek him by
observation and inquiry.

<p>פרק ו' ב' דודי ירד לגנו לערוגות הבשמים לרעות בגנים וללקט שושנים:</p>	<p>Chapter 6, Verses 2 ב 2 <i>Dodi yarad legano</i> <i>la'arugot habosem</i> <i>lir'ot baganim</i> <i>velilkot shoshanim.</i></p>	<p>My beloved has gone down to his garden to the beds of spices, to graze in the gardens and to gather roses.</p>
---	--	--

שירי הנפש Songs of the Soul

<p>(ב) דודי בעודה מדברים זאת [והם היו בגן המלך] ירד הדוד מהררי בטר ובא לגנו, אבל אין עקר ביאתו אל הגן רק לערוגת הבושם, רוצה לומר אל רעייתו שהיא הבושם שלו, והיא הערוגה הנותנת לפניו ריח בגן הזה. כי בא לרעות בגנים שם ירעה צאנו, והוא לא ילקט לעצמו רק שושני הערוגה. רק אהבת כלתו וצבי חמדתו:</p>	<p>Verse 2: "My beloved... While they were speaking [they were in the King's garden] the beloved descended from the mountains of separation and came to his garden. But the essence [and purpose] of his coming to the garden was the bed of spices, namely, to his beloved, the <i>ra'aya</i>, who is His perfume. She is the bed giving in front of him the scent to this garden. He came to keep the sheep in the gardens where his flock grazes. But for himself he does not gather anything other than the roses from the bed [of spices], only his love to his bride, the splendor of his desire.</p>
--	--

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

<p>(ב) דודי. בתוך כך הרגישה נפש שלמה כי הדוד העליון ירד ממעון קדשו לאספה אליו, והיא אומרת, הנה עתה דודי ירד לגנו, ולא לכל הגן, שהוא כל כחות הגויה ומספר נפשותיה, רק לערוגת הבשם, שהיא הנפש האלהית הרוחנית, שהיא הערוגה שזורעים לתוכה חמשה זרעונים כמו שנאמר חמשה ברכי נפשי אמר דוד כנגד הקב"ה וכנגד נשמה והא הבושם העליון העולה לריח ניחוח.</p>	<p>Verse 2: "My beloved... As this was progressing, the soul of Solomon felt that the Supreme Lover has descended from his Holy abode to gather her to him. She says: "My beloved has now descended to his garden" but not to the entire garden, which is all the powers of the body and the number of her souls [bodies], but only to the bed of spices, which is the divine spiritual soul, the garden bed in which are sown five seeds as it is said: [King] David said five "Bless my soul" [in Psalms 145-150] to represent the Holy One Blessed Be He, and to represent the soul. That is the supreme perfume which ascends the aromatic incense.</p>
---	---

To tend [the flock] in the gardens,
namely, to tend the gardens,
which are the plants of the body,
namely, that by the brain
they will purify little by little
to return to their foundations,

ומשם אל גלגולים אחרים,	and from there, to other reincarnations
עד יבנה מהם בית חדש.	until a new home [house] is build from them.
אבל את השושנים	But the roses,
שהם הנפשות הקדושות	which are the holy souls,
ילקט לעצמו וישימם באוצרותיו.	He'll gather to himself and keep in his treasures.
ומה יפה דרשו חז"ל פסוק זה	How beautiful is our sages explanation of this verse
על מיתות הצדיקים:	about the death of the righteous.

פרק ו' ג'	Chapter 6, Verses 3	
אֲנִי לְדוּדִי	ג 3 <i>Ani ledodi</i>	I am my beloved's
וְדוּדִי לִי	<i>ve'dodi li</i>	and my beloved is mine,
הֲרֹעָה בְּשׂוֹשַׁנִּים:	<i>haro'eh bashoshanim.</i>	who grazes among the roses.

שירי הנפש Songs of the Soul

(ג) והיא אומרת
אני לדודי ודודי הרועה לי
במה שהיא לי שושנים למנחה:

Verse 3: And she says:
“I am my beloved, and my beloved” tends to me
in what for me are the offering of roses.”

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ג) אני
אתה מתחברת עם דודה העליון
(שזה מיתת נשיקה)
ואמרה אני לדודי,
כי היא אשר מתחת עתה
בדיבוק בזה ברוב תשוקתה
אל האלהים,
והרועה העליון מביא לה שושנים
צמחי צדקתה
ומעשיה הטובים
לריח ניחוח:

Verse 3: “I am...
She now connects with her supreme Lover
(which is a “death of kiss”),
saying: “I am to my beloved.”
She is now
attached in her great desire
to God
and the Supreme Shepherd brings her roses,
the plants of her righteousness
and her good deeds,
as the scent of the aromatic incense.

פרק ו' ד' Chapter 6, Verses 4

רַעֲיִתִי אֶת יָפָה ד 4 *Yafa at ra'ayati ketirtza*

You are beautiful, my beloved, as Tirzah,

פְּתִרְצָה

נְאוּהָ כִירוּשָׁלַם
אֵימָה כַנְדָגְלוֹת:

nava kiyerushalyim

comely as Jerusalem,

ayuma kanigdalot.

awesome as the hosts [of angels].

שירי הנפש Songs of the Soul

(ד) יפה, Verse 4: "You are beautiful...
[מאמר הדוד] [Says the [male] beloved]
את רעיתי יפה כתרצה ... "my beloved as a Tirzah"
רוצה לומר, namely [tirzah from the Hebrew root *ratza*, to will],
על ידי שנתרצית אלי שנית, because you submitted yourself willingly to me again,
ושב רצוני עליך and my will returns back upon you.
ואת נאוה כירושלים כולו, You are as fair as Jerusalem in its entirety,
רוצה לומר ככל בנותיה, namely, as all her daughters,
ואת אימה כנדגלות, and you are awesome as the hosts
כמחנות רבות, as many encampments,
שכן ייראו עתה מקרוב אליך: as they will now be seen close to you.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ד) יפה. Verse 4: "You are beautiful...
(הדוד העליון אומר אל נפש שלמה) (The Supreme lover says to the soul of Solomon)
את יפה על ידי שנתרצו מעשיך, You are beautiful because your deeds have been welcome,
ונתכפרו עונותיך. and your sins were atoned.
ואת נאוה כירושלים, And you are fair as Jerusalem,
רוצה לומר ככל הגויה והמון כחותיה, namely, like the body and the host of its powers,
שהיא ירושלים המלציית ובנותיה, which is the poetic Jerusalem and its surroundings.
כי את שקולה כנגד כולם, You are equal to all of them all,
והעקרית בעיני. the essential one to me.
ואת אימה כנדגלות, You are awesome as the hosts,
רבים והמון מחנות, many and the multitude of encampments,
כי מן התורה ומעשים טובים, From Torah and good deeds
שעסקת ופעלת, that you have acted and were engaged in,
עמדו צבא קדושים, there was created an army of holy ones [angels],
ומלאכי שלום, and the ministering angels of peace,
העומדים סביבך standing around you
לשמרך בכל דרכיך to guard you in all your ways,
וזר לא יקרב אליך: so no stranger [enemy] can approach you.

פרק ו' ה-ז

Chapter 6, Verses 5-7

<p>הַסְבִּי עֵינַיִךָ מִנְּגִדִי שֵׁהֶם הִרְחִיבֵנִי שֵׁעָרְךָ כְּעֵדֶר הָעֵזִים שֵׁגִלְשׁוֹ מִן־הַגִּלְעָד: שֵׁינֶיךָ כְּעֵדֶר הָרְחֵלִים שֵׁעָלוּ מִן־הַרְחֹצָה שֵׁכֻלָּם מִתְּאִימוֹת וְשֵׁכֻלָּהּ אֵין בָּהֶם: כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רִקְתָּךְ מִבְּעַד לְצַמָּתְךָ:</p>	<p>ה 5 Hasebi eina'ich minegdi she'hem hirhivuni s'arech ke'eder ha'eezim shegalshu min hagilead. ז 6 Shina'yich ke'eder ha'rechelim she'alu min harachatza shekulam matee'mot ve'shakula ein baham. ז 7 Kefelach harimon rakatech miba'ad letzamatech.</p>	<p>Turn your eyes away from me for they make me haughty; your hair is like a flock of goats descending from Mount Gilead. Your teeth are like a counted flock that have come up from the washing, all of which are perfect, and none are blemished among them. Like a slice of pomegranate are your cheeks from within your kerchief.</p>
--	--	--

שירי הנפש Songs of the Soul

(ה-ו-ז) הסבי, מעתה הסבי את עיניך העומדות מנגדי מרחוק כי עד עתה היית מבטח אל חדרי שלמה ושלחת עיניך אלי מן הצד, עתה הסבי אותן אלי כי הם רהבי וגאותי, ידבקו בי בתמידות, שערך חושב יופיה כנוכר לעיל:

Verses 5-6-7: "Turn your eyes... From now on, turn your eyes which are standing afar from me. Until now you were secure in the chambers of Solomon and you gazed at me from the side. Now, turn your eyes to me because your eyes are my pride. They will attach to me permanently. Your hair represents your beauty, as mentioned above.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ה-ו-ז) הסבי, מעתה הסבי את עיניך, שעד עתה עמדו מנגדי מרחוק, כי הייתי בחדרי שלמה שהוא הגויה לוטשת עיני השכלתך מרחוק ממכלא הגשם והחומר, (וכבר בארנו ענין העינים האלה למעלה, א' ט"ו), עתה הסבי אותן אלי, כי תהיי אצלי תחת כסא כבודי, כי עיניך אלה הרהיבוני. וגדלני בעולם, שעל ידי נתפרסם גדולתי ומלכותי. ועתה שב לחשב המעלות והתקונים שהביאה הנפש אתה, שהם השערות והשנים, ורקתה שהם המושגים והעיונים הרוחניים ועצמות הנפש עצמה, כמו שפירשנו זה בפרטות למעלה (סימן ד'). ודלת את הצואר והשדים, שזה מתאר הנהגתה את הכח המתעורר

Verses 5-6-7: "Turn your eyes... From now on, turn your eyes, that have so far stood afar from me, as I was in the chambers of Solomon, which is the body, glancing the eyes of your edification from afar, from the jail of materiality and material. (We have explained these issues above 1:15). Now, turn your eyes to me, as you will be in my place under the throne of my glory. These eyes have excited me, and have made me great in the world. By them my greatness and sovereignty were made known to the world. Now, [the poet] returns to describe the great qualities and amendments that the soul had brought with her, which are the hair and teeth, and her temple. These are the abstract and spiritual concepts the essence of the soul in itself, as we have interpreted in detail above (in Chapter 4). Here the description does not include the neck and breasts which represent the arousing power,

ויצר הגויה,	the inclination of the body.
כי אפסו עתה,	Those have now been nullified,
באשר תפרד מן הגויה וכחותיה	as when the body and her powers
ותעזוב את החומר:	separate from matter.

פרק ו' ח'	Chapter 6, Verses 8	
שְׁשִׁים הֵמָּה מְלָכֹת	ח 8 <i>Shishim hemma melachot</i>	They are sixty queens
וְשִׁמְנִים פִּילָגְשִׁים	<i>u'shemonim pilagshim</i>	and eighty concubines
וְעַלְמוֹת אֵין מִסְפָּר:	<i>va'alamot ein mispar.</i>	and young maidens without number.

שירי הנפש Songs of the Soul

(ח) ששים, [רואה כי בנות ירושלים באים שמה ועומדים סביבה] אומרת אליהן, הלא יש לו לשלמה נשים רבות ששים מלכות ושמונים פלגשים ורב עלמות. ולמה לו עוד לעשות את רעיתי שהיא יחידה אצלי, כ.	Verse 8: "Sixty... [He sees that the daughters of Jerusalem come over and stand around her.] She says to them: Solomon has many wives, sixty queens and eighty concubines, and maidens without number. Why should he still make my beloved which is unique, single to me, as...
--	---

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ח) ששים. ישים פניו אל בנות ירושלים, שהם כחות הגויה המתאספים עתה סביב הנפש, אמר הלא יש לו לשלמה, שהיא הכח המושל בגויה, נשים וכחות רבות, ששים מלכות. רוצה לומר כחות ראשיות המושלות בגויה, ותחתיהן שמונים כחות פחותות מהן במדרגה כמדרגת הפלגשים, ותחתיהן עלמות אין מספר, רוצה הלומר יתר תכונות ומדות וכחות אשר אין מספר להן:	Verse 8: "Sixty... He turns to the daughters of Jerusalem, which are the forces of the body gathering now around the soul. He says: Does not Solomon, who is the force ruling the body, have many women and forces, sixty queens, namely, the primary forces ruling the body, and under them eighty less powerful forces, on the level of concubines, and under those maidens without number, namely, the rest of the qualities, characteristics and forces which are countless.
---	---

פרק ו' ט'

Chapter 6, Verses 9

<p>אֶחָתְּ הִיא יוֹנָתִי תַמְתִּי אֶחָתְּ הִיא לְאִמָּהּ בָּרָה הִיא לְיֹלְדֶתָהּ רְאוּהָ בָנוֹת וַיֵּאשְׁרוּהָ מְלָכֹת וּפִלְגִשִׁים וַיְהַלְלוּהָ:</p>	<p>ט 9 <i>Achat hee ra' rayati tamati</i> <i>Achat hee le'eema</i> <i>bara hee leyoladeta</i> <i>ra'uah vanot va'yeshru'ha</i> <i>melachot u'filagshim</i> <i>va'yehaleluha.</i></p>	<p>But she is unique, my dove, my perfect one; she is unique to her mother, she is pure to her who begot her; daughters saw her and acclaimed her, queens and concubines, and they praised her.</p>
---	---	--

שירי הנפש Songs of the Soul

<p>(ט) אחת היא אלי יונתי תמתי, אין לי ידידה זולתה. שב לאמר. אבל היא גם כן אחת לאמה. שלא ילדה עוד האם בת כמוה, והיא ברה ונבחרת ליולדתה. כאלו יולדתה ברה לעצמה היופי והחן הנמצא בתבל וילדה הבת הזאת. עיד כי הבנות כולנה ראוה ויאשרוה. וגם מלכות ופלגשים של שלמה הגם שהן צרות לה רואה ויהללוה:</p>	<p>Verse 9: "She is one.. to me my dove, my wholesome I have no female friend but her. He returned to say. But she is also one to her mother, That mother did not give birth to any daughter like her, she is pure and select to her birth mother, as if her birth mother picked for her the beauty and grace found in the whole world, and gave birth to this daughter. All the [other] daughters saw her and approved of her. The queens and concubines of Solomon, who are her co-wives, saw and acclaimed her.</p>
--	---

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

<p>(ט) אבל אחת היא יונתי תמתי הנפש הקדושה היא יחידה בינהם, אין לה ריע ואחות בין כחות הבשר כולם, כי נבדלת היא מכל תולדות העולם השפל הלזו, אחת היא לאמה (כבר בארנו א' ו') שהגוף יקרא במליצה אם הנפש שהגויה לא הוציאה רעיה כזאת בכל הבנות והכחות אשר הוציאה:</p>	<p>Verse 9: "But she is one, my dove my wholesome... The holy soul is the only one amongst them who has no parallel and equivalent among all the powers of flesh. She is different from all the generations of this lowly world. She is unique to her mother (we have already explained it in 1:6) The body is poetically called the mother of the soul. The body has not brought out a <i>ra'ayah</i> like this one, in all the daughters and powers which it brought out.</p>
<p>וגם היא ברה ליולדתה, היא הבר והסולת של הטבע בכללה שאחר שעלתה הטבע מדומם לצומח ומצומח לחי ומחי למדבר אז יצאה בת שמים הלזו המובחרת מכולם, עטרת הנפשות וצפירת הבריאה. עד שהבנות כלנה יאשרו אותה, כי יכירו כל בנות הבריאה שהיא המאושרת מכולם והיא האושר האמיתי, היא לבדה חלק ה' בעולמו, וגם מלכות ופלגשים שהם כחות הגויה כלנה,</p>	<p>She is also pure to her birth mothers, she is the refined purity of nature at large having elevated nature from still to vegetative, from vegetative to animal, and from animal to speaking. Then this daughter of heaven, the most select of all, the crown of souls, and the best of creation. All the daughters appraise her. All the daughters of creation recognize that she is the most appraised of all, she is true happiness. She alone is the part of HaShem in His world. Both queens and concubines, who are all the powers of the body</p>

יהללו אותה,	appraise her.
כי היא לבדה בלתי בת תמותה	She alone is immortal,
היודעת ומהמשכלת	she is the knowing and the learned
ואין דומה לה	and nothing resembles her
בכל כחות הנתלות בגויה:	in all the powers dependent on the body.

פרק ו' י'	Chapter 6, Verses 10	
מִי־זֹאת הַנִּשְׁקֶפֶה	10 <i>Mee zot hanishkafa</i>	Who is this that gazes down,
כְּמוֹ־שַׁחַר	<i>kemo shachar</i>	like the [breaking] dawn,
יָפָה כְּלִבְנָה	<i>yafa chlevana</i>	beautiful as the moon,
בָּרָה כַּחֲמָה	<i>bara kachama</i>	bright as the sun,
אַיִמָּה כְּנִדְגָלוֹת:	<i>ayuma kanidgalot.</i>	awesome as the hosts [of angels]?

שירי הנפש Songs of the Soul

(י) מי
[עתה מתקרבים אליה
בנות ירושלים]
ושואלים,
מי זאת הנשקפה כמו שחר,
שהשחר הוא המחבר יום ולילה,
שאז רואים שקיעת הלבנה ויפיה,
וזריחת השמש בהדרה,
והיא דומה כשני המאורות הנראים
בעת אילת השחר,
שהיא יפה כלבנה וברה כחמה,
וגם היא איומה כנדגלות,
כהמון ככבים וצבא השמים
המתנוצצים בעת השחר:

Verse 10: “Who is...
[Now the daughters of Jerusalem
approach her,]
asking:
Who is the one who can be seen as dawn?
The dawn connects day and night.
Then the setting of the moon, and its beauty are visible,
as is the rising of the sun in its glory.
She resembles the two visible luminaries
at the time of the “fawn of dawn,”
which is beautiful as the moon, and pure as the sun
as well as awesome as the hosts of angels,
as the host of stars and the host of heaven
that spark at the time of dawn.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(י) מי זאת.
כחות הגויה מרגישים עתה
פרידת נפש שלמה מגויתה,
ושואלים
מי זאת הנשקפה מן החלונות,
רוצה לומר
מבין חרכי העפר והגויה,
שמושטת את ראשה מן החלון אל החוץ
להפרד מן הגויה,
והיא דומה כמו שחר,
שהשחר הוא החבור שבין היום ובין הלילה
סוף הלילה והתחת היום.
כן עומדת עתה בגבול שבין החיים הזמניים
החשכי [?] צלמות ולא סדרים כלילה.
ובין החיים הנצחיים
ששם מצהרים יקום חלד
וכאור בקר יזרח שמש,
כמו שנאמר
וארח צדיקים
כאור נגה הולך
ואור עד נכון היום.
והיא עתה יפה כלבנון
ברה כחמה.
רוצה לומר כי כל עוד תחיה הנפש בעולם הזה
סגורה בחומר.
היא דומה כלבנה שאין לה אור מצד עצמה.
רק מקבלת אור על ידי השמש הזורח עליה
וקרנים מידו לה
כי אור הנפש בחיי העולם הזה
אינו עצמי לה.

Verse 10: “Who is this...
The powers of the body now feel
the separation of the soul of Solomon from her body.
They ask:
“Who is that looking/seen from the windows...”
namely,
from the crevices of dust and body,
reaching out her head from the window outside,
to separate from the body.
She resembles dawn.
Dawn is the connection between day and night,
the end of night and the beginning of the day.
She now stands on the border between temporal life
the darkness, the shadow of death, the non-order as night,
and the eternal life,
where it is noon there will be a resurrection,
and the sun shines as the light of morning,
as it is said:
“And the path of the righteous
walks as the splendor of light
and light erect today.”
She is now as beautiful as Lebanon
and pure as the sun.
Namely, as long as the soul live in this world,
enclosed by matter,
she resembles the moon that has no light of its own.
The moon reflects the light of the sun that shines upon her,
shining its rays [?].
The light of the soul in this world
does not come from its own.

רק מקבלתו מן השמש הגדול
 שהוא אור ה' הזורח עליה
 ובוקע ומפלש
 דרך בתי הנפש והלחשים.
 (וכמו שהלבנה על ידי שהיא חומר מקשיי עכור
 ומעכבת בעד נצוצי השמש.
 משיתפלש אור ה' הרוחני דרך בו
 תקבלנו הנפש על לוחותיה המלוטשים
 בקדושה ובטהרה ונוגה כאור תהיה).
 ועתה בצאתה מן הגויה
 לשוב אל מקורה לאלהי הרחות.
 תדמה כחמה שאורה עצמי לה.
 וכן תשוב להיות עצם משכיל
 מאיר באור הרוחני מצד עצמו
 בהיותה אלהית.
 אולם ברגע זו
 שהיא עת הפרידה מן הגויה.
 היא כמו שחר.
 שבו ימצאו שני המאורות הגדולים
 שהיא יפה כלבנה
 וגם ברה כחמה.
 כי עדן היא בגויה.
 אבל כבר נשקפה בראשה
 מן החלון חוץ לגויה.
 והיא איומה כנגדלות,
 כי יליו אותה המון כוכבים
 ואורות רבות מתנוצצים שהם
 נר מצוה ותורה אור
 ואורות מלאכיות.
 מן המעשים הטובים אשר עשתה.
 (ובזוהר משפטים דף צ"ז
 זכתה נשמתא כמה משריין קדישין
 קא מתעתדן לה
 לאתחברא בהדה ולמיעל לה
 בגן עדן).

She receives it from the big sun
 which is the light of HaShem that shines upon her.
 It emanates and connects
 through the houses of the soul and the
 (like the moon is [made] out of hard and opaque matter
 which delays [filters] the sparks of the sun
 from letting the spiritual light of HaShem go through it,
 so the soul will receive it upon its polished tablets
 in holiness and pureness, as light it will be.
 Now, when she comes out of her body
 to return to the God of spirits
 she will resemble a sun whose light comes from within.
 She will return to be an enlightened object,
 shining the spiritual light from its own
 being divine.
 But at this moment,
 which is the time of separation from the body,
 she is like dawn
 where both the great luminaries exit.
 She is as beautiful as the moon,
 and as pure as the sun,
 as there are both in the body.
 But her head is already seen
 in the window outside of the body.
 She is as awesome as the host of angeles.
 The host of stars will accompany her
 and many lights shine which are the
 "the candle of the mitzvah and the Torah of light"
 and the angelic lights,
 [created] from the good deeds she performed.
 (In Zohara parashat Mishpatim, page 97
 If the soul merited, how many holy camps
 are ready for her,
 to connect to her and ascend her to the
 in the Garden of Eden).

פרק ו' י"א

Chapter 6, Verses 11

אֶל־גִּנַּת אֶגְוֹז יֵרְדֹתִי
 לְרֵאוֹת בְּאֵפֵי הַנַּחַל
 לְרֵאוֹת הַפְּרָחָה הַגֶּפֶן
 הַנִּצְוֵי הַרְמֹנִים:

11 *El ginat egoz yaradeti*
lir'ot be'eebey hanachal
lir'ot ha'farcha ha'gefen
henetzu ha'rimonim.

I went down to the garden of nuts
 to see the moist plants of the valley,
 to see whether the vine had blossomed,
 if the pomegranates had sprouted.

שירי הנפש Songs of the Soul

(יא) אל Verse 11: "To the garden....
 [משיבה הרעיה] [The Ra'ayah responds]
 אמרה להם אמתלאות למה יצתה מחדרה Giving them excuses why she came out of her room
 ונשקפה לחוץ, looking outside,
 כי ירדה לגנת אגוז, as she went down to the garden of nuts,
 ושם הלכה לטייל she went for a walk there
 לראות באבי הנחל, to see the moist plants of the valley.
 ומשם הלכה לראות From there she went to see
 הפרחה הגפן whether the vine has blossomed,
 וכו': etc.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(יא) אל Verse 11: "To the garden of nuts...
 (משיבת הנפש) (the soul responds:)
 אל גנת אגוז ירדתי. I have gone down to the garden of nuts.
 ידוע שהחומר It is known, that matter
 מצד היותו נקשר from the perspective of its connection
 בעץ הדעת טוב ורע with the Tree of Knowledge, Good and Evil,
 נמשל בדברי חכמי האמת has been resembled, in the teaching of the sages of truth,
 לאגוז, to a nut.
 שד' קליפות סובבים את המוח שבו, Four shells/skins surround it's "brain."
 והאריכו בזה The sages have described this at length
 ביחוס קליפות האגוז regarding the relationship between the shells of the nut
 אל שמרי החומר וחסרונותיו. and the keepers of matter and its disadvantages.
 (עיין בזהר בראית דף ט"ז ודף י"ט ע"ב (See Zohar Bereshit, page 16, and pages 19b,
 תרומה דף ק"מ ע"ב Terumah page 140b
 ר"מ פנחס דף רפ"ז ע"ב) *Ra'yah Mehemna* Pinchas page 287b).
 עד שגם העולם הגדול The whole wide world
 עם ארבע קליפותיו ידמה לאגוז. along with its four shells, also resembles a nut.
 כמו שצפה יחזקאל As the prophet Yezekiel has visioned
 במעשה מרכבה in the description of the Chariot:
 רוח סערה וענן גדול a wind, a storm and a large cloud
 ואש מתלקחת a flame of fire
 ומתוכה מעין החשמל. and from it sparks.
 ואליהו בהר חורב Elijah the prophet in mount Horeb
 רוח רעש אש וקול דממה דקה a wind, a noise [or quake], fire and a small silent voice
 כמו שדברנו על זה במקום אחר. as we have spoken about it in a different place.
 תאמר כי ירדה אל גנת אגוז She says that she went down to the garden of nuts,
 שהוא גויתה, which is her body,
 לספור כחותיו ופעולותיו. to count its powers and deeds,
 לראות מה תוכל להציל ממנו בעת הפרידה. to see what she can save from it at this time of separation.
 ומשם ירדה From there, she went down
 לראות באבי הנחל to see the moist plants of the valley,
 את הצמחים שהצמיחה הגויה בחייהו the plants that the body had grown there in its lifetime.
 משם לראות הפרחה הגפן From there, [she went] to see if the vine has blossomed,
 הוצו הרמונים. if the pomegranates have sprouted.
 כבר בארנו בספר זה We have already explained in this book
 (ב' י"ג, ד' י"ג) שהגפן ירמוז (2:13, 4:13) that the vine

על העיון והמושכלות,	represents enlightened observation,
כי הוא אבי היין שרומז	since it is the "father of wine" that hints at the
המושכלות וההשגה.	enlightenment and grasping.
והרמונים ירמזו אל התרי"ג מצות,	The pommegranets represent the 613 commandements.
יצא לראות על האגוז הזה	She went out to see this nut,
שהוא הגוף	which is the body.
מה העלה במושכלותיו	What it raised in its enlightenment,
ומה הוליד בעבודתו	and what it generated in its labor
אשר תקח עמה ליום מועד	is that which she would take with her at the marked day,
להתלבש בהם	to garb herself in them
עת תלבש מחלצות:	when she will wear garments [shrouds].

פרק ו' י"ב

Chapter 6, Verses 12

לֹא יָדַעְתִּי

יב 12 *Lo ya'da'ati*

I did not know

נַפְשִׁי שָׂמַתָּנִי

nafshee samatnee

my soul set me

מִרְכָּבוֹת עַמֵּי נְדִיבִים:

markevot amee nadeev.

like chariots of a noble people.

שירי הנפש Songs of the Soul

(יב) אמנם חוזרת מדבריה,
אומרת לא ידעתי
אני בעצמי איני יודע למה יצאתי.
רק נפשי,
רוצה לומר דודי הרועה
שהוא נפשי וחיי רוחי,
הוא שם אותי מרכבות עמי נדיב,
שהוא המניע אותי כמרכבה רצה
וחשה אל עמי נדיב,
אל בני עמי הנדיבים,
שלא אהיה עוד כלואה
בחדרי שלמה,
רק אצא וארכב אל בני עמי:

Verse 12: She actually retracts from what she said before,
saying: I didn't know
Myself, I didn't know why I went out,
only my soul.
Namely, my beloved, the shepherd,
who is my soul, my life and my spirit,
he placed me as the chariot of noble people.
He is the one moving me as a running chariot
toward my noble people,
the noble members of my people,
so that I should not be locked up
in the chambers of Solomon
I should only go out and ride to the people of my people.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(יב) לא ידעתי
באמצע חשבונותיה
שמחשבת על פעולותיה
גויתה ומעשהו בזה העולם.
ופוקדת על כל מעשיו
שעשה בעודו חי.
הגיע לה זמן הגייעה
שתאסוף רגליה על המטה.
ותצא ללכת בדרך עולם,
מפסקת מלחשוב בעניני החיים האלה,
אומרת לא ידעתי עוד דבר.
כי נפשי
רוצה לומר ה' שהוא נפשי ורוחי.
היא שמנתי מרכבות עמי נדיב,
רוצה לומר שם אותי כמרכבה
וצוני לרכוב
ברכב אש וסוסי אש
לעלות בשערה השמים
אל עמי נדיב.
(מלשון אני נאסף אל עמי).
שארכב חיש קל אל הצדיקים
אשר בעולם הנשמות:

Verse 12: "I didn't know..."
In the midst of her thought,
she was thinking about her actions,
her body and its deeds in this world.
She remembers all the deeds
that he did while it was alive.
The time of dying has arrived,
that she should gather her legs upon the bed.
and go out the way of the world
stopping to think about issues of this life,
saying: "I didn't know anything
because my soul
namely, HaShem who is my soul and my spirit,
placed me as the chariot of my noble people,
namely, he placed me as a chariot,
and commanded me
to ride in a vehicle of fire and horses of fire,
to ascend in a storm toward heaven,
to my noble people
(as the expression "I am gathered with my people").
that I should ride quickly to the righteous people
who are in the world of soul.

<p>פרק ז' א' שׁוּבִי שׁוּבִי הַשּׁוֹלְמִית שׁוּבִי שׁוּבִי וְנַחֲזֶה בָּךְ מִהִתְחַזֵּר בַּשּׁוֹלְמִית כְּמַחֲלַת הַמַּחֲנֵימִים:</p>	<p>Chapter 7, Verses 1 1 <i>Shuvi shuvi ha'shulamit</i> <i>shuvi shuvi ve'nechezeh bach</i> <i>ma techezu ba'shulamit</i> <i>kimcholat ha'machanayim.</i></p>	<p>Turn back, turn back, perfect one, turn back, turn back that we may observe you; what can you [offer] the perfect one that equals the encirclement of the camps?</p>
---	---	--

שירי הנפש Songs of the Soul

<p>א) שׁוּבִי, אחרי שגלתה הדבר לפני בנות ירושלים כי הוא מוכנת לרכוב ולשוב אל עמה ואל דודה, התחילו לחנן ולבקש לה בל תעזוב! אותם אומרים לה שׁוּבִי שׁוּבִי אל חדרֵי שלמה, שׁוּבִי ונחזה בך ננהוג בך כבוד כמלכה.</p>	<p>Turn back, return After revealing before the daughters of Jerusalem that she is willing to ride and return to her nation and her lover [to die] they started begging her and pleading from her to not leave them They tell her: Turn back, turn back, return to the chambers of Solomon turn back that we may observe you. We will treat you as a queen.</p>
---	---

<p>[משיבה הרעיה] מה תחזו בשלומית. איך אפשר שתנהגו בי כבוד אחר שאני דומה בינכן כמחולת המחנים. שתמיד אני מוקף משני מחנות שעומדים סביבי לשמור אותי. ואני כשבוייה ביניכן:</p>	<p>[The ra'ayah responds] What can you offer the perfect one How can you [ever] treat me with respect since among you I resemble the encirclement of the camps. I am always surrounded by two encampments that stand around me to guard me. And I am like a prisoner among you.</p>
---	---

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

<p>א) שׁוּבִי. אחרי ששמעו בנות הגויה כי הרעיה השמיימית מוכנת ללכת אל בית מועד ולעזוב את הגויה, הם אומרים לה שׁוּבִי שׁוּבִי השולמית, אל תפרדי מאתנו את אשת שלמה, שהיית מנהגת את הגויה שהוא המלך שלמה, שׁוּבִי שׁוּבִי אל הגוף וחיים הזמנים ונחזה בך. נחנו כלנו נהיה נכנעים תחתך למלאות רצונך. ואת תהי המולכת עלינו מעתה.</p>	<p>Verse 1) Turn back. After the daughters of the body heard that the celestial ra'aya [bride] is willing [ready] to go to the house of gathering and leave [her] body, they say to her: Turn back, turn back, oh perfect one, do not separate from us, You are Solomon's wife, You used to lead the body who is King Solomon. Turn back, turn back to the body and to the temporal life that we can observe you. We will all be subdued under you to fulfill your will. And you will be our sovereign from now on.</p>
--	---

(משיבה הנפש) (The soul responds)

<p>מה תחזו בשולמית. רוצה לומר</p>	<p>What can you offer.... namely,</p>
--	--

איך אפשר שאני אמלוך עליכם.	how is it possible that I shall rule you,
ואתן תסורו למשמעתי.	and that you should obey me?
אחרי שאני דומה ביניכן	Since amongst you I resemble
כמחולת המחנים.	the entitlement of the encampment.
כמוקפת משני מחנות.	As surrounded by two camps:
מחנה אלהים וצבא קדושים,	A camp of God and a camp of holy ones,
מחנה היצר הטוב	a camp of the good inclination
המבקשים שאנור מן כל חמדת העולם	who are asking that I stay away from all pleasure of life
ואתקדש לתורה ועבודה ופרישות.	and sanctify myself to Torah, service and hermitude.
(ב) מחנה השטן	Second, the camp of Satan
וגרידי היצר הרע	and the followers of the evil inclination
ובנות הגויה.	and the daughters of the body
שמבקשים שאמלא תאות הגוף	that are asking that I fulfill the passion of the body
וחמדותיו	and its pleasures
בכל דבר פשע.	in all criminal matters.
ואם אשכון שקט ושלו בינכם	And ?? will dwell quiet and calm amongst you
בין שני מחנות.	between the two camps.
אוי לי מיוצרי	Alas from my Creator
אוי לי מיצרי.	Alas from my inclination.

<p>פרק ז' ב' מֵהֵיֶפֶט פְּעַמְיָךְ בְּנִעְלִים בְּתִנְדִיב חֻמוֹקֵי יָרֵכֶיךָ כְּמֹן חֲלָאִים מֵעֵשָׂה יְדֵי אֲמִן:</p>	<p>Chapter 7, Verses 2 2 <i>Ma yafu fe'ama'ich</i> <i>bane'alim bat nadiv</i> <i>chamukei yerecha'ich</i> <i>kemo chala'yim</i> <i>ma'aseh yedey aman.</i></p>	<p>How fair were your feet in sandals, O daughter of nobles; the roundness of your flanks are like jewels, the work of a craftsman.</p>
---	---	---

שירי הנפש Songs of the Soul

<p>(ב) מה יפו, משיבים בנות ירושלים את בת נדיב הנה פעמך יפו מאד. אבל רק בנעלים. לא אם תלכי יחף. רוצה לומר אם תצאי אל דודך הרועה שאז לא יהיה לך מנעלים תתגנה יפך, חמוקי ירכיך דומים כמו חלאים (כחלי כתם) אבל רק אם מעשה ידי אמן. רוצה לומר אם מצומדים עליהם חלאים שעשה האומן במלאכה אז יפו גם הם. לא אם תהיי אצל דודך הרועה בלא תכשיטין.</p>	<p>Verse 2) How fare, respond the daughters of Jerusalem, you are the daughter of nobles behold, your sandals are fair. But only in sandals. If you don't walk barefoot, namely, if you go out to your lover, the shepherd then you should not have shoes on to protect your beauty, the roundness of your flanks resembles jewels (???) but only if they are the work of a craftsman, namely, if jewels are attached to them, jewels that a craftsman created, then they too, are fair. But no, if you are by your lover the shepherd without jewelery.</p>
--	--

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

<p>(ב) מה יפו. משיבים בנות הגויה, את בת נדיב רוצה לומר בת אלהים. פעמך יפו. אבל רק בנעלים. רוצה לומר כי הנפש היא המחיה את הגוף לשלש מחלקותיו, אשר חלקוה החכמים. הנפש השכליית. והחיונית. והטבעיית. ובעת תאסף הנפש אל עמה אז כל כחות הנפשיות התלויות בחומר ספו תמו ונכרתו. ולא נשאר רק הרוח אשר תשוב אל האלהים אשר נתנה, אל פי זה ידברו על לבה ויזכירו אותה כי עת תפרד מהם</p>	<p>Verse 2) How fair. respond the daughters of the body, you are the daughter of nobles, namely, the daughter of God, your feet are fair. but only in shoes namely, the soul enlivens the body in its three departments as divided by the sages: the mental soul, the vital soul, and the natural soul. When the soul is gathered back to its nation [dies] then all the powers of the soul which are dependent on matter ended, were completed and severed. Left is only the spirit which returns to God Who had given it. According to that they will try to convince her and remind her that when she separates from them</p>
---	--

יבטלו ויעדרו כל פעולותיה
 לכל מחלקותיה.
 וסרו את פעולותיה מלמטה למעלה.
 הנה התנועה שהיא תיוחס אל הרגלים.
 היא דבר יפה מאד.
 ועל זה אמרו
 מה יפו פעמך
 אבל זה רק בנעלים.
 רוצה לומר
 כל זאת שתלבש את הגוף
 שהוא הנעל (כנזכר לעיל ה' ג').
 אבל עת יקרא לה
 בית חלוץ הנעל.
 רוצה לומר
 עת תפשט את החומר מעליה.
 (על דרך של נעלך מעל רגליך
 שפירות הסרת החומר מעליו)
 אז הלא תפסק התנועה
 וישאר כאבן דומה
 ממקומו לא ימוש.
 (ב) הנה בנפש הצומחת
 נמצא כח הזן והמוליד
 והנה כח המוליד שמצויר בירך
 (כמו
 כל יוצאי ירך יעקב)
 גם הוא יבטל בעת המות.
 ועל זה אמר הן חמוקי ירכך
 דמו כמו חלאים,
 כי תוליד בנים להשארת המין,
 אבל זה רק אם הוא
 מעשה ידי אמן.
 אם הגוף קיים
 שהוא האומן העוסק במלאכה.
 לא כן בהפרד הנפש
 שאז יחדל האמן ממעשהו:

they will be annulled, and all her actions will not be
 in all her departments.
 They describe her action from bottom up.
 Behold is the movement relating to the feet.
 It is a very beautiful thing.
 Upon this they said:
 How fair are your feet
 but this, only in shoes [sandals]
 namely,
 all that when she will be garbed by the body
 which is the shoe (as mentioned in 5:3)
 But when she will be called
 "The house of the shoe yanker"
 namely,
 when she disrobes matter
 (like the verse "Take your shoe off your feet"
 the removal of matter from him)
 Then the movement will stop
 and will remain as a still stone
 which does not move from its place.
 Second, in the vital soul
 there is a force which nourishes and begets
 and this procreative power is represented by the thigh
 (like the verse
 "all those who came out from the thigh of Jacob")
 it too, will be annulled at the time of death.
 Upon this he says: the roundness of your flanks
 are like jewelery
 You will procreate in order for the species to survive
 but this only if it is
 the handiwork of a craftsman.
 If the body exists,
 which is the craftsman engaged in labor.
 In contrast, when the soul separates
 then the craftsman will cease his deeds.

פרק ז' ג'

Chapter 7, Verses 3

שֶׁרֶדְךָ אֶגֶן הַסֹּהַר
 אֶלֶיִּיחֶסֶר הַמִּזְגָּה
 בְּטִינְךָ עֵרְמַת חֲטִיִּים
 סוּגָה בְּשׁוֹשָׁנִים:

ג 3 *Shorerech agan ha'sahar*

Your navel is like a round bowl

al yech'sar ha'mazeg

which lacks not for mixed wines;

bitnech aremat chitim

your stomach is like a heap of wheat

suga ba'shoshanim

hedged about with roses.

שירי הנפש Songs of the Soul

ג שררך, דומה כאגן הסהר המכיל המשקים בתוכו. ורגיל לשתות יין לרויה ראי נא שאל יחסר המזג, כי בבית הרועה העני לא ימוגו לך יין לרויה.

Verse 3) Your navel

is like a round bowl containing fluids in it.

It is used to drink wine until satiated

Please make sure that it will not lack a mixture

At the house of the poor shepherd

they will not pour you wine until satiated.

בטנך. שיעור הכתוב בטנך (אל יחסר) ערמת חטים את סוגה בשושנים. כי בבית המלך יש לך ערמות חטים למלא בטן. מה שלא יהיה לך בבית הרועה העני.

Your stomach.

The verse estimates your stomach (should not be less than)

a heap of wheat.

You are hedged about with roses

because in the house of the king

you have heaps of wheat

to fill your stomach,

what you will not have

at the house of the poor shepherd.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

ג שררך. והנה כח הזן יחלק לאכילה ולשתיה שעל ידיהם ניזון הגוף. אומרים אליה. הנה שררך דומה כאגן הסהר שהוא תמיד מלא משקים. ומשלח מעינותיו בנחלים אל כל אברי הגוף. ראי נא לבל יחסר המזג כי עם המות תשבר הכס על המובע, ותפסק המזיגה הזאת, ותהיה הכלי היפה שהוא האגן המוכן לקבל המשקים לבטלה. וכן בטנך אשר היא סוגה בשושנים, בכמה פרחים יפים המוכנים לקבל המזון ולטחנו ולהפיץ זיכוך הדם אל הכלים המבשלים והמחלקים לכל תעלות הגוף, ראו נא [בל יחסר] ערמת חטים, כי אחר המות לא יתנו עוד החטים

Verse 3) Your navel

The nourishing power is divided to food and drink through them the body is nourished.

They say to her:

Your navel resembles

a round bowl

which is always full of drinks.

It draws its well springs in rivers

to all the parts of the body.

Make sure

that the mixture will not be lacking,

because upon death

the ?? will break upon the sprint

and this pouring will stop.

Then this fair vessel

which is the bowl

ready to accept the drinks, annulled.

So will your stomach,

which is hedged with roses,

with several beautiful flowers

ready to accept the food

to mill it and distribute the pure blood

to the cooking vessels which divide

it all to the ducts of the body.

Make sure (that there will not be lacking)

the heap of wheat

because after death there will be no wheat given

אל הרחים לטחון.	to the millstones for milling,
ובטלו הטוחנות	and the mills will cease
בשפל קול הטחנה.	when the sound of the mill station becomes low.

פרק ז' ד'	Chapter 7, Verses 4	
שְׁנֵי שָׁדַיִךְ	ד 4	<i>Shey shada'ich</i>
כְּשְׁנֵי עֲפָרִים		<i>kishney ofarim</i>
תְּאֵמֵי צְבִיָּה:		<i>ta'omey tzevia.</i>

Your two breasts

are like two fawns,

twins of the gazelle.

שירי הנפש Songs of the Soul

Verse 2) “Your two breasts”
 הם דומים כשני עפרים
 במקום הצביוהיזפי
 רוצה לומר בחדרי משכיות המלך
 ששם כל חמדה.
 לא בבית הרועה:

resemble two fawns
 in the place of beauty
 namely, in the chambers of the King's beautiful things
 where all the desirable things are,
 not in the house of the shepherd.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

Verse 2) “Your two breasts”
 אחר שחשב החלק התחתון
 שהם כלי הנפש הצומחות,
 מזכירים החסרון.
 שיגיע באסיפתה אל עמה,
 בכלי הנפש החיונית
 שמשכנם מן החזה ולמעלה
 עד הראש.
 הנה שני שדיך
 שהם הכח הכעסני
 והכח התאווני
 ששניהם תאמי צביה,
 רוצה לומר
 שהם תולדות הכח המתעורר
 (כנ"ל ד' ה')
 הם דומים כשני עפרים,
 אבל רק אם הם תאמי צביה
 בעולם החמרי,
 שאז יתעורר המתעורר
 אל היופי והתאוה,
 והכעסני אל הקנאה והקנאה וכדומה,
 לא כן אם תסתלק מן העולם הזה
 ינאץ השקד
 ותפר האביונה:

After first considering the lower part,
 which are the parts of the growing soul,
 [the poet] mentions of the lack
 that will arrive upon her gathering to her nation [die]
 in the vessels of the vital soul
 whose dwelling is from the breast up
 to the head.
 Behold, your two breasts
 which are the power of anger
 and the power of passion
 both are twins of gazelle
 namely,
 that they are generated by the arousing power
 (as above mentioned 4:5).
 They are like two fawns
 but only if they are twins of gazelles
 in the material world,
 when the arousing [force] arouses
 to beauty and passion
 and the anger [force] to jealously, and jealous etc. [so on].
 That is not the case if she is removed from this world
 the “almond tree blossoms [and the grasshoper
 becomes a burden] and the desire fails” (Ecc. 12:6).

פרק ז' ה'

Chapter 7, Verses 5

ה צוארך כמגדל השן
 עיניך ברכות בהשבו
 על שער בתרבים
 אפך כמגדל הלבנון
 צופה פני דמשק:

Tzavareh kemigdal ha'shen
eina'ich berechot becheshbon
al sha'ar bat rabim
apech kemigdal ha'levanon
tzofeh peney damasek.

Your neck is like an ivory tower,
 your eyes are like pools in Heshbon
 at the gate of the populated city;
 your face is like a tower of Lebanon,
 looking out as far as Damascus.

שירי הנפש Songs of the Soul

ה צוארך,
 הדומה כמגדל השן.
 ועיניך הדומים כברכות בחשבון.
 [שכן יזלו לחות ורעננות].
 הלא רואי שימצאו על שער בת רבים.
 בעיר כלילת יופי,
 לא במדבר חורבה.
 וכן אפך הדומה כמגדל הלבנון.
 הלא הוא צופה פני דמשק.
 לעיר מושב לא למדבר חורבה.
 למה ישכנו הכלולים
 ביופי בודד חררים במדבר:

Verse 5) Your neck
 Which resembles the ivory tower
 and your eyes which resemble pools in Heshbon
 [they drip moisture and freshness]
 They should be found at the gate of a populated city
 of a beautiful city,
 not in an arid desert.
 Your nose [face] is similar to the tower of Lebanon
 looking out as far as Damascus
 to an inhabited city, not an arid desert.
 Why should the newly-wed dwell
 in the lonely beauty of parched land in the wilderness.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

ה צוארך.
 וכן צוארך שהוא ציור
 אל ממשלת השכל והנפש על הגויה
 והכח המתעורר שלו
 והוא דומה כמגדל השן,
 שמשם ילחמו את אויבים בשער,
 וכן משם ימשול
 על כחות הגוף
 לדכאם תחת רגליו (כנזכר לעיל ד' ד')
 וכן עיניך
 שהם עיני השכל
 הרואה ומחשב ויועץ ומעיין
 על כל עניי הגויה,
 הם דומים כברכות
 שם יקוו המים,
 וכן יתקבצו שם כל ההרגשות
 שאספו החושים בכח השומר
 והם ברכות בחשבון.
 לחשב מחשבות ולספור
 כל דרכי הגויה ופעולותיה
 תועלותיה ומפסידיה.
 הלא ראוי שהם יעמדו
 על שער בת רבים.
 שהיא בשער ירושלים,
 היא הגויה ששם נקבצו רבים,
 צבא כחות הגויה והמוניה.
 שהם יקבלו הצווי
 והנהגת הנפש וחשבונותיה,
 לא כן אחר המות
 איה שיקל
 איה סופר
 ואין מעשה ודעת וחשבון בשאול.
 וכן אפך הדומה כמגדל הלבנון.

Verse 5) Your neck.
 The neck is an image
 of the government of mind and feeling upon the body
 and it's arousing power.
 It resembles an ivory tower.
 At the gate of the city the attackers of the will be fought.
 From there the [mind]
 will reign over the powers of the body
 to supress them under his feet.
 Also, your eyes
 which are the eyes of the mind
 which sees, and thinks and counsels and observes
 all issues of the body,
 they resembles pools
 where the water gathers.
 In addition, all the feelings collected by the senses
 gathered there with the guarding power,
 and they are the pools in Heshbon [thinking, calculating].
 To think thoughts and to count [tell]
 all the ways of the body and its action,
 it's gains and losses.
 Isn't it appropriate that they will stand
 on the gates of the populated city,
 which is the gate of Jerusalem
 the body, where the multitudes gather,
 the host of the powers of the body and its crowds,
 who recieve the command and reign
 of the self and its thoughts.
 Not so after death
 where is one who weighs,
 where is the one who counts [following Isa. 33:18].
 There is no action and consciousness of thought in hell.
 Your nose [face] resembles the tower of Lebanon

שהוא השכל העיוני	which represents the theoretical mind
שהוא פני הנפש וצורתה.	which is the face of the self and its shape.
(שצורת הנפש היא ההשכלה).	(The shape of the self is its education [elighthenment]).
והוא דומה כמגדל הלבנון	It resembles the tower of Lebanon
שמשם רואים וצופים	from where one can see and scout
כל הנטיעות אשר בלבנון.	all the plants in Lebanon.
וכן משם ישכיל ויתבונן	From there it will be edifiied and will observe
על כל המעשים אשר כן ה' בעולמו.	all the actions that HaShem established in His world,
ועל נטיעותיו אשר נטע	and all the plantings that he planted
בגן הלבנון	in the garden of Lebanon
שהוא בכלל המציאות	which is the totality [alt. within] reality
במעל ובשפל.	above and below.
והלא אפך זה	This nose [face] of yours
צופה פני דמשק.	observes the face of Damscus
שהיא עיר אחרת	which is a different city,
חוץ מירושלים	different than Jerusale,
ומגבול ארץ ישראל ממזרח שמש,	[located] outside the boder of Israel, to its East.
והיא מליצה על ששכל הניוני	This is a metaphore of the theoretical mind
צופה בחקירותיו על העיר הגדולה	which observes in its query the big city
והמדינה המיוחדת	and the special state
שהיא עולם הכללי הגשמי,	which is the general material world,
וכל המצא בו	and all that is included in it
ממזרח שמש	from the rising sun (in the East)
עד מבואו:	to its setting.
(לא כהשכל המעשי	(This is different from the practical mind
שאינו מביט רק בעיר ירושלים	which does obsrve only the city of Jerusalem
שהוא הגויה וצרכיה).	representing the body and its needs).
וגם השכל העיוני הזה	This theoretical mind,
מצד שחוקר וצופה	from the aspect that it investigates and observes
על העולם המורגש השפל	the lowely sensory world
וכל אשר בו	and all that is in it,
(שזה רומז בדמשק	(Damascus repersents
שהוא ארץ העמים	the "land of nations"
ואין בו קדושה)	which has not holiness).
זה יופסק אחר המות	this will cease after death
שלא ישיג עוד נמצאים בעלי גשם:	where it will not acquire any material realities.

פרק ז' ו'
 ראשך עליך כפֿרמל
 ודלת ראשך פֿאָרגמאָן
 מלך אֶסור בֿרהטיִם:

Chapter 7, Verses 6

6 *Roshech ala'ich ka'karmel*
ve'dalat roshech ka'argaman
melech assur ba'rehatim.

That which is upon your head is like Mount Carmel,
 and the braid of your head is like [royal] purple wool;
 your king is bound in its tresses.

שירי הנפש Songs of the Soul

ו) וראשך עליך
 הדומה ככרמל ביופיו ובהדרו
 ודלת ראשך כצבע ארגמן
 הלא מלך אסור ברהטים.
 הלא המלך שלמה
 אסור ברהטיהם בכבלי האהבה
 ולא יוכל להתנענע בלעדה
 כאסור בזיקים:

Verse 6) "That which upon your head...
 resembles Mount Carmel in its beauty and glory,
 and the braid of your head is like purple [wool]
 Isn't the king bound in its tresses [troughs]?
 Isn't King Solomon
 bound in its tresses of love chains,
 and could not move without her
 as a person hand- and leg- cuffed?"

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

ו) ראשך.
 והנה הראש אשר הוא עליך.
 רוצה לומר מהותך העצמי.
 העצם הנבדל האלהי הרוחני.
 שהוא הנפש עצמו
 שהוא הראש לכולם,
 ועל זה אמר עליך,
 כמו שאת בעצמך,
 הלא הוא דומה לכרמל
 המלא פרי ותנובה,
 כן את מלאה חכמה
 ודעת אלהים וכל קדש,
 וכן דלת ראשך
 השערות והתלתלים
 שהם האורות המחשביות הבוקעים
 מעצמות הנפש
 ומתגלים ממנה
 [כמו שנאמר ביאור זה למעלה (ד' א', ה' י"א)
 שהשערות ברוחניות ימליץ
 התבקעות התעלומה לחוץ)
 הוא דומה כארגמן,
 שהוא משל אל העולם הכסא
 שנקרא ארגמן בפי האלהיים
 כשם הרוחנים הסובבים את הכסא.
 והארגמן הוא למטה
 במדרגה מעולם האורה והאצילות
 אשר שם מבויע הנפשות הקדושות.
 והלא המלך
 שהוא הגוף המולך בעיר הקטנה.
 אסור ברהטים,
 בצנורות היוצאות מן הנפש
 להשקות את הגויה בשקתות ההשכלה
 והחיים וההרגשה הוא
 כנאסר בכבליהם
 ובלעדם לא יזוז ממקומו
 והוא כאבן דומם
 אם תסתלק ממנו.
 (ובמדרש הנעלם פרשת ויקרא
 דף קי"ג ע"ב

Verse 6) "That which is upon your head..."
 Behold this head which is upon you,
 namely, your self essence.
 That which is separated, the divine, the spiritual,
 which is the self itself
 which is the head of all.
 Referring to it, [the poet] said "upon you"
 the way you really are.
 Doesn't it resemble [Mount] Carmel
 filled with fruit and produce?
 You, too, are filled with wisdom
 and knowledge of God and holiness.
 So is the braid on your head,
 your hair and curls
 which represent the thinking lights,
 emanating from the essence of the self
 and revealing themselves from it.
 (As explained above 4:1 and 5:11]
 the hair represent in spirituality
 the bursting out of the mystery)
 It resembles purple,
 which represents the world of the throne,
 which is called *argaman* purple by the Godly [prophets].
 The way the spirituals surround the throne,
 the purple is below
 on a level of the world of light and closeness
 where the holy soul emanates.
 Isn't the king
 which is the body ruling the small city,
 bound in its tresses, [troughs]
 the pipes going out of the soul
 to irrigate the body with the waters of education.
 Life and feeling are
 as chained in their shackles.
 Without them he cannot move from his place.
 He is like a still stone,
 if she removes herself from him.
 (In the Zohar VaYikra Midrah Ne'elam
 page 113b

<p>ר' פנחס אומר הנשמה נטלה מכסא הכבוד שהוא הראש כדקאמר ראשך עליך ככרמל ודלת ראשך כארגמן זו הנשמה שהיא דלת הראש מלך אסור ברהטים זה הגוף שהוא אסור בקברים):</p>	<p>Rabbi Pinchas says that the soul was taken from the throne of glory which is the head, as it is said: "That which is upon your head... and the braid on your head is like purple..." that is the soul which is the braid of the head, a king bound in its tresses that is the body which is locked in the tombs.)</p>
---	--

פרק ז' ז'
מֵהִי־יָפִית וּמֵהִי־נְעִמָּת׃
אֲהַבָּהּ בַּתְּעֻנּוּגִים׃
 Chapter 7, Verses 7
 Ma yafit u'mah na'amt
 ahava ba'ta'anugim.

How beautiful and pleasant are you,
 a love with delights.

שירי הנפש Songs of the Soul

ז) מה יפית, [שם אהבה בא על דרך ההפשטה, את האהבה] Verse 7) "How beautiful...
 [The concept of love comes in an abstract form:
 You are love.
 אומרים את מדת האהבה. They say: You are the measure of love.
 מה יפית ונעמת מאד. "How so beautiful and pleasant..."
 אבל רק בתענוגים. but only in pleasures.
 אם האהבה מקושרת בתענוגים If love is connected to pleasure,
 אז היא יפה. than it is beautiful.
 רוצה לומר In other words,
 אם תאהבי את המלך, if you love the king,
 שאז יהיה לך כל תענוג ועדן, then you will have all pleasures and refinements,
 אז טובה האהבה and then love is good.
 לא האהבה להרועה העני. Not love to the poor shepherd,
 אשר לא יהיה אהבה בתענוגים: which will not be love in pleasures.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

ז) מה יפית, Verse 7) "How beautiful
 את אהבה. You are love
 הנך יפה ונעים מאד [1:17] You are beautiful [male] and very pleasant,
 אבל רק בתענוגים. but only in pleasures,
 רוצה לומר namely,
 אם תאהבי את הגוף if you love the body
 ותחיי חיים הזמניים and live a temporal life,
 שאז יהיו לך תענוגי הזמן then you will have all the pleasures of time
 וכל עדוניו. and all its refinements.
 אז טובה האהבה. Then love will be good.
 לא במות. Not in death,
 שאז לא תמצא תענוגים ומעדנים: where you will find no pleasures and refinements.

פרק ז' ח'	Chapter 7, Verses 8	
זֹאת קוֹמַתְךָ	ח 8 <i>Zot komatech</i>	Such is your stature
דַּמְתָּה לְתַמְר	<i>danta le'tamar</i>	likened to a [stately] palm tree;
וְשִׁדְךָ לְאַשְׁכּוֹלוֹת:	<i>ve'shada'ich le'ashkolot.</i>	and your breasts are like clusters.

שירי הנפש Songs of the Soul

ח זאת,	Verse 8) "Such is your stature..."
עתה בא המלך שלמה עצמו	Now King Solomon himself comes
ומדבר על לבה	to convince her
בל תפרד מאתו.	to not separate from him.
אומר לה	He says to her
הנה זאת קומתך	Behold, this is your stature.
שאת נצבת עתה בקומה זקופה	You are standing tall now,
בגאווה ועוז,	with pride and strength,
עד שדמתה לתמר הגבוה מאד.	resembling the tallest palm tree
עד שלא יוכל איש לעלות אליי,	to the extent that no one can climb it,
ושדך תלויים מן הגובה הזאת כאשכולות:	and your breasts are hanging at this height as clusters.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

ח זאת קומתך.	Verse 8) "Such is your stature..."
אחר שצייר איך	[The poet first] describes how
כל בנות הגויה	all the daughters of the body
וכל כחותיה לכל מחלקותיה	and its powers in all its sections
מתוכחים עם הנפש	argue with the soul, [trying to convince her]
בל תפרד מאתם,	that she should not depart from them,
וכל אחד מדבר עמה בפרט	Each of them speaks with her specifically
ומבקש בל תפרד ממנו	asking her not to depart from it
כי יאבד בהפרדה,	as it will be lost upon separation.
מצייר עתה איך המלך שלמה עצמו,	[The poet] now describes how King Solomon himself,
(הוא הלב שממנו תוצאות חיים	(he is the heart from which life emanates
והוא הדופק וחי	he is the living pulse
עד סוף הגויעה	until death,
שאוסף מרוצת הדם והחיים אליו)	gathering the running blood and life into it)
מתפרד עתה מן חשקותו	is separated now from his beloved,
שהיא הנפש.	which is the soul.
ומתעורר הפעם האחרון	He is awakening this last time
בכל עז ובכל כחותיו	with all its strength and power
לעצור בעד הנפש בל תפרד מן הגויה,	to stop the soul from separating from the body
(כידוע שברגע האחרון	(as is known that on the last moment
יתאמץ הלב בכחותיו עד הפעם	the heart puts an effort and a force
כאשר יתלהב היר	like the flaming of a candle
בעת שקרוב להכבות)	when it is ready to be extinguished.)
אומר הו אליה,	He says to her:
נפשי הנה זאת קומתך.	My soul, this is your stature.
רוצה לומר	Namely,
כל הפרטיים שחשב עד עתה	all the individual cases that were mentioned so far
מן מה יפו פעמים	from "How beautiful your feet"
עד הראש.	up to the head.
היא קומת הרעיה השמימית,	The stature of the heavenly beloved
כי הנפש הצומחת	as the vegetative (growing) soul
והחיונית	and the vital (breathing) soul
והמשכלת	and the thinking soul
היא הקומה השלמה של הנפש בכלל,	taken together makes for the full stature of the whole soul,

<p> אשר ממנה יתפרדו אלה הכחות (כמו שאמר הרמב"ם בח' פרקיו), והיא דמתה לתמר. הפורח למעלה ראש ולבו פונה למעלה, כן אתה פונה למעלה ואל אישך בשמים תשוקתך, ושדיך דומים לאשכולות, שכבר הבשילו ענבים ועומדים להבצר ולהנתן ביקבים להוציא יינם, כן הגיע עת הבציר לך להפנות מהעולם הזה ולקבל שכר מעשיך בעולם הגמול: </p>	<p> from which these powers are separated (as Maimonides says in "Eight Chapters"). And she resembles a palm tree, which blossoms upward, and its heart turns above. So you too turn above and your yearning is to your man in heaven. Your breasts are like clusters. The grapes have ripened and ready to be harvested— to be put in vineyards, for the extraction of their wine. The time of harvest has arrived for you to leave this world, and receive the reward for your deeds in the World of Rewards. </p>
---	--

פרק ז' ט'

Chapter 7, Verses 9

אָמַרְתִּי אֶעֱלֶה בְּתַמָּר
אֲחֹזָה בְּסַנְסִינָו
וְיִהְיֶינָא שְׂדֵיךְ
כְּאֶשְׁכְּלוֹת הַגֶּפֶן
וְרִיחַ אַפֶּךָ כְּתַפּוּחִים:

9 ט *Amarti eh' ehleh ve'tamar
ochaza be'sansinav
ve'yihiyu na shada'ich
ke'eshkelot ha'gefen
ve'rey'ach apech ka'tapuchim.*

I said I will ascend the palm tree,
I will grasp its branches;
and now, let your breasts
remain like clusters of the vine
and the fragrance of your face like apples.

שירי הנפש Songs of the Soul

Verse 9) In any case,
I said: I will ascend the palm tree,
I'll put all my effort into ascending your height.
Even though the palm tree is smooth
and the climber will easily slip down,
I will grasp its branches so not to fall upon my ascent
namely,
I will do whatever possible to reach your love.
I ask that your breasts be like clusters of vine
when a person holds them he will
drink the wine of the blood of the grape. (Deu. 12:13).
The fragrance of your face
will be like apples, emanating a good scent.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

Verse 9) In any case
I said: Let me ascend the palm tree.
Namely,
I will put effort to delay the soul
from separating from the body.
Even though she is elevated to her heights
and she is taller than me,
in any case, I'll grasp to its branches.
(This is a representation of the overcoming of the body
in the last moment
to grasp the soul, to prevent the soul from separating).
"Let your... "
I ask that your breasts will be like clusters of grapes
(we have already explained 4:5).
The two breasts of the body
represent the conduct of the passionate and angry force,
a generation of the arousing power).
Let the clusters of grapes
filled with grapes and wine,
namely, that these forces will not aroused any more
but to the word of HaShem,
His commandments, instructions and laws,
to perform the commandments and good deeds
(Zohar Shalach 175:b
[Behold] this palm tree is one
and several branches hang from it,
so is each commandment one,
grapes and branches hang from it).
And the smell of your face,

שהוא השכל העיוני שהוא פני הנפש	which is the thinking mind, which is the face of the soul,
(כנוזר לעיל פסוק ה')	(as mentioned in verse 5)
יהיו דומים כתפוחים	will resemble apples
המעלים ריח טוב,	which emanate a good scent
רוצה לומר שיתעצם	namely, that he will become stronger,
להשכיל בתורת ה'	to be more knowledgeable in the Torah of Hashem
וחכמתו:	and HaShem's wisdom.

פרק ז' י'

Chapter 7, Verses 10

וְחִכְךָ כִּינּוֹן הַטּוֹב
 הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לְמִישָׁרִים
 דוֹבֵב שִׁפְתֵי יֹשְׁנִים:

10 *Ve'chikech ke'yeyen hatov*
holech le'dodi le'meisharim
dovev siftey yeshenim.

And let your speech be like good wine;
 it flows for my beloved in sincerity,
 causing the lips of the sleepers to murmur.

שירי הנפש Songs of the Soul

(י) וחכך, יהיה דומה לי כיין הטוב המשמח את הלב, עד כאן דברי המלך שלמה [משיבה הרעיה] הולך לדודי, היין הזה של חכי לא לך יהיה, רק הוא הולך לדודי הרועה אל תעל אל קומית. כי לדודי אלך ולו אהיה, למישרים אני הולך עתה לדודי שהם המישרים. רוצה לומר הוא ציור המישור עצמו כי הוא מלא מישרים וצדק. דובב שפתי ישנים. שגם בעת ששפתי ישנים בשינה ידובבו מרוב תשוקתי והרגלי בזכרון דודי, ויאמרו לאמר אני לדודי ועלי תשוקתי, שזה ידובבו שפתי גם בעת שנתם:

Verse 10) “Your speech [palate]...” will resemble to me the good wine which gladdens the heart. This is the end of King Solomon’s words. [The Ra’ayah responds] It follows for my beloved [that] this wine of my palate will not be for you, it will only go for my beloved, the shepherd. Do not ascend to my height. Because I am to my beloved, and to him I will be, in sincerity, I am not going to my beloved[s], who are sincerity [planes]. Namely, a representation of the plane itself as he is full of planes and justice. “Causing the lips of the sleepers to murmur.” Even when the sleepers lips’ murmur from yearning and the remembrance of my beloved, they will say I am for my beloved and my yearning is upon him. This will cause my lips to murmur even when they are asleep.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(י) וחכך, רוצה לומר דבורך הפני בחכמה (כנוכר לעיל ה' ט"ז) על וחכו ממתקים) יהיה כיין הטוב שהוא ציור הרוח הקדש שהוא היין הטוב המוזכר בכל ספר זה (כנ"ל ב' ד"ה, ד' י'), מקבל עליו כי אם יחיה יעסוק רק בתורה ובחכמה ובמצות ויבקש קדושה ודעת אלהים. (משיבה הנפש) הולך לדודי, לא אשוב עוד אל המלך שהוא הלב והגויה כי אני הולך דודי העליון ואשוב אל מעוני בשמים, אני הולך למישרים אל המישור, רוצה לומר אל אלהי הרוחות שהוא מקור היושר והטוב, דובב שפתי ישנים (כי עתה רגע הגיועה) ושלמה גוסס אז וכבר שפתי ישנים בשנת המות

Vese 10) “And your palate [speech]...” Namely, your speech in front of wisdom (as above mentioned 5:16 on the verse “His palate is sweet”) will be like the good wine which represents the spirit of holiness, which is the good wine mentioned in this book (above 2:4-5, 4:10). He accepts upon himself that if he lives he will engage in Torah, wisdom and commandments and will seek holiness and the knowing of God. (The soul responds) My beloved is going. I will not return to the king again. The king is the heart of the body. As I am going to my supreme lover and I will return to my abode in heaven. I am going sincerely [“planely”] to the plane, namely, to the God of spirits, who is the source of honesty and goodness, causing the lips of the sleepers to murmur (now is the moment of death) and King Solomon is dying. His lips are sleeping the sleep of death

והשפתים אלה הישנים וגוססים	and these sleeping and dying lips
ומתעלפים למות,	fainting to death,
דובבים ואומרים (בשם הנפש)	murmuring and saying (in the name of the soul)
לאמר:	as follows:

פרק ז' י"א
אֲנִי לְדוּדִי
וְעַלִּי תִשְׁוֹקֵתוּ:

Chapter 7, Verses 11

11 *Ani le'dodi**ve'alay teshukatu.*

I am my beloved's

and he longs for me.

שירי הנפש Songs of the Soul

ל"א) אני לדודי
 ועלי תשוקתו,

כי יצאה נשמתו בנשיקה וחשוקה.

תשוקת החלק אל הכל

והכל אל החלק,

ותדבק במקורה ברוב אהבתה,

(ועיין באדרת האיזו

דף רפ"ח שרשב"י אמר פסוק זה בעת מותו):

Verse 11) "I am my beloved's
 and he longs for me."

The soul left with a kiss and with yearning.

The desire of the part to the whole,

and the whole to the part.

She will attach to her source in the greatness of her love.

(See Zohar Idra Ha'azinu

page 288 as Rabbi Shimon says that upon his death).

פרק ז' י"ב	Chapter 7, Verses 12	
לְכֵה דוּדִי	12 <i>Lecha dodi</i>	Come, my beloved,
נִצֵּא הַשָּׂדֶה	<i>netzeh ha'sadeh</i>	let us go out to the field,
נְלִינָה בַּכְּפָרִים:	<i>nalina ba'kefarim.</i>	let us lodge in the villages.

שירי הנפש Songs of the Soul

י"ב לכה, [הרעיה השיבה פניה אל דודה אומרת] Verse 12) "Come, my beloved..."
 לכה דודי "Come, my beloved"
 נצא מפה אל השדה, let us go out from here, to the field
 בלילה הזו נלינה בכפרים שסביב ירושלים: Tonight we'll lodge in the villages around Jerusalem.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

י"ב לכה. Verse 12) "Come, my beloved..."
 עתה שיצאה הנפש מן הגויה, Now, as the soul leaves the body,
 היא משיבה פניה אל דוה העליון she turns to her supreme beloved
 העומד עליה לאספה אליו אומרת, who is standing upon her to gather her to him, saying:
 לכה דודי מפה, let us get out from here,
 נצא מן העיר שהוא הגויה אל השדה, let us go out of the city, which is the body, to the field,
 רוצה לומר חוץ לגויה, namely, outside of the body,
 נלינה בכפרים, we'll lodge in the villages.
 כי ידוע שבלילה הראשונה עדן הנפש It is known that during the first night the soul
 מרחפת על קצת חלקי הגויה is still hovering over parts of the body
 ואינה מתפרדת מכל חלקיו לגמרי, and does not entirely leave all the body parts.
 ואחר שהגוף בכלל נמשל בשיר הזה לעיר, The body is generally represented in this poem by the city.
 אם כן קצת חלקיו וכחותיו המיוחדים Some of its parts and special forces of the body
 הנפרדים נמשלים לכפרים קטנים are represented by small villages
 שהישוב בהם מעט, where the population is small.
 ועל זה אמר Upon this it is said:
 נלינה בלילה זו בכפרים, we'll lodge tonight in the villages,
 ונבקר עוד קצת חלקי הגוף, and visit some of the body parts,
 וכנודה מענין חבוט הקבר: as in the issue of the "beating of the grave."

פרק ז' י"ג
 נִשְׁכִּימָה לְפָרְמִים
 נִרְאֶה אִם פָּרְחָה

Chapter 7, Verses 13

13 *Nashkima la'keramim*
nir'eh eem parcha ha'gefen

Let us rise early for the vineyards,
 let us see if the vine has blossomed,

פִּתַּח הַסְּמָדָר
 הִנְצוּ הָרְמוֹנִים
 שָׁם אֶתֵּן אֶת־יָדַי לָךְ:

pita'ch ha'semadar
henetzu ha'rimonim
sham ehten eht doday lach.

if the tender grapes have appeared,
 if the pomegranates are in bloom;
 there I will give my love to you.

הַגֶּפֶן

שירי הנפש Songs of the Soul

י"ג) באור הבקר נשכימה לכרמים,
 ונראה אם פרחה הגפן
 רוצה לומר
 זה ספק אם פרחה הגפן
 והנצו הרמונים
 אבל שם אתן את דודי לך.
 אבל דודי ואהבתי
 הם פרחו והנצו בודאי.
 ושם אתנה לך
 לא לאיש אחר:

Verse 13) At sunset we'll rise for the vineyards
 to see if the vine has blossomed,
 namely,
 it is uncertain whether the vine has blossomed
 and the pomegranates are in bloom.
 Yet there I will give my love to you.
 Yet my beloved and my love
 have certainly blossomed and are in bloom,
 there I will give to you
 not to anyone else.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

י"ג) אחר כך נשכימה בבקר לכרמים
 כבר בארנו (למעלה א' ו') שהכרם יציין במליצה
 תכלית המעשים והפעולות,
 רוצה לומר נראה מה פרי המעשים
 ומה הרוחנו בכל אשר עמלתי
 והעסקתי בעולם הגופים,
 נראה אם פרחה הגפן,
 רוצה לומר אם העלנו איזה דברים לתועלת
 על ידי ההשגה
 (שזה נמשל בכל הספר לגפן ויין הטוב
 כנ"ל ב' י"ג)
 ואם פרחה,
 נשקיף אם פתח הסמדר,
 רוצה לומר שהחלו הענבים להתבשל
 ועשו סמדר,
 רוצה לומר אם ההשגה עשתה פרי ותנובה,
 גם נראה אם הנצו הרמונים,
 שהרמונים בשיר זה שהוא ציון
 המצות והמעשים הטובים
 שהם תרי"ג כפלא הרמון
 (כנ"ל ד' י"ג, ו' א'), רוצה לומר
 נראה אם נמצא איזה תועלת
 מכל אשר עסקנו בעולם המורגש
 בין בתורה בין במעשים טובים.
 אמנם שם אתן את דודי לך,
 רוצה לומר הגם שזה ספק
 אם פרחה הגפן
 והנצו הרמונים
 כי לפעמים יעסוק אדם
 בתורה ובמצות שלא לשמה
 רק לשם פניות אחרות,
 ואז אינם לתועלת אל הנפש בעולם הגמול,

Verse 13) Then we'll rise early for the vineyards.
 We have already explained (1:6) that the vineyards
 represents the objectives of deeds and action,
 namely, let us see what the fruit of these deeds are,
 and what we have gained in the "work I have labored"
 and my engagement in the world of bodies [matter].
 Let us see if the vine has blossomed,
 namely, if we have raised anything for good
 by the perception [acquisition]
 (The analogy throughout the book for vine and good wine
 as mentioned in 2:13).
 And if the vine has blossomed,
 we'll observe whether the tender grapes have appeared,
 namely, the grapes that have begun to ripen
 and become tender grapes.
 Namely, if the perception [acquisition] has produced fruit.
 Let us see if the pomegranates are in bloom.
 The pomegranates in this song represent
 the commandments and the good deeds
 which are [numbered] 613 like the pomegranets
 (see also 4:13, 6:1). Namely,
 let us see if we find any benefit
 from all our engagements in the sensed [material] world
 either in [learning] Torah or in good deeds.
 Well then, there I'll give my love to you
 namely, if he says that it is uncertain if
 the vine has blossomed, and the pomegranates
 are in bloom
 as sometimes a person would engage
 in Torah and commandments not for their own sake
 but only for ulterior motives.
 Then, they do not serve the soul in the world of rewards.

<p>אבל את דודי אתן לך בודאי, כי מדת אהבת ה' והתורה והמצוות שעשה ועסק מאהבת ה' זה הוא המובטח שתקבל הנפש מהם תועלת והיא העולה לה לריח ניחוח, את אהבתי זאת אתן לך, שהיא נשמת המעשים ולב העבודה אשר ירצה ה':</p>	<p>My love, I will certainly give you, because the measure of the love of HaShem, Torah and commandments that a person has done from love of HaShem— it is assured that the soul will benefit from them. It will raise for the soul as an incense offering. This is my love which I will give to you, which is the soul of deeds and the heart of service which HaShem desires.</p>
--	---

פרק ז' י"ד

Chapter 7, Verses 14

<p>הַדּוּדָאִים נִתְּנוּ רֵיחַ וְעַל פֶּתַח־יְנוּ כָּל מְגֻדִים חֲדָשִׁים גַּם יְשָׁנִים דוּדִי צָפַנְתִּי לָךְ:</p>	<p>14 <i>Hadu'da'im natnu rey'ach</i> <i>ve'al petacheynu kol megadim</i> <i>chadashim gam yeshanim</i> <i>dodi tzafanti lach.</i></p>	<p>The baskets emit fragrance, and at our door are all luscious fruits, both new and old; my beloved, I have kept them for you.</p>
--	--	---

שירי הנפש Songs of the Soul

י"ד) הדודאים, הרעיה אומרת
הנה הדודאים שלוקטים אותן
בעבור טוב ריחם,
אבל הם נתנו ריח
רוצה לומר שריחם
אינו מיוחד לבעליהם לבד.
כי הם הפקר בשדה
וכבר נתנו ריח לכל עובר.

Verse 14) "The baskets... [mandrakes, love apples]"
The Ra'ayah says
Here are the baskets that we gather
for their good scent,
but they have given out fragrance,
namely, their fragrance.
is not unique [for use by] their owners
They are free-for-all in the field
and have given fragrance to anyone who passes.

וגם כל מגדים הם על פתחינו.
רוצה לומר גם המגדים
העומדים למאכל ועונג
הם על הפתח,
הפקר לכל.

And all the luscious fruits are at our door,
namely, even the luscious fruit
which are ready for eating and enjoying
are at the doorstep
free for all.

חדשים
רוצה לומר המגדים הם חדשים
ובכל זאת דומים כישנים,
אחר ששבענו מהם די והותר
כל אלה אינם חשובים.

"New..."
namely, the luscious fruits are new,
yet they resemble old,
after we have satiated from them more than enough,
all these are not important.

רק דודי
ואהבתי צפנתי לך
זה אינו הפקר
ואינו כדבר ישן.
כי צפנתי את אהבתי רק לך
וצפנתים מעין כל.
כי לך המה:

Only my beloved
and my love is concealed [kept] for you.
It is not free-for-all.
Nor is it like an old thing.
I have concealed my love only for you,
and I have hidden them from everyone else's eyes
because they are yours.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

י"ד) הדודאים.
רוצה לומר
העיון והמעשה
אינו מיוחד לה' לבדו,
כי יעשה לפעמים בעבור פניות חיצוניות
והנאות הגוף,
הדודאים המעלים ריח,
(שהוא משל המושכלות),
הם נתנו ריח.
הפקר לכל,
כי הם הפקר בשדה,
רוצה לומר כי העיון יהיה גם בדברים חיצוניים
וחכמות חיצוניות
הבלתי נובעים לעבודת ה',
(ותפס דודאים
שמסגולתם לעורר אהבה
בין איש לאשתו)

Verse 14) "The baskets... [mandrake, love apples]"
namely,
the observations/learnings and deeds
are not specifically directed to HaShem only.
At times it will be done for ulterior motives
and the pleasure of the body.
The baskets emanate fragrance,
(which represents insight/understanding)
They have given off scent.
Free for all.
They are free in the field,
namely, the observation will be on external things too,
and external wisdoms [sciences]
which do not emanate from the service of HaShem.
(He used the *duda'im* metaphore
as they are able to arouse love
between a man and his wife,

אבל זו אהבה גשמיית) but that is material love).
 רוצה לומר Namely,
 שישכיל ויעיין That [a person] enlightens and edifies themselves
 בעיונים הבלתי מעוררים אהבה רוחניית in observations that do not arouse spiritual love,
 שהוא אהבת ה' which is the love of HaShem.
 ובזה הריח הפקר לכל כחות החומר And this fragrance is free for all the powers of matter,
 לא לה לבדו not uniquely for HaShem.
 (ועיין בהקדמה בזהר דף י"ב). (See the Introduction, Zohar 12).

וכן על פתחינו כל מגדים. At our doors are luscious fruits.
 שהם הפירות רוצה לומר פרי המעשים. These fruits, namely, the outcomes of deeds,
 הם על פתחינו מבחוץ, are upon our doorsteps on the outside,
 לא יובאו אל הקודש פנימה, they cannot be brought in to the holy [area],
 כי המעשים בלא אהבת ה' because deeds that are done without the love of HaShem
 הם גויות בלא נשמה are bodies without soul,
 קלפות בלא תוך, shells without content,
 ועומדים על הפתח standing at the doorstep,
 ולא יבואו בחדרים הפנמיים they cannot come in the inner chambers
 וחגוי הלב, and the clefts of the heart,
 והם חדשים גם ישנים. they are both new and old,
 רוצה לומר גם המצות החשובות הם ישנות namely, even the important commandments are old,
 ונעשות מתוך ההרגל בלבד and they are done out of habit alone,
 מצות אנשים מלומדה 'rote learnings of human commands,'
 אחר שאין בתוכם אהבת ה' as they do not have in them the love of HaShem.
 אבל דודי צפנתי לך. But "my beloved, I have kept them for you.
 האהבה מה שעבדתי את ה' מאהבה The love is that, which I have served HaShem with love,
 זאת היא הצפון לה לבד that is concealed for HaShem alone,
 ומיוחד לה והוא כולו קדש: and is unique to HaShem, and is holy in its entirety.

פרק ח

פרק ח א'

Chapter 8, Verses 1

מִי יִתֵּן לִי אֶחָא לִי	א 1	<i>Mi yiten'cha ke'ach li</i>	If only you were a brother to me
יוֹנֵק שְׂדֵי אִמִּי		<i>yonek shedey eemee</i>	who had nursed at my mother's bosom;
אֶמְצְאֶךָ בַּחוּץ אֶשְׁקֶךָ		<i>emtza'acha va'chutz ehshake'cha</i>	when I would find you outside I would kiss you
גַּם לֹא יִבְזוּ לִי:		<i>gam lo yavuzu li.</i>	and no one would scorn me.

שירי הנפש Songs of the Soul

מי	Verse 1: "Who.."
הרעיה מתעצבת עתה	The Ra'ayah is now saddened
על שהוצרכה לעזוב בית אמה ומשפחתה	for having left the home of her mother and family
ולשוטט עם דודה בשדות ומדבריות	and roam with her beloved in the fields and deserts.
ואומרת	She says:
מי יתן יחזקו אותך	"May you be strengthened
כאלו אתה אח לי	as if you were my brother
אשר ינק משדי אמי	who nursed from my mother's breasts,
עד שגם אם אשקך בחוץ	so that even if I kissed you outside,
לא יבוזו לי:	I will not be scorned."

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

מי	Verse 1: "Who..."
הנפש תזכר עוד רגע את המעמד	The soul recalls one more moment the state
שהיתה בו בחיי הגויה	when she was in the life of the body
ותתעצב על גויתה,	and she is saddened about her corpse.
כמו שאמרו חז"ל	As our sages said:
שהנשמה מתאבלת על הגוף	The soul mourns the body
כל י"ב חדש,	for 12 months.
אבל אינה מתאבל על המעמד שהיתה בחיים.	But she does not mourn the status she had in life.
אשר כל היום יגורו עמה	There wasn't a day the evil inclination
היצר הרע	did not reside with her,
והתאוה והמתעורר מלחמות,	along with the war-arousing passion.
והמלך הגדול שהוא היצר הרע	The great king, who is the evil inclination,
בנה עליה מצודים גדולים	built on her great fortresses,
וכבשה תחת ידו,	and conquered her.
רק היתה מתאוה	She only wished
אם היתה במדרגת משה ואליהו.	to be on the level of Moses or Elijah,
שלא היה הגוף ויצרי מעלליו	in whom the body and it's evil inclinations did not
משביטים אותה מדבקות הרוחני,	stop them from spiritual cleaving.
כהאלהיים האלה	These divine [persons]
שהיה בכחם להפשיט מן הגויה	were able to disrobe the body
ולהתדבק בהדרת קדש,	cleave to the glory of holiness,
וללבוש כתנות אור,	and wear light garments.
ולהיבא את הכבוד העליון	[They were able] to come to the supreme glory,
אל היכלם שישכון בתוכם,	to the chambers where He resides.
כמו משה רבינו עליו השלום	Like Moses our Master, peace be upon him,
שהיה מתנבא בעד נפשו בגופו	who prophesied while his soul was in his body
בלא חרדה ורתת,	without fear or trembling.
וזה שנאמר	This is the meaning of the verse:
מי יתנך כאח לי,	"If only you were a brother to me..."
שיהיה ה'	with whom HaShem would be cleaved
כאח דבוק אל הנשמה אחותו,	as a brother to a sister
(כי היא אחות המלך	(since she is the king's sister
מצד שרשה העליון)	from her supreme root).
ושיהיה כיונק שדי אמה,	May he have nursed from her breasts.
שאם הנפש היא הגויה (כנ"ל א' ו', ג' ד')	If the soul is the body (as mentioned in 1:6, 3:4)

<p>תניקהו גם כן משוד תנחומותיה כי יקבל עבודת הגוף גם כן לרצון, וזה יהיה בשני אופנים, אמצאך בחוץ אשקך שאוכל לצאת מן העיר חוצה לה רוצה לומר להפרד מן החומר ושם אמצא את ה' ואשקהו ותחבר עם נשיקות פיהו ודברות קדשו, ובנות ירושלים שהם כחות הגויה לא יבוז לי ולא יעצרו בעדי מלהפרד ולהתחבר עם דודי בכל עת:</p>	<p>she will nurse him from the breasts of her consoling as the service of the body will also be accepted willingly. This will happen in two ways: "I'll find you outside, and kiss you" I could then go out of town outside, namely, to separate from material where I will find HaShem and kiss him. She will unite with the kisses of his mouth, and his holy words. The daughters of Jerusalem who are the forces of the body will not scorn me and will not prevent me from uniting with my beloved at any time.</p>
--	--

<p>פרק ח' ב' אָנְהַגְךָ אָבִי אֶחְ אֶל בֵּית אִמִּי תִּלְמַדְנִי אֲשַׁקֶּךָ מִיַּיִן הַרְקָח מִעֵסִיס רִמּוֹן:</p>	<p>Chapter 8, Verses 2 ב 2 <i>Enhage'cha</i> <i>av'ah'ach ehl beit eemee</i> <i>telamdeni</i> <i>ashke'cha mi'yayin ha'rekach</i> <i>me'assiss rimoni.</i></p>	<p>I would lead you, I would bring you to my mother's house that you should teach me; I would give you spiced wine to drink of the nectar of my pomegranate.</p>
---	--	--

שירי הנפש Songs of the Soul

<p>(ב) וגם אוכל להנהיג אותך ולהביאך אל בית אמי. ושם תלמדני, ושם אשקך מיין הרקח בפרהסיא:</p>	<p>Verse 2) I will also be able to lead you and bring you to the house of my mother's house. There you will teach me. There I will give you the spiced wine to drink in public.</p>
---	---

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

<p>(ב) (זאת שנית) שאנהגך ואביאך אל בית אמי שהוא גויתי, ושם תלמדני תורתך ומצותיך, שהם עבודות שאעבוד אותך בהיותי מתהלך בלבוש עור ובשר, ואני אשקך מיין הרקח (היין רומז על ההשגה בכל הספר כנזכר לעיל ב' ד-ה', ד' י') רוצה לומר שתקבל נחת מן עיוני ומושכלי שהם מרוקחים, רוצה לומר מעורבבים עם מושגים הנלקחים מיין הזמן והמקום כפי שתשכיל הנפש בעודה קשורה בגוף, (וזה נקרא יין הרקח ממולח בתערובות בשמים, כי ההשגה הזכה שתשכיל הנפש המופשטת מגויה הוא יין חמר בלתי מרוקח), וכן מעסיס רמוני שהם המעשים הטובים, כי הרמון בכל הספר ירמוז על תרי"ג מצות כמספר גריעיני הרמון, (כנ"ל ד' ג' ואיוב ז' י"ג):</p>	<p>Verse 2: (A second time): That I will lead you and bring you to the to my mother's house which is my body. There you will teach me your Torah and commandments which are the service I will serve you while walking dressed with skin and flesh. I will give you to drink from the spiced wine (the wine represents perception in the book, as above mentioned in 2:4-5, 4:10). Namely, that you will have pleasure from my learning and enlightenment, which are spiced. Namely, mixed with concepts taken from the local and contemporary wine the way the soul will devise in her wisdom while connected to the body. (This is called the wine spiced with a spice mixture as the pure perception of the soul without a body is a simple non-spiced red wine). "From the nectar of my pomegranate" these are the good deeds The pomegranate hints at the 613 commandments, the number of the pomegranate seeds (same as 4:3 and Job 7:13).</p>
---	--

פרק ח' ג'

Chapter 8, Verses 3

שְׂמֹאלוֹ תַּחַת רֹאשִׁי
וְיָמִינוֹ תַּחְבֵּןִי:

3 *Semolo tachat roshi*
vi'ymino techab'keni.

His left hand is under my head
and his right hand embraces me.

שירי הנפש Songs of the Soul

(ג) ושיהיה שמאלו תחת ראשי
בפרהסיא: Verse 3: "May his left hand be under my head
in public."

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ג) ושתהיה שמאלו תחת לראשי וכו'
כבר פרשתיה (למעלה ב')
שהשמאל ימליץ השגה השכליית,
והימין ימליץ ההשגה הנבואיית
הנקיה מכל סיג.
ותהיה ההשגה הזכה ברוח הקודש
עיקר
ומתגברת על השגת השכל
כדרך ההשכלה
לפי המחקר והעיון,
עיין שם: Verse 3: "May his left hand be under my head..."
I have already explained (above Chapter 2)
that the left represents mental grasping.
The right represents the prophetic grasping
which is clean of all blemishes.
May the pure grasping of the spirit of Holiness
be the essence,
overcoming the grasping of the mind
as the way of enlightenment
by investigation and study.
Ibid.

פרק ח' ד'	Chapter 8, Verses 4	
הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם	ד 4 <i>Hishba'ati eht'chem</i>	I bind you under oath,
בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם	<i>benot ye'rusha'layim</i>	daughters of Jerusalem,
מִהִתְעַרְרוּ	<i>ma ta'eeru</i>	why should you cause hatred
וּמִהִתְעַרְרוּ	<i>u'ma te'orreru eht ha'ahava</i>	or disturb [this] love
עַד שְׂתַחַפְּזוּ:	<i>ad she'tech'patz/</i>	while it still pleases?

אַתִּיהֶאֱהַבָה

שירי הנפש Songs of the Soul

(ד) השבעתי, Verse 4: "I adjure you..."
 מסיימת דבריה אתם בנות ירושלים, She concludes speaking with the daughters of Jerusalem,
 אשר השבעתי את אהבתינו כמה פעמים, I have adjured [you regarding] our love several times.
 ואני השבעתי אתכם תמיד, I have always adjured you
 בצבאות או באילות, in the deers or foes.
 אמנם עתה איני מתירא מכם, But now I am not afraid of you,
 כי מה תעירו ומה תעוררו, what will you arouse and what will you awaken?
 לא תוכלו עתה להשבית את האהבה בשום אופן: You will not be able to cease love in any case.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ד) השבעתי, Verse 4: "I adjure you..."
 אולם תחזור מדבריה, She changes her mind,
 אומרת, saying:
 אתם בנות ירושלים, You, the daughters of Jerusalem,
 שהם כחות הגויה, the forces of the body,
 הלא השבעתי אתכם תמיד, I have adjured you always
 בצבאות או באילות השדה, in the deer and foes of the field
 כי הייתם תמיד מפרידים, because you were always separating
 ביני ובין הקדש, between me and holiness.
 אבל עתה מה תעירו ומה תעוררו את האהבה, But now, what will you arouse and awaken love?
 לא תועילו מאומה, You can make no difference,
 לא לרחק ולא לקרב, you can't bring closer or create a distance,
 כי נפרדתי מבנות החומר, since I have left the daughters of matter.
 ואני בצל שדי אתלונן: I now reside in the shadow of HaShem.

פרק ח' ה' מִי זֹאת עֹלָה מִזְהַמְדָּבָר מִתְרַפֶּקֶת עַל־דּוּדָה תַּחַת הַתְּפוּחַ עוֹרְרִתִיךָ שָׂמָּה חִבַּלְתָּךְ אִמְךָ שָׂמָּה חִבְּלָה יְלִדְתָּךְ:	Chapter 8, Verses 5 <i>Mi zot olah min ha'midbar mitrapeket al doda tachat ha'tapu'ach orar'ti'cha shamma chiblate'cha eeme'cha shamma chibla yeladatcha.</i>	Who is she that rises from the wilderness, clinging to her beloved? beneath the apple tree I aroused you; there your mother had birth pains, there she who bore you suffered.
---	--	--

שירי הנפש Songs of the Soul

(ה) מי, [דברי המשורר] שואל מי זאת אשר התרחקה מעיר מושב אל המדבר והיא מתרפקת אל דודה, [תשובת הדוד] תחת התפוח עוררתיך בפעם הראשון שמצאתי אותך מצאתי אותך חשנה תחת התפוח ושם עוררתיך וגם שם תחת התפוח, חבלתך אמך, שם הולידה אותך, וגם שם חבלה ילדתך. גם אמך נולדה תחת התפוח. רצה לומר היא למודה להיות במדבר לא בעיר. כי שם נמצאה ושם נולדה היא ואבותיה:	Verse 5) "Who is ..." [The poet] asks: 'Who is she who left the settled city for the desert, and is clinging to her beloved. [The beloved responds] "Beneath the apple tree I aroused you." The first time I found you you were sleeping under the apple [tree]. There I aroused you. There too, under the apple [tree] your mother had birth pains. There she gave birth to you. There she who bore you suffered. Your mother too was born under the apple [tree]. Namely, she is used to living in the desert, not in the city. There [in the desert] she lives and there she was born, she and her ancestors.
---	---

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ה) מי זאת. שואלים מה מהות הנפש היקרה הזאת אשר היא עולה מן המדבר. רצה לומר כי בצאתה אל המדבר. שהוא אחרי נפרדה מן הגויה, הנה היא עולה במעלות הסולם למעוני שחקים ושם היא מתרפקת על דודה להדבר בדוד העליון הצח ואדום, להיות צרורה בצרור החיים את ה' אלהיה מה שלא יהיה כן לכל הנפשות שתגוענה עם הגויה. ואין להם קיום אישי רק קיום מיני, ומה נשתנה הנפש הזאת. [תשובת ה'] תחת התפוח עוררתיך, זה הוא יען שהנפש היקרה הזאת היא אצולה ממרום וממקום קדוש תתהלך. כי בעת עוררתי אותך ממקומך לרדת אל הגויה, היית תחת התפוח בחקל תפוחין קדישין באצילות העליון בעולם האורה	Verse 5) "Who is..." They ask what is the essence of this dear soul, that is ascending from the desert. Namely, when she goes out to the desert. After separating from the body, she ascends the ladders to the heavenly abode, where she embraces her beloved, to be spoken [midbar speech] with the supreme beloved, bright and red, to be bundled in the bundle of life with HaShem her God. This is not the case of all the other soul types that die out with the body and have no individual existence, only a generic existence. How different is this soul? [HaShem responds] Under the apple tree I aroused you. The reason for that is that this precious soul comes from above, and to a holy place she goes. When I aroused you from your place to descend to the body, you were under the apple tree in the field of holy apples. In the supreme nearness [atzilut], in the world of light
---	---

ששם מקור הנשמות,	which is the source of souls.
שמה חבלתך אמך	There your mother had birth pains.
בעת נקשרת בחבלי יולדה	When you were connected with birth pangs
אל אמך	with your mother
שהיא הגויה	which is the body,
שמה היית תחת התפוח העליון,	there you were under the supreme apple [tree].
וגם שמה חבלה ילדתך	There too, she who bore you suffered,
כי שם שרשך,	since there is your root.
והיית שם עצם רוחני נבדל	You were there an individual spiriutal essence,
חיה ורבת פעלים,	alive and active.
ולכן שבת למקומך	Therefore, you have returned to your place,
אשר באת משם	the place you came from.
(והנה בכל השיר דבר אליה בלשון נקבה	(In the entire song he has spoken to her as a female,
ופה בלשון זכר	but here as male.
ומלבד שימצא שיתפוס לשון זכר לנקבה	Occasionally, we find speaking to a male as female
כמו שאמר הרד"ק במכלול דף ט' ודף י' עיין שם	as the Radak said in Michlol 9-10, ibid,
יש פה טעם	there's another reason here
כי הנפש כשעומד בפ"ע	as when the soul stands independently
נפרדת מן הגויה	separated from teh body,
אינה מתפעלת ומקבלת	she does not act and does not receive.
רק היא עצם רוחני נבדל	She is only a separated spiritual essence
כאישים העליונים	as the supereme persons,
ולא יצדק לדבר עליה	and it would not be justified to address her
בלשון נקבה):	as a female).

<p>פרק ח' ו' כחותם שימני על־זרועך כחותם על־זרועך כי־עזה כמות אהבה קשה כשאול קנאה רשפיה רשפי אש שלהבת־יה:</p>	<p>Chapter 8, Verses 6 6 Simeni ka'chotam al libe'cha ka'chotam al zero'eh'cha ki 'azza cha'mavet ahava kasha chish'ol kin'ah resha'fey'ha rishpey esh shal'hevet' yah.</p>	<p>Set me as a seal upon your heart, as a seal upon your arm, for love is as strong as death, jealousy is as harsh as the grave; its flashes are flashes of fire from the flame of God.</p>
--	---	--

על־לִבְךָ

שירי הנפש Songs of the Soul

<p>ו) שימני הרעיה מבקשת מדודה שישים אותה כחותם הקבוע על לבו וזרועו. להגן בעדה מחמת המלך, כי אמנם עזה כמות אהבה שמסרה נפשה בעבור אהבתו. אבל גם קשה כשאול קנאת המלך, על שעזבה אותו. רק רשפיה של האהבה גדולים מן אש השאול כי הם רשפי אש שלהבת יה:</p>	<p>Verse 6) "Set me as a seal..." The Ra'ayah asks her beloved to set her as a seal upon his heart and arm, to protect her from the king's anger. Even though love is as strong as death, as she has given her her life for his love. Nevertheless, the king's jealousy is harsh as a grave because she left him. Only the flashes of love are greater than the fire of death because the flashes of fire are the flame of God.</p>
--	---

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

<p>ו) שמני הנפש מבקשת מאת דודה העליון שישים אותה כחותם על לבו ועל זרועו, רוצה לומר שידביק אותה אליו ברצון ובפועל, כי האהבה שאהבה את ה' עזה כמות ומסרה נפשה למות בעבור אהבתו, הגם שקנאת היצר היה קשה כשאול, שרצה להטותה מעבודת ה' ולשום בעמקי שאול קרואיה, בכל זאת רשפי אהבת ה' אשר בערו בלה, היו רשפי אש ושלהבת יה, אשר במ שרפה חבלי שאול ופתיי היצר, ואחר שיה לה תמיד מלחמה כבדה עם היצר ונצחה אותו, וראוי שתהיה כחותם על רצונו ועל זרועו, לתת לה שכר ברצון ובפועל:</p>	<p>Verse 6) "Set me..." The soul asks her supreme beloved to set her as a seal on his heart and arm, namely, that he will actually attach her to him, willingly. As the love she loved HaShem is as strong as death. She gave her life over for his life. Even though the jealousy of the [evil] inclination was as harsh as death, desiring to turn her away from service of HaShem, and place in the depths of death her callings. Nevertheless, the flashes of the love of HaShem which were burning in her heart, were the flashes of fire and the flame of God, with which she burnt the suffering of death and the temptation of the [evil] inclination. After having a heavy [difficult] war with the [evil] inclination—and winning it, she is now deserving of being as a seal on his will and on his arm to reward her willingly and actually.</p>
---	---

פרק ו' ז'

Chapter 8, Verses 7

מַיִם רַבִּים
 לֹא יִכְלֹוּ לְכַבּוֹת
 אֶת־הָאֶהָבָה
 וְנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּהָ
 אִם־יִתֵּן אִישׁ
 אֶת־כָּל־הוֹן בֵּיתוֹ

7 7 *Mayim rabbim*
lo yu'chlu le'chabot
eht ha'ahava
u'neharot lo yishte'fu'hah
eem yiten eesh
eht kol hon beito ba'ahava

Many waters
 cannot quench
 love,
 and rivers cannot drown it;
 if a man would give
 all the wealth of his house for love,

בוֹז יִבּוּזוּ לוֹ:

boz yavuzu lo.

they would surely scorn him.

אֶהָבָה

שירי הנפש Songs of the Soul

(ז) מים [דברי המשורר]
 רואים אנו גדול כח האהבה
 ורשפיה רשפי אש.
 אשר במים רבים ונהרות
 לא יוכלו לכבותה,
 רוצה לומר שכל תחבולות שלמה
 שעשה להטות לב הרעיה
 מן דודה
 לא הועילו מאומה,
 כי אש האהבה לא תכובה במים רבים.
 וגם נהרות שדרכם לשטוף
 על הנמצא בדרכם
 לא ישטפوها
 רוצה לומר
 שלא יכול לה שלמה
 לא בטוב ולא ביד חזקה.
 לכן אם יתן איש את כל הון ביתו
 באהבה
 בוז יבוזו לו
 כי לא יקונה בהון עתק
 רק באהבת הלב הדבר תלוי.
 הרעיה דבקה בדודה.

Verse 6) "Many waters..."
 [the poet speaks]
 We see the greatness of the power of love
 and its flashes are flashes of fire,
 so that many waters and rivers
 cannot quench it.
 Namely, that all Solomon's cunning
 that he did in order to sway the Ra'ayah away
 from her beloved
 did not help at all.
 The fire of love will not extinguish in many waters.
 The rivers which sweep away
 all that is found on their path,
 will not drown it.
 Namely,
 Solomon cannot win her
 not by goodness and not by a strong arm.
 Hence, if a person gives all the wealth of his house
 for love
 he will be scorned.
 Love cannot be bought with great wealth,
 only by the love of the heart.
 The Ra'ayah cleaves to her beloved.

ובזה נשלם השיר החמישי: That concludes the Fifth Song.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ז) מים. [דברי המשורר]
 רואים אני כי מים רבים
 לא יוכלו לכבות אהבה.
 הראיה העליונה
 אל אלהיה
 רוצה לומר שכל פתויי היצר
 וחמדת הכח המתעורר
 לא יכלו לבטל אהבת נפש שלמה
 לאלקיה:
 וגם נהרות. השוטפים
 שהם תהפוכות הזמן ורעת העולם:
 לא ישטפوها.
 עד שאם יתן איש
 כל הון בעבור ה'

Verse 7) "Great waters
 [the poet speaks]
 We see that great waters
 cannot quench love.
 The supreme looking [evidence] is
 to her God
 namely, that all the seductions of the [evil] inclination
 and the desires of the arousing power
 cannot annul the love that the soul of Solomon has
 for her God.
 And the rivers that wash [everything in their path]—
 these are the perverses of time and the evil of the world.
 Will not drown her.
 To the extent that if a person gives
 all the wealth for HaShem

בוז יבוזו לו.	he will be scorned.
כי לא דבר קטן ינתן מחירה	The price of love is not small.
כי מטבע האהבה הגדולה הזאת	The nature of this great love is
שימסור עליה את נפשו ומאודו:	that a person needs to give his life and totality for it.
הרעיה נפש שלמה	The Ra'ayah, soul of Solomon
שבקה בחיי עד האלקי הרוחות.	has died into the life of eternity of the God of Spirits.
ובזה נשלם השיר החמישי	This concludes the Fifth song.

שיר האלף יספר
 כי הנפש תשפוך שיחה לפני אל,
 בעד אחותה הקטנה
 שהוא הרוח ההיולאני
 בל יקחה המלך
 רוצה לומר
 בל תתחבר עם הגויה
 ותופסד עמו,
 ותשובת ה' ברוך הוא
 ותשובת הרוח:

The Song of the Thousand will tell
 how the soul outpours her prayer to God
 for her little sister
 which is the primordial spirit
 so that the king will not take her,
 namely,
 that she should not attach herself to the body
 and be lost with it.
 The respond of Blessed HaShem
 and the respond of the Spirit.

פרק ח' ח' Chapter 8, Verses 8

אָחוֹת לָנוּ קֵטָנָה
 וְשָׂדִים אֵין לָהּ
 מַה נַּעֲשֶׂה לְאָחוֹתֵנוּ
 בַּיּוֹם שֶׁיִּדְבַר בָּהּ:

ח 8 Achot lanu ketana
 ve'shada'yim ein la
 ma na'aseh la'achotei'nu
 ba'yom she'ye'dubar bah.

We have a little sister
 but she has no breasts;
 what shall we do for our sister
 on the day she is spoken for?

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

ח אחות.
 הנפש אומרת אל ה',
 יש לנו אחות קטנה,
 שהיא הנפש ההיולאנית הנקשרת בגויה
 (ונקרא רוח
 ובפי המחקרים שכל הנקנה)
 והיא אין מטבעה להשאר נצחי
 כי הוא כח תלוי בחומר
 ונפסדת עמו,
 ובכל זאת על ידי כושר
 המעשים תורה ועבודה
 ישעו בו מלאכת הכימיה
 עד שיזדכך לקנות טבע הנצחית
 ולשוב עצם נבדל ולהשאר חי
 אחר מות הגויה
 ואמרו חכמי האמת
 כי הרוח ישאר בגן עדן התחתון
 והנשמה האלהית העולה היא למעלה
 תתלבש בו בכל עת ברדתה
 והדברים ארוכים
 (עיי בזהר אחרי דף ע' ע"ב בארך
 ועיין בזהר שמות דף י"ג ב' משפטים צ"ט ב',
 תרומה קל"ו קמ"א ב' קמ"ב קמ"ג, ויקהל ר"י ע"ב
 ובפרשת לך פ"ג ב' בסתרי תורה שם דף פ"א)

Verse 8) "We have a little sister..."
 The soul says to HaShem
 that we have a little sister,
 which is the primordial soul attached to the body
 (It is called 'spirit'
 and in the researchers 'acquired mind').
 Its nature is not to remain eternal.
 This is a power dependent on matter
 and is lost with it.
 Nevertheless, through the fitness
 of deeds Torah and service,
 the processes of [al]chemy will be applied to her,
 to purify her so that she acquire the nature of eternity,
 and returns a separated essence, and remains alive
 after the death of the body.
 The sages of truth said
 that the spirit will remain in lower Garden of Eden
 and the divine soul will ascend upward
 and will be garbed by it at all times in its decent.
 Details are many
 (See Zohar Aharey page 70b in detail,
 and see Zohar Exodus 13b, Mishpatim 99b,
 Teruma 136, 141b-143, Vayakhel Raya Mehemna b
 Parashat Lech Lecah 83b Sitrey Torah, ibid 81).

ועל זה אמרה הנשמה
 הנה יש לנו אחות קטנה שהוא הרוח
 רק אין לה שדים
 רוצה לומר שאינה משפעת
 (כי הוא שכל נקנה לא שכל נאצל)
 רק מקבלת
 שזה יצויר בהעדר השדים
 ומה נעשה לאחותנו ביום שידובר בה
 שתלקח את בית המלך שלמה
 רוצה לומר אם תלקח אל שלמה
 שהוא הגויה
 להבלות עמו בקבר

To this the soul said:
 we have a little sister which is the spirit
 but she has no breasts
 namely, she does not give
 (as this is an acquired mind, not a given one)
 but only receives.
 This is represented by the lack of breasts.
 What shall we do for our sister on day she is spoken for?
 when she will be taken to the palace of Solomon
 namely, if she will be taken to Solomon
 who is the body
 to deteriorate with him in the grave

או איך תנצל להשאיר בחיי עד: or, how will she be saved to live the eternal life.

פרק ח' ט'	Chapter 8, Verses 9	
אם־חומה היא ט 9	<i>Eem choma hee</i>	If she be a wall,
נבנה עליה טירת כסף	<i>nivneh alyeha tirat kesef</i>	we will build upon her a fortress of silver;
ואם־דלת היא	<i>ve'eem delet hee</i>	if she be a door,
נצור עליה לוח ארז:	<i>natzur aley'ha lu'ach arez.</i>	we will enclose her with panels of cedar.

כסף

שירי הנפש Songs of the Soul

(ט) משיב הדוד, אם חומה היא
אם תהיה כחומה סגורה
ולא תתרצה אליו
אז נבנה עליה טירת כסף
רוצה לומר
נסגיר אותה בטירה חזקה
העשויה מכסף הכסף
רוצה לומר
ניתן לה בעל שתכסף אליו
ואליה תשוקתו
הוא יוציאנה מבית שלמה
אבל אם דלת היא
אם פתחה דלתיה לאהבת שלמה
נצור עליה לוח ארז
הבלתי מתקיים
רוצה לומר נפקירנה לו:

Verse 9) The beloved responds:
"If she be a wall..."
if she be as a closed wall,
and will not accept his will,
then we will build upon her a fortress of silver.
Namely,
we'll close her up in a strong fortress
made of desiring silver [pun]
namely,
we'll give her a husband that she will yearn for,
all her yearning will be for him,
he will take her out of the house of Solomon.
But if she be a door,
if she'll open her doors to the love of Solomon
we'll enclose her with panels of cedar
which are breakable,
namely, we'll make her available to him.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ט) אם.
משיב ה'
אם חומה היא
אם עמדה חזקה כחומה סגורה
ולא שלט בה היצר והתאוה
אז נבנה עליה טירת כסף
רוצה לומר
נביאווה אל הגן בעדן
אל הטירה הנכספת לצדיקים,
אבל אם דלת היא
אם פתחה דלתיה אל הנחש המסית
שהם התאות
אז נצור עליה לוח ארז
ותתבלה עם הגוף בקבר
תחת ארון העץ:

Verse 9) "If..."
HaShem responds:
"If she be a wall..."
If she stood strong as a closed wall,
and the passionate inclination did not control her,
then we'll build upon her a fortress of silver.
Namely,
we'll bring her to the garden in Eden,
to the fortress desired by the righteous.
But if she be a door,
if she opened her doors to the seducing snake,
which represents the passions,
then we'll enclose her with panels of cedar
and she will deteriorate with the body in the grave
under the wooden coffin.

פרק ח' י'	Chapter 8, Verses 10	
אֲנִי חוֹמָה	10 <i>Ani choma</i>	I am a wall
וְשָׁדַי כַּמִּגְדָּלוֹת	<i>ve'shada'ay ka'migdalot</i>	and my bosom is like towers;
אֲזַי הָיִיתִי בְּעֵינָיו	<i>az hayiti ve'eynav</i>	therefore, I am in his eyes
כְּמוֹצֵאת שְׁלוֹם:	<i>ke'motzet shalom.</i>	as one who found peace.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

[משיבה האחות]	Verse 10) [The sister responds]
אני סגורה כחומה,	I am as closed as a wall
ושדי קשים להכבש	and my breasts are resistant to being conquered
כמגדלות חזקים,	like a strong fortresses.
אז הייתי בעיניו	Then I would be in his eyes
רוצה לומר	namely,
ועד עתה הייתי בעיניו כמוצאת שלום,	until now I was in his eyes as one who found peace,
כאילו עדן לא הגיע לי תור ועת דודים,	as if the time of loving has not arrived yet
ועל כן לא נגע בי עדיין:	and he has not touched me yet.

פרק ח' י"א	Chapter 8, Verses 11	
כָּרֶם הָיָה לְשִׁלְמוֹהַ	יא 11 <i>Kerem haya li'shlomo</i>	Solomon had a vineyard
בְּבַעַל הַמּוֹן	<i>be'va'al hamon</i>	in the Plain of Hamon
נָתַן אֶת־הַכָּרֶם	<i>natan eht ha'kerem la'noterim</i>	he gave over the vineyard to caretakers;
אִישׁ יָבֵא בְּפִרְיוֹ	<i>eesh yavie be'fir'yo</i>	each of them brought for its fruit
אֶלֶף כֶּסֶף	<i>elef kassef.</i>	a thousand pieces of silver.

לְנֹטְרִים

שירי הנפש Songs of the Soul

יא) והראיה לזה כי כרם היה לשלמה בבעל המון, והכרם היה גדול כל כך עד שהנוטרים ששמרוהו הביאו לו כל אחד אלף כסף בשכר פירותיו: Verse 11) The proof for that is that Solomon had a vineyard in the plain of Hamon. The vineyard was so large that the vineyard's caretakers each brought him a thousands pieces of silver for its fruit.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

יא) כרם הרוח מספרת איך היה לה שלום עם היצר הרע ולא השבית אותו מעבודתה ה' כי הנה היה לשלמה כרם בבעל המון, כבר בארנו (למעלה א' ו', ז' י"ג) כי הפעולות שיעשה אדם להשיג איזה תכלית נמשלים במליצה לנטיעת כרם, והנה שלמה היה לו כרם גדול, רוצה לומר המון פעולות ומעשים ועסקים שעסק בין בחכמה ודעת בין במצות ומעשים טובים לכן אמר שהיה הכרם בבעל המון רב כי רבו מעשיו ועיוניו ומצותיו, Verse 11) "... vineyard..." The spirit tells how she had peace with the evil inclination which did not prevent her from serving HaShem. Solomon had a vineyard in the Plain of Hamon. We have explained (1:6, 7:13) that the deeds that a person does to achieve a certain objective are represented in the parable to planting a vineyard. Solomon had a large vineyard, namely, numerous deeds and actions and engagements that he engaged in wisdom and knowledge in both commandments and good deeds. Hence he said, that the vineyard in the Plain of Hamon was large, his deeds and learnings and commandments were many.

ונתן את הכרם לנוטרים שבני ירושלים שהם כחות גופו כולם נטרו את הכרם ועסקו בעבודתו, כי כחות השכל נטרו גפני העיון והמושכלות וכחות החיים נטרו אשכולות העבודה והמצות וכל איש הרויח בפריו אלף כסף רוצה לומר שכר הרבה ודברים יקרי הערך הנכספים ונחמדים: He gave the vineyard to its caretakers, that the sons of Jerusalem, who are the powers of his body all tended the vineyard and served it. The mental powers took care of the learning and observation. The vital powers took care of the clusters of service and commandments and each person gained a thousand pieces of sliver for its fruit namely, a large sum and precious things which are desired and are beloved.

פרק ח' י"ב
 כְּרָמִי שְׁלִי לְפָנַי
 הָאֵלֶף לְךָ שְׁלֹמֹה
 וּמְאֵתָיִם
 לְגֹטְרִים אֶת־פְּרִיָּו:

Chapter 8, Verses 12

12 *Karmi sheli le'fanai**ha'elef lecha shelomo**u'ma'ta'yim**le'notrim eht pir'yo.*

My vineyard is before me;

the thousands are yours, Solomon,

and two hundred

are for those who guard its fruit.

שירי הנפש Songs of the Soul

(יב) והוא הכרם שלי העומד לפני
 כי שלמה נתן לי הכרם הזה במתנה
 בעבור שהייתי בעיניו כמוצאת שלום.
 אמנם חוזרת מדבריה
 אומרת איני רוצה להחזיק לעצמי את הכרם הזה
 רק האלף כסף
 [שהבאו בשכר הכרם]
 יהיו לך שלמה
 וכן אחזיר את המאתים
 הראים לנוטרים את פרו
 כי איני רוצה להינות
 מן הכרם:

Verse 12) And this vineyard of mine is before me,
 since Solomon gave me this vineyard as a gift
 for I was in his eyes as someone who found peace.
 She is changing her mind,
 saying, I don't want to hold this vineyard for myself,
 only the thousand pieces of silver
 (that I was given for the [the fruit] of the vineyard)
 Those will be for you, Solomon.
 In addition, I will return the two hundred
 appropriated for those who tended its fruit,
 because I don't want to have any benefit
 from the vineyard.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(יב) והוא כרמי שלי לפני
 הכרם הגדול הזה הוא שלי
 כי שכר התורה והעבודה הזאת
 יקנה הרוח
 שעל ידו ישאר קיים בנצחיות
 ועל ידם ישוב השכל הנקנה
 שכל נאצל,
 והרוח ההיולאני ישוב להיות
 רוח קדוש החי חי עד
 כמו הנשמה
 שזה בשכר הכרם הזה
 שקנה שלמה
 שהוא הגוף בעבודתו ותורתו
 והוא העומד לפני
 כענין והלך לפניך צדקך,
 שב לאמר אולם גם שלמה שהוא הגוף וכחותיו
 שעמלו בכרם הזה
 ועסקו בתורה ובעבודה
 לא יקופח שכרם
 כי ינחו בשנתם בקבר
 ועמדו לגורלם לקץ הימין
 (עיין בזהר וארא כ"ח ב').
 וזה שנאמר
 האלף לך שלמה
 שכר פירות הכרם
 שהוא המצות ומעשים טובים
 יהיו גם אל הגוף והנפש התחתונה
 כי יש שכר לפעולתה,
 ומאתים לנוטרים את פרו
 (כמו שנאמר
 במדרש הנעלם
 חיי שרה דף קכ"ד.
 אין לך צדיק
 מהעוסקים בתורה

Verse 12) And this is my vineyard, in front of me,
 This large vineyard is mine.
 For the reward of Torah and service
 that the spirit acquires.
 Through it, it will remain existent in eternity.
 Through them the acquired mind
 will return to be the endowed mind.
 The primordial spirit will return
 to be the holy and eternally alive spirit
 like this soul.
 In reward for this vineyard
 that Solomon acquired with its service and Torah
 —Solomon who is the body.
 He is standing in front of me
 as the verse: “and your justice will walk in front of you.”
 He returns to say: Solomon who is the body and its forces,
 he too, worked in this vineyard
 engaged in Torah and service.
 Their reward will not be underpaid.
 They will rest in their sleep in the grave,
 and stand for their fortune to the end of days
 (See Zohar Va'era 28b).
 This is the meaning of the verse:
 “The thousand are yours, Solomon.”
 The reward for the fruit of the vineyard,
 which is the commandments and the good deeds
 will be [given] to the body and the lower soul as well,
 It too will be rewarded.
 Two hundred to the tenders of the fruit.
 (As it is said in
 the Midrah Hane'alam [the Concealed Midrash]
 Chayey Sarah p. 124.
 There is no righteous person
 of those who engage in Torah

שאינו לו מאתיים עולמות who does not have two hundred worlds
וכספיה בשביל התורה: and its yearnings [silver] for Torah).

פרק ח' י"ג

Chapter 8, Verses 13

הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגַּנִּים יג

13 *Ha'yoshevet ba'ganim*

You who sit in the gardens,

מִקְשִׁיבִים חֲבֵרִים

chaverim makshivim le'kolech

companions, listen to your voice;

הַשְּׂמִיעֵינִי:

hash'mi'eenee.

let me hear it.

לְקוֹלְךָ

שירי הנפש Songs of the Soul

יג) היושבת Verse 13 "You who sit..."
 [הדוד אומר אל האחות הקטנה] [The beloved says to the little sister]
 את היושבת בגנים You, who sit in the gardens,
 רוצה לומר, namely,
 שלא התרחקת אל המדבר כאחותך [you], who have not gone as far as the desert as your sister.
 רק ישבת בגנים הסמוכים לעיר You stayed in the gardens, close to the city,
 ושם יש חברים מקשיבים דבריך where the comrades listen to your words.
 אחר שאת סמוכה לעיר, Since you are close to town,
 ולא אוכל להתיחד עמך מקרוב I will not be able to be alone with you and close to you.
 רק לקולך השמיעני מרחוק בכל פעם: But let me hear your voice from afar each time.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

יג) היושבת Verse 13 "You who sit..."
 הנה הנשמה תשוב אל צרור החיים Behold the soul will return to the bundle of life.
 דבקה באלהי הרוחות לנצח, She cleaves to the God of spirits forever.
 אבל הרוח לא ישוב אל מדרגה הגדולה הזאת But the spirit will not return to this great level.
 רק יעמד בגן עדן התחתון It will stand in the lower Garden of Eden.
 ורק לפרקים כמו בשבתות וימים טובים Only at times, such as Shabboses and holidays,
 יעלה למדרגה יותר גבוהה it will raise to a higher level
 כמבואר במקומות שציינתי בפסוק ח', as explained in the places I mentioned in Verse 8.
 על פי זה אומר ה' אל הרוח, Accordingly, HaShem says to the spirit,
 את היושבת בגנים you, who sits in the gardens,
 בגן אשר בעדן התחתון in the garden which is in the lower Eden,
 ולא יצאת אל העולם העליון and have not gone out to the supreme world,
 הנה יש חברים מקשיבים, behold, there are comrades who are listening.
 כי הרוח יש לו קשר עם הנפש שתחתיו, The spirit has a connection with the person under it.
 והנפש יש לה קשר And the person has a connection
 עם הגויה אשר בקבר with the corpse in the grave
 באשר קרובה אליהם since it is close to them.
 ועל ידי זה By this,
 אי אפשר שיתדבק הרוח it is impossible for the spirit to cleave
 בכל פעם עם הדוד העליון each time to the supreme lover,
 רק לקולם השמיעני but [it can] to their voice, let me hear your voice,
 לעתות מזומנים: frequently.

פרק ח' י"ד

Chapter 8, Verses 14

בְּרַח אֲדֹדִי
וְדַמְהִי לָךְ לְצִבִּי
אוֹ לְעֹפֶר הָאֵיילִים
עַל הָרֵי בְשָׁמִים:

14 *Berach dodī*
u'dmeh lecha li'tzvi
o le'ofer ha'ayalim
al harey vesamim.

Flee, my beloved,
and be like a gazelle
or a young hart
upon the mountains of spices.

שירי הנפש Songs of the Soul

יד) והיא גם כן מתיראה מן השומעים
ואומרת ברח דודי
ודמה לך לצבי
לשוב אלי בכל פעם:
Verse 14) She too is afraid of the listeners.
She says: Flee, my beloved,
and be like a gazelle,
return to me each time.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

יד) וכן הרוח אומר אל השם
ברח דודי למעון העליון
כי אינך מתחבר עמי תמיד
מפני החברים הקרובים אלי,
שהם המדרגות הקרובים אל החומר
ובכל זאת
דמה לך לצבי או לעפר
השב תמיד אל מקומו
ומביט לאחוריו,
כן תשוב אל מעת לעת
ומפקודה לפקודה:
Verse 14) And the spirit too, says to HaShem:
Flee, my beloved, to the supreme abode.
You cannot always cleave to me
because of my close companions,
which are the levels close to matter.
Nevertheless,
be like a gazelle or a young hart,
who always returns to his place,
looking backwards.
So you too will return from time to time,
from order to order.

מאמר החרש והמסוגר

מאת המלבי"ם הקדוש
לחתימת פירושו על שיר השירים

The Pious and the Encloser

by the Holy Malbim
a closure on his commentary on Song of Songs

הלא ידענו זאת
כי הדברים הרוחניים האלהיים
עת ירדו ממרום קדשם
להתהלך בשפל,
ישימו צעיף על ראשם
ויתטעפו במעטפות,
הנשמות הקדושות ברדתן מטה
גולם וגויה תלבשנה,
כי כן תלבשנה בנות אל מעילים.
עת תבאנה אל בני האדם.
וכן מלאכי רוח עת ישוטטו בארץ
ישענו תחת העץ ויאכלו.
וכן יתכסו סודות התורה
בגד ארוג וטווי,
מקורי ספורי העולם ועניניו,
ופליאותיה ישימו על פניהם מסוה,
יעליטו על אור יקרות ועל הברק,
בל יתן על עיני עטלף
תבלול או עורת.
אורייתא אית לה לבושה
וגופא ונשמתא
טפשינ דבני נשא מסתכלים בלבושא.
אינן דחכימין יתיר וכו'
מסתכלים בנשמתא:

We already know
that things spiritual and divine,
as they descend from the height of their holiness
to walk in the lowly [worlds],
place a veil upon their head
and wrap themselves with covers.
The holy souls, when they descend down,
wear a material body,
the way that girls wear their coats
when they come to men.
Similarly, the angels of spirit, while roam the land,
lean under the tree and eat.
So do the secrets of Torah cover themselves
with a weaved and spinned garment.
The source of the stories of the world and its issues
and its wonders will cover their faces with a mask.
The will shed precious and shining light,
so that the eyes of the bat
will not be damaged [with grown] or blinded.
The Torah has a garment,
a body and a soul.
Foolish are people who look at the garment.
Those that are wiser etc.
look at the soul.

אמנם עם הבחינה ראה ראינו
כי לא דמה המכסה הלוט
הלוט את פני השיר הקדוש הזה.
אל המסכה הנסוכה על כל כתבי הקדש,
כי מקראי קדש כולם לבשו בגדי יקר
ויבוא בעדי עדיים,
כי הספורים אשר יתלבשו סתריהם במו,
כולם קדש המה,
כולם בני אל חי,
כולם מפיקים זיו ונוגה,
מלאים חכמה ומוסר,
מלמדים עצה ותושיה צדק ומישרים
מחכימים פתי.
לא כן השיר הזה,
לבש אדרת שער
ויתכס שר ואפר
ויהי כשיר עגבים,
לשיחה בפי פריצים
ולשותי שכר נגינות.
(הלא תראה
כי נסך ה' רוח תרדמה
ויעצם את עיני איזה המבארים
והמתרגמים בחומשי אשכז,
וילכו נתיבות לא שלום,
בחללם קדושת השיר הזה,
כי פתרוהו כצורתו לפי קליפתו,
ויהי להם כשירת הזונה,
וגם פתרון מליצתו הפשוטה לא ידעו,
ועל כן בתרהו לבתרים,
קרעוהו לגזרים,
היה להם המים המאורים למרים,
ויאמרו כי הורכב משירים שונים

We have seen upon examination
that the cover covering this
holy song is similar to the song itself.
The holy scriptures have a covering mask.
All of them wear a precious garment
and wear many jewels.
The stories with which they garb their secrets with
are all holy,
all children of the living God,
all emanating splendor and light.
filled with wisdom and [moral] teachings.
They teach advice and help, justice and righteousness,
wisening the fool.
This song is different.
It wears locks of hair
and covers itself with sackcloth and dust.
It is like a song of lust,
a conversation of obscenity
by those who drink and sing.
(You can actually see
that HaShem set a spirit of sleepiness
and closed the eyes of some of the commentators
and translators in the Ashkenazic [Hebrew] Pentateuchs.
The have gone in paths of no peace,
desecrating the holiness of this song.
They have interpreted it according to its shell,
and this shell has become to them as a prostitute's song.
The didn't even recognize the simple meaning of its story.
Hence, they cut it into pieces
tore it into shreds.
The cursed waters turned bitter.
They claimed that the song is made of different songs,

המונים המונים שיר היין.
 שיר ידידות.
 שיר האביב.
 שיר המחול וכדומה):
 numerous [wine] drinking songs.
 A song of friendship.
 A song of spring time.
 A song of dance, etc.)

אך זה האות על הוד השיר הזה,
 וזה המופת על רוב הדרו וקדושתו.
 כי בעבוד שגם השמלה אשר בה יתעטף
 היא כתונת בד קדש ומעטה תהלה.
 לכן לרוב אורו וזהרו
 גם שמלתו לאורו
 לא יתראה בלא תיק ונרתק,
 לכן שם חשך סתרו
 וערפל חתולתו.
 באופן שהפירוש אשר קראתי
 בשם מליצה
 הוא ספור החיצוני שלה השיר הנשגב הזה
 והוא המשל באמת כמו שאבאר.
 והפירוש אשר קראתי שמו משל
 היא קליפה חיצונית מקפת את הלבוש הדק
 וסוככת על האדרת היקר
 מעטה לבושו.
 המליצה קדש
 והמשל חול.
 המילה הוא הפשט הפשוט
 והמשל הוא משל אליו.
 המליצה הוא משל
 אל הסודות הנעלמות
 הצפונות בשיר הקדוש,
 והמשל הוא משל אל המשל,
 לבוש אל הלבוש,
 לבוש שק על לבוש מלכות,
 כתונת עור על כתונת אור,
 וכמו שיתבאר עוד:

However, this is the sign of glory about this song,
 the wonder [proof] of its great glory and holiness.
 Even the dress with which it covers itself
 is a garment of holy cloth, a shroud of praise.
 Hence, to the greatness of its light and splendor,
 even its garment in its light
 cannot be seen without a case and a sheath.
 That is why he placed darkness upon its secrets
 and wrapped it with mist.
 So that the commentary
 which I called the "Spiritual Interpretation"
 is the external story of this supreme song.
 It is the true parable as I will explain.
 The commentary which I called parable
 is an outer shell covering the thin garment
 and protecting the precious garment
 which covers [its body].
 The spiritual interpretation is holy,
 and the parable is secular.
 The word is the simple meaning [*peshat*]
 and the parable is its parable.
 The spiritual interpretation is a parable
 of the concealed secrets
 which are hidden in the holy song.
 The parable is a parable of the parable.
 A garment upon garment.
 A sackcloth upon a royal garment,
 a garment of skin upon a garment of light
 as will be explained later.

ומעתה כי ישאלך איש לאמר
 על מה הוסד השיר הזה
 כפי פשוטו,
 ומה הוא הספור המשלי שלו,
 השמר לך ושומר נפשך מאד
 פן תאמר לו כי פשוטו
 הוא דברי רעיה ורועה,
 דברי עלמה ודודה.
 דברי דודים וחשק,
 חלילה וחלילה.
 רק כה תאמר אליו.
 הספור המשלי שלו כפי פשוטו
 הוא קורות הרעיה הקדושה
 נשמת שלמה המלך עליו השלום
 וזכחה עם דודה בשחקים
 בחמש עתים
 אשר יצאה מן הבור
 והסירה את שמלת שביה מעליה,
 ותבא אל חצר בית המלך הפנימית
 בהדרת קדש.
 הוא הספור,
 הוא המשל,
 והוא הפשט הפשוט,
 רק באשר הספור הקדוש הזה
 יקר מאד נעלה ונבדל
 מכל ספורי כתבי הקדש,
 From now on, if anyone asks you
 what is the foundation of this song,
 it's simple meaning,
 and what is its parable about,
 be careful, and guard your soul well,
 if you say that in its simple meaning,
 is a story about the Ra'ayah and her lover,
 the words of a young maiden and her beloved,
 stories of love and lust.
 Heaven forbid.
 You should say so:
 Its parable is simply
 the story of the holy Ra'ayah
 the soul of King Solomon, May He Rest in Peace,
 and her contention with her beloved in Heaven,
 in five periods
 when she ascended from the pit
 and disrobed the garment of imprisonment,
 coming into the inner yard of the kings' house
 in awe of holiness.
 This is the story.
 This is the parable.
 This is the simple *peshat*.
 But this holy story
 is very precious and is supreme and different
 from all the stories of scripture.

כי כולם מספרים
 קורות העולם השפל החומרי
 ועניינים מוחשיים,
 אשר כל אדם חזו בהם,
 עין אנוש יביט,
 ואזן מלים תבחן,
 וכל בשר ישימו וישכילו יחדו,
 על כן השיר הזה המדבר מקורות הנפש האלית
 וענייני הנשמה הרוחנית,
 בעלותה וברדתה
 בשכנה בגויה ובצאתה,
 יחוסה עם העולם הרוחני
 ועניינה עם כחות הגויה,
 שכולם הם עניינים נעלמים נפלאים ונסתרים,
 כולם משגי השכל לא מושכי החושים,
 כי הנפש ועצמותה לא תראה בעין בשר
 ולא ישיגה חוש ומוחש
 ולכן ילאה גם בעל הלשון
 לספר קורותיה במאמרים פשוטים,
 כי לא נמצאה בלשון שמות ומלות ופעלים
 אשר יורו בעצם על עניינים רוחניים
 ועל מושגים השכליים,
 כי השמות שמהם נבנה הלשון
 כולם לקחו מן המוחשיים,
 וכולם הונחו
 על ענייני העולם החומרי לבד.
 לכן בעת ירצה בעל הלשון
 לספר דבר מן הרוחניים
 אין בלשונו מלה שיורה עליהם
 בעצם וראשונה,
 וכי ימשש את כל כליו
 לא ימצא אומר ודברים
 אשר בהם יחזה מחשבותיו,
 ועל כן יאלצנו ההכרח להלביש דבריו
 בשמות ופעלים מושאליים
 המונחים בעצם על ענייני העולם השפל
 הנתונים תחת חוקי התנועה
 הזמן והמקום וכדומה.
 וכן היה מוכרח ברצותו לספר דברי השיר הלו
 שמדבר מן הרוחניים,
 להשאיל שמות ומלות משלים ודמויים
 ולבושים מן העולם המוחש,
 לצייר את הנשמה הרוחנית
 ותשוקתה אל הדוד הנעלם
 בצויר עלמה
 מתרפקת על דודה,
 את הדוד הקדוש המשגיח באהבתו
 על נפש חסידיו,
 בצויר רועה במדבר
 חושק אילת אהבים וכדומה,
 ככל דברי השיר,
 כי אין אומר ואין דברים בלשון,
 אשר ידבר בהם האדם וחי
 בעודו מתהלך בגויה
 על דברים רוחניים:

As all the stories of scripture
 tell about the lowly material world,
 and perceivable issues,
 which have been seen by any person
 a human eye can look at them,
 an ear can examine its words,
 and all humans can together understand.
 This song speaks about the source of the divine soul,
 and matters of the spiritual soul,
 as she ascends and descends,
 dowering in the body and exiting it,
 its relationship with the spiritual world,
 and its dealings with the forces of the body.
 All these issues are mysterious, wondrous and concealed.
 All are concepts of the mind, not of the senses.
 The soul and its essence cannot be seen by a human eye,
 and no sense can grasp her.
 Any master of language will tire
 to tell the story in a simple way,
 since there are no names, nouns and verbs in language
 which signify the essence of the spiritual matters
 and the mental concepts.
 The names from which language is structured
 are all taken from the senses,
 and all have been based
 solely on the matters of the material world.
 Hence, when a master of language
 wants to tell about spiritual matters
 he cannot find in his language a word that signifies them
 in essence and directly.
 Even if he looks through all his tools
 he will not find words and discourses
 where his thoughts can be experienced.
 He will therefore be forced to dress his words
 with borrowed names and verbs
 which are based on matters of the lowly world,
 and are given under the laws of movement,
 time, space, etc.
 So he would have, in order to tell this song,
 which deals with spiritual matters,
 to borrow names and words, parables and similes
 and garments from the sensual world
 in order to describe the spiritual soul
 and its yearning to the concealed beloved
 as in the story of a young maiden
 who's in love with her beloved
 the holy beloved, who watches in his love
 over the souls of his pious,
 in a story of a shepherd in the desert
 who desires a loveable [woman] etc.
 the way this song tells.
 There is no word or way in language
 which a person can speak and remain alive
 as long as he walks in a body
 of things spiritual.

על פי הדברים והאמת האלה
 נטיתי מדרך המפרשים כולמו,
 כי כפי דרכם פשט השיר
 הוא שיר ידידות
 בין דוד ורעיה,
 Hence, according to these things and these truths,
 I have shifted from the paths of all the commentators
 who have explained the simple meaning of the song
 as a song of friendship
 between a beloved and the Ra'ayah.

רק תוכו רצוף אהבה,
 וכוח בין ה' עם סגולתו וכדומה.
 Only it's innermost is paved with love,
 a contention between HaShem and his beloved nation, etc.

וכפי דרכם
 תוכו קדש וקליפתו חול,
 והוא נמשל ככהן גדול
 ולובש בגדים צואים,
 וכמלאך ה' הבוער באש מתוך הסנה,
 וגם זאת כי התוך והנמשל
 כפי דרכם
 בא דרך דרוש או רמז
 רחוק מגבול הפשט
 רב הדרך ביניהם,
 עד שאם ישאל איש מה הפשט הפשוט
 לא נמצא מענה
 רק אם נאמר שהוא שיר ידידות,
 לא כן כפי הדרך אשר סללתי,
 הפשט קודש.
 והלבוש טהור.
 כי פשט השיר הוא דברי ויכוח
 בין הנפש ובין האלוה דודי:
 ההיא הלבוש החיצון,
 קדוש הוא וטהור,
 והוא לא זולתו הוא הפשט הפשוט,
 כי גדר הפשט ותנאיו
 הוא:
 שישכימו ענייניו
 עם מחבר הספר ועם קורותיו.
 שיכיל מליצת הספור
 כפי חוקי הלשון בלא דוחק,
 שישכים עם כל הספור
 ועם המשך המאמר מראש עד סוף.
 (ד) שיקחו הקדמותיו מן השכל הפשוט
 לא ממקומות רחוקים,
 שאז ינקב בשם דרוש או רמז.
 ובזה תבחן כי הפירוש
 הנקרא בפנים בשם מליצה
 שומר ארבעה תנאים אלה,
 כי הוא מסכים עם קורות שלמה
 מצד נשמתו שיצאה חמשה פעמים ומגויותו
 ודבקה בחי העולמים דודה,
 (ב) שהוא רצוף בפשט הכתובים
 בלא זרות ובלא דוחק,
 שהוא משתרע על כלל הספר והמשך מאמריו
 מראש ועד סוף בדרך אחד,
 (ד) שהקדמותיו לא יובאו ממרחק
 לא מדרוש וסוד ומחקר
 רק טבועות בשכל עצמו כפי הפשוט,
 ובזה הלוחי את חרפת מצרים
 מעל הכתובים האלה,
 באמרום כי הוא דרך חול.
 והנה לא הבינו
 עצת ה' וחכמתו
 כי רעה נגד פניהם:

According to their path
 its interior is holy and its outer shell is secular
 resembling a high priest
 wearing soiled garments,
 or as an angel of HaShem burning in the fire from the bush
 All this since the interior and the meaning of the parable
 according to their path
 comes through a *derush* or an allegory
 distant from the border of the *peshat*,
 a far way between them.
 If a person asks: what is the simple *peshat*,
 he will not find an answer,
 other than this is a song of friendship.
 The path I have paved is different.
 The *peshat* is holy,
 and the garment is pure.
 The *peshat* of the song is an exchange
 between the soul and God it's beloved.
 She is the outer garment,
 holy and pure.
 This, and none else, is the simple *peshat*.
 The reason for that is
 the definition of *peshat* and its conditions:
 a) that its issues will agree
 with the author of the book and his history;
 b) that it will include the allegory of the story
 according to the laws of language without difficulties;
 c) that it agrees with all the story
 and its resolution, from beginning to end;
 d) that its premises will be based on simple thought,
 not from distant places,
 as in that case it should be called *derush* or allegory [hint].
 You can now examine the commentary
 that is called inside "The Spiritual Interpretation"
 meets these four conditions:
 a) it corresponds to the history of Solomon
 whose soul left his body five times
 and adhered to the Life of all Worlds, her beloved.
 b) it is continuous in the *peshat* of the text
 without difficulties;
 c) It expands over the entire book and its resolution
 from beginning to end in one way.
 d) It's premises are not brought from a distance,
 neither from a *derush*, secret or research;
 They are embedded in the mind itself in a simple way.
 Doing so, I have removed the disgrace of Egypt
 from these writings,
 that were claimed by them to be secular.
 They did not understand
 the advice of HaShem and his wisdom
 because evil was in front of them.

כתר לי זעיר ואחוך
 כי עוד לאלוה מלין.
 כי אחרי אשר גמרנו אומר
 כי הפירוש הנקרא מליצה
 הוא הלבוש,
 והוא המשל אל הסודות הצפונים
 I have a small crown [and my understanding limited]
 as God still has [more] words.
 After we have decided
 that the commentary called "The Spiritual Interpretation"
 is the garment,
 and the parable to the concealed secrets

בתעלומות השיר.
 תבקש לדעת מה הנמשל,
 ומה התעלומות האלה הנשגבות.
 אומר אליך,
 לך נא קרא דברי רשב"י
 בקדשו בזהר ובתקונים
 ודברי המקובלים והרמב"ן בראשה,
 כי פירוש דברי השיר
 על וכוח הרעיה העליונה
 צדק מלכותא קדישא
 עם תפארת ישראל דודה
 אלהי חסדה יתברך.
 היא הכלה הלולה הרמה
 והנשאה המשוררת.
 היא השושנה הנושאת חמש עלים תקיפים
 חמשה שירים האלה בקדש.
 אם אמנם קטן אנכי ודל
 מלדבר בנשגבות כאלה,
 לא אחזל לרשום בזה ראשי דברים
 במשל וברמז כפי קוצר יד השגתי
 ומיעוט ידיעתי:

in the mysteries of this song.
 If you ask to know the meaning of the parable
 and these supreme mysteries,
 I will respond:
 Please go and read the words of Rabbi Shimon
 in his holiness in the Zohar and the Tikkunim
 and the words of the Kabbalists, headed by the Ramban.
 The meaning of [the words of] this song
 on the exchange between the supreme Ra'ayah
 Tzedek, [justice], the holy kingship,
 with the Glory of Israel, her beloved,
 the God of her mercy, May He Be Blessed.
 She is the high and celebrated bride,
 the elevated poetess.
 She is the rose who carries five strong leaves,
 these five songs in holiness.
 Even though I am [too] small and [too] poor
 from speaking these supreme [words],
 I will not stop from writing here the main issues
 in allegory and hint, as short as my grasping goes,
 as little as my knowledge is.

נודע כי בת שבע
 היא אם שלמה,
 ודוד ירית מלכותא קדישא,
 והיה רגל רביעי במרכבה.
 ויעש דוד שם.
 ושלמה ישב על כסא ה' למלך.
 ותרב חכמת שלמה,
 ולבשה עטרת תפארת,
 נתמלא הים והלבנה
 וקיימה סיהרא באשלמותא
 (וכמו שנאמר בזהר ויחי דף רמ"ח ע"ב
 ודף רמ"ט ע"ב וכמה מקומות).
 וידוע שהענף נכלל בשורש
 וכל מה שקרה אל הענף
 קרה אל השורש,
 וכמו שנפש שלמה היתה תחלה
 שתולה בנוה
 דבקה באלהים חיים
 בחיי עד ונעימות נצח,
 ואחר כך ירדה ממעונה
 נכלאה בגוף
 ותלבש גולם וגויה.
 כן שרשה הנעלה המולכת באצילות,
 היתה תחלה דבוקה עם דודה פנים בפנים,
 ואור הלבנה כאור החמה
 ואחר כך ירדה משרשה
 אל עולם הפירוד,
 שהיא לנגדה ביחוס גוף וכלים ולבושים,
 והוא גלות השכינה כנודע:

ואבאר מעט.
 הנה הנפש הגם שהיא אחת בעצמותה,
 ובכל זאת ראינו כי פעולותיה
 באמצאות כלי הגויה
 יתחלקו לשלשה חלוקות,
 פעולותיה השכליות באמצעות המוח והגלגולת,
 פעולותיה החיוניות על ידי הכלים האמצעים
 מן הצוואר עד החזה
 ושרשם היא בלב.

Let me explain a little.
 Behold, the soul, even though she is one in essence,
 still we have seen that her action
 through the vessel of the body
 is be divided into three [types]:
 a) her mindful actions through the mind and the skull;
 b) her vital actions by the middle vessels
 from the neck to the breast,
 and its root is in the heart;

<p>(ג) פעולותיה הטבעיות על ידי הכלים התחתונים של הגויה מן החוזה ולמטה, והגם שהנפש היא אחת, בכל זאת יתראו ממנה פעולות אלה הנבדלות לפי הכלים שעל ידם תפעול, כי כל פעולה וכל מעשה תקדים לעלות במחשבה ואז תפעול באמצעות כלי המחשבה, ושם תתגלה בכח החכמה והבינה והדעת. ואחר ההסכמה במחשבה יתעורר הכח המתעורר במדות, ואז תתגלה על ידי כלי הלב במדות לחסד או לנקמה או לרחמים או ליתר המדות. ואחר כך תוציא הפעולה לידי מעשה, ואז תתגלה בכח הטבעיים המניעים להתנענע ולהשלים הפעולה:</p> <p>וכאשר הנפש היא חפשית בפעולותיה. יצויר בכל פעולה שני קצוות ואמצעי ביניהם, למשל בכח המדות, גאוה ושפל רוח, וביניהם ענוה. פזרנות וכליות וביניהם נדיבות. חסד ורוגז וביניהם רחמים. וכן בפעולות, שתפעול כפי התעוררות המדות לטוב או לרע או ממוצע בין טוב ורע. וכן במחשבה, חכמה בינה ודעת, ותכלית כל הפעולות באה מצד מדת המלכות והממשלה אשר בנפש, שבה תנהיג את הגוף, כי הממשלה הזאת תשתרע מראשית המחשבה עד סוף המעשה. בכח הזה תתנענע במחשבה ובמדות ובמעשה. היא ראשית המחשבה והיא אחרית המעשה. נמצא יש בנפש האדם כפי התגלותה בהנהגת הגויה עשר מדות. שלשה טורים בנפש השכליית. ושלושה בחיונית. ולשלושה בצומחת. וכח המלכות והממשלה אשר בנפש היא העומדת בראש ובסוף. אולם ידוע כי הנפש כפי מה שהייתה במקורה הנשגב לא יצויר בה כל אלה. כי אז היתה שכל מופשט מחומר. אשר לא לבד שלא יצויר אצלה שום פעולה, ושם התפעלות מן המדות שהם בכח המתעורר, כי גם מה שהייתה חיה ומשכלת גם בשרשה,</p>	<p>c) Its natural actions by the lower vessels of the body, from the breast downward. Even though the soul is one, nevertheless, all these actions that are manifested by her, these actions differ by the vessels through which she acts, since each act and deed will first be conceived in thought. Then she acts with the vessels of thought, where the powers of wisdom, understanding and understanding of the heart are revealed. Following the agreement in thought, the arousing power is aroused in the characteristics, and then the vessels of the heart are revealed, in the measures of kindness of revenge or compassion or any other quality. She will then materialize the thought, revealing the natural forces which move and drive, in order to complete the act.</p> <p>When the soul is free in her actions there is in each act two poles and a middle between them. For example, in the power of qualities, haughty and low-spirited and between them modesty. Extravagance and misery and between them generosity. Kindness and anger and between them compassion. Same in the action that she enacts, according to the arousal of the qualities, for good or evil, or a middle point between good and evil. Same in thought, wisdom, understanding and understanding of the heart. The objective of all actions comes from the measure of <i>Malchut</i> (kingship) and the government in the soul, with which she leads the body. This governance spreads out from the beginning of thought to the end of the deed. With this power she will move in thought, measures and action. She is the beginning of thought, and she is the end of action. We find that there is in the soul of a person, the way it reveals itself in conducting the body ten measures. Three columns in the mindful soul. Three in the vital [soul]. And three in the vegetative/growing [soul]. The power of kingship and sovereignty in the soul stands at the beginning and at the end. It is known that the soul, the way she was in her sublime origin, cannot be described to have any of these. She was a mind free from matter. No action can be described about her, There are the arousals from the measures which are in the arousing power. The way she was when she was alive and mindful in her root,</p>
--	---

אינה כדמות החיים וההשכלה בגויה.
 כי שם השכילה השכלה פתאומית,
 כשכל הנפרד הבלתי נתלה בזמן ובמקום.
 ואין לזה שום יחוס עם
 כח החכמה והבינה
 ודעת
 המתגלים ממנה
 באמצעות כלי הגויה
 שהיא השכלה הדרגית,
 אשר ישיגה משיגי החומר
 הנתלה בזמן ובמקום
 בסבות ומסובבים וכדומה.
 אם כן יפלא איך יצויר שהנפש הזאת
 הנפרדת מחומר
 ימצאו בה הכחות והמדות האלה
 אשר יתגלו בה אחרי התערבה בחומר
 ונקשרה עמו:

is not the same as the image of life and mindfulness in the body.
 There, her knowing was an immediate enlightenment as a separate mind independent of time and place.
 It has no relation to
 the power of wisdom, understanding and understanding of the heart,
 which are revealed from her through the vessel of the body,
 which is a graduated knowing, graspable with the grasping of matter,
 which [in turn] is dependent on time and space on reasons and causes, etc.
 It is therefore wondrous how, in this soul, which is separate from matter, these powers and measures exist, which are revealed after she engages with matter and attaches herself to it.

על זה אמרו המקובלים
 כי בעת שתנענע הנפש ממחצבה
 להקשר בחומר,
 תתלבש בלבוש דק
 תתהלך בצלם ובדיוקנא.
 כדמות החומר
 (כמו שנאמר בזוהר ויחי דף רל"ג ע"ב
 כל אינון נשמתין וכ'
 כולו קיימי קמי,
 דקודשא בריך הוא
 עד לא נחתין לעלמא
 בההיא דיוקנא ממש
 דאתחזין לבתר בעלמא ההיא
 חזו דגופא דבני נשא ...
 וכן הלאה בפרשת שמות דף י"א ודף י"ג ע"ב)
 כוונו במליצתם
 כי אז יולד בה הכח,
 לפעול בעת שתתחבר פה החומר,
 במדות ובדרכים האלה הנגבלים
 כפי כח כלי החומר שעל ידיו תפעול.
 והיא הלבוש הדק
 שיתגלו בה הכחות האלה בכח,
 עד שבהקשרה בגויה
 יצאו אל הפועל.
 ולפי זה גם בעת התנענע הנפש
 לרדת ממקורה אל הגויה
 נולד לה מלבוש רוחני
 שעל ידיה התראו בה עשר מדות אלה
 הנזכרות בכח
 ובדרך רוחני,
 והם היו שורש שיצאו אחר כך
 על יד כלי הגויה
 מכח אל הפועל:

Upon this the Kabbalists have said,
 that when the soul moves away from her origin to attach itself to matter,
 when she garbs herself in a thin garment,
 to walk in an image and likeness,
 the way matter is.
 (As it says in Zohar VaYehi I:238b
 "all those souls etc.
 they all exist before me,
 the Holy Blessed On
 until they descend to the world
 in the same actual likeness,
 that they are later seen in that world
 in the image of the bodies of human beings..."
 More in Zohar Shemot 11, 13b).
 They [the Kabbalists] meant in their comments
 that then a force is generated in her
 which acts when she connects with matter.
 In these measures and ways she is limited
 by the power of the vessel of matter by which she acts.
 She is the thin garment,
 where these powers reveal themselves in potentiality
 but when she attaches herself to the body,
 they are actualized.
 According to this, when the soul moves
 to descend from her origin to the body,
 a spiritual garment is born in her
 through which these ten measures are manifest.
 These are registered in potential
 and in a spiritual way.
 They were the root which was later realized
 by the vessels of the body
 from potentiality to actuality.

ומבשרי אחזה אלוה
 כי אמרו חז"ל
 (במדבר רבה פרק י"ט ובמדרש קהלת)
 גדול כחן של נביאים
 שמדמים דמות גבורה של מעלה
 לצורת אדם,
 ובראשית רבה (פרק כ"ז)
 שמדמין צורה

"And from my flesh I will envision God"
 Our sages have said
 (Midrash Midbar Raba 19 and Midrah Kohelet)
 Great is the power of the prophets
 who envision the image of strength above
 to the image of man,
 In [Midrash] Bereshit Raba (27)
 they make the resemblance

ליצרה, between [image] form and its creator.
 רצו בזה כי אנחנו לא נוכל להשיג את ה' They mean by that that we cannot reach HaShem
 מצד עצמותו from the aspect of His essence,
 רק מצד הנהגתו את העולמות, but only from the aspect of his conduct of the worlds,
 והמציאות בכלל מסודר ונערך Reality in general is ordered and set
 כתבנית קומת אדם, in the shape and measure of man,
 כי האדם הוא עולם קטן, as man is a small world,
 וכולל בתוכו כל הכחות הנמצאים בכל העולמות and includes in it are all forces that exist in all the worlds.
 (כמו שנאמר בזהר בכמה מקומות (As it is said in the Zohar in several places.
 ועיין בעץ חיים שער עיגולים ויושר And see Etz Hayim, Sha'ar Eegulim VaYosher
 ושער הצלם פרק א' and Sha'ar HaTzelem, Chapter 1
 וכן במורה נבוכים חלק א' פרק ע"ב) and in *Guide to the Perplexed* I:72).
 ועצמותו יתברך שמו His essence, May He Be Blessed,
 מתפשט וממלא את כולם expands and fills all [the worlds],
 כדמיון הנשמה המתפשטת ומסתתרת the way the soul expands and hides itself
 בגוף האדם. in the human body.
 וכבר דברנו מזה במקום אחר בפרטות. We have already spoken about it in detail elsewhere.
 והנה ציור האדם הגדול The representation of the Great Man
 ויחוסו אל האדם and his relations to man,
 שהוא העולם הקטן who is a small world
 מתחיל מן עולמות הנפרדים. starts from the separate worlds.
 שהם יצורו כעין לבוש וגויה They are represented as garments and body,
 והם עולם הכסא they are the world of the throne,
 ועולם החיות the world of the angeles (*chayot*)
 ועולם האופנים and the world of the wheels.
 וה' בס בקדש, HaShem is in them in holiness,
 ושכינתו תתלבש בה and his *shekhina* [dwelling] is grabbed by them
 ותתגלה בכל אחד revealing in each of them
 כפי כח אותו העולם. according to the power of that world.
 בעולם הכסא In the world of the throne,
 תתגלה כדמיון הנשמה it is revealed as resemblance to the soul,
 המתגלה במוח which is revealed in the brain,
 ששם כח החכמה והבינה the location of wisdom, understanding and
 והדעת. understanding-of-the-heart.
 (אימא מקנא בכרסיא) (*Emma* nests in the throne)
 בעולם החיות תתגלה In the world of the angeles it is revealed
 כדמיון המתעורר בלב as resemblance which is awakened in the heart,
 ששם שורש המדות. the location of the root of the qualities [characteristics].
 (זעיר מקנן ביצירה) (*Ze'eir* nests in Formation).
 ובעולם האופנים In the world of wheels
 תתגלה כדמיון הנפש it is revealed as the resemblance of the soul
 המתראה בכבד, which manifests in the liver,
 ששם פעולת הטבע where the action of nature
 וגמר הפעולה והעשייה. and the end of action and deed.
 ושכינת עוזו תפעול בכל עולם The dwelling of his might acts in the entire world
 כפי כלי העולם וכחו according to the vessel of the world and its power,
 כדמיון הנפש בכלי הגויה. as resemblance of the soul in the vessels of the body.
 אולם אחר כי בעצמות האין סוף However, in the essence of *ayin sof*
 לא יצויר שום מחשבה ומדה ופעולה. no thought, measure or thought can be represented.
 בהכרח כי בעת This is necessary since at the time [of creation]
 עלה ברצונו הפשוט His simple will decreed
 להוציא את העולמות ולהנהיגם, to issue the worlds and to conduct them,
 האציל מכבודו אצילות קדוש. He emanated from his glory holy emanation *atzilut*.
 שבו יהיו כל הכחות האלה מצויים בכח There all the powers exist in potential.
 והוא יהיה שורש It becomes the root
 לכל המדות שיתגלו אחר זה for all measures that will later be revealed
 בכלי כל עולם ועולם לפי ענינו. in the vessels of each world, according to its issues.
 וזה ממש כמו שהנפש This is actually like the soul
 בעת תנוע לרדת ממחצבה אל הגויה when she moves to descend from her origin to the body
 תתלבש בלבוש רוחני she dresses a spiritual garment
 שבו מצוירים המדות where the measures are represented,

שבהם תפעול בגויה בכח.
 והם עשר מדות כנוכר לעיל.
 כן כביכול האציל עולם הספירות,
 הם יהיו השורש לכל המדות
 שבהם הנהיג.
 וימלא במ שלשה טורים,
 טור האחד כנגד המחשבה.
 טור השני כנגד המדות,
 וטור השלישי כנגד הפעולות.
 וכבר אמרנו
 כי בכל אחד
 תצויר ההנהגה בג' דרכים
 שני הקצות וקו האמצע.
 וכן מצא בטור האחד
 חכמה ובינה ודעת.
 בטור השני חסד גבורה ורחמים.
 בטור השלישי
 נצח הוד יסוד.
 ואחר שתכלית המעשה הוא
 שיתגלה כבוד מלכותו
 וממשלתו בכל העולם.
 והיא סוף מעשה במחשבה תחלה,
 נמצא שמדת מלכות
 היא האחרונה במעשה
 והיא כתר עליון ברצון הקדום.
 בסוד אני ראשון ואני אחרון.
 והם עשרה לבושין
 אשר ה' מלך גאות לבש
 שעל ידי הלבושים האלה
 שנתעטף מזין הדרו
 ניתן מקום ליגלו כחותיו והנהגתו.
 (וכמו שנאמר בבראשית רבה פרק ב'
 נתעטף הקדוש ברוך הוא כשלמה
 והבהיק זיו הדרו
 מסוף העולם ועד סופו).
 אולם גילוי כל כמדות
 היה כדי להנהיג ולמשול על כל המעשים
 בכח מדת המלכות
 שעל ידה ובאמצעותה
 ינהיג את כל העולמות:

והנה כמו שהנפש יש בה הבדל
 בין העת שהיתה במחצבה
 דבוקה בשרשה,
 שאז היתה שכל מופשט מחומר
 ומשכלת בכח שאין לו סוף.
 ופעולותיה הרוחנים מתפשטים לבלי תכלית.
 וגם בעת שהתנענע לרדת אל החומר,
 או בעת תתפשט ממנו,
 שאז כבר לבשה לבוש הדק
 בדיוקנא דהאי עלמא,
 שהיא ההכנה לפעול
 כפי מדת החומר וכליו.
 בכל זאת
 כל עוד לא נכלאה בגויה
 אין מעצור בעד רוחניותה.
 ואין כלי וגבול הדובר בעדה.
 לא כן בעת באה בין הבשרים
 שאז ידיה אסורות
 וכוחותיה כלואות,
 ולא תוכל להתפשט

and with whom she will act upon the body in potential.
 These are the ten measures, as mentioned above.
 Hence, so to speak, He emanated the world of the *sephirot*
 which are the root of all measures
 with which He will conduct [the world].
 He filled with them three columns:
 one column represents thought;
 a second column represents measures;
 and a third column represents actions.
 We have already said
 that in each of them
 conduct will be represented in three ways:
 two extremes and a middle.
 Hence He found in one column
 wisdom, understanding and understanding-of-the-heart.
 In the second column, mercy, judgement and compassion.
 In the third column
 eternity [triumph], splendor and foundation.
 Since the objective of creation is
 to reveal the glory of His kingship
 and his governance of the entire world,
 this is "the end of the deed is the thought first."
 We find that the measure of Kingship *malchut*
 is the last to be created.
 It is the supreme crown in His ancient will.
 In the secret of "I am first and I am last."
 They are ten garments
 that HaShem word in glory [Psalm 92]
 By these garments
 which were wrapped with the splendor of his glory,
 a place was given to reveal his powers and conduct.
 (As it is said in the Midrash Beresht Raba, Chapter 2
 The Holy Blessed One wrapped Himself as a garment
 and enlightened the splendor of his glory
 from one end of the world to the other end).
 But the revelation of all the measures
 was to conduct and govern all the actions
 with the power of the measure of Kingship *malchut*
 with which and through which
 He conducts all the worlds.

Behold, the same way the soul is different
 between the time she was in her origin
 attached to her root,
 where she was a mind stripped of all matter,
 enlightened in a power that has no end.
 Her spiritual actions expanded with no objective.
 Even when she moves to descend to matter,
 or when she disrobes from it,
 then she had already worn the thin garment
 in the likeness of this world,
 which is a preparation to act
 according to the measure of matter and its vessels.
 Nevertheless,
 as long as she has not been locked in the body
 there is no stop to her spirituality.
 There is no vessel or limit speaking on her behalf.
 It is different, however, when she comes among the flesh,
 then her hands are shackled
 and her powers locked.
 She cannot expand

רק כפי שיכיל כח השכלי
 והלבוש שהיא פועלת על ידי
 וגם בזה יש מדרגות שונות.
 כי פעולת ההשכלה שתפעול
 על ידי כלי המוח
 היא קרובה יותר אל הרוחנית,
 ובו צופה כרגע מסוּף העולם ועד סופו.
 ומשכיל בעליונים ובתחתונים
 ומשיג השגות רוחניות מופשטות מחומר.
 כי הכלי הזאת זכה עדיין
 ודמה כזכוכית זך
 שבו תביט בעד החלון
 אל העולם הרוחני
 ואל השרשים שמשם לוקחה.
 מה שאין כן הפעלות המדות,
 שעל ידי כלי הלב התגשמה יותר
 והיא יורדת יותר אל העולם הגשמי.
 ובכל זאת עדיין יושקף בו ענין נפשי
 כי בו פועלת בבחירה,
 מתעוררת אל הטוב ואל הרע,
 ואל ההפכים בשוה.
 ובידה פלס ומאזני משקל
 וכח נפשי לעשות כרצונה.
 לא כן פעולה
 על ידי כלי הנפש הטבעיית.
 הם מוגבלים על ידי חוקי הטבע.
 לא תוכל לעשות קטנה או גדולה
 רק כפי כח הטבע.
 וכעץ השדה וצמח האדמה
 שנפשו הצומחת היא כח טבעי לבד.
 עד ששם לא ניכר כחה הרוחני כלל.
 כי גבר החומר והטבע על ענין הנפש.
 רק בעת תסיר את בדי אלמונותה
 ותלבש את בגדי המחמודות.
 והא בעת שתתפשט מן הגויה.
 וזה יהי בעת נח עליה הרוח ממרום
 שאז יתבטלו כחות הגויה,
 או בעת הגויעה
 שאז תשוב הפש אל בית אביה,
 אז תשוב לפעול בכח רוחני
 בלא גבול ומעצור
 ועטרת האלהית בראשה:

except according to the capacity of the mental faculty,
 and the garment she acts with.
 In that too there are different levels
 since the act of enlightenment that she acts
 by the vessels of the mind,
 is closer to spirituality,
 which she views from one end of the world to the other.
 It is enlightened in the upper and lower [worlds]
 and grasps spiritual perceptions free of matter.
 This vessel is very pure,
 resembling pure [and clear] glass
 She can observe through the window
 and see the spiritual world,
 and the roots from where she was taken.
 The case is different with the measures,
 which, by the vessel of the heart, are more material,
 descending even further to the material world.
 Nevertheless, the soul issue is still reflected in her,
 as when she acts by choice.
 She is aroused to good and evil
 and to extremes with equanimity.
 In her hands there's a level and a balance
 and the soul power to do her will.
 The case is still different in action
 [performed] by the natural soul vessels.
 They are limited by the laws of nature.
 She cannot do even a small or big [action]
 except according to the laws of nature.
 Like the tree of the field and the plant of the earth,
 whose vegetative soul is a natural force only,
 to the extent that the spiritual force is not apparent at all.
 Matter and nature have overridden the soul issue.
 Only when she removes the garment of her widowhood
 and wear the precious [lovely] garment,
 that is, when she disrobes from the body.
 That happens when the spirit from above rests upon her.
 Then the forces of the body are annulled.
 Alternatively, at the time of dying,
 when she returns to her father's home.
 Then she returns to act with a spiritual force
 without limit or hindrance,
 the crown of God on her head.

כן הדבר בענין השכינה
 שהיא מדת מלכות המנהגת,
 שבעת תוכרח לירדו
 ולהנהיג על ידי כלים ולבושים,
 בעת תתלבש בכסא
 או בחיות או באופנים,
 אז היא גולה ממקומה,
 ולא תכל להנהיג
 כפי כח אלהותה
 בכח שאין לו סוף,
 כי הנהגתה מצומצמת
 כפי כח הכלים והעולמות
 שעל ידיה תפעול ותשגיח.
 ובזה יש מדרגות רבות
 כפי כח העולם וכפי כליו
 אם הם זכים או עכורים.
 עד שבעת תרד מאד
 להנהיג כפי כח האופנים,
 The same case with the *Shekhina*, the holy dwelling,
 which is the measure of *Malchut*, the conducting measure.
 When she is forced to descend
 and conduct [the world] by vessels and garments,
 when she garbs herself with the throne,
 or angeles or wheels,
 then she is exiled from her place.
 She cannot then conduct [the world]
 according to her divine power,
 with a limitless unbounded power [*ayen sof*],
 since her conduct is constricted
 according to the power of the vessels and worlds,
 through which she acts and supervises.
 In this there are many levels,
 each world according to its vessels,
 whether they are pure or muddled.
 When she descends much
 to conduct by the power of the wheels,

אז הכל מסור בידי הטבע,
 כי לא תוכל להנהיג אז
 רק כפי סבוב האופנים והמערכת.
 אמנם בעת תעלה מן העולמות הנפרדים
 אל האצילות,
 שהוא כמשל הנפש המתפשטת מן הגויה
 ותלבש בגדי תפארתה
 להדבק עם דודה העליון פנים בפנים,
 אז חילים תגבר
 כפי כחה האלהי
 להריק שפע ותוספת ברכה עד בלי די:

ואמרו האלהיים
 כי בעת האצילות
 היו חמה ולבנה משמשים בכתר אחד.
 וביום הרביעי
 שקטרגה הלבנה נתמעט אורה.
 ואז ירדה בסוד נקודה אחת
 לבריאה.
 ותיכף חזרה למקומה.
 עד אשר בחטא אדם הראשון
 ירדה שנית.
 רצו במליצתם.
 כי הכוונה היתה שתהיה ההשגחה וההנהגה
 כפי כח האלהי המשפיע
 באור שאין לו סוף.
 רק אחר שהשם יתברך תקן כל העולמות
 באופן שכל הכחות והעולמות
 וסדרי המרכבה
 בנינם ותקונם והריסתם חס ושלום
 יהיה נמשך לפי מעשה האדם.
 (אשר הוא כלול מכל הכחות
 הנמצאים בכל העולמות)
 וכמו שנאמר במדרש
 מהו אהיה אשר אהיה
 כשם שאתה העמי כך אני עמך וכו'
 מהו ה' צלך כצלך וכו'
 והזוהר הקדוש בכמה מקומות.
 ואחר שביום הד' נתלו המאורות
 שאז נתקן סדרי המערכת
 ושליטת הטבע.
 ויש אפשרות שאם אחר כך
 לא יהיו התחתונים זכאים
 תהיה ההנהגה מצומצמת כפי הטבע לבד.
 שזה לא יהיה בעוד שמלכות שמים
 עומדת ברום עולם
 ומנהגת בדך ההשגחי הנסיי
 שאז תבוטל הנהגת המערכת.
 לכך ברגע זו נתמעט הירח
 וירדה ממקומה,
 לתת הויה לתליית המאורות
 וממשלתם
 שאז הירח העליונה לא תגיה אורה.
 אבל תיכף חזרה למקומה,
 כי אז לא היה אדם בארץ,
 והיה ההנהגה כפי כח המלכות והאלהות,
 עד שחטא אדם הראשון
 וסלק ההשגחה
 והוכרח להתלבש במכסה
 ולמעט אור הנהגתה
 דרך חלונות ולבושים ומסכים.

then all is handed over to nature.
 She cannot conduct then,
 but according to the turning of the wheels and the system.
 Even though when she ascends from the separate worlds
 to Nearness *atzilut*,
 which is like the soul disrobing from the body
 and wearing the garment of her glory,
 to attach herself with her supreme lover, face to face.
 Then her powers become stronger
 according to her divine power,
 to flow bounty and boundless additions of blessings.

The divine [sages] have said
 that at the time of Nearness *atzilut*
 the sun and moon were serving under one crown.
 On the fourth day [of creation],
 the moon complained, and her light was lessened.
 Then she descended in the secret of one point
 to *Beri'ah*, Creation.
 She then immediately returned to her place.
 However, at the sin of Adam,
 she descended again.
 The [sages'] teaching says
 that the intention was that providence and conduct
 would be according to the flowing divine power
 in boundless [*ayen sof*] light.
 Only after the Holy Blessed One repaired all the worlds,
 in a way that all the powers and worlds
 and orders of the chariot,
 their construction, repair and destruction, Heaven Forbid,
 will all be dependent upon the action of man,
 (who himself includes all the powers
 that exist in all the worlds).
 As it is said in the Midrash:
 What does the verse "I shall be what I shall be" mean?
 [Answer:] The way you are with me, so I will be with you.
 What does the verse "HaShem is your shadow" mean?
 The Holy Zohar in several places.
 After the luminaries were hung on the Fourth Day
 the order of the system was set
 [as was] the governance of nature.
 The option exists that if later on
 the lower ones will not merit
 conduct will be constricted to nature alone.
 This is not the case when the kingdom of heaven
 rules [lit. stands at the height of the world]
 and conducts in a way of providence and miracle.
 Then the conduct of the system is annulled.
 Hence, at this moment, the moon was lessened
 and descended from her place,
 to give existence to the hanging of the luminaries
 and to their rule.
 Then the upper moon "will not emit light."
 She immediately returned to her place.
 Then, there was no human beings on earth,
 and conduct was according to the divine *Malchut* kingship.
 When Adam sinned
 and caused providence to leave,
 providence was then forced to cover itself with a mask,
 to lessen the light of her conduct
 [and tunnel it] through windows, garments and screens.

והנה מעת שחטא אדם הראשון והלאה.
ירדה המלכות לעולמות שלמטה
להנהיג כפי כח העולמות
וכליהם,
והשכינה גלתה ממקומה.
והיתה דומה כנפש האסורה בגויה
ופועלת בכליו
שזה הכל בחטא התחתונים
(עיין עץ חיים שער מיעוט הירח
פרק ב'
ובשער הקליפות פרק ג')
וידוע שמלכות דאצילות
הוא שורש נשמת כלל ישראל יחד
ונקראת כנסת ישראל,
ובעת יתקנו ישראל מעשיהם
ויתחברו בשכינה,
אז תעלה מלכות ה' למקומה
אל האלהות
ותדמה כנפש המתפשטת מן הגויה,
ותלבש מלכות
ותדבק בדודה העליון.

Since the time Adam sinned
Malchut descended to the worlds below
to conduct them by the power of the worlds
and their vessels,
and the *shekhina* was exiled from her place.
She resembled a soul locked in the body
and acting in its vessels.
All this happened because of the sin of the lower ones
(See [the Arizl] *Etz Chayim, Sha'ar Mi'ut Hayare'ach*
Chapter 2,
and in *Sha'ar Hakliput*, Chapter 3).
It is known that the *Malchut* of *Atzilut*
is the root of the soul of the one comprehensive Israel,
called The Congregation of Israel (*Knesset Israel*).
When Israel repair their deeds
and attach themselves to the *Shekhina*,
then the kingship of HaShem returns to its place,
to divinity,
and resembles a soul disrobed from the body,
wearing [the garment of] kingship,
attaching herself to the supreme lover.

ובזה תראה כי כל מה שספר בשיר השירים
מחמשה פעמים שיצאה נפש שלמה
מן הכלא והגויה בעת הרוח
ותדבק בדודה ובשרשה העליון,
הכל משל ומליצה על עתים
שיצאה גם מלכות שלמה
העומדת ברום עולם
והנפש אשר באצילות
מן הגויה שהיא לבושה
וכלי העולמות התחתונים,
אל האלהות והאצילות.
וזה יתפרש בשתי פנים,
אם בפרט,
כי כאשר שורש נפשו למעלה,
כי הוא תקן מדה זאת
בימיו כנודע,
וכשם שנפשו שרה השיר הזה למטה
כן התעלה גם שורש נפשו למעלה,
על עלותה בעתים האלה
(וכמו שנאמר בזהר פרשת נח דף ס' ע"ב
כנסת ישראל לא אתערית תיאובתא
לגבי קודשא בריך הוא
אלא ברוחא דצדיקיא דעאלין בגוה,
וכן שם דף ס"ז על לה' הארץ
ודף רמ"ד ע"ב ובכמה מקומות),
וכן יתפרש בדרך כלל,
על ימות עולם
מני שים אדם על ארץ
עד אחרית הימים,
שאחר החלוקה נמצא
שהתעלתה השכינה
וגבר מלכות שמים
בחמשה עתים. והם:

In this you see, that all that the Song of Songs tells
is derived from the five times the soul of Solomon
exited from jail and the body at the time of spirit,
and attached herself to her lover in the supreme root.
It is a parable about the times
that the *Malchut* kingship of Solomon
ruled [stood at the height of the worlds].
The soul which is in *Atzilut*
exited the body, which is her garment,
and the vessels of her lower worlds,
to divinity and *Atzilut*.
This can be explained in two ways:
either as an individual detail,
as when the root of his soul is above,
he [Solomon] had repaired this measure
in his days, as is known.
The way his soul sang this song below,
so did the root of his soul ascend upward,
upon her ascent at these times.
(As it said in Zohar, Parashat Noah, page 60b:
The Congregation of Israel does not arouse itself
to the Holy Blessed One,
but with the spirit of the righteous who ascend in her.
Also, *ibid*, page 67 on "Upon HaShem and the earth"
and page 248b in several places).
Another way to explain is as a general rule,
upon the the days of eternity
from the time a human being was put on earth
until the end of days.
After the division, it was found
that the *Shekhina* ascended
and the kingship of heaven rules
at five times, as following:

א) אחר שגלתה שכינה ממקומה
בגלות מצרים,
התעלתה ביציאת ממצרים
ובמתן תורה ובאהל מועד
כנודע.

A) After the *Shekhina* was exiled from her place,
during the exile of Egypt,
she then ascended in the exodus from Egypt,
at the Giving of Torah and in the Tent of Gathering,
as is known.

ועל העת הזאת הושר השיר הראשון,
 שאחר שספרה הרעיה הקדושה
 שהיא שחורה כאהלי קדר
 והיא נוטרה את הכרמים,
 ופנתה את עצמה מבנות ירושלים
 שהם היכלין דלמטה
 לשאל מדודה
 איכה ירעה ואיה ירביץ,
 (כמו שנאמר בזוהר בראשית דף כ')
 התחיל מענין הגאולה מן
 לסוסתי ברכבי פרעה.
 וספר התעלתה ביציאת מצרים
 בנסים ונפלאות
 ובמתן תורה
 וברצונו עליה אחר חטא העגל.
 ובבנין המשכן,
 שרמו למטה ולמעלה,
 כמו שנאמר אף ערשנו רעננה.
 ככתוב ומבואר בזוהר ומדרשים.
 עד שחזרה השכינה למטה
 בחטא דור המדבר
 והיא משבעת בנות ירושלים.
 אשר תשוב לשכון בתוכם
 בל ישביתו את האהבה:

Upon this period the First Song is sang.
 After the holy Ra'ayah told
 that she was black as the tents of Kedar,
 and she has been safeguarding the vineyards,
 she excused herself from the daughters of Jerusalem,
 who are the chambers below,
 to ask her beloved
 where he shepherds and where he stays
 (as is said in Zohar, Parashat Bereshit page 20).
 He starts the story of redemption with
 "To my mare in the chariot of Pharaoh."
 [The song] tells of her ascent in the exodus from Egypt
 with miracles and wonders,
 and in the Giving of Torah,
 and His will upon her after the sin of the [Golden] Calf.
 And about the building of the tabernacle
 which was hinted to below and above,
 as it is said: "even our bed is fresh."
 As written and explained in the Zohar and the Midrashim.
 Until the *Shekhina* returned downward
 at the sin of the Desert Generation.
 She adjures the daughters of Jerusalem
 that she will return to dwell amongst them,
 that they should not cause love to cease.

(ב) אחרי נאספו העדרים
 ובאו לארץ ישראל,
 גללו את האבן מעל פי הבאר,
 ונתקה
 ארץ העליונה ארץ החיים
 לחבר משפט וצדק.
 ואז קול דודה הנה זה בא
 מדלג על ההרים הררי עד.
 קרא לרעיתי כי הסתיו עבר
 הנצנים נראו בארץ.
 וזה נמשך כל ימי שילה ונוב וגבעון,
 אבל אז שכנה שכינת ארעי
 כי חטאו ונמסרו ביד אויביהם
 כפעם בפעם.
 והיונה בחגוי הסלע ובסתר המדרגה.
 והדוד שב כפעם בפעם
 על הררי בתר:

B) After the flock has been gathered,
 and came to the Land of Israel,
 the stone covering the well was rolled off,
 and the Land of Israel was established
 as the supreme land, the land of the living,
 to join judgement and justice.
 Then the voice of her beloved "behold it comes,"
 hopping on the mountains, the eternal mountains.
 He called his beloved because the Fall has gone
 and the buds have been seen in the land.
 This lasted all the days of Shiloh, Nov and Givon.
 Then the *Shekhina* dwelled temporarily
 because they sinned, and so were given to their enemies,
 time after time.
 The dove in the rock, in the hiding place,
 and the beloved returned time after time
 to the mountains of *Bater* [separation].

(ג) בימי שלמה
 שאז קיימא סיהרא באשלמותא,
 ואז נבנה המקדש התחתון והעליון,
 והדוד התחבר עם הרעיה
 חבור קבוע על ימי מקדש ראשון
 בימי מלכי בית דוד הצדיקים,
 ועל זה בא השיר הג'
 שאז היה שכינת קבע
 ומדבר מענין האפריון של שלמה
 ומענין הקרבנות
 וקביעות השכינה.
 ככתוב בזוהר ומד'
 במקומות רבות:

C) At the days of Solomon,
 when the moon existed in completion,
 the lower and upper temples were built.
 The beloved bonded with the Ra'ayah
 a permanent bond throughout the time of the First Temple,
 at the time of the righteous Kings of the House of David,
 This is the story of the third song
 describing the permanent dwelling.
 It talks about Solomon's canopy
 and about the offerings,
 and the permanency of the *Shekhina*
 as is written in the Zohar and the Midrashim
 in many places.

(ד) בימי בית שני,
 שאז אחרי דבקה לעפר נפשה
 בגלות בבל,
 כבר היתה ישנה,

D) In the days of the Second Temple,
 the soul was 'stuck to the dirt of the ground'
 in the exile of Babylon.
 She had already been sleeping,

ולבה ער
ודודה דופק.
והיא לא רצתה לקום מעפר.
ולאט שרתה שכנה במקומה
בימי בית שני כנודע
(וכמו שנאמר בזהר שמות דף ט' ע"ב)
כי לא היתה גאולה שלמה
ועל זה הוסד השיר הרביעי:

but her heart was awakened,
and her beloved was knocking.
She did not want to get up from the dirt.
Slowly, *Shekhina* rested in her place,
at the time of the Second Temple, as is known
(as is said in Zohar Parashat Shemot page 9b).
This was not a complete redemption.
This is the foundation of the fourth song.

ה) בימי הגאולה האמיתי
שאז תהיה אור הלבנה כאור החמה
ואשת חיל עטרת בעלה,
ואז תתנער ירושלים מעפר,
ותשכון במרום עוזה
ועל זה הושר השיר החמישי.
ויען בעת ההיא תקום כנסת ישראל
וסוכת דוד ולא תוסיף לנפול עוד,
ידומה עלותה אל דודה והפרדה
מן עולם המלבושים,
כנפש הנפרדת מן הגוף
בעת מועד לכל חי,
והעולמות יכספו להתחבר עמה
וזה הויכוח בין הנפש ובין הבנות,
ויען אז תעלה עד ראש המדרגות
גם רוח ונפש של עולמות שלמטה
יתעלו בקדש,
והוא הנרמז בשיר האלף.
כי אז יזדככו כל העולמות
אף כליהם וחיצוניותיהם.
כי יעברו הקליפות
ורוח הטמאה כליל יחלוף.
ודרכים האלה נמצאים סלולים לכל דורך
על מפתן בית הזהר ומכילותיו,
וכן במדרשים ואגדות.
רק כי המדרש יציין למטה
ענין כנסת ישראל וקורתיה,
והזהר ירמוז למעלה ענין
כנסת ישראל
העומדת לראש פנה,
ושניהם אחד כידוע.

E) The days of the true redemption
when the light of the moon will be like the light of the sun,
and the woman of valor—the crown of her husband.
Then, Jerusalem will shake off the dust,
and will reside in the heights of her power.
This is the content of the Fifth Song.
At that time the Congregation of Israel will rise
and the Tent of David will no longer fall.
Then her ascent to her beloved and her separation
from the world of garments will be resembled
to the soul separating from the body
at the 'time awaiting all living' [death].
The worlds will yearn to bond with her.
This is the exchange between the soul and the daughters.
Then she will ascend to the head of the levels.
Both spirit and soul of the worlds below
will ascend in holiness.
This is hinted at in the Song of the Thousands [*Alef*].
Then all the worlds will be purified
even their vessels and their exteriors.
The shells [husks] will vanish from earth,
and the spirit of impurity will completely disappear.
These paths have been found to be paved for all who step
on the threshold of the House of Zohar and its treatises,
as well as in the Midrashim and legends [*agadah*].
The Midrash will only indicate below
the issue of the Congregation of Israel and its history,
But the Zohar hints at issues above
the issue of the Congregation of Israel,
which stands as the cornerstone [of construction],
and both are one, as is known.

והנה לא באתי רק להראותך דרך כלל,
את הצפון תחת המכסה,
באופן שדברי החכם
עליו השלום
נאמרו משל תוך משל
ומשל תוך משל
כגונז מרגלית יקרה
תוך תפוח זהב
ועליו משכיות כסף,
ועליו בגד תכלת,
ועליו יכסה בעור עב.

Behold, I have not come but to show you the general path,
that which is concealed under a cover,
in a way that the words of the wise
[King Solomon] May He Rest in Peace,
were said as a parable inside a parable,
and a parable inside a parable,
as one who conceals an expensive gem
in an golden apple,
covered by silver coverings,
and on it a light-blue garment,
and on it a cover of thick leather.

ופרטי הדברים הלא הם כמוסים עמדי,
וכל חכם לב יבינם,
ונבון
תחבולות יקנה.
ואם אשמתי כי לא נאלמתי,
ודברתי בלשוני וקרע לי חלוני,
נגד השמש והירח,
ודודאי לא נתנו ריח,

The details are concealed with me.
every wise at heart will understand them.
[Every] person who understands
will acquire cunning.
If I am at fault for not keeping silent,
and I have spoken in my tongue and torn my window
against the sun and moon,
my mandrakes have not given out scent,

והנם כאבק פורח,	they are like flying dust.
אל ה' אקרא ואל אדוני,	I call HaShem, My Master,
יעביר על עוני,	to forgive my transgression,
יעשה עמי לטובה אות,	and to grant me goodness as a sign,
ויראני מתורתו נפלאות,	and show me wonders from His Torah,
מה אהבתי תורתך,	How much I love Your Torah
עשה עמי כחסדך,	Do with me in kindness
ואל תשגני ממצותיך,	and do not remove me from your commandments
ולא תסתיר ממני מצותיך	and do not hide your commandments from me,
אמן סלה:	Amen <i>Selah</i> [forever].

Something Out of Nothing

- FR Female Jacob – Israela
Stay out of my sacred garden
Destructive anger, pouring down on the roses
 Pitting the petals
Impeding the symmetry
- Bombarding matter
Pulling, yanking
At my soul –
Foul.
Drawn to “shalom”
Desirous to smell the aroma
Congenital
Safe
- GK I sit here, thinking where did I come from?
Where will I go to –
Human breath
In breath Out breath No breath Silence.
I sit, I eat, I sleep, I work.
Amazing cells.
Spinning endlessly around in my body
DNA, RNA, x chromosome, y chromosome
Jews getting along
Jews fighting?
Israel – Iran
Reform, Conservative, Orthodox
We are one.
When will we find this out?
- MF The rose looks in the mirror
And sees reflection
The mirror reflects within the roses
Resonating light
Neither world exists.
There is no understanding.
Yet the light of the rose makes
The mirror full
The rose reflects in the mirror
Manifesting its twin.
Two lights: One is something
The other is nothing.
Does either world exist, is one
More true than the other
Something, nothing, nothing, something
Where am I now?
How will I know?
- DB Paper where there are no trees,
Sand without a rock,
Water where there is no sea,
Shoes without their socks.
You make something out of nothing –
A smile for no reason, a leap
Into the void. You make a fire
Inside the rusty barrels
Of the coldest night
And turn them on your lathe
Of sparks, becoming stars.

How am I to fathom this
incomprehensibility?
You make something
Out of nothing every
Millisecond, and I can't grasp it at all.

ML Since we are easily committed to things, I feel the greater miracle of this statement is nothing out of something we focus on. Man becomes attached to things of his life, for they become thoughts in his mind where attachments originate. The quality of attachment can never reach the depth (nothingness) of commitment, for in commitment there is surrender, a selfless bonding that makes you one. In essence we cannot be attached to G-d, that is duality. Commitment swallows individuality which creates oneness.

BR Something from nothing
Is the thought of creation
And in his thought created all the
Somethings of this world – the world of us.
How can this be?
How can all the light, all the love, all the scents,
And most of all desire...come from nothing?
This is the secret – the sod.
All that we do and all that we think and all
That we create comes from this nothingness?
To choose right, to choose wrong – what a master design.
The nothingness is...the nothingness will be...
The nothingness was..is...everything.

RS There is a difference between 0 zero, a number and nothing. There is a computer character called Null or Nil which represents nothing in a more distinct way than nothing represents no-thing. Is *Ayin* nothingness, emptiness, no-thing-ness or is it no-grasp-ness, that which is other than knowing. Praying to that which cannot be known and will never be known since it is un-knowable, but the heart knows that *ayin* exists, that everything started from no-thing that cannot be grasped, and it is there that the hearts wants to go, shedding itself, shedding it-self, shedding self, dissolving ego, so that that which is not and cannot be known, comes in, dwells in place of that self that is and is known, but it actually is all reversed.

What Is My Offering

10/18/06

MF Within me there forms hardening elements
Of mystic sparks moving outward
The essence of my being reaches all directions
Then pulls back, retaining a bit of what it touches.
The quickening of the elements creates form
With shape and surface and central core
Now there is something to be seen,
To be experienced if only I chose to
Believe it is there, if only I can expose it.
My offering creates itself every moment
That I awaken to the moment, to be present.

D Bent head, bent knees
Tears of wonder, tears of joy, tears of love,
Heart aching with longing, nay broken
Soul lost, your ruling.
“Daniel, Daniel” hee-nay-nee..!

ML I have this prayer that comes to me without thinking about it.
In times when I feel a divine desperateness, I say Dear G-d, take my heart.
Where my heart goes, my consciousness immediately follows. That is

(heart, consciousness = life) take my life. From that state of Being sharing my heart is sharing my deepest connection to G-d – my purest expression of my heart...truly a gift.

DW Listening to G-d without fear, barriers how can I be useful. G-d gives a gift To me, what I do with it is my gift back to G-d...being in the moment/present, Allowing the creative flow to move through me – using my difficult times, And the things people say to me to push through the lesson.

BR That which I give is given with kavannah.
As intention is the true free will that I have today and every day.
If I could ever see that my decision had already been decided, what would remain is intention.
And when I do not give I restrict.
I restrict also with intention.
What beauty there is in this G-dly design.

DB What Can I Offer?

If I could give you anything
From the river that hides beneath
My garden,
It would be a stone so precious
Even the sun would be jealous.
It would speak all languages
And spark the fires of Gilead.
It would tumble of its own accord
From the cave to the river's mouth.
But I can't give you anything
Except these infinitesimal words,
Tiny guttural utterances
That live only
To reach your holy ears.

© 2006 Dinah Berland. All rights reserved.

RS Please take my anger as my offering today
to burn it all to ashes on your alter
Say, I command you not to be angry at all
and I'll remember your commandments
and keep them, love them,
in all my hearts,
burnt to ashes
I want you so much to love my offering today.

Where Am I Now

10/25/06

DB Now here I am, living between the words
In the space above the flame, where flashes of joy
mix with voices from the past – a flash of teeth,
the wolf in the woods, a flash of cloth,
the hem of your coat, a hand held out in the dark
to guide me through the door. Here I am,
unknown to myself
but not to you, who sees – unknown
but not to you, who watches from the ceiling,
a flash of knowing between words
in the space above the flame.

- MF Where I am now is where I will be
 The future holds nothing I really can see
 The past is my present, the future my past
 I understand time cannot really last
 Where I am going and what I will do
 Is not up to me and not up to you.
 The structure is falling, the form falls apart
 And sooner or later we come to the start
 The real source is here, the true source is now
 If only this truth we were to allow
 Then all would be clear, everything near
 And never a moment would we live in fear.
- DA I am thinking about the split I am in now. There is the need for silence and not trying to understand
 anything anymore and when I do, it pressures me...
 But when I hear what people have thought before, it makes me more close to myself.
 I wish there was a way of holding this together but I have not found it yet.
 A part of me has let go of the information I am reliving and needs something beyond words and
 another part understands the information the way I want to understand it – not the way it is given.
- DR To be ... To not be
 If I am where I think.
 Thoughts are modifications – movements.
 Sometimes I must be many places at once.
 Sometimes I must be nowhere.
 I am fluctuation.
 What influences.
- RS Walking back and forth at the
 entrance of your palace
 afraid to come in
 longing to come in
 Please let me in
 and even if you invited me in,
 as you do at every moment,
 would I still walk back and forth
 at the entrance of your palace
 longing to be in
 afraid to be in
 Please ask me in
 And even if I come in, as
 You so want me to, would I
 really be in with you, as I
 sometimes am, as I sometimes is
 as I sometimes are.
- BR I am craving to know why
 But I am concealed from the knowing
 I'm craving to know more
 But I'm blocked from the answers.
 Four phases, four worlds, 4 x 4 x 4 x 4.
 I'm in the 4 which is the one.
 The science is breathtaking
 What could be more breathtaking..?
 That He and His Name is one.
- DW I free fall in my thoughts, they race,
 I try to catch them to still my mind.
 Where am I?
 I catch my thoughts, they have relevance

to my decisions, to my path, sometimes they clutter
my way. I'm in the middle of a whirlwind
I am at peace and converse with
You G-d, you bring me joy, you bring me inspiration,
I burst with delight, I chant, I sing, I
praise, I see you everywhere.

GK The happiest person is the one who thinks the most interesting thoughts – a book my father gave me written in 1929. Rabbi Nachman says – Mitzvah Gedula..le yot b' simcha. It is a great mitzvah to live in joy always. I am in Dinah's house, calm in the midst of a chaotic world. Happy...more creative work. Bereshit – New beginnings..54 this Friday. I think I am healthier when I eat healthy – like before class – who is rich? He who is happy with his lot in life. I think I am closer to G-d because I pray with more joy. I think therefore I am. I think I am improving in several aspects – organization – friendships – enjoy life. I think I have to slow down. I have too much work. I think I like this class. I have a great teacher who makes me think about life. I am happier when I am in nature – Ojai – Yosemite – Kern River – Israel. But can also choose to be right here..am I now – If I choose to be.

There Is A Creator

11/1/06

DJS Who said so? How do you know?
I do not know who said so,
I just know it is so.
What reason can you give for it being so?
After all there is a reason for sun, for moon, for stars
even for seasons.
There are reasons for day and night, for sadness
and delight.
There are even reasons for reason.
I need reasons, so why is it so?
I do not know,
I just need it be so.

A The world of the divine
Forces of nature.
Fundamental dimensions of the soul.
To understand the factors
The way of Torah, the structure of things.
Spiritual action converge
And connect the essence of the soul.
Time and space of spiritual Holiness.

GK $E = mc^2$. $2cm = E$
Chocolate
Love
Knowing what you don't know
The Big Bang
Black Holes
The world beyond.
Light
The great light
The Torah
The pause between notes
Black on white
Humming birds sips the honey
Flower of our souls
The Creator did it all.

DB A chalice of seashells,
a whisper of swans sip milk

from a pond of water
Who made the swan, the pond,
the breath? Who made
the arch of cloud above
the mountain? Who made
the necklaces of foam,
nerve endings and beaded branches
below the rhapsodic desert sands
if not a Creator
who sings through darkness?

FR Evolving – reality
Forces – formed, forming, transforming

Torah/prophecy
Creator's voice

Temple – now ephemeral
Dust to elevation

Unbreakable thread
To the soul
Creator's light.

Ego fortress walls
No matter...
Warring tensions of Malchut
No matter...

Evolving
Hiding and seeking
Connecting – connected –
Knowing.

BR Yesh Me Ein
Something from nothing
This is the thought of creation.
And just as we can never know
How something can come from nothing
We can never know the Essence –
For this we do not speak.
But the awe, the beauty
The light from above – this is a
Feast for the soul.
The complex design or the simple design
See how the 'curtain' creates space
Empty space
The narrow pipe, the line
The only line that carries the light through.

ML There is a creator and I use that connection to set the standard of complete
Surrender. When I surrender the creator with a small c turns into or is perceived as a Creator with a
large C. Actually the Creator doesn't change, that is always Ultimate, but as I step out of the way – or
surrender, that Ultimate Reality fills up the emptiness that my ego so righteously possessed. When it
comes to the Creator, surrender becomes a gift. That is when nothingness becomes precious and
silence become an Ultimate love song.

MF I shall not want no shall I need
All is created, nothing lacking...
Were I only to see with open eyes
Were I only to feel with open heart

Were I only to know with open mind
And so, my prayer to the Creator is...
Create in me the clarity to see
Create in me the strength to feel
Create in me the ability to know
That you are here
I need not fear
And tomorrow I shall awaken.

DR There is I
 There is I am.
 There is I am that.
 There is
 There is not
 There is all
 There is Creator
 There is created
 There is neither as separate
 There is as One
 There is apparent distinction
 There is no distinction
 There is only Creator
 There is this idea that I have
 No idea what I am talking about
 Really, no idea at all.

RS There is a creator
 they laugh,
 the world had always existed,
 since the big bang,
 singularity,
 and if not it's billions of years old,
 we know,
 we have research,
 we can explain how it all works,
 ha, ha,
 we are we are we are,
 setters of our own destiny,
 gods of our own making,
 dreams come true,
 if you only believe,
 no God will tell me what to do,
 or think,
 or be,
 God is asleep,
 God is dead,
 God is gone,
 our father has deserted us,
 pays no child support,
 so we'll run the show ourselves
 with the wisdom the Ha has given us,
 or perhaps She has granted us,
 the world as a piece of art
 bears the image of its maker,
 expects us to believe
 what we can't see,
 told by the rabbis,
 the priests,
 the mullas,
 invented to empower them over us,
 drilling truths to make us admire them,

oh rung under our feet,
pulled, pulled, pulled,
shame on you,
believe in nothingness,
old wives' tales,
fairy tales,
say you have faith
to convince yourself
that it's not senseless,
yes,
it's all senseless,
but how can it be senseless
if it is.

Eve's Faith

11/29/06

MF Eve's Faith
That she not resist
And all would be
In the manner it should

Eve's fate
Was that all would shift
And everything see
Whether bad or good

Adam's fate
a) was to grind life's grist
b) was to pass through the mist
knowing pain and misery
Wherever he stood

Adam's faith
That in spite of Eve's tryst
He would stand and be free
Wherever he could

FS Serpent!
Oh you sexy...
Who sent you – why?
To truly make me a woman?
Human?
To cast me onto my own path
Supported, loved, discriminating

But did I know?
I stumbled onto a crooked path
A zigzag
What went wrong?
I didn't learn Torah?
Weren't women excluded anyway?
Lack of learning
Blind obedience –
To man?

Processing...processing
Did I remove my veil?
Or – was it removed?
Guidance
Messages

Struggling
For a straight path.

DB She thought she could believe
exactly what she heard
no matter who said it
because she had faith
that the voices were all one.
“Don’t eat.” “It’s sweet.”
“You’ll know.” “Take a bite.”
“Live now.” “Live forever.”
All were true for her.
She listened
because her faith was simple.
She listened because in her faith she knew
that she could know
which voice was hers
and which was the other.

GK Tree of knowledge – good and evil
She chose to take bite of the apple (macintosh)
She chose the tree of knowledge
By the sweat of your brow you shall eat bread.
The snake to Eve, (There is another way in the world)
Man could know his affairs
And supervise over them –
Doing good by the force of his
Good counsel and wisdom.
Eve liked this idea and acted in this manner.
Her faith was in the one above.
Picture this – signs
Garden of Eden – this way –
Jerusalem – Sefat –
Money –
--Pleasure
My job –
--Vacation
--Shabbat—
Here I am now.

BR Desire and faith
Faith and desire.
Above and below
Below and above.
The light from above coming down
To the vessel, to the receiver, only by its arousal.
The feminine arousal – Eve’s arousal.
Allows the light
The light of binah
The light of understanding
Understanding of the all,
Understanding of the simple
Understanding of the One.
The master designer –
The Holy One, Blessed is He.

RS Eve’s Faith
Ok, forget that you are a big Hollywood star on a hundred-million dollar set, just think of Eve, what was going on her mind, a young gorgeous snake saying: “check it out” giving her some action, some juice, some life, and then Adam and God who said don’t. Wonder why he said don’t, yes, the makeup

is bothering you, long day, paparazzi. What was on her mind, holding that apple, red, technicolor, classic conflict her heart goes one way, her mind the other. Remember exercises at Lee Strasberg, Streetcar Named Desire, trying to keep sanity, from falling off the cliff, why is this so difficult, you've done much more complex roles, let's take one more take, you know what, without thinking, simply straight, from the heart, without understanding, just like that.

Kallah

12/13/06

- DS My beloved
My choice
My unique and precious one
My, my, my
Beloved One
Chosen One
Unique One
Preciousness of this heart
Light of this soul.
- DB To what am I betrothed
on this high mountain
in this deep valley?
To the secret
that dwells here in this cave,
in this body of feathers
and fallen leaves, surrounded
by ferocious beasts.
To what am I betrothed?
To something that breathes through me,
as me, only larger, smaller
sweeter, better – much, much better
than I will ever be.
- GK Bride – the complete one
White
The holy One
Holiness
To carry
To merge – marriage
Completeness
Come my beloved
Sabbath queen
A peaceful moment of silence
In a world of chaos
One moment I see a father
Strolling his daughter in a small box.
He is happy
I say – can I have a ride too –
Sure, he smile.
In another moment I see 2 people
Attacking each other and
Four sheriff police cars surrounding a house
With yellow tape around the crime scene.
In another moment I see a hummingbird
Enjoy the sweet nectar of a sage plant
In another moment I get an e-mail to sign a
Person to kick out the --- ?
From the Jewish people
Where are you Hashem?
O come my beloved

Save the Jewish people
Where are you now.

A Divine Presence
Joy is a secret
Unify the holy
This connection of
Day and night
Work the afternoon prayer
Wonder about the world
Chanting and chanting and chanting
Love going out at night
Until the day lights
The morning blessings
Comforts us.
Divine Presence
Elevated our souls.

MF From the peak, I look out across the valley to the plains
How did I get here and why am I here
How did I get here and why am I here
What do I seek and how will I know
That what I see is real, that what is real will appear
Just like the moment I turn to greet my kallah
As if her presence had never been absent
For even one moment of my life

In that moment, my prayers are fully burned
Carried up to the heavens and the ashes fall all about me
Like the sacrifice of life, covering me with
Memories full of inspiration
And I realize once again that my life is a dream
From which I awaken only to fall back into again.

ML Kallah in time and space may seem to be the one you love, your bride..
A person you can completely love and cherish. I have not had that blessing
come into my life yet I still need to love and cherish. So I find myself slipping
out of time and space where my love and cherish actions opens my heart like
an embrace where I seem to embrace the Ultimate. I still live in time and space,
but Kallah seems as obvious as the loaf of bread we eat on Shabbos –
oh..that Challah.

FS Lebanon
Up where I – Kallah – am soaring
Radiant white light –
My costume
Ruffled with purification

Do I really have to come down from here?
Go back again to weeding my garden?
Burning the weeds?
Or face
A constant firestorm within.

BR Kallah & Katan.
Khatan says – Harei at, M'kudashet Li, B'taba' at zo k'dat, Moshe V'Yisrael.
Kallah says – Ani L'Dodi V'Dodi Li.

Now we climb the mountain, a high mountain
Step by step by step by step
For level to level to level to level

Our betrothal was....our wedding is....our union always
Was and will be.

RS Kallah
What happens when the bride turns Queen
from the promise of holiness
to the action of sovereignty
from Friday afternoon
to Shabbat fully-fledged
from unwed to wed
women to Woman
dream to ruler
Kallah - kaf lamed heh
to Malka - mem kaf lamed heh
Every queen was once a bride
Comes from bide
Come, oh bride,
Let's walk towards you
to receive the queen.

for the sun has tanned me;
 my mother's sons were incensed
 against me;
 they made me keeper of the vineyards,
 [but] my own vineyard I did not watch.

7 Tell me, you whom my soul loves,
 where do you graze your flock,
 where do you rest your flock at noon;
 why should I flit about
 around the flocks of your companions?

8 If you do not know,
 [you who are the] fairest of women,
 go forth in the footsteps of the sheep
 and pasture your kids
 near the dwellings of the shepherds.

9 To the steeds in the chariots of Pharaoh
 I have likened you, my beloved.

10 Your cheeks are comely
 with rows of gems,
 your neck with [pearl] necklaces;

11 Circlets of gold we will make for you
 with spangles of silver.

12 While the king was at his table,
 my spikenard gave out its fragrance.

13 A bundle of myrrh is my beloved to me;
 between my breasts he shall lie.

14 A cluster of henna is my beloved to me
 in the vineyards of En-gedi.

15 Behold you are beautiful, my beloved,
 behold you are beautiful;
 your eyes are like doves.

16 You are handsome, my beloved,
 most handsome;
 indeed our bed is fresh.

17 The beams of our houses are cedars;
 our panels are cypresses.

Chapter 2

1 I am a rose of Sharon,
 a rose of the valleys.

2 As a rose among the thorns,
 so is my beloved among the daughters.

3 As an apple tree
 among the trees of the forest,
 so is my beloved among the sons;
 in its shade I delighted and sat,
 and its fruit was sweet to my palate.

4 He brought me to the banqueting house,
 and his banner is raised over me in love.

5 Sustain me with dainty cakes,
 refresh my bed with [the scent] of apples;
 for I am lovesick.

6 His left hand was under my head
 and his right would embrace me.

7 I bind you under oath,
 daughters of Jerusalem,

by the gazelles and the does of the field;
 that you do not cause hatred
 nor disturb this love
 while it still pleases.

8 The voice of my beloved!
 Behold he comes,
 leaping over the mountains,
 skipping over the hills.

9 My beloved resembles a gazelle
 or a young hart;
 behold, he stands behind our wall,
 observing through the windows
 peering through the lattices.

10 My beloved spoke and said to me,
 "Rise up, my beloved, my fair one,
 and go forth.

11 For behold, the winter is past,
 the rain is over, and gone.

12 The blossoms have appeared on the land,
 the time of singing has come,
 and the voice of the turtledove
 is heard in our land.

13 The fig tree has produced its green figs,
 and [on] the grapevines tender grapes
 give out their fragrance;
 arise my beloved, my fair one,
 and go forth.

14 My dove, in the clefts of the rock,
 in the concealment of the cliff,
 show me your countenance,
 let me hear your voice;
 for your voice is sweet
 and your countenance is comely.

15 Seize for us the foxes,
 little foxes that destroy vineyards;
 [for] our vineyards
 are with tender grapes."

16 My beloved is mine, and I am his
 who pastures among the roses.

17 Until the sun spreads
 and the shadows flee;
 you turned away, my beloved, and became
 like a gazelle or a young hart
 on [the] distant mountains.

Chapter 3

1 On my bed at night
 I sought him whom my soul loves;
 I sought him but did not find him.

2 I will rise now
 and roam through the city,
 in the marketplaces and in the streets;
 I will seek him whom my soul loves;

I sought him but did not find him.
 3 The watchmen found me,
 those who circle about the city;
 him whom my soul loves
 have you seen him?
 4 Scarcely had I departed from them
 when I found him whom my soul loves
 I grasped him
 and would not let him go
 Until I brought him to my mother's house
 and to the chamber
 of her who conceived me.
 5 I bind you under oath,
 daughters of Jerusalem,
 by the gazelles and the does of the field,
 that you do not cause hatred
 nor disturb this love
 while it still pleases.
 6 Who is this ascending from the wilderness
 with palmlike pillars of smoke
 in a cloud of myrrh and frankincense
 of all the powders of the perfume-seller?
 7 Behold the bed of Solomon;
 sixty mighty men are around it
 of the mighty men of Israel.
 8 All of them holding swords,
 skilled in battle;
 each with his sword at his side
 for fear of the nights.
 9 A canopy
 has King Solomon made
 of the wood of Lebanon.
 10 Its pillars he made of silver,
 its covering of gold,
 its curtain of purple wool,
 its interior bedecked with love
 from the daughters of Jerusalem.
 11 Go forth and gaze, daughters of Zion,
 upon King Solomon,
 upon the crown
 with which his mother adorned him
 on the day of his wedding
 and on the day his heart rejoiced.

Chapter 4

1 Behold, you are beautiful, my beloved;
 behold you are beautiful;
 your eyes are like doves,
 from within your kerchief
 your hair is like a flock of goats
 descending from Mount Gilead.
 2 Your teeth are like a counted flock
 which have come up from the washing,
 all of which are perfect,
 and none are blemished among them.
 3 Like a scarlet thread are your lips,

and your mouth is comely;
 like a slice of pomegranate
 are your cheeks
 from within your kerchief.
 4 Your neck is like the Tower of David,
 built as a model of beauty;
 a thousand shields are hung upon it,
 all the quivers of the mighty.
 5 Your two breasts are like two fawns,
 twins of the gazelle
 who pasture among the roses.
 6 Until the sun spreads
 and the shadows flee,
 I will go to Mount Mariah
 and to the hill of frankincense.
 7 You are completely beautiful, my beloved,
 and you are without blemish.
 8 With me [will you come]
 from Lebanon, O bride,
 with me from Lebanon will you come;
 you will look from the peak of Amana,
 from the peaks of Snir and Hermon,
 from the lions' dens,
 from the mountains of leopards.
 9 You captured my heart, my sister, O bride
 you captured my heart
 with but one of your eyes,
 with one necklace of your necklaces.
 10 How beautiful is your love,
 my sister, O bride,
 how superior is your love to wine
 and the fragrance of your oils
 to all perfumes.
 11 Your lips drip flowing honey, O bride;
 honey and milk are under your tongue,
 and the fragrance of your garments
 is like the fragrance of Lebanon.
 12 A locked garden is my sister, O bride,
 a locked up spring,
 a sealed fountain.
 13 Your arid fields
 are a pomegranate orchard
 with luscious fruits;
 henna with spikenard.
 14 Spikenard and saffron,
 calamus and cinnamon,
 with all the trees of frankincense,
 myrrh and aloes,
 with all the major spices.
 15 You are a garden spring,
 a well of living waters,
 and flowing streams from Lebanon.
 16 Awake, wind from the north,
 and come, wind from the south,
 blow upon my garden
 so that its fragrance may flow;
 let my beloved come to his garden

and eat its luscious fruit.

Chapter 5

- 1 I have come to my garden,
my sister, O bride;
I have gathered my myrrh with my spice.
I have eaten my sugarcane with my honey;
I have drunk my wine with my milk;
eat, friends;
drink and become intoxicated,
beloved ones.
- 2 I slept but my heart was awake—
a sound! My beloved knocks;
open for me, my sister, my love,
my dove, my perfection,
for my head is drenched [as thought]
with dew,
my sidelocks drip with the rains
of the night.
- 3 I have removed my robe;
how can I put it on?
I have washed my feet;
how can I soil them?
- 4 My beloved sent forth his hand
from the portal
and my [body] longed for him.
- 5 I arose to open for my beloved;
and my hands dripped myrrh,
and my fingers flowed with myrrh
from the handles of the lock.
- 6 I opened for my beloved,
but my beloved had vanished and gone,
my soul departed as he spoke;
I sought him but could not find him,
I called him but he would not answer.
- 7 The watchmen found me;
those who go about the city,
they struck me, they wounded me;
they stripped my ornament from me;
[even] the guards of the walls.
- 8 I bind you under oath,
daughters of Jerusalem;
when you find my beloved
what will you tell him?
That I am lovesick [for him].
- 9 With what does your beloved
excel another beloved,
most beautiful among women?
With what does your beloved
excel another beloved
that you bind us under oath?
- 10 My beloved is pure white and ruddy,
surrounded by myriads.
- 11 His head is [like] finest gold,
his locks [are curled], and
they are raven black.

- 12 His eyes are like doves
upon brooks of water,
bathed in milk,
well set in their fullness.
- 13 His cheeks are like a bed of spice
like towers of perfumes;
his lips are like roses,
dripping [with] flowing myrrh.
- 14 His hands are like rolls of gold
studded with precious gems;
his [body] sparkles like ivory
overlaid with sapphires.
- 15 His legs are pillars of marble
set in sockets of fine gold;
his appearance is like Lebanon,
chosen like the cedars.
- 16 [The words of] his palate are sweet,
and he is all delight;
that is my beloved,
and this is my friend,
O daughters of Jerusalem.

Chapter 6

- 1 Where has your beloved gone
O fairest among women?
Where has your beloved turned
that we may seek him with you?
- 2 My beloved has gone down to his garden
to the beds of spices,
to graze in the gardens
and to gather roses.
- 3 I am my beloved's
and my beloved is mine,
who grazes among the roses.
- 4 You are beautiful, my beloved, as Tirzah,
comely as Jerusalem,
awesome as the hosts [of angels].
- 5 Turn your eyes away from me
for they make me haughty;
your hair is like a flock of goats
descending from Mount Gilead.
- 6 Your teeth are like a counted flock
that have come up from the washing,
all of which are perfect,
and none are blemished among them.
- 7 Like a slice of pomegranate
are your cheeks
from within your kerchief.
- 8 They are sixty queens
and eighty concubines
and young maidens without number.
- 9 But she is unique, my dove,
my perfect one;
she is unique to her mother,
she is pure to her who begot her;
daughters saw her and acclaimed her,

- queens and concubines,
and they praised her.
- 10 Who is this that grazes down
like the [breaking] dawn,
beautiful as the moon,
bright as the sun,
awesome as the hosts [of angels]?
- 11 I went down to the garden of nuts
to see the moist plants of the valley,
to see whether the vine had blossomed,
if the pomegranates had sprouted.
- 12 I did not know
my soul set me
like chariots of a noble people.

Chapter 7

- 1 Turn back, turn back, perfect one,
turn back, turn back
that we may observe you;
what can you [offer] the perfect one
that equals the encirclement of the camps?
- 2 How fair were your feet in sandals,
O daughter of nobles;
the roundness of your flanks
are like jewels,
the work of a craftsman.
- 3 Your navel is like a round bowl
which lacks not for mixed wines;
your stomach is like a heap of wheat
hedged about with roses.
- 4 Your two breasts are like two fawns,
twins of the gazelle.
- 5 Your neck is like an ivory tower,
your eyes are like pools in Heshbon
at the gate of the populated city;
your face is like a tower of Lebanon,
looking out as far as Damascus.
- 6 That which is upon your head
is like Mount Carmel,
and the braid of your head
is like [royal] purple wool;
your king is bound in its tresses.
- 7 How beautiful and pleasant are you,
a love with delights.
- 8 Such is your stature
likened to a [stately] palm tree;
and your breasts are like clusters.
- 9 I said I will ascend the palm tree,
I will grasp its branches;
and now, let your breasts
remain like clusters of the vine
and the fragrance of your face
like apples.
- 10 And let your speech be like good wine;
it flows for my beloved in sincerity,
causing the lips of the sleepers to murmur.

- 11 I am my beloved's
and he longs for me.
- 12 Come, my beloved,
let us go out to the field,
let us lodge in the villages.
- 13 Let us rise early for the vineyards,
let us see if the vine has blossomed,
if the tender grapes have appeared,
if the pomegranates are in bloom;
there I will give my love to you.
- 14 The baskets emit fragrance,
and at our door are all luscious fruits,
both new and old;
my beloved, I have kept them for you.

Chapter 8

- 1 If only you were a brother to me
who had nursed at my mother's bosom;
when I would find you outside
I would kiss you
and no one would scorn me.
- 2 I would lead you, I would bring you
to my mother's house
that you should teach me;
I would give you spiced wine to drink
of the nectar of my pomegranate.
- 3 His left hand is under my head
and his right hand embraces me.
- 4 I bind you under oath,
daughters of Jerusalem,
why should you cause hatred
or disturb [this] love
while it still pleases?
- 5 Who is she that rises from the wilderness,
clinging to her beloved?
beneath the apple tree I aroused you;
there your mother had birth pains,
there she who bore you suffered.
- 6 Set me as a seal upon your heart,
as a seal upon your arm,
for love is as strong as death,
jealousy is as harsh as the grave;
its flashes are flashes of fire
from the flame of God.
- 7 Many waters cannot quench love,
and rivers cannot drown it;
if a man would give
all the wealth of his house for love,
they would surely scorn him.
- 8 We have a little sister
but she has no breasts;
what shall we do for our sister
on the day she is spoken for?
- 9 If she be a wall,
we will build upon her
a fortress of silver;

if she be a door,
we will enclose her
with panels of cedar.

- 10 I am a wall
and my bosom is like towers;
therefore, I am in his eyes
as one who found peace.
- 11 Solomon had a vineyard
in the Plain of Hamon
he gave over the vineyard to caretakers;
each of them brought for its fruit
a thousand pieces of silver.
- 12 My vineyard is before me;
the thousands are yours, Solomon,
and two hundred
are for those who guard its fruit.
- 13 You who sit in the gardens,
companions, listen to your voice;
let me hear it.
- 14 Flee, my beloved,
and be like a gazelle
or a young hart
upon the mountains of spices.

You who sit in the gardens,
companions, listen to your voice;
let me hear it.

Closing Prayer

Master of all the worlds!
May it be your will
Adonai, our God,
God of our forefathers,
that in the merit of the *Song of Songs*
that we have recited and studied
—which is the holiest of holy—
in the merit of its verses
and in the merit of its words
and in the merit of its letters
and in the merit of its vowel signs
and in the merit of its cantillation signs,
its [word and letter] combinations,
and its allusions and its secrets
—holy, pure, and awesome—
that emanate from it,
that this be a time of mercy,
a time of attentiveness,
a time of harkening,
[so] we may call to you
and you will answer us;
we shall entreat you
and may you grant our entreaty.
And may there rise up before you
the reciting and study
of the *Song of Songs*
as if we mastered

all of the wondrous and awesome secrets
that are sealed and concealed within it
with all of its ramifications.
And may we merit to [reach] the place
from which the lower souls,
spirits, and higher souls are hewn
and [consider it] as if we had accomplished
all that is our responsibility to attain,
whether in this incarnation
or whether in other incarnations.
And [may we merit] to be among those
who ascend to and merit
the World to Come
with other righteous and pious persons.
And fulfill all the desires
of our hearts for good
and be with our hearts
and the utterances of our mouths
when we are contemplative
and with our hands
when we are at our work
and send blessing, success and prosperity
in all of our undertakings.
And raise us up
from the dust of our wretchedness
and lift us from the refuse of our poverty
and return your Divine Presence
to your holy city [Jerusalem]
speedily in our days. *Amen.*

* * *

The opening and closing prayers are from Rabbi Eliezer Toledano, *Siddur Kol Sasson: The Orot Sephardic Shabbat Siddur* (New York: Orot, 2001). Copyright © 2001 Rabbi Eliezer Toledano.

The English translation of *Song of Songs* is from Rabbi Avrohom Davis and Rabbi Yaakov Y. H. Pupko, *The Metsudah Five Megillos/Rashi* (New York, Hoboken, N.J.: Metsudah Publications, 2001). Copyright © 2001 Rabbi Avrohom Davis and Rabbi Yaakov Y. H. Pupko.

Song of Songs

For learning purposes.
Not for distribution.

Opening Prayer

For the sake of unification
of the Holy One, blessed by He,
and His Divine Presence
—with reverence and love
and love and reverence—
to unify the Name of *Yod Ke*
with *Vav Ke*
in a perfect unity
in the name of all Israel,
we hereby come
to chant—in a pleasant voice—
the *Song of Songs*,
to rectify its source in a place on high.
May the pleasantness of Adonai, our God,
be upon us.
[O God,] establish our handiwork for us
—our handiwork establish.

Statement

My deepest desire is

or anything else You see fit for me.

Chapter 1

- 1 The song of songs, which is Solomon's
- 2 Let him kiss me
with the kisses of his mouth
for your love is dearer than wine.
- 3 Like the fragrance of good oils,
your name is like flowing oil,
therefore young maidens love you.
- 4 Draw me, we will run after you;

- the king has brought me into his chambers;
we will be glad and rejoice in you,
we recall your love more than wine;
they loved you sincerely.
- 5 I am black but comely,
daughters of Jerusalem,
like the tents of Kedar,
like the curtains of Solomon.
- 6 Do not look upon me [with contempt]
that I am so black,
for the sun has tanned me;
my mother's sons were incensed
against me;
they made me keeper of the vineyards,
[but] my own vineyard I did not watch.
- 7 Tell me, you whom my soul loves,
where do you graze your flock,
where do you rest your flock at noon;
why should I flit about
around the flocks of your companions?
- 8 If you do not know,
[you who are the] fairest of women,
go forth in the footsteps of the sheep
and pasture your kids
near the dwellings of the shepherds.
- 9 To the steeds in the chariots of Pharaoh
I have likened you, my beloved.
- 10 Your cheeks are comely
with rows of gems,
your neck with [pearl] necklaces;
- 11 Circlets of gold we will make for you
with spangles of silver.
- 12 While the king was at his table,
my spikenard gave out its fragrance.
- 13 A bundle of myrrh is my beloved to me;
between my breasts he shall lie.
- 14 A cluster of henna is my beloved to me
in the vineyards of En-gedi.
- 15 Behold you are beautiful, my beloved,
behold you are beautiful;
your eyes are like doves.
- 16 You are handsome, my beloved,

most handsome;
indeed our bed is fresh.
17 The beams of our houses are cedars;
our panels are cypresses.

Chapter 2

1 I am a rose of Sharon,
a rose of the valleys.
2 As a rose among the thorns,
so is my beloved among the daughters.
3 As an apple tree
among the trees of the forest,
so is my beloved among the sons;
in its shade I delighted and sat,
and its fruit was sweet to my palate.
4 He brought me to the banqueting house,
and his banner is raised over me in love.
5 Sustain me with dainty cakes,
refresh my bed with [the scent] of apples;
for I am lovesick.
6 His left hand was under my head
and his right would embrace me.
7 I bind you under oath,
daughters of Jerusalem,
by the gazelles and the does of the field;
that you do not cause hatred
nor disturb this love
while it still pleases.
8 The voice of my beloved!
Behold he comes,
leaping over the mountains,
skipping over the hills.
9 My beloved resembles a gazelle
or a young hart;
behold, he stands behind our wall,
observing through the windows
peering through the lattices.
10 My beloved spoke and said to me,
“Rise up, my beloved, my fair one,
and go forth.
11 For behold, the winter is past,
the rain is over, and gone.
12 The blossoms have appeared on the land,
the time of singing has come,
and the voice of the turtledove
is heard in our land.
13 The fig tree has produced its green figs,
and [on] the grapevines tender grapes
give out their fragrance;
arise my beloved, my fair one,
and go forth.
14 My dove, in the clefts of the rock,
in the concealment of the cliff,
show me your countenance,
let me hear your voice;
for your voice is sweet

and your countenance is comely.
15 Seize for us the foxes,
little foxes that destroy vineyards;
[for] our vineyards
are with tender grapes.”
16 My beloved is mine, and I am his
who pastures among the roses.
17 Until the sun spreads
and the shadows flee;
you turned away, my beloved, and became
like a gazelle or a young hart
on [the] distant mountains.

Chapter 3

1 On my bed at night
I sought him whom my soul loves;
I sought him but did not find him.
2 I will rise now
and roam through the city,
in the marketplaces and in the streets;
I will seek him whom my soul loves;
I sought him but did not find him.
3 The watchmen found me,
those who circle about the city;
him whom my soul loves
have you seen him?
4 Scarcely had I departed from them
when I found him whom my soul loves
I grasped him
and would not let him go
Until I brought him to my mother’s house
and to the chamber
of her who conceived me.
5 I bind you under oath,
daughters of Jerusalem,
by the gazelles and the does of the field,
that you do not cause hatred
nor disturb this love
while it still pleases.
6 Who is this ascending from the wilderness
with palmlike pillars of smoke
in a cloud of myrrh and frankincense
of all the powders of the perfume-seller?
7 Behold the bed of Solomon;
sixty mighty men are around it
of the mighty men of Israel.
8 All of them holding swords,
skilled in battle;
each with his sword at his side
for fear of the nights.
9 A canopy
has King Solomon made
of the wood of Lebanon.

- 10 Its pillars he made of silver,
its covering of gold,
its curtain of purple wool,
its interior bedecked with love
from the daughters of Jerusalem.
- 11 Go forth and gaze, daughters of Zion,
upon King Solomon,
upon the crown
with which his mother adorned him
on the day of his wedding
and on the day his heart rejoiced.

Chapter 4

- 1 Behold, you are beautiful, my beloved;
behold you are beautiful;
your eyes are like doves,
from within your kerchief
your hair is like a flock of goats
descending from Mount Gilead.
- 2 Your teeth are like a counted flock
which have come up from the washing,
all of which are perfect,
and none are blemished among them.
- 3 Like a scarlet thread are your lips,
and your mouth is comely;
like a slice of pomegranate
are your cheeks
from within your kerchief.
- 4 Your neck is like the Tower of David,
built as a model of beauty;
a thousand shields are hung upon it,
all the quivers of the mighty.
- 5 Your two breasts are like two fawns,
twins of the gazelle
who pasture among the roses.
- 6 Until the sun spreads
and the shadows flee,
I will go to Mount Mariah
and to the hill of frankincense.
- 7 You are completely beautiful, my beloved,
and you are without blemish.
- 8 With me [will you come]
from Lebanon, O bride,
with me from Lebanon will you come;
you will look from the peak of Amana,
from the peaks of Snir and Hermon,
from the lions' dens,
from the mountains of leopards.
- 9 You captured my heart, my sister, O bride
you captured my heart
with but one of your eyes,
with one necklace of your necklaces.
- 10 How beautiful is your love,
my sister, O bride,
how superior is your love to wine
and the fragrance of your oils

- to all perfumes.
- 11 Your lips drip flowing honey, O bride;
honey and milk are under your tongue,
and the fragrance of your garments
is like the fragrance of Lebanon.
- 12 A locked garden is my sister, O bride,
a locked up spring,
a sealed fountain.
- 13 Your arid fields
are a pomegranate orchard
with luscious fruits;
henna with spikenard.
- 14 Spikenard and saffron,
calamus and cinnamon,
with all the trees of frankincense,
myrrh and aloes,
with all the major spices.
- 15 You are a garden spring,
a well of living waters,
and flowing streams from Lebanon.
- 16 Awake, wind from the north,
and come, wind from the south,
blow upon my garden
so that its fragrance may flow;
let my beloved come to his garden
and eat its luscious fruit.

Chapter 5

- 1 I have come to my garden,
my sister, O bride;
I have gathered my myrrh with my spice.
I have eaten my sugarcane with my honey;
I have drunk my wine with my milk;
eat, friends;
drink and become intoxicated,
beloved ones.
- 2 I slept but my heart was awake—
a sound! My beloved knocks;
open for me, my sister, my love,
my dove, my perfection,
for my head is drenched [as thought]
with dew,
my sidelocks drip with the rains
of the night.
- 3 I have removed my robe;
how can I put it on?
I have washed my feet;
how can I soil them?
- 4 My beloved sent forth his hand
from the portal
and my [body] longed for him.
- 5 I arose to open for my beloved;
and my hands dripped myrrh,
and my fingers flowed with myrrh
from the handles of the lock.
- 6 I opened for my beloved,

but my beloved had vanished and gone,
 my soul departed as he spoke;
 I sought him but could not find him,
 I called him but he would not answer.

7 The watchmen found me;
 those who go about the city,
 they struck me, they wounded me;
 they stripped my ornament from me;
 [even] the guards of the walls.

8 I bind you under oath,
 daughters of Jerusalem;
 when you find my beloved
 what will you tell him?
 That I am lovesick [for him].

9 With what does your beloved
 excel another beloved,
 most beautiful among women?
 With what does your beloved
 excel another beloved
 that you bind us under oath?

10 My beloved is pure white and ruddy,
 surrounded by myriads.

11 His head is [like] finest gold,
 his locks [are curled], and
 they are raven black.

12 His eyes are like doves
 upon brooks of water,
 bathed in milk,
 well set in their fullness.

13 His cheeks are like a bed of spice
 like towers of perfumes;
 his lips are like roses,
 dripping [with] flowing myrrh.

14 His hands are like rolls of gold
 studded with precious gems;
 his [body] sparkles like ivory
 overlaid with sapphires.

15 His legs are pillars of marble
 set in sockets of fine gold;
 his appearance is like Lebanon,
 chosen like the cedars.

16 [The words of] his palate are sweet,
 and he is all delight;
 that is my beloved,
 and this is my friend,
 O daughters of Jerusalem.

Chapter 6

1 Where has your beloved gone
 O fairest among women?
 Where has your beloved turned
 that we may seek him with you?

2 My beloved has gone down to his garden
 to the beds of spices,
 to graze in the gardens
 and to gather roses.

3 I am my beloved's
 and my beloved is mine,
 who grazes among the roses.

4 You are beautiful, my beloved, as Tirzah,
 comely as Jerusalem,
 awesome as the hosts [of angels].

5 Turn your eyes away from me
 for they make me haughty;
 your hair is like a flock of goats
 descending from Mount Gilead.

6 Your teeth are like a counted flock
 that have come up from the washing,
 all of which are perfect,
 and none are blemished among them.

7 Like a slice of pomegranate
 are your cheeks
 from within your kerchief.

8 They are sixty queens
 and eighty concubines
 and young maidens without number.

9 But she is unique, my dove,
 my perfect one;
 she is unique to her mother,
 she is pure to her who begot her;
 daughters saw her and acclaimed her,
 queens and concubines,
 and they praised her.

10 Who is this that grazes down
 like the [breaking] dawn,
 beautiful as the moon,
 bright as the sun,
 awesome as the hosts [of angels]?

11 I went down to the garden of nuts
 to see the moist plants of the valley,
 to see whether the vine had blossomed,
 if the pomegranates had sprouted.

12 I did not know
 my soul set me
 like chariots of a noble people.

Chapter 7

1 Turn back, turn back, perfect one,
 turn back, turn back
 that we may observe you;
 what can you [offer] the perfect one
 that equals the encirclement of the camps?

2 How fair were your feet in sandals,
 O daughter of nobles;
 the roundness of your flanks
 are like jewels,
 the work of a craftsman.

3 Your navel is like a round bowl
 which lacks not for mixed wines;
 your stomach is like a heap of wheat
 hedged about with roses.

4 Your two breasts are like two fawns,

twins of the gazelle.

5 Your neck is like an ivory tower,
 your eyes are like pools in Heshbon
 at the gate of the populated city;
 your face is like a tower of Lebanon,
 looking out as far as Damascus.

6 That which is upon your head
 is like Mount Carmel,
 and the braid of your head
 is like [royal] purple wool;
 your king is bound in its tresses.

7 How beautiful and pleasant are you,
 a love with delights.

8 Such is your stature
 likened to a [stately] palm tree;
 and your breasts are like clusters.

9 I said I will ascend the palm tree,
 I will grasp its branches;
 and now, let your breasts
 remain like clusters of the vine
 and the fragrance of your face
 like apples.

10 And let your speech be like good wine;
 it flows for my beloved in sincerity,
 causing the lips of the sleepers to murmur.

11 I am my beloved's
 and he longs for me.

12 Come, my beloved,
 let us go out to the field,
 let us lodge in the villages.

13 Let us rise early for the vineyards,
 let us see if the vine has blossomed,
 if the tender grapes have appeared,
 if the pomegranates are in bloom;
 there I will give my love to you.

14 The baskets emit fragrance,
 and at our door are all luscious fruits,
 both new and old;
 my beloved, I have kept them for you.

Chapter 8

1 If only you were a brother to me
 who had nursed at my mother's bosom;
 when I would find you outside
 I would kiss you
 and no one would scorn me.

2 I would lead you, I would bring you
 to my mother's house
 that you should teach me;
 I would give you spiced wine to drink
 of the nectar of my pomegranate.

3 His left hand is under my head
 and his right hand embraces me.

4 I bind you under oath,
 daughters of Jerusalem,
 why should you cause hatred

or disturb [this] love
 while it still pleases?

5 Who is she that rises from the wilderness,
 clinging to her beloved?
 beneath the apple tree I aroused you;
 there your mother had birth pains,
 there she who bore you suffered.

6 Set me as a seal upon your heart,
 as a seal upon your arm,
 for love is as strong as death,
 jealousy is as harsh as the grave;
 its flashes are flashes of fire
 from the flame of God.

7 Many waters cannot quench love,
 and rivers cannot drown it;
 if a man would give
 all the wealth of his house for love,
 they would surely scorn him.

8 We have a little sister
 but she has no breasts;
 what shall we do for our sister
 on the day she is spoken for?

9 If she be a wall,
 we will build upon her
 a fortress of silver;
 if she be a door,
 we will enclose her
 with panels of cedar.

10 I am a wall
 and my bosom is like towers;
 therefore, I am in his eyes
 as one who found peace.

11 Solomon had a vineyard
 in the Plain of Hamon
 he gave over the vineyard to caretakers;
 each of them brought for its fruit
 a thousand pieces of silver.

12 My vineyard is before me;
 the thousands are yours, Solomon,
 and two hundred
 are for those who guard its fruit.

13 You who sit in the gardens,
 companions, listen to your voice;
 let me hear it.

14 Flee, my beloved,
 and be like a gazelle
 or a young hart
 upon the mountains of spices.

You who sit in the gardens,
 companions, listen to your voice;
 let me hear it.

Closing Prayer

Master of all the worlds!
 May it be your will

Adonai, our God,
God of our forefathers,
that in the merit of the *Song of Songs*
that we have recited and studied
—which is the holiest of holy—
in the merit of its verses
and in the merit of its words
and in the merit of its letters
and in the merit of its vowel signs
and in the merit of its cantillation signs,
its [word and letter] combinations,
and its allusions and its secrets
—holy, pure, and awesome—
that emanate from it,
that this be a time of mercy,
a time of attentiveness,
a time of harkening,
[so] we may call to you
and you will answer us;
we shall entreat you
and may you grant our entreaty.
And may there rise up before you
the reciting and study
of the *Song of Songs*
as if we mastered
all of the wondrous and awesome secrets
that are sealed and concealed within it
with all of its ramifications.
And may we merit to [reach] the place
from which the lower souls,
spirits, and higher souls are hewn
and [consider it] as if we had accomplished
all that is our responsibility to attain,
whether in this incarnation
or whether in other incarnations.
And [may we merit] to be among those
who ascend to and merit
the World to Come
with other righteous and pious persons.
And fulfill all the desires
of our hearts for good
and be with our hearts
and the utterances of our mouths
when we are contemplative
and with our hands
when we are at our work
and send blessing, success and prosperity
in all of our undertakings.
And raise us up
from the dust of our wretchedness
and lift us from the refuse of our poverty
and return your Divine Presence
to your holy city [Jerusalem]
speedily in our days. *Amen*.

The opening and closing prayers are from Rabbi Eliezer Toledano, *Siddur Kol Sasson: The Orot Sephardic Shabbat Siddur* (New York: Orot, 2001). Copyright © 2001 Rabbi Eliezer Toledano.

The English translation of *Song of Songs* is from Rabbi Avrohom Davis and Rabbi Yaakov Y. H. Pupko, *The Metsudah Five Megillos/Rashi* (New York, Hoboken, N.J.: Metsudah Publications, 2001). Copyright © 2001 Rabbi Avrohom Davis and Rabbi Yaakov Y. H. Pupko.

שיר השירים

Song of Songs

פרק ג' ז'-ח'

Chapter 3, Verses 7-8

הִיָּה מִטַּתוֹ שְׁלֹשׁ־לְמָה
שִׁשִּׁים גִּבּוֹרִים סָבִיב

7

Hineh mitato sheliShlomo

Behold the bed of Solomon;

Shishim gibborim saviv lah

sixty mighty men around it

מִגִּבּוֹרֵי יִשְׂרָאֵל:

Migibborey Israel.

of the mighty men of Israel.

כָּל־ם אַחֲזֵי חֶרֶב

8

Kulam achuzey cherev

All of them holding swords,

מְלַמְדֵי מִלְחָמָה

Melumedy milchama

skilled in battle;

אִישׁ חֶרְבוֹ עַל־יָרְכוֹ

Eesh charbo al yerecho

each with his sword at his side

מִפְּחַד בַּלַּיְלוֹת:

Mipachad balaylot.

for fear of the nights.

פרק ו' ח'-ט'

Chapter 6, Verses 8-9

שִׁשִּׁים הֵמָּה מְלָכוֹת

8

Shishim hemmah melachot

There are sixty queens

וְשִׁמְנִים פִּילָגְשִׁים

U'shemonim pilagshim

and eighty concubines

וְעַלְמוֹת אֵין מִסְפָּר:

Va'alamot ein mispar.

and young maidens without number.

אַחַת הִיא יוֹנָתִי תַמְתִּי

9

Achat hee yonati tammati

But she is unique, my dove, my perfect one;

אַחַת הִיא לְאִמָּהּ

Achat hee le'eemah

she is unique to her mother,

בָּרָה הִיא לְיוֹלְדֶתָהּ

Barah hee le'yoladetah

she is pure to her who begot her;

רְאוּהָ בָנוֹת וַיִּאֲשְׁרוּהָ

Ra'u'ha vanot va'ye'ashruha

daughters saw her and acclaimed her,

מְלָכוֹת וּפִילָגְשִׁים

Melachot u'filagshim

queens and concubines,

וַיְהַלְלוּהָ:

Va'ye'haleluha.

and they praised her.

Worlds

The letter samech

The law of nullification, 1:60

Sleep is one sixtieth of death

Dream is one-sixtieth of prophesy

Fire is one-sixtieth of hell

Honey is one sixtieth of manna

Shabbat is one-sixtieth of the World to come

The quantum leap from plane to plane

The nullification of lower dimensional spaces in higher dimensional spaces.

Souls

Sixty ten thousands - 600,00 souls who left Egypt

The nullification of the individual Jew in the community of Israel

Sixty guards of King Solomon

Sixty students of the Ba'al Shem Tov

Sixty queens in the Song of Songs

Sixty tractates of the Oral Torah

Divinity

Sixty Letters of the Priestly Blessings

Sixty bones in the two hands of the *kohen*

The Transcendent Light of G-d

מְתַאֲמָוֹת וְשִׁפְלָה אֵינֶן בָּהֶם: ז כְּפֹלַח הָרִמּוֹן רִקְתָּךְ מִבְּעַד לְצַמְתָּךְ: ח שְׁשִׁים הֵמָּה מְלָכוֹת
וְשִׁמְנַיִם פְּיֻלְגָּשִׁים וְעֵלְמוֹת אֵינֶן מִסְפָּר: ט אַחַת הִיא יוֹנָתִי תַמְתִּי אַחַת הִיא לְאַמָּה בָּרָה
הִיא לְלוֹלֶדְתָּהּ רְאוּהָ בָנוֹת וַיֵּאֱשָׁרוּהָ מְלָכוֹת וּפְיֻלְגָּשִׁים וַיְהַלְלוּהָ: י מִיִּזְאֵת הַנְּשֻׁקָהּ
כְּמוֹ שֶׁחָר יָפָה כְּלָבָנָה בָּרָה כַּחֲמָה אֲנִי פְּנֵדוּלוֹת: יא אֶלֶיגַת אֶגּוֹז יְרֻדְתִּי לְרֵאוֹת
בְּאֶבְי הַנַּחַל לְרֵאוֹת הַפְּרָחָה הַגֶּפֶן הַנְּצוּי הָרִמְנִים: יב לֹא יְרַעֲתִי נַפְשִׁי שְׂמַתְנִי מִרְפָּבוֹת
עַמֵּי נָדִיב:

